

S E Z N A M T I S K Ů XXII. S Y N O D U

-
1. Svolávací list členům synodu
 2. Oznámení sborům o svolání XXII. synodu
 3. Seznam členů synodu
 4. Program XXII. synodu
 5. Informace pro zapisovatele
 6. Práce v komisích: vysvětlení a návrh na rozdělení členů synodu do komisí
 7. Doplnovací volba do SR
 8. Zpráva synodní rady
 9. Zpráva o činnosti poradních odborů
 10. Informace a statistiky
 11. Elaborát o ordinaci
 12. Elaborát "Večeře Páně s dětmi"
 13. Elaboráty o misijním poslání církve
 14. Elaborát "Řádu pastýřské služby"
 - 14 a: Důvodová zpráva PO právního k Řádu pastýřské služby
 - 14 b: Dodatečné opravy textu Řádu pastýřské služby
 15. Zpráva o využití církevních budov
 16. Změny církevního zřízení projednané XXI. synodem
 - 17 A. Postavení kazatelů
 - 17 B Změny církevního zřízení a řádů
 - 17 C Návrhy na opravy chyb ve znění CZ a řádů
 18. Návrh nové Agendy I /důvodová zpráva SR/
 - 19 A Návrhy pro 22. synod ze synodní rady
 - 19 B Návrhy pro 22. synod z konventů

POSELSTVÍ XXII.SYNODU SBORŮM

ZÁPISY O PRACOVNÍCH ZASEDÁNÍCH SYNODU

USNESENÍ XXII.SYNODU

Synodní rada
českokobratrské církve
evangelické

V Praze dne 5.října 1981
Čj: 1875/'81

Poslancům XXII. synodu

Věc: ubytování při synodu

Bratří a sestry,

kancelář synodní rady bude pro mimopražské poslance XXII.synodu zajišťovat noclehy na dny 11., 12. a 13.listopadu 1981. Protože ubytovací možnosti v Praze jsou velmi omezené, prosíme, abyste pokud můžete, použili soukromého ubytování. Ostatní nechtě laskavě obratem zašlou připojenou přihlášku k noclehu na naši adresu. Uzávěrka přihlášek 31.10.1981.

S bratrským pozdravem

kancelář synodní rady
českokobratrské církve evangelické

J.Potoček

Synodní radě
českokobratrské církve evangelické
p.p.466
111 21 Praha 1

Dne

Věc: přihláška k noclehu při synodu

Přihlašuji se k ubytování během XXII. synodu
na dny 11., 12., 13.11.1981.

Jméno:

Adresa:

Podpis:

Věc: Přípravy 22.synodu
Informace pro synodály I.

Vážení bratři a sestry,

přiloženě Vám zasíláme druhou část synodních tisků, a to č. 2,3,9,11,12,13,16,17A,17B,17C. Předpokládáme, že jste první část tisků a svolávací dopis ze 14.9.1981 v pořádku obdrželi. V tisku č.15 došlo žel při přepisování k vynechání části textu na str.2. Posíláme tedy nyní doplněný text na zvláštních stránkách 2 a 2a s prosbou, abyste tyto dvě nové stránky vyměnili za původní str.2 v tisku č.15.

V nově zasílaném tisku č.3 (seznam synodálů) prosíme zkontrolujte v seniorátech, zda jsou správně uvedena všechna jména i adresy. Z většiny seniorátů jsme obdrželi pouze údaje o poslancích volených konventem, takže jsme museli virilní členy a náhradníky vyhledávat a doplňovat podle seznamů v naší registratuře.

Pro mimopražské synodály připojujeme informace ohledně noclehů s formulářem přihlášky.

S bratrským pozdravem

kancelář synodní rady

Dr.Jiří Otter
vedoucí tajemník

Synodní rada
českobratrské církve evangelické

V Praze 26.10.1981
Čj. 2035/81

Věc: Přípravy 22. synodu
Informace pro synodály II.

Vážení bratři a sestry,

zasíláme Vám třetí část synodních tisků, a to č.4, 4B, 6 / pro navržené členy 2. komise ještě přílohu 6B/, 8, 10, 19A a 19B. Tím dostáváte do rukou zbývajících synodních předlohy.

V dříve již poslaném seznamu členů synodu /Tisk č.3/ si proveďte tyto opravy: u č. 40 místo omluveného dr.J. Krause nastupuje 1. náhradník V.Uhlík; u č. 77 místo omluveného L. Smejkal nastupuje 2. náhradník b. Karel Lahodný, protože 1. náhradník nemůže být pro nemoc povolán; u č. 90 místo f. L.Svobody nastupuje f.B.Novák, který je v seznamu uveden jako 1. náhradník.

Na 22. synod jsou též pozváni všichni bývalí členové synodní rady a dále do práce komisí někteří předsedové poradních odborů synodní rady jako členové církve s hlasem poradním.

S bratrským pozdravem

za

Kancelář synodní rady

Dr.Jiří Otter
vedoucí tajemník

Synodní rada
česko-bratrské církve evangelické

V Praze 28.X.1981

Čj.2069/81

Věc: Přípravy 22. synodu
Informace pro synodály III.

Vážení bratři a sestry.

Z pověření synodní rady Vám ještě zasíláme jako přílohu k Tisku 18 vyjádření recesentů /prof. dr. P. Filipiho a seniora J. Hromádky/ k návrhu nové agendy. Původně se počítalo s tím, že recesenti podají své vyjádření na synodu. Protože však jsou jejich zprávy dost obsáhlé, rozhodla synodní rada je rozmnožit a rozeslat předem, aby si je mohli členové synodu včas prostudovat. Předkládáme je jako Tisk 18 B.

Současně oznamujeme další ohlášené změny v seznamu členů synodu /Tisk č.3/ v pražském seniorátu v č.15 na místo omluvené s.A.Balabánové nastupuje 1.náhradník f.J.Karas; v moravskoslezském seniorátu v č.98 na místo f.L.Kabíčka nastupuje 1.náhradník J.Zátorský; v č.96 na místo f.J.Řeháka nastupuje 2.náhradník f.A.Petr; v č.101 na místo b.J.Graclíka nastupuje 1.náhradník Ing.B.Hromádka.

S bratrským pozdravem

Kancelář synodní rady

Dr.Jiří Otter
vedoucí tajemník

Svolání XXII. synodu

V Praze 14. září 1981
Čj.1787/81

Všem členům XXII. synodu
Českobratrské církve evangelické

Vážený bratře, vážená sestro,

na základě § 27 odst.3 Círk.zřízení svolává synodní rada na dny
11. - 14. listopadu 1981 do Prahy

XXII. řádný synod Českobratrské církve evangelické

a zve Vás jako člena tohoto synodu k jeho zasedáním. Synod bude zahájen bohoslužbami s večeří Páně ve středu 11. listopadu v 19,00 hodin večer v chrámu Páně u Salvátora v Praze 1. Pracovní zasedání se budou konat od čtvrtka 12. listopadu ráno až do soboty 14. listopadu poledne v prostorách sborového domu v Praze 2 - Vinohradech, tř. W. Piecka 60. Část zasedání se opět připravuje ve čtyřech komisích.

S tímto pozváním Vám současně posíláme některé synodní předlohy /tj. seznam tisků a předlohy č.5,7,14,15 a 18/, abyste je mohli zavčas prostudovat a na zasedání synodu se připravit. Další tisky Vám zašleme pokud možno brzy v rámci technických možností naší Kanceláře.

V případě, že byste se nemohli z vážných důvodů synodu zúčastnit, oznamte to zavčas svému seniorátnímu výboru i synodní radě, aby mohl být povolán náhradník. Prosíme Vás, abyste se na synod připravovali i přímluvnými modlitbami za jeho zdárný průběh.

S bratrskými pozdravy

SYNODNÍ RADA ČESKOBATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Miloš Lešikar
synodní kurátor

Dr.Miloslav Hájek
synodní senior

Dr.Josef Hlaváč
nám. syn. seniora

Dr.Jaro Křivohlavý
nám. syn. kurátora

Dr.Jan Pokorný
člen syn. rady

Vladimír Chadim
člen syn. rady

Oznámení o svolání
XXII. synodu

V Praze dne 1. října 1981
Čj. 1810/81

Všem sborům a kazatelským stanicím
českobratrské církve evangelické

Vážený bratři a sestry,

synodní rada oznamuje, že podle § 27, odst.3 církevního zřízení svolává na dny 11. - 14. listopadu 1981 do Prahy

XXII. ř á d n ý s y n o d
českobratrské církve evangelické.

Synod bude zahájen ve středu 11.11.1981 v 19,00 h večer bohoslužebným shromážděním v chrámu Páně u Salvátora v Praze s vysluhováním svaté večeře Páně.

Pracovní zasedání synodu se budou konat od čtvrtka 12.listopadu 8,00 h ráno až do soboty 14.listopadu 1981 poledne v chrámu vinohradského sboru v Praze 2, tř.W.Piecka 60. Také těchto zasedání se mohou členové církve účastnit jako pozorovatelé, pokud by některé zasedání synodu nebylo prohlášeno za důvěrné. Část synodního jednání, především ve čtvrtek večer, bude probíhat ve čtyřech komisích.

Při synodu bude provedena volba nové synodní rady / s výjimkou syn. kurátora/ a kromě správních záležitostí bude synod tentokrát projednávat několik důležitých předloh: o misijním poslání církve, o ordinaci, o Večeři Páně s dětmi, o účelném využití církevních budov. Dále bude mít na programu nový návrh Řádu pastýřské služby, návrh nové Agendy církve a návrhy na změny círk.zřízení a řádů.

Bratrsky žádáme kazatele a kazatelky, aby konání synodu oznámili při službách Božích, zejména o nedělích a prosili v modlitbách o Boží milost a pomoc pro všechna synodní jednání. Také prosíme všechny členy sborů, aby pamatovali na synod ve svých osobních modlitbách.

S bratrským pozdravem

Synodní rada
českobratrské církve evangelické

Miloš Lešikar
synodní kurátor

Dr.Miloslav Hájek
synodní senior

SEZNAM ČLENŮ A NÁHRADNÍKŮ XXII. SYNODU
ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

= = = = =

SYNODNÍ RADA

1. ThDr Miloslav HÁJEK, synodní senior, 170 00 Praha 7, Oveňecká 27
2. ThDr Josef HLAVÁČ, náměstek syn.seniora, 281 01 Velim, Sokolská 26
3. PhDr Jan POKORNÝ, člen synodní rady, 602 00 Brno, Pellicova 6
4. Miloš LEŠIKAR, synodní kurátor, 563 01 Lanškroun, Opletalova 390
5. PhDr Jaro KŘIVOHLAVÝ, nám.syn.kurátora, 140 00 Praha 4, Nad cementárnou¹⁸
6. Vladimír CHADIM, člen synodní rady, 130 00 Praha 3, Písecká 2

Náhradníci:

1. Josef Batelka, 496 31 Nové Město na Mor., Křenkova 151
2. Bohuslav Otřísal, 120 00 Praha 2, W.Piecka 60
3. Richard Firbas, 466 00 Jablonec n.Nisou, Opletalova 1
4. JUDr Pavel Šimek, 140 00 Praha 4-Spořilov II, Hrusická 2522
5. Ing Elizeus Falátek, 300 00 Plzeň, Baarova 3
6. MUDr Adolf Kocna, 110 00 Praha 1, Staré Město, Benediktská 8

KOMENSKÉHO EVANGELICKÁ BOHOSLOVECKÁ FAKULTA

7. Prof.dr. Josef SMOLÍK, 120 00 Praha 2, Belgická 22
8. Prof.dr. Jaroslav N.ONDRA, 160 00 Praha 6, Z.Wintra 15
9. Prof.dr. Pavel FILIPI, 120 00 Praha 2, Belgická 22

Náhradníci:

1. Prof.dr. Amedeo Molnár, 140 00 Praha 4, Novodvorská 1174
2. Prof.dr. Petr Pokorný, 120 00 Praha 2 Vinohrady, Čermáková 3
3. Prof.dr. Jan Heller, 150 00 Praha 5, Nám.Sovětských tankistů 2

- - -

SENIORÁT PRAŽSKÝ

10. Bohuslav OTŘÍŠAL, senior, 120 00 Praha 2, W.Piecka 60
11. Josef KOČVARA, seniorátní kurátor, 100 00 Praha 10, Nad olšínami 21

Náhradníci:

1. Jiří Lejdar, 100 00 Praha 10, Kralická 4
2. František Potměšil, 130 00 Praha 3, Prokopova 4
3. Daniel Henych, 160 00 Praha 6 Vokovice, Na dlouhém lánu 4
4. MUDr Adolf Kocna, 110 00 Praha 1, Benediktská 8
5. Ing Pavel Hájek, 170 00 Praha 7, Heřmanova 6
6. RNDr Miroslav Litomiský, 140 00 Praha 4 Doudova 6

Poslanci a náhradníci volení konventem :

12. Miroslav HERYÁN, 252 27 Praha 5 Radotín, Matějovského 14
13. Pavel SMETANA, 180.00 Praha 8 Libeň, U pošty 6
14. Jiří LEJDAR, 100 00 Praha 10 Strašnice, Kralická 4
15. Alena BALABÁNOVÁ, Radotín (byt:120 00 Praha 2 Vinohrady, Belgická 22)
16. MUDr Adolf KOCNA, 110 00 Praha 1 St.Město, Benediktská 8
17. Ing Lubomír ŠIMEK, 130 00 Praha 3 Žižkov, Pod lipami 14
18. MUDr Zdeněk SUSA, 165 00 Praha 6 Suchbát, Do vrchu 6
19. Slavie RADECHOVSKÁ, 100 00 Praha 10 Strašnice, Dvouletky 28

Náhradníci:

1. Jan Keras, 180 00 Praha 8 Kobylisy, U školské zahrady 1
2. Renatus Schiller, 110 00 Praha 1, Salvátorská 1
3. Dan Drápal, 170 00 Praha 7 Holešovice, Na Maninách 20
4. Jan Lukáš, 130 00 Praha 3 Jarov, U kněžské louky 9
5. Ing Ilja Herold CSc, 130 00 Praha 3 Žižkov, Fibichova 15
6. Ing Miroslav Německý, 252 29 Dobřichovice
7. Dagmar Bružová, 120 00 Praha 2 Vinohrady, Chodská 2
8. Jan Hora, 250 82 Úvaly, Na ztraceném korci 961

- - -

SENIORÁT PODĚBRADSKÝ

20. Zdeněk SOUŠEK, senicr, 289 07 Libice n.Cidl., K hradišti 12
21. Vladimír PISTOR, seniorátní kurátor, 250 88 Čelákovice, Gottwaldova ³⁶⁹

Náhradníci:

1. Dalibor Molnár, 289 22 Lysá n.Lab., Nám.B.Hrozného 442
2. Miroslav Frydrych, 280 00 Kolín, tř.Politických vězňů 16
3. Jaroslav Vanča, 277 35 Mšeno u Mělníka, Fučíkova 9
4. Jaromír Čábela, 280 00 Kolín, Fügnerova 12
5. Libuše Semilská, Tajná 16, 277 35 Mšeno u Mělníka
6. Milada Havránková, 288 00 Nymburk, Vorlíčkova 12

Poslanci a náhradníci volení konventem:

22. Dalibor MOLNÁR, 289 22 Lysá n.Lab., Nám.B.Hrozného 442
23. Jaroslav VANČA, 277 35 Mšeno u Mělníka, Fučíkova 9
24. Miroslav FRYDRYCH, 280 00 Kolín IV, Politických vězňů 16
25. Věra PÍPALOVÁ, 288 00 Nymburk, Smetanova 613
26. Vlastimil HAJSKÝ, 290 01 Poděbrady, Leninova 551
27. Jaromír ČÁBELA, 280 00 Kolín IV, Fügnerova 449
28. Bedřich FÉŘ, 289 22 Lysá n.Lab., Litol 33
29. MUDr. Josef KAMÍNEK, 281 43 Bečváry 150

1. Jiří Štorek, 282 01 Český Brod, Dukelská 1159
2. Jarmila Kvízová, Předhradí 36, 289 41 Pňov u Poděbrad
3. Miloslav Plecháček, 293 01 Mladá Boleslav, Husova 15
4. Vlastimil Plch, 289 33 Křinec - Bošín 44
5. Milada Havránková, 288 00 Nymburk, Vorlíčkova 12
6. Berta Pišová, 289 06 Sány, Oškobrhy 42
7. Ing. Josef Šalda, 250 88 Čelákovice, Palackého 280
8. Jan Svoboda ml., 289 07 Libice n.Cidl., Opolanská 339

- - -

SENIORÁT JIHOČESKÝ

30. Cyril HORÁK, senior, 370 01 České Budějovice, Ulice 28.října 28
31. František ŠEJNOHA, seniorátní kurátor, 377 01 Jindř.Hradec, Pod vrchy ¹³⁹

Náhradníci:

1. Zbyněk Honzal, 377 1k Jindř.Hradec, Bratrská 129
2. Karel Palásek, 297 01 Písek, Fügnerovo nám.48
3. Jiří Tomeš, 378 53 Strmilov, Studenská 382
4. Josef Brchaň, 377 01 Jindř.Hradec, Sídliště A.Zápotockého 1794/2
5. Zlata Voborská, 390 01 Tábor, Erbenova 566
6. Josef Karas, 387 01 Volyně, Družstevní 525

Poslanci a náhradníci volení konventem:

32. Ondřej SOBĚSLAVSKÝ, 390 01 Tábor, Bílkova 3
33. Zlata VOBORSKÁ, 390 01 Tábor, Erbenova 566

Náhradníci:

1. Jaromír Jašek, 392 01 Soběslav, Ul.28.října 277
2. Josef Karas, 387 01, Volyně, Družstevní 525

SENIORÁT ZÁPADOČESKÝ

34. Zbyněk LAŠTOVKA, senior 353 21 Mariánské Lázně, Lidická 16
35. Elizeus FALÁTEK, seniorátní kurátor, 300 00 Plzeň, Bearova 3

Náhradníci:

1. Pavel K. PELLAR, 301 50 Plzeň, Charkovské nábr. 13
2. Amos Jeschke, 337 01 Rokycany, Jiráskova 4
3. Lubomír Líbal 350 01 Cheb, Ul.9.května 5
4. Jaromír Luňák, 300 00 Plzeň, Mikulášská 4
5. MUDr Jaroslav Kraus, 353 01 Mariánské Lázně, Ruská 60
6. PhMr Věra Ulmanová, 360 01 Karlovy Vary, Na vyhlídce 19

Poslanci a náhradníci volení konventem:

36. Pavel K. PELLAR, 301 50 Plzeň, Charkovské nábr. 13
37. Jan B. ŠOUREK, 362 21 Nejdek, Husova 525
38. Pavel FREITINGER, 344 11 Domažlice, Protifašistického odboje 93
39. Jaromír LUŇÁK, 300 47 Plzeň, Mikulášská 4
40. MUDr Jaroslav KRAUS, 353 01 Mariánské Lázně, Ruská 60
41. PhMr Věra ULMANOVÁ, 360 01 Karlovy Vary, Na vyhlídce 19

Náhradníci:

1. Amos Jeschke, 337 01 Rokycany, Jiráskova 4
2. Jan Šoltész, 320 22 Plzeň, Němejcova 2
3. Jiří Pumr, 320 22 Plzeň, Němejcova 2
4. Václav Uhlík, 362 21 Nejdek, Náměstí 86
5. Karel Šmolík, 337 01 Rokycany 654/II
6. Ladislav Szabó, 344 01 Domažlice, Spálená 175

- - -

SENIORÁT ÚSTECKÝ

42. Josef ŠPLÍCHAL, 440 01 Louny, Českých bratří 1510
43. Jan RATIBORSKÝ, 434 01 Most, 1.máje 350/80

Náhradníci:

1. Amos Tejkal, 415 01 Teplice, Sládkova 16
2. Petr Čapek, 405 02 Děčín IV, Bezručova 90/4
3. Miroslav Pechar, 412 01 Litoměřice, Rooseveltova 7
4. Vladimír Rejchrt, 415 01 Teplice, nám.Zd.Nejedlého 14
5. Josef Stiburek, 434 01 Most, Průchova 18/2909
6. Pavel Jersák, 411 11 Sulejovice č.105 (sbor Třebenice)

Poslanci a náhradníci volení konventem:

44. Amos TEJKAL, 415 01 Teplice, Sládkova 16
45. Emanuel VEJNAR, 419 01 Duchcov, Havlíčkova 23
46. Vladimír REJCHRT, 415 01 Teplice, nám.Zd.Nejedlého 14
47. Josef STIBUREK, 434 01 Most, Průchova 18/2909

Náhradníci:

1. Petr Čapek, 405 02 Děčín IV, Bezručova 90/4
2. Zdeněk Borecký, 411 13 Třebenice, Sokolská 89
3. Pavel Jersák, 411 11 Sulejovice č.105
4. Emil Vašků, 400 00 Ústí nad Labem, Za válcovnou 25

- - -

SENIORÁT LIBERECKÝ

48. Richard FIRBAS, senior, 466 00 Jablonec n.Nisou, Opletalova 1
49. MUDr Jaroslav SVĚCENÝ, senioratní kurátor, 514 01 Jilemnice 387

Náhradníci:

1. dr. Ladislav Horák, 460 01 Liberec, Leninova 22
2. Bohuš Chrástek, 512 36 Valteřice 144, p.Horní Branná
3. Jaroslav Nečas, 512 03 Libštát 83
4. Jaroslava Sobotíková, 470 01 Česká Lípa, Alšova 1637
5. Kurt Baudisch, 407 47 Varnsdorf, Tyršova 1246
6. Ing Petr Ryšavý, 407 07 Varnsdorf, Východní 2584

Poslanci a náhradníci volení konventem:

50. Jaroslav NEČAS, 512 03 Libštát č. 84
51. dr. Ladislav HORÁK, 460 01 Liberec, Leninova 22
52. Jan KRÍŽ, 512 03 Libštát č. 8
53. Kurt BAUDISCH, 407 47 Varnsdorf, Tyršova 1246

Náhradníci:

1. Naděje Chrástková, 471 54 Cvikov, Pivovarská 329/II
2. Vojen Syrovátka, 408 01 Rumburk, Krasnolipská 30
3. Vlasta Hromádková, 460 01 Liberec III, 1.máje 44
4. Jaroslava Sobotíková, 470 01 Česká Lípa, Alšova 1637

- - -

SENIORÁT KRÁLOVÉHRADECKÝ

54. Miroslav BROŽ, senior, 503 46 Třebechovice p.Oreb.,n.K.Gottwalda 19
55. Jan ČELIŠ, senioratní kurátor, 500 02 Hradec Králové, Dykova 1303

Náhradníci:

1. Emanuel Huml, 544 01 Dvůr Král.n.Lab., nám.Odboje 1128
2. Jan Škubal, 551 01 Semonice 57, p.Jaroměř 1
3. Josef Koláčný, 508 01 Hořice v Podkrkonoší, Husova 870
4. Jaroslav Andrejs, 508 01 Hořice v Podkrkonoší, Blahoslavova 771
5. Pavel Pleva, 517 43 Potštejn 246
6. Ing Miloslav Žďárek, 518 01 Dobruška-Poříčí 590

Poslanci a náhradníci volení konventem:

56. Jaromír STRÁDAL, 549 31 Hronov, Čes.bratří 181
57. Emanuel HUML, 544 01 Dvůr Král.n.Lab., nám.Odboje 1128
58. Ing Jaromír KRAPEC, 547 01 Náchod, Kostelecká 1131
59. Jaroslav ANDREJS, 508 01 Hořice v Podkrk., Blahoslavova 771

Náhradníci:

1. Květa Šilarová, 561 51 Letohrad, Tyršova 353
2. Jan Škubal, 551 01 Jaroměř, Semonice 57
3. František Kratochvíl, 542 25 Janské Lázně 15
4. Vladimír Kop, 517 31 Bolehošť 72

- - -

SENIORÁT CHRUDIMSKÝ

60. Miloslav DOBRKOVSKÝ, senior, 560 02 Česká Třebová, Riegrova 283
61. MVDr Eduard WAGNER, seniorátní kurátor, 286 01 Čáslav, Čeplov 380

Náhradníci:

1. Jaroslav Soběslavský, 565 01 Lanškroun, Gottwaldova 50
2. Miloslav Běžák, 565 53 Sloupnice
3. Jaroslav Gregor, 537 00 Chrudim IV, Pardubická 324
4. MVDr Bohumil Fikejz, 538 51 Chrást u Chrudimě, Tylova 372
5. Jan Vondráček, 570 01 Litomyšl, Záhraď 119
6. Naděje Mandýsová, 530 00 Pardubice, Pichlova 2533

Poslanci a náhradníci volení konventem:

62. Jiří DOLEŽAL, 530 00 Pardubice, Hronovická 25
~~63. Jaroslav SOBĚSLAVSKÝ, 563 01 Lanškroun, Gottwaldova 50~~
64. Miloslav BĚŽÁK, 565 53 Sloupnice, Dolní 80
65. Naděje MANDÝSOVÁ, 530 00 Pardubice, Pichlova 2533
66. Jan VONDRÁČEK, 570 01 Litomyšl, Záhraď 119
67. Jiří JELÍNEK, 566 01 Vysoké Mýto 320/III

Náhradníci:

1. Jaroslav Gregor, 537 00 Chrudim IV, Pardubická 324
2. dr. Blahoslav Pípal, Džbánov 4, 562 52 České Heřmanice
3. Jiří Carda, 561 56 Horní Čermná 2
4. Josef Šplíchal, Němčí 7, 561 13 Sudslava
5. František Šilar, 561 56 Horní Čermná-Nepomuky 51
6. Jaroslava Krpatová, 535 01 Přelouč, Ul.9.května 46

- - -

SENIORÁT POLIČSKÝ

68. Jindřich VÝBORNÝ, senior, 539 72 Raná u Hlinska 80
69. Rudolf HROMÁDKO, seniorátní kurátor, 539 44 Proseč u Skutče 156

Náhradníci:

1. Josef Sládek, 572 01 Polička, Nábř.J.Fučíka 561
2. Vladimír Kučera, 539 43 Krouna 156
3. Karel Bartoš, 582 66 Křížová 178
4. Josef Dvořák, 569 94 Telecí 26
5. Josef Drahoš, 537 01 Oldřiš 18
6. Ing.J. Chroust, Jimramov 592 42

Poslanci a náhradníci volení konventem:

70. Bohdan PIVONKA, 539 42 Svratouch 123
71. Josef DVORÁK, 569 94 Telecí u Poličky č.26

Náhradníci:

1. Josef Sládek, 572 01 Polička, Nábř.J.Fučíka 561
2. Slavomíra Polenská, Mgr.Svratka 16, 596 02 Svratka

- - -

SENIORÁT HORÁCKÝ

72. Jan TRUSINA, 674 01 Třebíč, Fučíkova 33 - senior
73. Milan SLÁMA, 674 01 Třebíč, Holasova 96 - seniorátní kurátor

Náhradníci:

1. Josef Batelka, 592 31 Nové Město na Mor., Křenkova 151
2. Jan Čapek, Sázava 73, 592 11 Velká Losenice
3. Jaroslav Pfann, 592 03 Sněžné na Mor. 60
4. Libor Smejkal, 594 01 Velké Meziříčí, Zahradní 1270
5. Karel Poláček, 674 01 Třebíč, Ul.dr.Hobzy 22
6. Jiří Navrátil, 586 00 Jihlava, Malinovského 6

Poslanci a náhradníci volení konventem:

74. Jan ČAPEK, Sázava 73, 592 11 Velká Losenice
75. Josef BATELKA, 592 31 Nové Město na Mor., Křenkova 151
76. František KAŠTÁNEK, 592 31 Nové Město na Mor., Mírová 507
77. Libor SMEJKAL, 594 01 Velké Meziříčí, Zahradní 1270

Náhradníci:

1. Jaroslav Pfann, 592 03 Sněžné na Mor. 60
2. Jiří Ruml, 594 01 Velké Meziříčí, U Světlé 24
3. Karel Poláček, 674 01 Třebíč, ul.dr.Hobzy 22
4. Karel Lahodný, 393 01 Pelhřimov, Říčanského 223

- - -

SENIORÁT BRNĚNSKÝ

78. Miroslav Rozbořil, senior, 680 01 Boskovice, Hybešova 9
79. Ing Jiří NOVÁK, seniorátní kurátor, 600 00 Brno, Bělohorská 70

Náhradníci:

1. Jindřich Slabý, nám.Svobody 22, 690 00 Břeclav
2. Zdeněk Jokl, 679 74 Olešnice na Mor., Pražská 131
3. Milan Mrázek, 614 00 Brno-Husovice, Netušilova 26
4. Blahoslav Dobrovolný, 691 64 Nosislav 385
5. Vlastimil Ryšavý, 671 72 Miroslav, Rybniční 19
6. MUDr Svatopluk Doležel, 602 Brno, Lerchova 31

Poslanci a náhradníci volení konventem:

80. dr.Jindřich SLABÝ, nám.Svobody 22, 690 00 Břeclav
81. Jana KALUSOVÁ, 671 72 Miroslav, Husova 44
82. Jiří GRUBER, 691 72 Klobouky u Brna, Brněnská 30

Náhradníci:

1. Milan Mrázek, Netušilova 26, 614 00 Brno-Husovice
2. Zdeněk Jokl, 679 74 Olešnice na Mor., Pražská 131
3. Pavel Kašpar, 679 36 Vanovice č. 60

83. Blahoslav DOBROVOLNÝ, 691 64 Nosislav č. 385
84. Anna ZAJÍCOVÁ, 691 81 Březí u Mikulova
85. Vlastimil RYŠAVÝ, 671 72 Miroslav, Rybničná 19

Náhradníci:

1. dr.Petr Carda, 569 07 Radiměř č.120
2. Jiří Tuul, Chlum č. 26, 679 61 Letovice
3. dr.Marie Pilátová, 639 00 Brno, Koněvova 54a

- - -

SENIORÁT VÝCHODOMORAVSKÝ

86. dr. Jaroslav STANĚK, senior, 755 01 Vsetín, Palackého 153
87. Radomír ŽÁRSKÝ, seniorátní kurátor, 755 01 Vsetín, Na plavisku 1641

Náhradníci:

1. Jaroslav Voda, Leskovec 156, 756 11 Vel. Polanka
2. Bohuslav Novák, Kateřinice 226 756 21 Ratibor
3. Vladislav Ježík, Velká Lhota 30, 756 01 Valašské Meziříčí
4. Dr.ing. Jaroslav Huml, 760 01 Gottwaldov, Leninova 69
5. Ing. František Fajmon, 696 74 Velká n. Veličkou 260
6. Martin Kučera, 696 73 Hrubá Vrbka 109

Poslanci a náhradníci volení konventem:

88. Jaroslav VODA, Leskovec 156, 756 11 Valašská Polanka
89. Jiří KABIČEK, 760 01 Gottwaldov, Slovenská 1
90. Ludvík SVOBODA, 768 42 Prusinovice, Přerovská 174
91. Miroslav ŠABRŠULA, 756 22 Hošťálková 422
92. Dr.ing. Jaroslav HUML, 760 01 Gottwaldov, Leninova 69
93. MUDr. Vojtěch ZIKMUND, 755 01 Vsetín, U hřiště 1533

Náhradníci:

1. Bohuslav Novák, Kateřinice 226, 756 21 Ratibor
2. Vladislav Ježík, Velká Lhota 30, 756 01 Valaš. Meziříčí
3. Bohuslav Vik, Zádveřice-Raková č. 139, 763 12 Vizovice
4. Jan Kočíb, 756 25 Růžka 284
5. Ing. František Fajmon, 696 74 Velká nad Veličkou 620
6. Pavel Kočíb, 756 24 Bystřička 236

- - -

SENIORÁT MORAVSKOSLEZSKÝ

94. Josef HROMÁDKA, senior, 772 00 Olomouc, Blahoslavova 1
95. Antonín PLACHÝ, seniorátní kurátor, 748 01 Hlučín, Čs. armády 18

Náhradníci:

1. Jiří Řehák, 742 71 Hodslavice 96
2. Ludvík Klobása, 701 00 Ostrava I, Husovo nám. 4
3. Jaroslav Košťál, 746 01 Opava, Lidická 2
4. MUDr. Vojtěch Dědek, 750 00 Přerov, Drahlovského 12
5. Bohumil Berger, 705 00 Ostrava-Hrabůvka, mjr. Nováka 10
6. Jaroslava Šalová, 794 01 Krnov

Poslanci a náhradníci volení konventem:

96. Jiří ŘEHÁK, 742 71 Hodslavice 96
97. Ludvík KLOBÁSA, 701 00 Ostrava I, Husovo nám. 4
98. Lubomír KABIČEK, 790 01 Jeseník, Bezručova 41
99. Karel FON, 701 00 Ostrava, Vrbenského 1
100. MUDr. Vojtěch DĚDEK, Přerov, Drahlovského 12
101. Jaroslav GRACLÍK, 741 00 Nový Jičín, Marxova 15

Náhradníci:

1. Jan Zátorský, 741 00 Nový Jičín, Janáčkovy sady 1
2. Adolf Petr, 790 70 Javorník, Lidická 162
3. Jaroslav Ondra, 789 01 Zábřeh na Moravě, U vodárny 2
4. Ing. Bohdan Hromádka, Mořkov 450 - 742 72
5. Blahoslav Matějka, 789 01 Zábřeh na Mor. Zápotockého 17
6. Ing. Jan Doubrava, 788 16 Sobotín 232

- - -

P R O G R A M 22. S Y N O D U
česko-bratrské církve evangelické
11. až 14. listopadu 1981

I.

Zahajovací bohoslužby s Večeří Páně

středa dne 11.11.1981 v chrámu Páně u Salvátora od 19 hod.

1. Předehra na varhany
2. Vstupní slovo (syn.senior Dr.M.Hájek)
3. Společný zpěv Žalmu 111 Slavit budu Boha svého
4. Modlitba (člen SR b.Vl.Chadim)
5. Čtení Písma (člen SR Dr.J.Pokorný)
6. Společný zpěv písně 372, 1-3 Přijď, dešti nebeský
7. Kázání (syn.senior Dr.M.Hájek)
8. Pěvecký sbor: G.F.Händel, "Tvá sláva jde dál" - "Nuž, dík
buď ti vzdán" z oratoria "Mesiáš"
(Salváterský pěvec.sbor řídí ses.H.Schillerová)
9. Pozdrav za synodní radu a přivítání hostů
(synodní kurátor M.Lesíkar)
10. Vzpomínka na zesnulé pracovníky (nám.syn.seniora Dr.J.Hlaváč)
11. Představení nově ordinovaných kazatelů a presbyterů
(nám. syn.kurátora Dr.J.Křivohlavý)
12. Společný zpěv písně 423 Kéž prvních svědků duch
13. Svatá Večeře Páně (při vysluhování písně 397 - 399)
14. Pěvecký sbor: J.S.Bach, "Pane, hvězdo mého žití". Chorál
z kantáty 147
(Salváterský pěvec.sbor řídí ses.H.Schillerová)
15. Ohlášení (nám.syn.kurátora Dr.J.Křivohlavý)
16. Přímluvy a modlitba Páně (člen SR Dr.J.Pokorný)
17. Poslání a požehnání (syn.senior Dr.M.Hájek)
18. Společný zpěv písně 182, 4-6 Jedné věci žádám

II.

Pracovní zasedání 22. synodu 12. až 14. 11. 1981 v chrámu Praha 2-Vinohrady

1. zasedání 22. synodu - v plénu

čtvrtek 12.11.1981 od 8,00 hod.

- 8,00 1. Úvodní pobožnost - píseň, čtení, úvodní modlitba a modlitební chvíle (sen. J. Trusina)
- 8,15 2. Zahájení synodu - úvodní slovo synodního seniora
3. Ustavení synodu - a) zjištění presence - JVR 5,2 - TISK 3
b) povolání náhradníků - JVR 5,3
c) povolání členů církve s hlasem poradním RSC 63,4; JVR 20,2
d) sdělení o povolání právního poradce - JVR 13
4. Slib synodálů - RSC 63,3; JVR 5,5
5. Společná píseň 435 Ó Pane, jenž jsi přikázal
6. Volba zapisovatelů - JVR 5,6
7. Volba skrutátorů - JVR 5,6
8. Volba verifikátorů - JVR 21,2
9. Volba předsedy synodu - JVR 5,6
10. Volba dalších členů předsednictva - JVR 5,6
11. Schválení jednání v komisích a rozdělení do komisí - JVR 14
TISK 6
12. Volba komise pro poselství synodu - JVR 5,8
13. Schválení navrženého programu synodu - TISK 4
- 9,30 14. Společná píseň 163 Hospodin sám národů Bůh
15. Pozdrav prezidentu republiky a ministru kultury
16. Projev zástupce státní správy
- 10,00 17. Volby do synodní rady - TISK 7
18. Zpráva synodní rady - úvodní slovo k tištěné zprávě syn. senior Dr. M. Hájek
19. Rozprava ke zprávě synodní rady, zprávám poradních odborů a informacím - TISKY 8, 9 a 10
Rozprava bude probíhat v mezidobí mezi jednotlivými volbami
20. Oznámení předsednictva - JVR 17
- 11.55 21. Píseň
22. Modlitba (ses. S. Radechovská)
- 12,00 - 13,30 - polední přestávka

2. zasedání 22. synodu - v plénu

čtvrtek 12.11.1981 od 13,30 do 17,30

- 13,30 1. Zahájení - společná píseň, modlitba (sen.J.Šplíchal)
2. Oznámení předsednictva - JVŘ 15, příp.další
3. Volby do synodní rady - pokračování bodu 18 z dopol.programu
4. Rozprava ke zprávě synodní rady, zprávám poradních odborů a informacím - pokračování bodu 19 z dopoledního programu
5. Oznámení předsednictva - JVŘ 17
17,00 6. Slib nově zvolených členů synodní rady a jejich uvedení v úřad
- píseň 122 Vstříc zpěv mi zazněl jásavý
- čtení z Písma
- složení slibu (předseda synodu)
- modlitba
- píseň 368 Ó Tvůrče, Duchu svatý, přijď
17, 30 - 19,00 přestávka na večeři

3. zasedání 22.synodu - v komisích

čtvrtek 12.11.1981 od 19,00

Rozdělení do komisí a určení náplně jednání dle TISKU č.6

4.Zasedání 22.synodu - jednání v plénu

pátek 13.11.1981 od 8,00 do 12,00

- 8,00 1. Úvodní pobožnost - píseň, čtení, modlitba a modlitební chvíle (b. Ing. J. Krapáč)
2. Oznámení předsednictva - JVŘ 15, příp.další
3. Misijní poslání církve - TISK 13
- úvodní zpráva, rozprava, usnesení
11,50 4. Oznámení předsednictva - JVŘ 17
5. Modlitba, píseň (ses.J.Kalusová)
12,00 - 13,30 polední přestávka

5. zasedání 22.synodu - jednání v plénu

pátek 13.11.1981 odpoledne od 13,30 do 17,30

- 13,30 1. Píseň, modlitba (ses.Z.Voborská)
2. Oznámení předsednictva JVR 15, příp.další
3. Návrh poselství synodu - první čtení
- 14,15 4. Hlasování o předlohách synodu na základě doporučení komisi
a) Ordinace - TISK 11
b) VP s dětmi - TISK 12
c) Agenda I - TISK 18
d) Řád pastýřské služby - TISK 14
e) Zpráva o církevních budovách - TISK 15
- 17,20 5. Oznámení předsednictva JVR 17
6. Modlitba, společná píseň (b.J.Jelínek)

6. zasedání 22.synodu - jednání v plénu

pátek 13.11.1981 večer od 19,00 asi do 21,00

- 19,00 1. Píseň, modlitba (b.K.Fon)
2. Oznámení předsednictva JVR 15, příp.další
3. Poselství synodu - druhé čtení
4. Případné dokončení bodu 4 z odpoledního zasedání
(hlasování o předlohách synodu)
5. Schválení zprávy synodní rady
6. Schválení hospodaření synodní rady
7. Zpráva o průběhu jubilejních slavností k 200.výročí
tolerančního patentu - em.syn.senior Dr.V.Kejř
- 20,50 8. Oznámení předsednictva JVR 17
9. Modlitba, společná píseň (ses.V.Pípalová)

7. zasedání 22.synodu - jednání v plénu

sobota 14.11.1981 dopoledne od 8,00 do 13,00

- 8,00 1. Úvodní pobožnost - píseň, čtení, modlitba a modlitební
chvíle (ses.V.Ulmanová)
2. Oznámení předsednictva JVR 15, příp.další
3. Hlasování o návrzích a předlohách na základě doporučení
komisi - TISKY 16, 17A, 17B, 17C, 19A, 19B
4. Volba revisorů církevního hospodaření
5. Volba komise pastýřské péče; příp.kárné komise
6. Poselství synodu - schválení
- 12,00 7. Závěrečné slovo - poděkování - předseda synodu
8. Závěrečná pobožnost synodního seniora

AB

V Ý P I S Z J E D N A C Í H O A V O L E B N Í H O Ř Á D U

pro informaci synodálů při zasedání synodu

- Pořádek 5,4 Nemůže-li se některý člen synodu v určitou dobu zasedání synodu zúčastnit, musí včas požádat /s uvedením překážky/ předsednictvo synodu o dovolenou. Povolenu dovolenou nemá překročit.
- 6,3 Předseda dbá, aby nikdo nebyl při svém projevu na synodu vyrušován. Řečníka, který se uchyluje od předmětu rozpravy, má předseda napomenout. Nedbá-li řečník napomenutí, a také při překročení povolené doby projevu, může mu předseda odejmout slovo.
- 16 Každý člen synodu má právo informovat se ve věci, která není na denním pořádku, písemným nebo ústním dotazem / interpelací/, adresovaným předsedovi synodu. Tyto dotazy nutno zodpovědět nejpozději v příštím zasedání synodu.
- 17 Jednání synodu probíhá podle přijatého celkového pořadu. Pořádek pro příští zasedání má být oznámen v předcházejícím. Činí-li se proti pořádku zasedání námítka, rozhodne o nich synod sám.
- Rozprava 18,1 Řečníci mluví z řečnické v přihlášeném pořadí k tématu rozpravy. Přihlašují se písemně s uvedením, k čemu hodlají mluvit.
- 18,2 Předsednictvo může povolit pro část nebo celé zasedání ústní přihlášky a projev z místa. /S konečnou platností o tom rozhoduje synod prostou většinou/.
- 18,3 O téže předmětu lze mluvit jen dvakrát a vždy ve lhůtě do 5 minut, leč by synod povolil výjímku.
- 18,4 Mimo pořadí lze udělit slovo těm, kteří chtějí podat návrh na konec rozpravy nebo připomenout ustanovení církv. zřízení či řádů, případně chtějí učinit opravu osobní nebo věcnou /taktická poznámka/. Délka takového projevu nesmí přesáhnout 2 minuty.
- 14,4 a 18,5 Předsedové nebo referenti komisí, zvolených synodem, mají právo kromě referátu promluvit ještě jednou v rozpravě a jednou po jejím skončení a vedle toho i odpovídat na dotazy ke zprávě komise.
- 19,1 Rozprava musí skončit uplynula-li doba pro ni určená v přijatém programu.
Byl-li podán návrh na konec rozpravy, může proti němu vystoupit jeden řečník mimo pořadí přihlášených /jako věcná poznámka - námitka do 2 minut/. Pak dá předsedající hned hlasovat o návrhu na konec rozpravy. Byl-li návrh přijat, promluví již jen řečníci před podáním návrhu na konec rozpravy přihlášení, pokud neuplynula lhůta určení pro rozpravu.
- Návrhy 8,3 Návrhy, vycházející z rozpravy o projednávané věci, mohou být podány kdykoli před ukončením rozpravy písemně. Předsedající dá o nich ve vhodné době hlasovat.

9,2 Kdo podává návrhy nebo se zúčastní rozpravy, je povinen tlu-
močit usnesená stanoviska i návrhy těch, kteří ho vyslali,
avšak není jimi vázán.

8,1 Každý člen synodu může podat samostatné návrhy písemně před-
sedovi synodu. Takový návrh musí být podepsán jednou čtvrti-
nou přítomných členů synodu a podán aspoň v době rozpravy o
zprávě synodní rady. O přijetí takového návrhu rozhoduje sy-
nod.

Projednáván bude podle souvislosti s otázkami jednání, jež
jsou na programu, není-li takové souvislosti, až po vyčerpá-
ní schváleného programu. Nebude-li čas / a nebude-li synod
prodloužen/, odloží se projednávání takového návrhu na příští
synod, kromě návrhu, obsahujícího stížnost na synodní radu. Sy-
nod se může usnést, že některé návrhy může projednat a vyřídit
synodní rada.

Byl-li některý z těchto návrhů označen za pilný a je-li jeho
pilnost - po vyjádření stanoviska synodní rady - známa nejméně
dvěma třetinami přítomných členů synodu, bude o něm jednáno
přednostně ve vhodnou dobu, stanovenou předsednictvem.

8,4 Předsedající dbá o jasnou stylizaci návrhů a dá slovo / v ča-
sové lhůtě do 2 minut/ tomu, kdo navrhuje jasnější znění.

8,5 O podaných a synodem k projednávání přijatých a projednaných
návrzích musí být hlasováno. /1/ Nejprve se hlasuje, zda se ná-
vrhem vůbec zabývat /přechod k dennímu pořádku/. /2/ Pak o od-
ložení hlasování. /3/ Pak o návrzích opravných a dodatkových.
/4/ Dále se hlasuje o původním návrhu buď s přijatými oprava-
mi nebo bez nich. /5/ Nakonec o případném protinávrhu.

Usnášení 9,1 K platnosti usnesení je třeba nadpoloviční většiny přítomných
členů synodu.

9,3 a 31,3 Hlasuje se zvednutím ruky nebo povstáním. Žádá-li to, byť
jediný člen synodu, hlasuje se tajně lístky. /Sčítání pro-
vádějí skrutátoři./

9,6 Předsednictvo ohlásí výsledek hlasování ihned po jeho skončení.
Vzjede-li pochybnost, zda je pro návrh potřebná většina, prove-
de se sčítání skrutátory.

18,2 O procedurálních otázkách rozhoduje synod prostou většinou pří-
tomných členů.

Volby 30,2 Volí se zpravidla jeden/funkcionář při jednom hlasování. Se sou-
hlasem nadpoloviční většiny členů synodu může být v tajné volbě
voleno současně více funkcionářů /osob/. Není-li při tom vyzna-
čeno pořadí, sčítají se hlasy a zvolení jsou ti, kteří dosáhli nad-
poloviční většiny přítomných.

30,3 Nedosáhne-li nikdo nadpoloviční většiny, přistoupí se k užší volbě
do níž budou pojeti jen dva s největším počtem získaných hlasů.
Je-li více kandidátů se stejným nejvyšším počtem hlasů, budou ti-
to všichni pojeti do užší volby. Zvolen je ten, kdo dosáhl v této
užší volbě nejvíce hlasů. Při rovnosti hlasů rozhoduje los.

XXII. synod 1981

Tisk č.5 - Informace pro zapisovatele

Náležitosti zápisů z církevních shromáždění jsou stanoveny Jednacím a volebním řádem, čl.10 a čl.21. Pro poučení těch, kdož budou pověřeni pořizováním zápisů z jednotlivých zasedání uvádíme výtah podstatných ustanovení:

1. Zápis se pořizuje na volných listech, /originál a 3 kopie/, každý list je pořadově číslován následovně: zasedání..., strana...

Na první straně se uvede:

číslo zasedání /např. Zápis ze 2.zasedání 22.synodu českobratrské církve evangelické/
datum, hodina a místo konání /např. 12.11.1981 ve 14 hodin, Praha-Vinohrady/
předsedající: /Při změně předsedajícího během zasedání se vždy uvede, kdo se předsednictví ujal/

zapisovatelé:

verifikátoři:

počet přítomných:

udělené dovolené:

program jednání /např. dle tisku synodu č.4/

projednávané záležitosti /s uvedením čísla tisku synodu, případně pořadového čísla přílohy/

2. O neveřejných zasedáních a stížnostech na úřední jednání členů synodní rady se sepíší zvláštní protokoly.

3. Ke každému bodu jednání se uvede:

podstatný obsah rozpravy se jmény diskutujících
otázky předložené k hlasování
výsledek hlasování
případné protesty, ohražení nebo odvolání

4. K zápisům se připojí:

písemné návrhy /pořadově se číslují v pravém horním rohu, číslem zasedání, pořadové číslo návrhu/.
Na příslušném místě zápisu se uvede: Návrh zařazen jako příloha č.2/5

zprávy komisi

případné záznamy o jednání na magnetofonových páscích

5. Protesty a zvláštní mínění mohou být přiloženy k protokolu jen tehdy, když v zasedání samém byl pronesen úmysl je přiložit a označen jejich obsah a když byly odevzdány předsednictvu synodu před skončením synodu. Jinak se k nim nepřihlédne.
6. Případně podaná stížnost na synodního seniora nebo synodní radu včetně příloh se připojí k zápisu v prvopise nebo v úplném ověřeném opise.
7. Projednávané předlohy dle tisků synodu připojí k celému souboru zápisů dodatečně kancelář synodní rady.
8. Je vhodné dbát, aby zápisy byly jasně a přehledně členěny. Jednotlivé body jednání je vhodné oddělovat odstavci a pořadově číslovat.
Usnesení, závěry, případně jiné důležité informace je vhodné zvýraznit.
9. Na poslední straně pod textem zápisu se uvede:
Zápis vyhotoven dne:
Zapsali: podpisy
Verifikovali: podpisy
10. Zápis je nutno vyhotovit co nejdříve, nejpozději do 14 dnů a předložit, synodní radě, která jej zašle ke schválení zvoleným verifikátorům.

6

PRÁCE V KOMISÍCH

- Vysvětlení a návrh na rozdělení členů synodu do pracovních komisí -

Ze ustanovení JVR čl.14 o komisích synodu vyjímáme následující:

"Ustavující schůzi komise řídí její nejstarší člen. Každá komise si zvolí předsedu a referenty. Rozhoduje prostá většina hlasů. Zvolení předsedové podají ústně zprávu předsedovi synodu o výsledku této volby a průběhu jednání.

O průběhu svého jednání pořídí referenti komise zápis. Výsledky svých porad shrne komise v návrzích, které referenti podle ustanovení komise zapisují a písemně s podpisem předsedy komise předávají předsedovi synodu."

Pro předlohy, které podle návrhu programu 22. synodu mají být projednávány odděleně (5. zasedání dne 13.11.81 odpoledne) vypracujte návrhy zvláště. - Předsedové komisí, nebo v jejich zastoupení referenti pověřeni komisí, odůvodňují tyto návrhy před plnem synodu ústně. Jejich referáty nesmějí trvat déle než 30 minut, pokud synod neurčí jinak.

Synodní rada navrhuje jednání ve čtyřech komisích: 1. Vyznání a život církve, 2. Křesťanská výchova, 3. Správní a právní, 4. Hospodářská. Pro každou komisi je navrženo, co by měla projednávat. Dále je podle návrhů seniorátů sestaven návrh na členy komisí:

1. komise: Vyznání a život církve (též označení A)

Projedná tisky synodu: č. 11 -- Ordinance
 č. 12 -- Vysluhování večere Páně dětem
 č. 18 -- Návrh nové agendy I

Dále komise projedná návrhy z konventů: Tisk 19 B, body A/1-A/13.

Členové komise: ^{SR} dr.M.Hájek, dr.J.Hlaváč, dr.J.Spolík, dr.P.Filipi;
^{KF} I.B.Otřisal, J.Lejdar, dr.Z.Susa, D.Molnár, J.Vanča,
 Vl.Hajský; O.Soběslavský; Zb.Laštovka, J.B.Šourek; J.Ratiborský, A.
 Tejkal; dr.L.Horák, J.Nečas; Em.Huml; M.Dobrkovský, J.Doležal; B.
 Pivoňka; J.Čapek, J.Batelka; dr.J.Slabý, J.Gruber; J.Kabíček, dr.J.
 Staněk, R.Žárský; J.Hromádka, K.Fon.

2. komise: Křesťanská výchova (též označení B)

Projedná následující návrhy z konventů: Tisk č. 19 B, body B/1-B/21.

Členové komise: dr.J.Křivohlavý, dr.J.Pokorný; M.Heryán, P.Smetana, dr.A.
 Koona, S.Radechovská; V.Pistor, V.Pípalová; C.Horák; P.
 Freitinger, ing.E.Falátek; E.Vejnar; R.Firbas; M.Brož, J.Strádal; J.Jelí-
 nek, N.Mandysová; J.Výborný; F.Kaštánek, J.Trusina, (J.Batelka); Bl.Dobro-
 volný, Vl.Ryšavý; J.Voda, dr.V.Zikmund; J.Řehák, L.Klobása. - Dále jako
 člen komise s hlasem poradním far.Zd.Jokl, předseda komise SR pro vzdě-
 lávání výpomocných kazatelů.

3. komise: Správní a právní (též označení C)

Projedná tisky synodu: č. 14 Řád pastýřské péče
č. 16 - Změny CZ projednané XXI. synodem
č. 17 A,B,C - Změny CZ a řádů

Dále komise projedná následující návrhy ze SR: Tisk 19 A, C/1 a C/2
a z konventů: Tisk 19 B, body C/1 až C/8.

Členové komise: M.Lešikar, dr.J.Ondra; A.Balabánová, ing.L.Šimek;
Z.Souček, M.Frydrych, dr.J.Kamínek; F.Šejnoha; P.
Pellar, dr.J.Kraus; J.Šplíchal, Vl.Rejchrt; J.Kříž; ing.J.Krapáč;
J.Soběslavský, dr.E.Wagner; R.Hromádka; M.Sláma (J.Trusina); M.Rozbořil,
J.Kalusová; dr.J.Huml, M.Šabršula; J.Zátorský, dr.V.Dědek. - Dále jako
člen komise s hlasem poradním předseda PO právního dr.P.Šimek.

4. komise: Hospodářská (též označena D)

Projedná tisk synodu č. 15 - Zpráva o církevních budovách.

Dále návrhy ze synodní rady Tisk 19 A body D/1 až D/3.

Členové komise: Vl.Chadim; J.Kočvara; J.Čábel, B.Fér; Z.Voborská;
J.Luňák, PhMr V.Ulmanová; J.Stiburek; dr.J.Svěcený,
K.Baudisch; J.Čeliš, J.Andrejs; M.Běžák, J.Vondráček; J.Dvořák; L.
Smejkal, (M.Sláma); ing.J.Novák, A.Zajícová; B.Novák; A.Plachý, J.Grao-
lík. - Dále jako členové komise s hlasem poradním předseda PO hospo-
dářského dr.L.Holý a předseda PO stavebního a výtvarného ing.K.Poli-
čanský.

Místo jednání jednotlivých komisí bude sděleno předsednictvem
synodu.

6B

V Ý C H O V A A V Z D Ě L Á V Á N Í

Základní pojetí - koncepce daného úseku činnosti

Otázky výchovy a vzdělávání byly vždy nerozlučně spjaty se životem křesťanské církve. Domníváme se, že tomu tak je i dnes. Pohled do dějin nám naznačuje, že v tomto úseku práce církve je možno od sebe oddělit: I. věci relativně obecné - základní pojetí křesťanské výchovy a vzdělávání a II. věci vztahující se ke zvláštnosti situace, ve které se církev nachází - konkrétní úkoly v dané době.

I my se dnes pozastavujeme u otázky výchovy a vzdělávání v naší církvi, a to jak u otázek křesťanské výchovy dětí v našich rodinách a sborech, tak i nad otázkami výchovy rodičů, mladších i starších členů sborů, nově do sboru přistupujících - oslovených evangeliem i těch, kteří v různých funkcích a úřadech již po léta pracují (presbyterů, výpomocných kazatelů, diaconů, vikářů, farářů atp.).

I. Základní - obecné otázky křesťanské výchovy a vzdělávání

1. Celou biblí i dějinami křesťanské církve výrazně zní základní pojetí křesťanské výchovy :

"Vychovatelem je především Hospodin".

On vychovává rodiče i děti, každého z nás osobně (Ž 94,12; Jb 5,1) i celou církev - svůj lid. Z toho plyne pro nás radostná zvěst: v samém jádru zaměření křesťanské výchovy je evangelium - jistota všudypřítomné otcovské výchovné Boží lásky. Základní charakteristikou křesťanského způsobu života - a tím i výchovné péče je : Život před Boží tváří - ono biblické "Chození s Hospodinem" Jb 22,21.

Ptáme-li se jak, kde a kdy žít před Boží tváří, pak biblická odpověď zde zní: všude tam, kde se Božímu slovu naslouchá a kde toto osobní slyšení Božího slova vede lidi k poslušnosti slyšeného slova, tam se děje ono chození před Boží tváří. Je tomu tak při čtení bible, podaří-li se neulpět na liteře, ale stane-li se Slovo Boží živým, osobně oslovujícím slovem pro toho, kdo je čte či slyší. Tak tomu bylo, když Pán Ježíš Kristus otevíral mysl prostým rybářům (L 24,42-48), aby srozuměli Písmu. Tak tomu může být díky Duchu svatému i dnes. I dnes - do dnes se děje tento zázrak osobního oslovení Písmem svatým i zázrak poslušnosti slyšeného.

2. Duch svatý, který nám otevírá Písma, vede nás k modlitbám. Vede nás ale též i do společenství bratří a sester obdobně Slovem Božím oslovených. Tak se vytváří bratrské společenství - pospolitost bratří a sester - koinonia - v rodině, ve sboru i v církvi povsechné. Toto obecenství bratří a sester, oslovených Slovem Božím, je důležitým činitelem křesťanské výchovy.

3. Ve společenství víry, na společné cestě poutníků - *communio viatorum* - se ptáme: co máme dělat? jak máme na tuto cestu přivádět další? jak máme pečovat o ty, kteří jdou spolu s námi ke stejnému cíli? čeho se máme vyvarovat a o co pečovat?

V souboru těchto otázek můžeme od sebe oddělit dva úseky práce:

- A. Upozornění a zavolání na cestu života - zvěstování. Jde o pomoc druhým, o ukázání jim cesty života, o "stání při nich" při jejich rozhodování a při jejich vykročení.
- B. Vyrovnávání odchylek na jednou již nastoupené cestě života a navracení se na tuto cestu zpět po sejítí z ní - pastýřská péče.

ad A.: Cílem zvěstování je jednak upozorňování na to, co Pán Bůh pro nás učinil, jednak zvaní a přivádění, tj. vedení k osobnímu přijetí radostné zvěsti Písem - evangelia. Prvním úsekem úkolů výchovy v církvi je tedy svědectví o spasení, tj. o existenci a možnosti nalezení pravé cesty života. Nepůjde-li nám o tento úkol (spasení) v první řadě, pak se nám docela dobře může stát další činnost výchovná a vzdělávací "dresúrou", doprovázených ze strany vedených vzpourou a odmítnutím. Vzdělávání bez tohoto základu - jakkoli důmyslné a systematicky propracované se pak může stát "sycením nestraavitelným pokrmem".

ad B.: Úkoly na druhém úseku práce je možno stanovit buď výčtem nebo obecně. Ve výčtu je možno upozornit na čtyři nejpřednější úkoly:

1.) Vedení k soustavnému naslouchání Písmu svatému. Jde při tom jak o co nejdokonalejší poznání jeho obsahu a výkladu (exegezi), tak i o ujasnění základních věroučných pojmů a článků vyznání víry - tak, aby každý člen církve byl schopen vydati počet ze své víry. Jde ale též - a to především - o osobní zamýšlení nad čteným slovem, o rozmyšlení čteného textu, o meditaci nad biblí a o převádění slyšeného do osobní životní praxe (aplikace).

2.) Vedení ke společenství, ke sborovému a sborotvornému životu - k účasti na službách Božích i na jiných shromážděních a zvláště pak k účasti na společném vysluhování svátostí. Přitom jde o aktivní účast na životě sboru (o žité *communio viatorum*), o přiložení ruky k dílu, o spolupráci ve sborové a církevní službě. Tento cíl se klade v protikladu k individualismu jednotlivců i ke skupinovému eksklusivnímu individualismu i v protikladu k pasivně přijímanému (jen receptivnímu) způsobu sborového života. Zdá se, že tento důraz nabývá na důležitosti při neustálé se zvyšujícími diasporou naší církve.

3.) Vedení všech členů církve jak ke zvěstovatelské, tak i k pastýřské péči. Důraz na misijní zaměření je zvláštním předmětem jednání tohoto synodu. Na úseku pastýřské péče jde jednak - a to především - o pastýřskou péči o vlastní členy rodiny. Jde ale i o lidi nám církvi svěřené - o péči staršovstva o členy sboru, o péči seniorátního výboru o členy staršovstev, o péči synodní rady o seniorátní výbory atp. Přitom jde o vyhledávání nám svěřených bratří a sester, o jejich navštěvování, posilování, potěšování, povzbuzování a o trvalý kontakt s nimi i o poskytování jim bratrské pomoci v různých formách. Tento úkol nabývá na důležitosti v situaci odloučení členů sboru od centra sborového života.

4.) Vedení všech členů církve k prohloubení modlitebního života. Zde jde v první řadě o osobní modlitební život. Jde ale i o aktivní účast na modlitebním společenství v rodině i ve sboru.

Obecně je možno říci, že cílem výchovy a vzdělávání v církvi je dospělost a zralost víry všech členů církve. Ta se projevuje tím, že takovýto člen církve může jiné duchovně vést. Pravá zralost víry se vytváří tam, kde je uvědomělý vztah k Ježíši Kristu (např. v naslouchání zvěsti Písem, v osobní modlitbě, ve službě bližnímu, v důvěře Bohu a v poslušnosti Duchu svatého) a v poslušnosti jeho Slova. Přitom se objevují duchovní dary - charismata, jež mají být využity v budování sboru, sic zakrní. Tyto dary, o které máme v církvi pečovat, slouží:

- a.) sdílení Slova - Ř 12,8; ^{1K 12,8;} Ř.12,6 a 7; 1K 12,10 a 14 a 16 a 26.
- b.) sdílení života - Ř 12,7 a 8; 1K 12,10 a 13 a 36; 1K 7,7.
- c.) jiným službám - uspořádání sboru atp. - 1K 12,18; Ř 12,8; 1K 12,9; Ř.6,23 atp.

4. Při zvažování základních otázek křesťanské výchovy a vzdělávání je třeba čelit některým zkratkovitým způsobům myšlení:

- a) Zúžení pozornosti jen na otázky vzdělávání. Použijeme-li slovní vazby "výchova a vzdělávání", pak se nám může důraz snadně svést na slovo "vzdělávání" a ostatní úkoly - jako např. přivádění na cestu života a nálezání moudrosti (Př. 3,13) či pomoci růstu, zrání a dospívání se nám stanou popelkou.
- b) Pokušení moci a napyšlenosti na vlastní všemohoucnost ve výchově. Může se nám stát, že si budeme myslet, že výchova dětí či dospělých je nástrojem v našich rukou, kterým můžeme podle vlastního uvážení "formovat" druhé - děti či dospělé. Zapomeneme přitom na biblický důraz, že "vše je milost" a že víra je Boží dar i že my "nemůžeme nic ze sebe".
- c) Propadnutí myšlenkám a pocitům bezmocnosti. Při všem správném důrazu na to, že víra je dar a že nemůžeme nic sami ze sebe si zcela nebiblicky můžeme ulehčit svůj úkol a nedělat nic. Jako by se rodiče nemohli modlit za své děti! Jako bychom nebyli odpovědní za každý svůj čin! Jako bychom nebyli pověřeni vyprávět svým dětem i bližním o divných skutcích Božích! Jako by nám nebylo uloženo, abychom se napomínali vespolek (Kol 3,16)! Jakou pomocí i zde nám je ono: "dálej vše tak, jako by vše záleželo jen na tobě a věř tak, jako by vše záleželo jen a jen na Pánu Bohu".

II. Výchova a vzdělávání v naší církvi dnes

I když je do určité míry pravda, že všichni členové církve mají na úseku výchovy a vzdělávání dělat vše, co je uvedeno sub A a B v první (I.) části, přece jen je z hlediska obdarování, řádu a pořádku v církvi dobré úkoly poněkud rozdělit.

Tři roviny výchovné a vzdělávací práce v církvi:

1. Rodina. První a základní rovinou výchovné a vzdělávací práce v církvi je rodina. Ta nese v první řadě odpovědnost za zvěstování radostné zvěsti - evangelia všem členům rodiny i za duchov-

ní růst a zrání jejich víry. Větší pozornost nežli dosud by se měla věnovat osobní pastýřské péči sboru o rodiny, zvláště pak o plnění závazku křtu. Nejen rodiče, ale celý sbor při svátosti křtu slibuje pomoc při výchově a vzdělávání toho, kdo je pokřtěn. Jak naše sbory plní tento závazek křtu? Jak pomáháme rodinám vychovávat malé či dospívající děti?

2. Sbor. Ve sboru by měla být věnována pozornost oběma úsekům práce, které byly v úvodní (I.) části označeny sub A a B. Jde přitom jak o výchovu nekonfirmovaných, tak i konfirmovaných, presbyterů i návštěvníků bohoslužeb a jiných sborových shromáždění. Jde ale i o péči o okrajové členy sboru - zvláště v diasporním sboru! Větší pozornost by měla být věnována nově do sboru přicházejícím a těm, kteří se rozhodli vstoupit do manželství a založit rodinu - zvláště, jde-li o tzv. smíšená manželství (rodiny). Nestačí-li sbor sám na tuto práci, je výhodné spojit při výchově a vzdělávání budoucích manželů a rodičů několik dvojic z blízkých sborů.

3. Církev povšechná - seniorát a synodní rada. Vedení církve by mělo pomáhat sborům v plnění úkolů uvedených v I. části sub A a B. Jde v první řadě o promýšlení naplnění a zaměření této práce, o vzdělávání pracovníků pro jednotlivé úseky práce, o vydávání potřebného materiálu a o organizování bratrských sejití s těmito cíli v nadsborové úrovni. Více nežli dosud by se mělo pečovat o setkávání bratrů a sester z několika sborů - např. těch, kteří jsou pověřeni předčítáním kázání, prací mezi konfirmovanými a nekonfirmovanými, funkcí presbyterů atp. Synodní rada by měla více nežli dosud využívat možností oblastní práce, tj. práce v úseku dvou či více seniorátů. Jde o setkávání (instruktáže) všude tam, kde ze vzdálenostních či časových důvodů celocírkevní sejití není vhodné a úkol přerůstá možností či pověřením jednoho jediného seniorátu. Ukazuje se to například na úseku vzdělávání varhaníků - při jejich doškolování i při výchově nových varhaníků, při vzdělávání vedoucích pěveckých sborů (dirigentů), při výchově a vzdělávání výpomocných kazatelů a diakonů atp.

Usměrnění další práce poradních odborů

Poradní odbor nekonfirmovaných

Těžiště práce tohoto odboru je dosud v oblasti přípravy pomůcek pro dětské bohoslužby. Dík za to. Odbor by ale měl věnovat pozornost i dalším úkolům: měl by připravit jednotné osnovy výchovy a výuky dětí - jak ve sboru, tak i v rodině, kde je základ této péče o křesťanské vzdělávání dětí. Měl by pomáhat sborům v otázce výchovy a vzdělávání rodičů v plnění jejich závazku křtu. Chybí nám též jednotné osnovy výchovy a výuky konfirmandů. I o ty by měl odbor pečovat.

Poradní odbor konfirmovaných

Tento poradní odbor by se měl starat v celé šíři o úkoly uvedené v I. části sub A a B ve vztahu k mladým - dospívajícím lidem.

Poradní odbor evangelizační

Tento odbor by se měl starat o úsek A. uvedený v I. části. Ve větší míře nežli dosud by se měl zabývat otázkami osobního svědectví - zvěstování, misijní činnosti všech členů církve a výchovou k misijnímu zaměření.

Poradní odbor křesťanské služby

Tento odbor by se měl vedle svého vlastního zaměření zabývat též otázkami výchovy a vzdělávání všech členů církve ve věcech prohloubení našeho chápání utrpení a porozumění biblickému učení o osobním vedení lidí v tísní, těžkostech a osobních konfliktech. Jde zde o výchovu k pastýřské péči o lidi v těžkých životních situacích.

Poradní odbor laiků - pro vzdělávání presbyterů

Tento odbor by se měl věnovat v celé šíři otázkám uvedeným v I. části sub A a B ve vztahu k dospělým členům sborů a zvláště pak presbyterů. Oproti stávajícímu stavu měl by věnovat více pozornosti výchově a vzdělávání presbyterů k pastorační péči o členy sborů.

Komise pro vzdělávání výpomocných kazatelů

Tato komise by měla pečovat o rozšiřování a prohlubování znalosti bible a základního křesťanského pojmosloví i o znalosti práce s biblí při přípravě kázání. Měla by pečovat o presbytery, kteří se připravují ke zkouškám výpomocných kazatelů i o neustálé zdokonalování těch presbyterů, kteří již mají dekret výpomocných kazatelů a slouží na sborech (o jejich doškolování).

Poradní odbor pro vzdělávání farářů

Tento odbor pečuje o soustavné doškolování farářů v doškolovacích kursech ve Vrbně a v pravidelných každoročních setkáních farářů na farářských kursech v Praze. Více pozornosti nežli dosud by měl věnovat vypracování dlouhodobého plánu systematického dalšího vzdělávání farářů (postgraduálu) a diagnostice slabších míst ve vzdělání i praxi farářů (např. v otázkách pastýřské péče) a odstraňování těchto nedostatků.

Závěr:

Otázka ujasnění a upřesnění cílů a rozdělení úkolů je jednou věcí. Druhou věcí je stanovení metod - jak těchto cílů dosahovat. Třetí a daleko nejtěžší i nejzávažnější otázkou je vlastní praxe. Všecku tuto práci bychom měli konat pod zorným úhlem slov Matoušova evangelia - Mt 25,31-45.

Dr. Jaro Krivohlavý
náměstek synodního kurátora
pověřený v SR otázkami výchovy

Informace o volbách do synodní rady.

Koncem letošního roku končí funkční období všem duchovenským členům synodní rady a jejich náhradníkům, jakož i třetímu členu z řad presbyterů. V synodní radě zůstávají nadále synodní kurátor Miloš Lešikar a jeho náměstek PhDr. Jaro Křivohlavý /funkční období do 23.11.1985/.

Na základě průzkumu ve smyslu § 27, odst. 8 CZ a čl. 36 JVR nominovalo synodní zastupitelstvo volbou dne 21.3.1981 následující kandidáty pro volbu synodní rady:

1. Synodní senior /jediný kandidát/
ThDr Miloslav Hájek, nar. 2.12.1923, dosavadní syn. senior
2. Náměstek synodního seniora /jediný kandidát/
ThDr Josef Hlaváč, nar. 11.2.1917, dosavadní nám. syn. seniora
3. Třetí člen synodní rady z řad kazatelů /v abecedním pořádku/
Miroslav Brož, nar. 26.3.1928, senior Královohradeckého sen.
Josef Hromádka, nar. 25.9.1936, senior Moravskoslezského sen.
Bohuslav Otrýsal, nar. 1.7.1921, senior Pražského sen.
PhDr Jan Pokorný, nar. 18.12.1918, dosavadní člen syn. rady.
4. Za 1 - 3 náhradníka kromě předchozích, kteří nebudou zvoleni, dále v abecedním pořádku
Josef Batelka, nar. 27.7.1919, farář z Nového Města na Mor. a emeritní senior Horáckého seniorátu
Richard Firbas, nar. 19.3.1929, senior Libereckého sen.
Cyril Horák, nar. 30.6.1930, senior Jihočeského sen.

Pro všechny tyto kandidáty podala synodní rada žádost o udělení státního souhlasu ve smyslu § 17, vl. nař. č. 221/49 Sb.

5. Na místo třetího člena synodní rady z řad presbyterů nemůže být br. Chadim znovu volen, neboť překročil věk 70 roků. Synodní zastupitelstvo zmínilo po průzkumu v seniorátech možnost volby 11 starších. Z nich 5 odpovědělo na předběžný dotaz, že nemohou ze závažných důvodů kandidaturu přijmout. /Zbývající uvádíme v abecedním pořádku/:

Ing. Elizeus Falátek, nar. 22.3.1928, seniorátní kurátor Západočeského sen. a druhý náhradník synodní rady

Ing. dr. J. Huml, nar. 23.3.1917, kurátor sboru v Gottwaldově

Josef Kočvara, nar. 4.4.1917, seniorátní kurátor Pražského seniorátu

J. Luňák, nar. 8.9.1920, kurátor Korandova sboru v Plzni

Vladimír Pistor, nar. 14.4.1921, seniorátní kurátor Poděbradského seniorátu

Radomír Žárský, nar. 26.7.1932, seniorátní kurátor Východomoravského seniorátu

Synod touto kandidátkou není však vázán a může navrhnout k volbě i další presbytery církve.

6. Volba druhého náhradníka z řad presbyterů, pokud by br. Ing. Falátek byl zvolen za člena synodní rady.

Z P R Á V A S Y N O D N Í R A D Y P R O S Y N O D1. Svědectví a služba církve

- 1.1 Výročí tolerančního patentu, jehož jsme v letošním roce vděčně vzpomínali, poskytlo nejen příležitost k řadě velkých společných shromáždění (jejichž význam v diasporní situaci naší církve by neměl být podceňován), ale přineslo i podněty k zamyšlení nad naší službou a životem jakožto evangelické církve v této zemi.
- 1.2 Zůstali jsme po celých dvě stě let diasporou, ba stali jsme se jí ve smyslu ještě výraznějším. V prvním tolerančním období zůstaly naše sbory omezeny jen na několik oblastí Čech a Moravy a v nich tvořily namnoze skupiny poměrně kompaktní. Teprve nastalým stěhováním obyvatelstva v době rozvoje průmyslu a měst, později přestupovým hnutím, nakonec pak českým osídlením pohraničí předtím německého se naše církvev rozptýlila po celém území České socialistické republiky a tvoří v naprosto převážně většině případů nepatrný zlomek obyvatelstva.
- 1.3 Naše veřejné postavení zůstalo podružným. Po jistém rozmachu kulturně morální prestiže na sklonku minulého století a v první čtvrtině tohoto století bylo nám opět vykázáno místo menšiny v národě, tu více, tu méně slyšitelně trpěné. Pracujeme v mezích, které nám určuje jednak společnost zvenčí, jednak naše vnitřní možnosti a síly. Představy o možnostech vlivu evangelické církve na správu veřejných věcí zůstaly ilusí.
- 1.4 Osvědčilo se presbyterní povědomí církve. Soustavně vytvářelo vědomí odpovědnosti všech věřících za dílo evangelia, podporovalo ovzduší bratrství a dělby práce ve sboru. V dnešní situaci nedostatku kazatelů pomáhá sborům překonat obtíže a udržet činnost i existenci sboru rozhodujícím způsobem.
- 1.5 Z původně vyhraněné situace konfesní rozrůzněnosti, ve které toleranční sbory začínaly, se změnilo ovzduší světového křesťanstva v ekumenické. Příklad naší církve, v níž se vydařilo spojení sborů luterského a eugsburského vyznání s takovým úspěchem, je trvale přijímán se zájmem. V posledních desetiletích jsme ovšem svědky jisté únavy ekumenického hnutí. Snad prvotní nadšení podcenilo vážnost překážek k sblížení a sjednocení; snad se projevilo, že nebyl vytvořen praktický model konkrétního soužití na místní rovině. Jde však o to, abychom právě nyní zachovali ekumenické smýšlení, sesterskou blízkost k jiným církvím a nezáludnost, nepodezíravou ochotu ke spolupráci, kde je to možné a kde to situace vyžaduje.
- 1.6 Skutečnost, se kterou nezbývá než se vyrovnat - a některé sbory se s ní vyrovnávají velice těžce - je konec lidové církve. Od středověku platný systém, že veškeré obyvatelstvo patří k církvi, do níž se narodilo, je jí vychováváno a nábožensky jsou mu posvěcovány rozhodující okamžiky života, že církvev určuje veřejně

uznávané (i když ne vždy dodržované) normy - tento systém je sekularismem podvrácen a rozrušen, jak se domníváme, nenávratně. Nenajdeme-li nový způsob své sborové existence než matričně a školsky povinný, spějeme k zániku.

- 1.7 Je ovšem důsledkem prostého faktu Ducha svatého, že církev je schopna tento konec epochy přežít, protože v ní není hlubinně založena. Je naprosto nezbytné znovu si uvědomit, že církev je založena na milosti Kristově, na jeho evangeliu, které proměňuje lidské duše a vytváří z nich obcenství, nezávislé na rodu, původu a výchově. Obnovená radost z lásky Ježíše Krista, z jeho vítězného odpuštění, vnukne našim sborům novou přitažlivost, jakou nemohou mít v rozpoložení stesku po minulosti a nechuti vůči liknavým a nevěřícím.
- 1.8 Postupující sekularisace lidského myšlení probouzí znenáhla hlad po něčem, co přesahuje racionální rovinu života. Naši pozornosti se dožadují projevy nové spirituality zejména mezi mladými lidmi. Mnohé je tu nejasné, nadšení může opět vychladnout, anebo sejít na scestí - ale jde o příznaky touhy po opravdovém a ryzím životě, který má svůj rozměr hloubky. Budou hladové duše nasyceny skutečným chlebem Kristova evangelia, anebo upadnou do roztodivných para-náboženství a konventiklů? Duch svatý právě včas probouzí znovu mezi námi povědomí misijní.

2. Sbory a kazatelé

- 2.1 Stav i charakter našich sborů je velmi rozmanitý. Obcenství některých sborů tvoří dnes několik starých mužů a žen, kteří podléhají stesku a myšlence na to, že je sbor před zánikem. A přece jsme byli již svědky také podivuhodných obživnutí sborů s příchodem nového pracovníka. - Jsou však též sbory, kde ani výměna kazatele nic nezmění. Problém je uvnitř, v mentalitě, v podobě víry do sebe a do minulosti uzavřené, neschopné otevřít oči ku skutečné moci Ducha svatého.
- 2.2 Budeme pravděpodobně muset počítat do budoucna se slučováním sborů. Jestliže rok od roku vykazujeme úbytek členstva, není možné, aby se to posléze neprojevalo také na počtu sborů. Při nedostatku kazatelů si nemůžeme dovolit přepych, aby měl vlastního kazatele sbor, který ho potřebuje jedenkrát týdně. Pro náš způsob práce je optimální velikost sborů 500-1000 členů. Větší sbory začínají být nepřehledné, bratrství členů je ztíženo tím, že se nemohou všichni navzájem znát. Menší sbory obtížně hledají schopné spolupracovníky a těžko sestavují činné staršovstvo.
- 2.3 Zvláštní problém se objevuje ve velkoměstech, kde máme větší počet sborů (Praha, Brno, oblast Ostravy). Vznikem okrajových sídlišť se velmi mnoho rodin nyní v rámci města stěhuje, žije však dále častěji v původních sborech, takže se územní rozdělení práce zcela smazuje. Bylo by anachronismem na něm trvat. Vzniklou situaci je spíše potřeba řešit koncepcí spolupráce sborů v celém regionu (společné schůze staršovstev, koncepční schůzky kazatelů, vzájemná informace o fluktujících rodinách).
- 2.4 Tutéž spolupráci si ostatně naléhavě vyžaduje i potřeba udržet na vyšší život uprázdněných sborů. Administrace uprázdněného

sboru musí přestat být považována za přítež a nadpráci, kde je administrátor povinen vykonat jen to nejnútnejší, aby při tom co nejméně utrpěla jeho činnost v domovském sboru. Oba sbory - uprázdněný i obsazený - jsou sbory Páně a jsme jim dlužní tu- též péči. Mělo by být společnou věcí obou staršovstev, která by se měla pravidelně scházet ke společným poradám o práci v celé společné oblasti.

- 2.5 Úbytek kazatelů, který bude ještě vzrůstat odchodem velkého počtu do důchodu v nejbližších letech, působí nám nejvážnější sta- rosti. Začíná se projevovat, že dosavadní způsob svobodné volby sborů se výborně osvědčuje, pokud je kazatelů dostatek, přestá- vá však fungovat v nedostatku. Co bude se sbory, kam nikdo ne- chce jít? Se sbory, kde je zastaralá fara, nepříznivé klimatic- ké podmínky, příliš mnoho cest? Co když bude odrazovat vyhlídka, že s nástupem do sboru ihned připadne administrace dalšího nebo dokonce dalších neobsazených v sousedství.
- 2.6 Úroveň staršovstev není všude stejně vysoká. Vedle uvědomělých a činných máme také presbyterstva unavená, neuvědomělá nebo ne- tečná. Jestliže kazatel i o údržbu sborových budov pečuje se svou rodinou sám, je mu to snad ke cti, není to však ke cti star- šovstvu. Máme případy, že z nouze kazatel sám vede účetnictví a pokladnu sboru, ačkoliv to je proti církevnímu zřízení? Jak ob- stojí takový sbor v případě uprázdnění?
- 2.7 Také kazatelé jsou nestejné úrovně, nestejných sil, nestejných schopností, nestejných charakterů. Mnohokrát bývají posuzováni, kritizováni, nezdar sboru se jim klade za vinu. Ale bývají ta- ké opuštěni, nemají se komu svěřit, v koho najít přátelství a posilu. Zdá se, že mají přemíru volného času - ve srovnání s lidmi jiných zaměstnání i s předchozí generací farářů, která vedla matriky a vyučovala na četných školách. Snad opravdu ne všichni umějí svou práci organisovat a svěřeného času intensivně využívat. Ale také často na ně, z nedostatku spolupráce star- šovstva, zbývají úkoly, které by měli vykonat ve sboru jiní. Více a více přibývá péče o uprázdněné sbory v okolí. Obáváme se, že ze všeho nejvíce je v takových případech zanedbávána péče pas- torační.
- 2.8. Nesmírný vliv na dobrý či neuspokojivý vztah kazatele ke sboru má zázemí jejich rodin. Raději bychom poděkovali ženám našich ka- zatelů, které skromně a obětavě se svými muži spolupracují, ve víře trpělivě i radostně nesou úkol, který je snadnější než ji- ných žen. Vážíme si neméně i mužů našich kazatelek, kteří ctí jejich práci a podporují je, ačkoliv sami nejsou v církevní služ- bě. Pokorně děkujeme Panu za jeho milost, že ani v jednom pří- padě v uplynulém období nemusela zasahovat komise pastýřské péče.
- 2.9 Nejradostnější je ve sborech, kde je kazatel obklopen uvědomělými presbytery a dalšími spolupracovníky. Všichni nesou společně věc sboru jako vlastní. Biblické svědectví o charismatech (obda- rovaních) Ducha svatého dochází tu přesvědčivého uplatnění. Pod vedením Ducha svatého a v pozornosti na Kristův příklad ne- dochází k žádnému soupeření a sražkám pro osobní ambice či ne- ústupnost. Objevujeme tu nejkrásnější dědictví české reformační tradice zcela živé: obecnství sboru.

3. Bohoslovci

- 3.1 V nouzi o kazatele toužebně vyhlížíme bohoslovecký dorost. Nutno říci, že v poměru k velikosti naší církve není našich studentů na Komenského fakultě málo, a jsme za to vděční. Přesto nelze očekávat, že by zaplnili mezery, které vznikají odchodem do výslužby a úmrtími kazatelů vyššího věku. Radujeme se však z toho, že se každoročně mezi našimi mladými bratřími a sestrami probouzí zájem o studium teologie, a že se bohoslovci povětšinou do sborové práce těší. Očekáváme, že se na ni věrně připraví a horlivě se jí chopí, až jim bude svěřena. Toužíme po tom, aby byli plni víry a ochoty, pokory a lásky k těm, k nimž budou poslani.
- 3.2 Je jasno, že právě v čas nouze o kazatele není možno polevit v požadavcích. Ústupnost v této věci by se církvi těžce vymstila. Komise, v níž jsou theologové, psychologové i lékaři v církvi pracující, s velikou svědomitostí vůči sborům každoročně posuzuje způsobilost uchazečů. Velice nám záleží především na tom, aby kandidáti bohosloví přicházeli z konkrétní sborové práce a obecenství. A ovšem si přejeme, aby kromě horlivosti a živého zájmu měli v nejzákladnějších věcech víry jasno.
- 3.3 Církev si často kladé nad svými bohoslovci otazníky: působí v nich theologické studium růst a zrání, anebo naopak rozklad jejich víry i lásky k církvi? Někdy se zdá, jako by ti, kteří nastupovali plni horlivého nadšení, nabývali během studia jiné podoby, odcizovali se sborům a zaujíмали stanoviska kritického odstupu a osobní nezávislosti. - Není snadné si tyto otázky odpovědět. Bohoslovecké studium nezbytně vyžaduje seznamovat se s nejrůznějšími, často i spornými pohledy. Vyvolává především spoustu otázek, odpovědi nejsou připraveny, předem hotové. Naše sborová praxe i naše theologická stanoviska nelze z tohoto pole kritického pohledu vyjmout. Na druhé straně ovšem bude nejnešťastnější postavou kazatel, který nemá jasno o svém úkolu, nemá jistotu, za kterou by mohl stát na kazatelně i v pastorálních rozhovorech, sám sebe a nikoli svůj sbor vidí jako střed svého zájmu. Soudíme, že tu velice potřebujeme sourozenství modliteb, lásky i spolupráce mezi kazateli a členy sborů, mezi generacemi.
- 3.4 Velice radostnou skutečností je rozněcující se laický zájem o duchovenskou přípravu a práci. Staršovstva se ucházejí o pověření výpomocných kazatelů pro členy svých sborů. Přibývá ordinovaných presbyterů. I o diakonské pověření vzrůstá opět zájem. Jistě to neznamená, že bycnom začínali opomíjet význam odborné bohoslovecké přípravy svých kazatelů a kazatelek. Avšak na druhé straně jistý počet spolupracovníků, kteří přišli přímo ze sborové práce, dokumentuje, že služba evangeliem není věcí úzké vrstvy odborníků. Slibujeme si od těchto bratrů a sester zdravé oživení a obětavou pomoc v našich sborech.

4. Správa církve

- 4.1 Synodní rada se schází pravidelně jednou za 14 dnů, v době prázdnic jednou za 3 - 4 týdny. V roce 1979 bylo celkem 21 porad, v roce 1980 celkem 22 porad. V roce 1981 do konce srpna 15 porad. Ke schůzím jsou zváni pravidelně všichni tajemníci KSR.

- 4.2 Podle potřeby jsou svolávány tématické porady synodní rady s poradními odbory, případně jinými specialisty. Při těchto poradách je důkladně probíran jeden úsek práce církve a v soustředěném rozhovoru jsou hledány podněty pro další činnost. V roce 1980 i v roce 1981 bylo po 5 tématických poradách.
- 4.3 Vzhledem k dojíždění zaměstnaného synodního kurátora byly dohodnuty pravidelné úřední dny na středu, kdy v kanceláři jsou k dispozici oba představitelé církve. Všechna jednání a porady jsou proto soustřeďovány pokud možno na středy. Podle možností dojíždějí ve středu i někteří další členové synodní rady.
- 4.4 Od posledního synodu odešel z kanceláře synodní rady na sbor v Chocni na vlastní žádost b. Bedřich Bašus. Dr. Eugen Zelený po dlouholeté práci v KSR odešel k 1.8. 1981 do trvalého důchodu. Bohumír Sedliský obdržel invalidní důchod a pracuje na zkrácený úvazek. Po synodu zamýšlí odejít do trvalého starobního důchodu b. Josef Svatoň. Děkujeme všem těmto bratřím za jejich práci.
- 4.5 Jako náhrada byli přijati za duchovenské tajemníky KSR: Od 1.1. 1981 František Němec, předtím farář v Chodově u Karl. Varů. Byl pověřen péčí o celocírkevní budovy mimo Prahu. Od 1.8. 1981 Otírād Novák, předtím farář v Kutné Hoře. Je pověřen vedením agendy týkající se života církve a jejich pracovníků (I. úsek). Jako náhradu za b. Svatoň pro vedení knihovny a archivu SR se jedná o státní souhlas pro s. Miledu Mrlínovou, která dosud působí v Odrách. Synodní rada by ráda dosáhla přehledného rozdělení odpovědnosti v jednotlivých úsecích práce ústředí. V každém případě se chce ubránit zvyšování počtu duchovenských tajemníků.
- 4.6. S ohledem na zlepšenou věkovou a zdravotní strukturu duchovenských tajemníků-celocírkevních kazatelů vytváří synodní rada předpoklady pro jejich zvýšenou službu sborům, především uprázdněným. S výjimkou vážných zdravotních nebo rodinných důvodů by měli nejméně dvakrát měsíčně sloužit ve sborech církve. Pokud nedostanou přímo pozvání sborů, byl pověřen vedoucí tajemník dr. Otter prostřednictvím seniorů sjednávat jejich službu. Synodní rada zaručuje úhradu cestovních nákladů, pokud sbory, kam budou vysláni, by neměly na jejich úhradu prostředky. Pro tuto službu jsou vytvářeny i potřebné předpoklady v pracovní náplni duchovenských tajemníků.
- 4.7 Synodní rada projednala rozšíření informací, které jsou sborům sdělovány v Aktualitách. Dále bylo rozhodnuto vydávat je v kratších intervalech. Pro informaci jsou Aktuality zasílány též kurátorům uprázdněných sborů.
- 4.8 Synodní zastupitelstvo bylo svoláváno pravidelně na jaře a na podzim, od posledního synodu třikrát. Program byl zaměřen především na úkoly uložené posledním synodem a na přípravu 22. synodu. Jarní synodní zastupitelstvo 1981 mělo příležitost rozhovoru se zahraničními delegacemi, které se zúčastnily pražské slavnosti 200. výročí tolerančního patentu.
- 4.9 Seniorátní výbory pracují ve všech seniorátech, i když v některých nejsou svolávány pravidelné porady všech členů, případně o poradách nejsou synodní radě zasílány zápisy. Pouze 8 senior-

rátů zaslalo za rok 1981 (do konce srpna) více než 2 zápisy. Nemělo by být zapomínáno, že spoluúčast všech členů seniorátního výboru na vedení seniorátu je v souladu se zásadami naší církve a může přispět k oživení práce v seniorátu.

- 4.10 Představitelé seniorátu - senior a seniorátní kurátor - jsou přibližně jednou za rok zváni k jednání se synodním seniorem a synodním kurátorem. Obvykle asi dvouhodinové jednání rozšíří vzájemnou informovanost a umožní dohodnout postup pro řešení naléhavých problémů. Pro synodní radu jsou tato jednání velkým přínosem.
- 4.11 V letošním roce se podařilo dokončit rekonstrukci elektrických rozvodů na změněné napětí 220 V v Husově domě. Představovalo to pro všechny zaměstnance práci mnohdy ve velmi svízelných podmínkách a mnoho vícepráce s úklidem. Rekonstrukce pro seminář v Jirchářích je stále ještě ve stavu projednávání. Doufáme, že se nám podaří zajistit dodavatele.
- 4.12 V Herlíkovicích od 1.7. 1981 nastoupil jako nový správce b. Kielar mladší s manželkou. S ohledem na možnosti využití s. Kielarové ve větším rozsahu při správě střediska a zajištění stravování byla dohodnuta úprava rozsahu živočišné výroby na možnosti jednoho pracovníka. Za iniciativní a účinné pomoci mladých odborníků je rozpracována projektová příprava na zlepšení hygienických a ubytovacích podmínek, jakož i oprava kostela.
- 4.13 Oprava kostela v Janských Lázních, který je majetkem církve, zdárně pokračuje. Také budova Sola fide bude potřebovat větší opravu. Je zadáno zpracování investičního záměru.

5. Právní záležitosti

- 5.1 PO právní podnětně připravil větší počet návrhů na odstranění nejasností nebo protirečení církevního zřízení a řádů. V dlouhodobém záměru je dosáhnout zjednodušení řádů tím způsobem, že bude omezeno opakování těch záležitostí, které jsou stanoveny církevním zřízením. S ohledem na dosti značný počet změn provedených od doby, kdy poslední znění církevního zřízení a řádů bylo rozmnoženo, bude nutné uvažovat o vydání posledního platného znění.
- 5.2 Při různých příležitostech se projevuje značná neinformovanost o ustanoveních církevního zřízení a řádů. Doporučujeme proto, aby seniorátní výbory ustanovily seniorátní právní poradce, kteří by soustavně otázku církevního práva sledovali a dávali seniorátnímu výboru i sborům seniorátu spolehlivé informace.
- 5.3 Řády církve jsou ustanovení lidská, avšak nutná z toho důvodu, aby každý nejednal podle svého uvážení, často proti zájmu druhých. Jistě, že nejsou bez nedostatků; tyto nedostatky je však možné opravovat jedině tak, že řádným způsobem jsou podány zdůvodněné návrhy na změnu ustanovení a že tyto návrhy jsou řádně projednány. Ustanovení řádů platí ve své celistvosti. Pokud bychom pustili, aby každý podle svého některá ustanovení odmítal, pak bychom se dostali do anarchie. Tím by bylo porušeno obecnství a církev by se stala kolbištěm jedinců. Námahu, jakou někdy vynakládáme na zdůvodňování výjimek nebo rozdílného výkladu, bychom měli vynaložit na úpravu předpisů tak, aby lépe odpovídaly potřebám církve.

6. Vztahy ke státní správě

- 6.1 Skutečnost, že jsme církví v zemi, která rozvíjí život společnosti v systému socialismu, pokládáme za rozhodnutí svého Pana. Naším úkolem je, abychom uprostřed svého lidu svými životy a svými postoji svědčili o pevném základu a jistotě, o niž se naše víra opírá. Ukazujeme dost přesvědčivě, že v Kristu je nabízena jistota všem?
- 6.2 Při správě církve přicházíme do styku s představiteli státní správy, kteří byli pověřeni řízením a uskutečňováním státní církevní politiky a prováděním státního dohledu nad církvemi, jak to vyplývá ze zákonů o hospodářském zabezpečení církví. Prováděním církevní politiky je pověřen velký počet pracovníků v orgánech státní správy na všech úrovních. Musíme mít porozumění pro odchylné přístupy k řešení některých záležitostí a trpělivě, s důvěrou a přitom slušně a otevřeně projednávat řešení.
- 6.3 Největší potíže vznikají v případech, kdy dojde k narušení osobních vztahů mezi kazatelem a příslušným církevním tajemníkem. Prosíme vás, kazatele a staršovstva, abyste se snažili nepodlehnout roztrpčení, zachovali rozvahu a pamatovali, že příkaz přistupovat v lásce k bližnímu platí vůči všem.
- 6.4 Zásadní otázky jsou projednávány při pravidelných setkáních představitelů SVC MK a obou představitelů církve. Problémy jsou projednávány otevřeně a s porozuměním. I když ne všem našim přáním a požadavkům může být vyhověno, musíme vděčně kvitovat ochotu problémy řešit.
- 6.5 V době od posledního synodu byla odebrána způsobilost k výkonu duchovenské služby b. vikáři Bártovi v Chotiněvsi. Řešení bylo hledáno v mnoha jednáních. I zástupcům staršovstva bylo umožněno jednat v této záležitosti s představiteli SVC MK. Ke krajnímu řešení došlo poté, kdy jak možnost přechodu do jiného kraje, tak změna postojů v některých otázkách byla b. Bártou zamítnuta jako neúnosná.
- 6.6 Díky porozumění představitelů státní správy byl znovu udělen státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti b. Jiřímu Žejfartovi, který byl dva roky mimo službu. Jmenovaný v letošním roce začal působit ve sboru Vysoké Mýto. Dále byl udělen státní souhlas b. faráři Vlastimilu Slámovi podle § 16 pro sbor v Chotiněvsi.
- 6.7. K 1. květnu 1981 byl sbor v Jimramově prohlášen za uprázdněný a b. vikář Jan Keller k tomuto dni přestal ve sboru působit. Díky pozitivnímu přístupu všech zúčastněných mohla být v krátké době projednána možnost jeho přechodu do jiného sboru a k 1. 9. 1981 zahájil práci ve sboru v Černošíně.
- 6.8 Synodní rada se snažila jednat o znovuzískání státního souhlasu také pro některé další kazatele, kteří jsou t.č. mimo službu. Tato jednání i při porozumivém přístupu pracovníků státní správy jsou velmi obtížná. Je nutné vzít na vědomí, že jsou požadovány určité záruky, aby se neopakovaly situace, které vedly ke ztrátě způsobilosti k vykonávání služby kazatele. Jistou rolí v jednání hraje také výběr sboru, kde se kandidatura zamýšlí.

- 6.9 S vděčností byla církví přijata úprava platů kazatelů, která vstoupila v platnost od 1. května 1981. Zvýšení základních platů všech duchovních přináší dlouho očekávané zlepšení životní úrovně rodin našich kazatelů. Jednání o pokud možno objektivní a jednotná kritéria v přiznávání hodnotných přídavků proběhne ve čtvrtém čtvrtletí po shromáždění podkladů. Letošní rok je v této otázce považován za ověřovací období. V provádění sociální výpomoci budeme proto zatím pokračovat podle dosavadních zásad.
- 6.10 Chceme pokračovat v jednáních o dosud otevřených problémech:
- a) Trvá naše úsilí o to, aby věřící křesťan nabyt v socialistické společnosti plné důvěry a mohl rozvinout i uplatnit své schopnosti k prospěchu všech.
 - b) V přímých jednáních je třeba nadále se snažit o ujasňování názorů ve věcech řízení církevní politiky a praktického provádění dohledu nad církvemi při respektování presbyterně synodních principů naší církve.
 - c) S porozuměním a pochopením je nutno řešit otázky vyplývající z rozdílných přístupů při udělování státních souhlasů kazatelům. Je třeba hledat přijatelná objektivní řešení, která by brala v úvahu svébytnost naší církve dle jejích řádů.
 - d) Je třeba v jednotlivostech ujasnit, jaký dosah má zákonné ustanovení, že zaměstnavatelem kazatelů je církev.

7. Ekumenické styky

- 7.1 Ve vztazích s církvemi v Československu zůstává setrvalý stav vzájemné ohleduplnosti bez větší míry přímých styků. Radujeme se ze spolupráce v některých místních společenstvích, kde bratři a sestry z obou církví (nejčastěji jde o Církev bratrskou a Jednotu bratrskou) vzájemně navštěvují svá shromáždění. K příkladné dohodě došlo s evangelickou církví metodistickou, která nám odprodala svůj nepoužívaný sborový dům v Přčici, zatímco my naopak jí svůj dům ve Valticích.
- 7.2 Zůstáváme členy Ekumenické rady církví v ČSR právě tak jako několika mezinárodních církevních organizací. Ve Světové radě církví je do ústředního výboru zvolen b. děkan Smolík, v Reformovaném svazu je b. proděkan Molnár členem evropského výboru. V Evropské konferenci církví je členem poradního výboru synodní senior Hájek, právě tak je členem pracovního výboru Křesťanské mírové konference.
- 7.3 Pokud se týká styků se Světovým luterským svazem, zůstal od minulého synodu stav nezměněn. Dostáváme publikace tohoto Svazu a se zájmem sledujeme život luterských církví. Svaz delegoval svého evropského sekretáře na jednu z našich tolerančních slavností.
- 7.4 Bezprostřední styky se zahraničními církvemi byly v posledních dvou letech velmi živé v obou směrech: návštěvy u nás byly právě tak početné jako naše návštěvy v zahraničí. Jsme vděční SVC při ministerstvu kultury za jeho veliké pochopení naší sounáležitosti se světovou křesťanskou rodinou. Snažíme se, aby se výjezdy do zahraničí nestaly výsadou jen několika osob, ale vyhledáváme ty, kteří jsou jazykovou i odbornou přípravou způsobilí nás na různých stranách zastupovat.

- 7.5 Pokud se týká našich cest do zahraničí, šlo předně o účast na zasedáních mezinárodních grémíí a jejich výborů, valných shromážděních nebo pracovních setkáních: Konference evropských církví, Leuenberské rozhovory, Mezinárodní svaz pro vnitřní misii a diakonii, Světový reformovaný svaz, Evropská konference světového dne modliteb a Výbor pro organizaci Světového dne modliteb, Rada spojených biblických společností, Konsultace o církvi v městských a industriálních podmínkách, Evangelický pracovní kruh pro nauku a vyznání, Konference evropských městských misí, Křesťanský sbor v socialistickém městě. GAW.
- 7.6 V roce 1980 a 1981 jsme obeslali řadu synodů v NDR, synod reformované církve ve Francii, General Assembly skotské presbyteriální církve, synod valdenské a metodistické církve v Itálii, synod reformovaných církví v Nizozemí, zasedání Svazu evangelických církví ve Švýcarsku, synod evangelické církve v Hesensku a Nasavsku (NSR), General Assembly presbyteriální církve v Houston (USA).
- 7.7 Studijní a ekumenické pobyty: studijní kurs v Josefstalu (NSR), konzultace SRC "Boj proti rasismu", ekumenické studijní setkání k 450. výročí Augustana, mezinárodní studijní a doškolovací kurs pro faráře v Tahi (MLR), evropská regionální konzultace o společenství mužů a žen v církvi, theologický seminář evropské ekumenické rady mladých, theologický seminář v Templinu, studijní sejití farářů EKV, ekumenický sborový program v USA, skupina studentů odkazu J.L. Hromádky při ekumenicko-misijním středisku v Berlíně, konference farářů NDR, ekumenický Institut v Chateau de Bossey (dr. J. Pokorný zde přednášel), konference pro faráře a katechety (NDR), ekumenická konference pracovníků v oblasti výchovy v NDR, světový den modliteb žen v NDR (přípravný výbor), Kirchentag v NSR, účast na sborových slavnostech, návštěva delegace naší církve při jubileu Koleje v Blatném Potoce v Maďarsku.
- 7.8 Cesty se speciálním úkolem: jednání ve věci tisku Výběru písní a Chorálního (NSR), záležitosti varhan (Holandsko), návštěva bývalých českých sborů v USA, návštěva vídeňského sboru českých evangelíků.
- 7.9 Uvítali jsme několik nabídek studia našich kazatelů na zahraničních teologických fakultách. Vikář Jaroslav Fér měl možnost účastnit se tzv. zimního semestru Ekumenického institutu v Chateau de Bossey, dr. Jindřich Slabý absolvoval letní semestr tzv. konfaktního studia v Heidelbergu, vikář Jaroslav Raich je na celoročním studijním pobytu v Manchesteru. K našemu zklamání nebylo několik dalších studijních pobytů v cizině povoleno. - Péči Komenského fakulty je v posledních letech opět vysílána na zahraniční stipendia řada bratrů a sester ještě v době studia.
- 7.10 Otevřela se opět možnost zotavných pobytů v Locarnu. Naše církve má nabídnuto 5 čtyřnedělních pobytů ročně. Je zřejmé, že všichni zájemci nemohou být uspokojeni najednou. Doufáme, že rozhodnutí synodní rady dávat přednost starším před mladšími nalazne v církvi pochopení.
- 7.11 Návštěvy sesterských církví ze zahraničí byly početné zvláště v tomto roce 200. výročí tolerančního patentu. Nejen na všech pěti celocírkevních tolerančních slavnostech byly delegace ze zahraničí, nýbrž i na řadě seniorátních. Z předních představitelů, kteří nás navštívili, jmenujeme zvláště: v roce 1980

praesesa Porýnské církve Lic.Karla Immera, v roce 1981 při tolerančních slavnostech předsedu Světového reformovaného svazu Dr.Jamese MacCorda, předsedu švýcarského svazu evangelických církví Jornoda, biskupa zemské církve Braunschweigu Dr.Heintze (jako zastupce Konference evropských církví). Minulý měsíc jsme měli příležitost setkat se s členy presidia Evropské konference církví, kteří v Praze zasedali na pozvání ERC.

8. Evangelizace

- 8.1 S radostí pozorujeme, že se v církvi stále častěji mluví o nutnosti evangelizace a těšíme se z toho, že se téma misie a evangelizace stalo těžištěm tohoto synodu. Nesení evangelia druhým patří k podstatě církve. Ježíš Kristus nám tento úkol svěřuje a my jej nemůžeme přenést na nikoho druhého. Budeme z něho vydávat počet.
- 8.2 Zvykli jsme si namnoze pokládat evangelizaci za věc poradních odborů evangelizačních, ať již synodního, seniorátních, případně sborových. Jsme vděční za jejich práci. Avšak je to únik Kristovu pověření, jestliže evangelizaci pokládáme pouze za věc zvláštních odborů.
- 8.3.Tu musí dojít k radikální změně v pojetí misijní a evangelizační činnosti. Podle biblického pojetí každý sbor je Kristem pověřen touto službou.
- 8.4 Sám ze sebe ovšem nikdo se zdarem evangelizovat nemůže. K tomu uschopňuje jen Duch svatý. My však máme prosit za Ducha svatého a očekávat jeho dary. Vyslyšením můžeme být dar třeba jen jediného člověka, který bude druhé zvát k Ježíši Kristu a životem bude dosvědčovat, že sám našel jistotu naděje slávy budoucího věku. Zvláštní odpovědnost spočívá na každém kazateli církve. Dnes musí jako pastor více než dříve jít do rodin, aby se setkal se členy sboru.
- 8.5 Letošní evangelizační heslo Jan 3,16 bylo bohatým zdrojem pro evangelizační dny. Jestliže tento synod vezme za svou věc otázku misie a evangelizace, pak bude logickým pokračováním jako výzva k práci slovo, které synodní rada na návrh svého poradního odboru evangelizačního vyhlásí jako heslo pro rok 1982: "Jděte a získávejte mi učedníky" (Mat 28,19).

9. Církevní tisk

- 9.1 Český bratr, časopis církve, chce vést své čtenáře zásadními články k tomu, aby na biblickém základě rozuměli člověku a jeho určení, církvi a jejímu poslání. Jsou to články z dějin i současnosti církve formou úvahovou, vyprávěcí i poesií. Měl by to být časopis našich rodin. Je však omezen svým rozsahem i malým počtem výtisků (necelých 6.000). Proto se synodní rada snaží dosáhnout rozšíření nákladu. V poslední době vychází Český bratr velmi opožděně, ač rukopisy jsou dodávány včas. Je to zaviněno tím, že tiskárna nedodrжуje termíny. Domníváme se, že by se mělo Českého bratra užívat víc než dosud ke vzdělávání členů sboru i k účelům misijním.

- 9.2 Dobrou službu jistě konají též Kostnické jiskry, ekumenický týdeník vydávaný Kostnickou jednotou, jakož i odborný měsíčník Křesťanská revue.
- 9.3 Poradní odbor vydavatelský se usilovně snaží naplnit církevní edici Kalich hodnotnými knihami; v poslední době rád zaznamenáváme vzrůstající zájem o písmáckou příručku "Na každý den".

10. Výchova v církvi

- 10.1 Práce mezi nekonfirmovanými pokračovala jako v minulých letech. Děti se shromažďovaly v poněkud menším počtu. Bolí nás, že vzrostl počet sborů, kde se děti k nedělním bohoslužbám neshromažďují. Poradní odbor pro nekonfirmované pečlivě a včas dočínal sborům přípravky, které jsou vysoce hodnoceny. Sborům do-
dával i programy pro vánoční pásma, které byly hojně používány.
- 10.2 Práce mezi konfirmovanými pokračovala též při relativně stejné účasti. Ukázalo se, že je přímo úměrný vztah mezi prací seniorátního odboru a prací ve skupinách konfirmovaných ve sborech v daném seniorátě. Poradní odbor konfirmovaných pečlivě připravoval soubor materiálů "Každé evangelium" pro pomoc práci v tomto úseku. Věnoval také mnoho pozornosti přípravě kursů a jejich naplnění. Těšíme se z toho, že byly zvláště kladně hodnoceny biblické programy těchto kursů. Poděkovat je třeba za pomoc poradního odboru při opravách církevních budov a zvláště pak při stavebních úpravách v Herlíkovicích.
- 10.3 Poradní odbor pro práci laiků připravoval podle pětiletého plánu jednak náplň presbyterních konferencí, jednak náplň kursů pro presbytery ve Vrbně a v Praze. Kladem této práce byla soustavnost a zaměření na užitek sborů. Začal se také zabývat střední generací v našich sborech a jejími potřebami.

11. Mírová služba církve

- 11.1 Od posledního synodu došlo ve světě k událostem a postojům, které prohloubily starost o mír na naší planetě a o jeho spravedlivou náplň. Tuto starost sdílejí i křesťanské církve v různých zemích. Spolu s nimi chceme a novou naléhavostí promýšlet z biblické základny zvěst o smíření^{mezi} jednotlivci, skupinami lidí i národy.
- 11.2 Jsme těžce znepokojeni vynalézáním a výrobou nových, ničivých zbraní, nejposledněji zbraní neutronovcu. Vítáme každý návrh na vážné rozhovory o odzbrojení. Domníváme se, že k rovnováze sil lze dojít snížením zbrojení a nikoli závoděním ve výrobě účinnějších prostředků k zahubení lidských životů a k destrukci materiálních statků. Nakonec ani rovnováha sil nestačí, nýbrž cílem by měla být upřímná rovnováha služby, pomoci a vzájemné úcty.
- 11.3 Do programu kursů mírové služby bylo zařazeno také několik výkladů o znečištění a devastaci životního prostředí. Zde může platně posloužit biblická zvěst o stvoření, zvláště s některými důrazy, které z ní vyposlechli pravoslavní theologové.

- 11.4 Vedení církve a odbor mírové služby při synodní radě zůstává prostřednictvím svých zástupců ve stálém styku s "Křesťanskou mírovou konferencí", jejíž členkou je naše církev od samého počátku. Přejíma od KMK zprávy a podněty z jejích studijních prací a mezinárodní činnosti a na druhé straně ji informuje o svých akcích.
- 11.5 Prostřednictvím KMK mohla být naše církev např. seznámena s problémy křesťanských církví v Mozambiku a mohla předat osobně generálnímu sekretáři Rady křesťanských církví v Mozambiku dar ze svých sbírek na Třetí svět, určený především pro vybudování spojeného semináře v Ricatle.

12. Diakonie v církvi

- 12.1 Křesťanská služba potřebuje pro své dílo další ochotné spolupracovnice a spolupracovníky. Přibývá v našich sborech a v našem okolí lidí osamocených, upoutaných doma na lůžko nebo neschopných obstarávat všechny své potřeby. Je třeba obětovat něco ze svého volného času a připojit se k této práci.
- 12.2 Odbor křesťanské služby při synodní radě se na svých poradách a kursech znovu vracel k usnesení XXI. synodu V/10 o případném obnovení práce bývalé diakonie. Po vážných úvahách dospěl k závěru, že z různých vnitřních i vnějších důvodů není možno se vrátit k těmto formám díla. Usnesení synodu je nám však pobídkou k vynalézavější službě v daných okolnostech, k získávání a pečlivější přípravě dalších služebníků.
- 12.3 Velmi se osvědčuje poskytování levných zotavných pobytů v našich rekreačních střediscích Janské Lázně, Herlíkovice, které jsou nyní v rozsáhlé opravě, Chotěboř, Lazy a Jáchymov. V poslední době se k nim připojuje skromná, ale pro kazatele velmi užitečná příležitost pobytu v Luhačovicích s možností ambulantního léčení.
- 12.4 Společné pobyty starších bratří a sester a vdov po duchovních, pořádané péčí POKS pražského seniorátu a nakladem synodní rady, v Chotěboři jsou příkladem vynalézavé diakonie.
- 12.5 Jsme velmi vděční za to, že se ložského roku podařilo uskutečnit pomoc křesťanským církvím, jednak v Mozambiku, jednak ve Vietnamu. Zde se stýká křesťanská služba se službou mírovou.
- 12.6 Stalé spojení s Mezinárodním svazem pro vnitřní misii a diakonii a účast na jeho konferencích (tentokrát ve Varšavě) přináší nové podněty pro naši službu.
- 12.7 Na kursech potěšila účast několika mladších bratří a sester a osvědčily se přednášky o konkrétních zdravotnických a právních otázkách spojených s tímto dílem. Jde o kursy pořádané vždy v červenci ve Vrbně.

13. Práce sester

- 13.1 Poradní odbor pro práci sester pomáhá ženám v církvi promýšlet specifické otázky jejich práce ve sborech, a to jak kazatelkám, tak i kurátorkám a ostatním členkám staršovstev, sborovým pra-

covnicím a všem sestrám, které se zúčastňují života církve. Domníváme se, že vzhledem k této poměrně velké a věrné účasti žen na práci církve je toto úsilí velmi užitečné, ne pro nějakou oddělenost žen v církvi, nýbrž naopak pro plnou spolupráci všech.

- 13.2 Poradní odbor pro práci sester spojuje také naše sestry s dílem žen v ostatních křesťanských církvích a podílí se na některých společných akcích (např. Mezinárodní modlitební den žen).

14. Hospodářské záležitosti

- 14.1 Připomínáme-li si v letošním roce vydání tolerančního patentu a obnovení církví z české reformace, dává nám to příležitost zhodnotit vývoj a život obou tolerančních církví a později sjednocené církve z hlediska zajištění hmotných potřeb.
- 14.2 Toleranční církve nemohly nic očekávat od veřejných orgánů a musely od počátku spoléhat jen na obětavost vlastních členů. Ti, kteří se do nově tvořených církví přihlásili, byli v převažující míře sami chudobní, a tak prostředky a práci, kterou pro církev dávali, byly skutečnou obětí. Musíme s velkým obdivem hodnotit jejich obětavost, když v poměrně krátkém čase bylo možno ustavit tolik sborů, povolát kazatele a postupně vybudovat i potřebné shromažďovací budovy a fary. I když mnohé z jejich počinů bylo poznamenáno chudobou a nedostatečností, přesto obětavá láska byla základem, na kterém obě toleranční církve vybudovaly svůj další život.
- 14.3 Daly tak základ k trvalé snaze o hospodářskou samostatnost církví. Tato snaha se pak postupně rozvíjela po celou dobu trvání samostatných církví a byla převzata ve sjednocené církvi po roce 1918. Dosud převážně nahodilé formy organizace obětavosti byly ve sjednocené církvi postupně přebudovány v ucelený systém. Přitom bylo soustavně prohlubováno vědomí celocírkevní pospolitosti a překonáván sborový partikularismus a vzájemnou hospodářskou spoluprací posilována jednota církve. To umožnilo soustřeďovat se na plnění základních úkolů poslání církve bez větších tlaků hmotných starostí. Tyto výhody se mnohokrát projevíly kladně v proměnách časů.
- 14.4 Tento odkaz nás v současnosti zavazuje, abychom se stejnou obětavou láskou za příznivějších pro nás hospodářských poměrů byli v pohotovosti k obětem pro církev, jež nám dává smysl našeho života, společenství víry a naději vykoupení v Ježíši Kristu.
- 14.5 Jako konkrétní výraz vděčnosti za 200 let veřejného působení naší církve vyzvala synodní rada ve smyslu usnesení synodního zastupitelstva staršovstva sborů, aby organizovala upisování darů na sbírku vděčnosti. S potěšením kvitujeme i značné dary některých členů církve a máme naději, že všichni dle svých možností svoji vděčnost projeví.

- 14.6 Po úpravě platů kazatelů máme naději, že potřeba prostředků na sociální výpomoc kazatelům bude nižší. Kazatelé důchodci a vdovy po kazatelích mají však i nadále důchody řádně vyměřené z původních nízkých platů. Je proto ~~zapotřebí~~, aby církev zaměřila svoji sociální výpomoc především tímto směrem. Prosíme sbory, aby i nadále pamatovaly na tento účel pokud možno v neztenčené míře. Doufáme, že bude možno jarní synodní zastupitelstvo v roce 1982 informovat již o konkrétních potřebách prostředků na tento účel.
- 14.7 Naléhavě upozorňujeme staršovstva sborů, aby dbala na řádné a pravidelné provádění údržby všech budov. Kde je to třeba, je nutno přikročit k provádění velkých oprav nebo rekonstrukcí, aby nedošlo k vážnému narušení církevních objektů. V zajišťování úhrady vzniklých nákladů nezůstávají sbory odkázány samy na sebe a mohou požádat o pomoc z celocírkevních zdrojů
- 14.8 Je také třeba hledat možnosti účelného využití objektů patřících sborům církve. Doufáme, že podněty v tomto směru da materiál, který je synodu předkládán k projednání.

Synodní rada
Československé církve evangelické

ThDr. Josef Hlaváč
nám. synodního seniora

ThDr. Miloslav Hájek
synodní senior

PhDr. Jan Pokorný
člen synodní rady

PhDr. Jaro Křivohlavý
nám. synodního kurátora

Miloš Lešíkar
synodní kurátor

Vladimír Chádim
člen synodní rady

ZPRÁVA O ČINNOSTI PORADNÍCH ODBORŮ SYNODNÍ RADY

(Doplněk ke zprávě synodní rady o stavu církve)

1. PO teologický

Poradní odbor teologický od synodní rady přijal a splnil tyto úkoly:

1. Promyslet problematiku misijního pověření církve a připravit pracovní předlohu pro synod.
2. Prostudovat otázku večere Páně s dětmi a připravit pracovní materiál pro synod.
3. Zpracovat připomínky k elaborátu o ordinaci a text elaborátu podle nich upravit.
4. Vyjádřit se k otázkám týkajícím se diferenciací jednotlivých typů kazatelské služby v naší církvi.

Všechny texty, do nichž byly uloženy výsledky naší práce, jsme odevzdali synodní radě.

2. PO pro vzdělávání kazatelů

Koncem roku 1979 synodní rada vzala v úvahu zdravotní potíže dosavadního předsedy a jmenovala na jeho místo Josefa Šplíchala, faráře v Lounech.

Při poradě 18.3. 1980 PO projednal dotazník synodní rady a vyjádřil své stanovisko k postavení kazatelů. Přimlouvá se, aby se církev nenechala ovlivnit současným nedostatkem kazatelů v tom smyslu, že by podcenila teologické vzdělání. Diakoni již jsou podněcováni k doplnění studia. Nechtě se dbá na to, aby se všichni kazatelé dále vzdělávali. Pokud jde o udělování presbyterské ordinace (ke svátostem), má být dodržována zásada, aby šlo o staršího, jemuž byla svěřena odpovědnost za sbor.

PO připravil k rozmnožení příručku obsahující kázání a pozoruhodnou přednášku hosta kursu pro kazatele z r. 1979 prof.dr. Valyi Nagye: Působnost a nepůsobivost zvěstování. Vyšla během roku 1980 a tak odbor poskytl něco z výsledků své činnosti celé církvi.

Delší dobu se zabýval otázkami misijní služby církve. Teze k tomuto tématu vypracoval dr. J. Vencovský. S připomínkami a doplňky celého PO byly rozmnoženy a rozeslány do seniorátů v červnu 1980 s doporučením k probírání na pastorálních konferencích.

Na poslední týden v srpnu 1980 PO připravil kurs pro kazatele v Praze. Jeho hlavním tématem byla především otázka misie, viděná z různých úhlů (prof.P.Pokorný, děkan Smolík, senior Firbas a prof.Opočenský).

Kromě pražského kursu PO připravuje i semináře ve Vrbně v měsíci září. V roce 1980 to byl jednak týden "zájmový", soustředěný kolem etických témat, přednášel prof.M.Opočenský, jednak seminář pro kazatele z ročníků 1906-25. Na programu byla otázka stvoření a smlouvy (Dr.Lad. Horák, prof.Pokorný, dr.Funda, dr.Veselý, far.J.A.Dvořáček. - Tyto

vrbenké semináře svým menším početním obsazením umožňují větší pracovní soustředění, ale též osobnější přístup k probírané látce i k sobě navzájem.

Ve schůzích r.1981 PO jednak připravoval další letní kurs do Prahy na srpen: ustoupilo se od původního plánu pozvat hosta ze zahraničí a progeam obstarali domácí kazatelé, kteří v poslední době předložili doktorské práce. Zájmový seminář ve Vrbně se soustředil na otázky katechetiky. Ročníkový probíral materiály z konference SRC v Melbourne z hlediska jednotlivých teologických disciplín.

Při posledních poradách se PO začal zabývat též hlubším rozbořem naší kazatelské situace. Zdá se nám, že končí jedna éra kazatelů, kteří byli strženi studiem teologických otázek. Bávalo to ráz všem našim pracovním setkáním. Nyní se pokoušíme porozumět tomu, jakými cestami půjde další generace služebníků církve a spolu s nimi hledat náplň práce.

3. PO pro zpěv a hudbu v církvi

V období mezi 21. a 22. synodem soustřeďovali se členové PO

- 1) na činnost vydavatelskou
- 2) na činnost výchovnou
- 3) na shromažďování základního textového a notového materiálu
* přípravě zpěvníků pro děti a mládež
- 4) na sestavení pracovního přehledu stavu sborových nástrojů.

ad 1) Byl vypracován návrh na "Výběr písní" z nového evangelického zpěvníku; má sloužit pěveckým sborům, ale i domácím pobožnostem. V současné době shromažďujeme vhodné chorálové předehry (event.dohry) k písním z nového zpěvníku. Ukázky navrhovaných žalmových intonací jsou v současné době natáčeny (spolu se žalmy) na MG pásky. Br.Coufal vypracoval zatím jen několik ukázek zjednodušeného doprovodu písní. Jejich použití bude předmětem jednání PO.

ad 2) Situace po vydání nového zpěvníku a Chorálního vedla PO k intenzivní práci výchovné. Uspořádali jsme celou řadu seniorátních i sborových instruktáží varhaníků a sbormistrů (Chrudim, Kutná Hora - Poštěbrady, Letohrad, Střítež-Vsetín-Hodonín-Gottwaldov, Krouna, Brno-Židenice, Olomouc, Nový Bydžov, Jáchymov, Brno I).

Z kursů vyšly tyto podněty:

- a) potřeba dovézt vhodné varhanní školy (NDR)
- b) shromažďovat pravidelně (alespoň lx čtvrtletně) mladší generaci varhaníků a sbormistrů (zájem je nemalý, kupř. v chrudimském seniorátu ze 70 účastníků kursu byly dobré 2/3 mladých bratří a sester)
- c) vypracovat osnovy pravidelného školení

V některých seniorátech (královéhradecký, západočeský) se rozvíjí samostatná práce.

ad 3) Redakci zpěvníku pro děti a mládež byli pověřeni bratři dr.Luděk Rejchrt a Pavel Otter. Ostatní členové PO jim dodávají vhodné písně z různých pramenů (původní tvorba, překlady).

ad 4) Zástupci jednotlivých seniorátů byli PO požádáni o zjištění stavu doprovodných nástrojů ve sborech. Ne všichni vzali svůj úkol vážně, někteří však pracují velmi pilně a PO už má před sebou i za sebou některá závažná jednání o záchranu, opravu, event. přemístění některých cenných nástrojů značné historické i faktické hodnoty. Velmi pěkně a citlivě byly opraveny varhany v Bučině, menší nejnutnější opravy provedeny v Bukovce, v Praze-Střešovicích, Strašnicích, v Českém Brodě a jinde. Byla uskutečněna odborná konzultace v Semonicích, v Plzni-Korandově sboru. - Nevyřešena zůstává katastrofální situace vzácných varhan v reform.kostele ve Velké Lhotě u Dačic. PO jedná o jejich event.přemístění do některého jiného sboru.

4. PO liturgický

Liturgický odbor se v období mezi synody scházel pravidelně, zpracovával připomínky ze sborů a pracoval na definitivním znění prvního dílu agendy. Na tomto úkolu strávil mnoho hodin intenzivní práce společné, při čemž se osvědčila zasedání v Chotěboři, která mohla plně využít čas tam strávený. Mimo to pracovali členové odboru jednotlivě. Dík patří bratru Ctiradu Novákovi a J.Širokému za pečlivé prepisy dohodnutých textů.

Definitivní text agendy byl předložen synodní radě v červnu 1981 se žádostí, aby byl po recensentském řízení předložen synodu, aby mohlo dojít k jeho publikování.

V další své práci se liturgický odbor hodlá soustředit na druhý díl agendy, který bude obsahovat modlitby pro bohoslužebná shromáždění a jiné proměnlivé bohoslužebné části podle církevního roku. Základní koncepce druhého dílu byla již na odboru prohovořena a značná část materiálu již byla nashromážděna. Práce na definitivní úpravě textů je velice pozvolná a vyžádá si ještě určitý čas.

Liturgický odbor získal nové podněty od svých nových členů. Svou práci koná s vnitřní radostností a vděčností.

5. PO pro organisaci

V průběhu od minulého synodu se poradní odbor postupně zabýval těmito hlavními úkoly:

1. Služba laických kazatelů v uprázdněných sborech

Po shromáždění podrobnějších informací o uprázdněných sborech byly na poradě se zástupci seniorátů projednány otázky obstarávání uprázdněných sborů spolu s větším zapojením laiků do sborové práce. Porada přinesla zejména tyto poznatky:

- a) Počet uprázdněných sborů se stále zvyšuje. K 1.1. 1980 bylo 55 uprázdněných sborů se 105 kazatelskými stanicemi, ve kterých je 32.403 členů.
- b) Výpomoc laiků je zaměřena hlavně na službu kazatelskou (předčitatelskou). Vedle služby kazatelské chybí v těchto sborech služba pastýřská, katechetická, misijní.
- c) Vzdělávání laických kazatelů je třeba věnovat ve všech seniorátech (i v těch, kde nemají v současné době naléhavou potřebu) větší pozornost a péči.

- d) je třeba dále podnítit staršovstva k promýšlení otázek možnosti zapojení laiků do dalších i nekazatelských funkcí sboru.

2. Postavení kazatelů v církvi

Podle osnovy synodní rady byly zpracovány odpovědi na otázky týkající se postavení kazatelů v církvi. Podklady sloužily pro zpracování elaborátu, který byl projednáván synodním zastupitelstvem.

3. Postavení seniorátu

V otázce postavení seniorátu jsme se zamýšleli jakou funkci má dnes seniorát, jak je organizován, které a jak časté jsou vztahy seniorátu ke sborům, k SR, ke společnosti, které činnosti se v seniorátu vykonávají a zda rozdělení úkolů, pravomocí a odpovědnosti vyhovuje v dnešní době. K prohoštění těchto otázek jsme přizvali dva seniory. Protože jde o širší problematiku doporučil poradní odbor svolat zastupce ze všech seniorátů a hovořit o konkrétní situaci v seniorátech. Přípravný materiál byl již do seniorátů zaslán. Na úkolu se pokračuje.

4. Mapa sborů

V uvedeném období byla dále upřesňována mapa sborů. Je projednáváno její vytištění v nákladu 5.000výtisků.

6. PO právní

Tento poradní odbor se skládal původně ze 7 členů (kromě referenta SR synodního kurátora Miloše Lešikara a tajemníka odboru dr.Zd.Madka) a byl rozšířen v r. 1981 v důsledku trvalé neúčasti 1 člena o dalšího člena dr.F.Škervana, který již i předtím se činnosti odboru jako poradce účastnil.

Při svých 12 schůzkách řešil především úkoly uložené mu XXI.synodem. Připravoval návrh Řádu pastýřské služby, k němuž vypracoval též podrobnou důvodovou zprávu z hlediska teologického i právního. Převážná část návrhu byla přepracována jen členy POP z řad teologů.

Podle usnesení synodu, doplněného usnesením synodního zastupitelstva, vypracoval návrhy na změnu círk.zřízení a příslušných řádů v souvislosti s novou úpravou postavení diaconů v církevní práci.

Rovněž ve smyslu usnesení synodu vypracoval poradní odbor informaci pro sbory o projektové stavební činnosti v církvi.

Na žádost synodní rady vypracoval odbor právní rozbor o postavení kazatelů-důchodců v církvi a o uplatnění jejich návrhů.

Právní odbor pokračoval v probírání nesrovnalostí v círk.zřízení a řádech a vypracoval pro synodní radu podněty pro příslušné opravy, případně změny za účelem odstranění zjištěných nesrovnalostí.

Právní odbor nesplnil úkol, který si sám uložil, totiž vypracování seznamu platných oběžníků synodní rady, týkajících se prvních otázek, a právní příručky pro sbory, tento úkol bude sledovat v dalším období po synodu.

Jako se už stalo zvykem, předseda právního odboru pravidelně 1x týdně vyřizoval v kanceláři synodní rady konkrétní právní věci sborové, seniorátní i celocírkevní, svěřené mu synodní radou a poskytoval sborům i kazatelům písemné i ústní porady v záležitostech právních.

7V PO pro historická studia

V období od minulého synodu se scházel PO podle potřeby. Zástupcem synodní rady v něm byl tajemník J. Svatoň, ostatní členové odboru zůstali v původní sestavě.

Pracovní zájem byl soustředěn především na dvouleté výročí tolerančního patentu. Poradní odbor v tom smyslu spolupracoval s výborem pro oslavy, jemuž předsedal dr. Václav Kejř.

Dr. Zdeněk Medek úspěšně dokončil rozsáhlou monografii, která opatřena úvodní studií prof. Amedea Molnára - je v tisku. PO pověřil B.B. Bašuse registrací a bibliografickým soupisem odborných studií k toleranci. Zároveň ho pověřil i soupisovou registrací vznikajících i dokončených dějin jednotlivých sborů, které mají být evidovány v ústředí církví nebo na fakultě. PO se přimlouvá za postupné vydávání a honorování.

Poradní odbor vděčně sledoval příkladnou pilnou práci komise pro průzkum tolerančních přihlášek a vydání jejich regist, která je odborně řízena manžely Melmukovými. K vydání jsou zatím připravena regesta moravského okruhu.

Řízením a organizací práce na dějinách církve byl pověřen dr. Zdeněk Medek. Od jara 1981 probíhá soupis sborových kronik, leckde nevhodně uložených a nedoceněných. Od minulého synodu zůstává podnět k zaměstnání odborně školené síly pro práci v archivech zvláště do roku 1918.

8. PO archivní

Nový poradní odbor po jmenování v únoru 1980 se ujal své práce v návaznosti na činnost odboru za dlouholetého předsednictví br. prof. Plachta. Odbor má t.č. 5 členů, kteří se sešli na dvou schůzích a několika poradách. Porada se seniorátními archivními poradci se uskutečnila 13. 12. 1980. - Při všech těchto příležitostech byla věnována především pozornost archivům tolerančních sborů.

1. Členové odboru v různém složení navštívili a vykonali prohlídky v téměř polovině tolerančních sborů (celkem v 34). Stav archivů doposud navštívených sborů je celkem uspokojivý, i když jsou výjimky.

Při některých návštěvách bylo současně přikročeno i k provádění upřesňujících inventárních seznamů podle nově zpracovaných a vydaných pokynů poradního odboru. Některé sbory již zpracovaly tyto inventární soupisy.

2. V souvislosti s kontrolními návštěvami bylo dohodnuto převezení některých archivních materiálů do ústředního archivu v Praze (Rybníky, Trnávka). Zvláštní případ je uschování archivních fondů z Aše.

3. Archivní odbor dává k dispozici své poznatky při uspořádávání archivních materiálů celé církvi a vybírá vhodné materiály k uspořádání ukázek archivních dokumentů při celocírkevních i seniorátních slavnostech. V salvátorském chrámu byly ukázky více než 200 exponátů.

4. Byl vypracován a do sborů rozeslán dotazník o stavu různých památek z toleranční doby. Soupis není ještě ukončen. - Součástí superintendentních a seniorátních archivů jsou soustřeďovány do ústředního depositáře v Kobylisích.

5. Bylo přikročeno k uspořádání archivu spojené církve po r. 1918. Dosud bylo přeřazeno víc než 240.000 spisů do 235 krabic.

Práce však postupuje velmi pomalu kupředu, protože je jí podle uvolněných prostředků věnováno málo času. Synod by měl i v této věci rozhodnout o urychleném splnění tohoto jednorázového úkolu.

6. Poreadní odbor vděčně kvituje práci seniorátních archivních poradců.

Nejbližší úkoly archivního odboru:

- 1) Dokončit inventární soupisy v tolerančních sborech
- 2) Dokončit zpracování archivů spojené církve a synodní rady od r. 1918
- 3) Zahájit práce s pořízením fotodokumentace důležitých spisů ze sborových archivů.
- 4) Zahájit práce s dokumentací magnetofonových nahrávek různých slavností, projevů a pod.
- 5) Začít se zpracováním a inventarizací archivů superintendentních a seniorátních do r. 1918 i po r. 1918, uložených v ústředních archivech v Praze a v Semonicích.
- 6) Průběžně kontrolovat stav a uložení archivů hlavně v uprázdněných sborech
- 7) Pracovat na dokumentaci církevního tisku, časopisů, sborových zpráv a pod.

Pro tuto práci by bylo nutné získat pracovníky s odbornou kvalifikací, nebo aspoň umožnit těm, kdo na tomto pracují, aby mohli svou práci dokončit v blízké době. Realizace tohoto víceméně jednorázového úkolu by se neměla odkládat.

9. PO pro evangelizaci

Činnost PO pro evangelizaci se v době od posledního synodu soustředila jako obvykle do několika okruhů.

1) Připravili jsme materiál pro evangelizační hesla, jež mají zaměřit vyšetřování v našich sborech, seniorátech a v církvi na určitý biblický důraz, který se nám jeví v dané chvíli zvláště potřebný a použitelný i pro misijní oslovení lidí duchovně hledajících. V poslední době se pokoušíme vyjít vstříc jednoznačnému zaměření práce a volíme hesla v souladu s pracovními tématy, jež připravuje PO pro vzdělávání laiků. Hesla z posledních let:

1979: "Rozumíš tomu, co čteš?" (Sk 8,31)

1980: "Hleďte především jeho království" (Mt 6,33)

1981: "Bůh tak miloval svět" (J 3,16)

Na 1982 připravujeme heslo z Mt 28, 16-20: "Získávejte mi učedníky".

2) K těmto heslům jsou zaměřeny biblické kurzy, které se konají v letním období v Praze. Na těchto kursech se pokoušíme jednak připravit pracovníky pro práci misijní a evangelizační (výklady a sdílením zkušeností), jednak hledáme formu, jak oslovit lidi duchovně hledající.

3) Poreadní odbor koná v posledních letech aspoň jednu poradnu ročně v některém sboru. Takové (někdy až třídní) zasedání umožňují jednak koncepční rozhovor a práci písemnou a redakční, jednak i setkání

s různými typy sborů a s rozmanitými podmínkami práce, jednak též setkání s pracovníky ve sboru a v seniorátě. Při těchto příležitostech míváme možnost také oslovit sbor při evangelizačních večerech.

4) Při posledním třídním zasedání jsme také společně pracovali na e l s b o r á t u o misijním poslání církve, promýšleli jsme misijní úkoly a možnosti církve a technické podmínky pro plnění misijního poslání.

5) Jednou ročně pořádáme zasedání se seniorátními d ů v ě r n í k y, jež věnujeme aktuálním úkolům ze synodu nebo informacím o misii a evangelizaci v ekuméně (konference v Melbourne 1980), především pak prohovujeme své záměry s potřebami v seniorátech. Zvláště cenné jsou nové zkušenosti a pokusy oslovit člověka z okraje sborů a lidi hledající duchovní základy života.

6) Členové PO pro evangelizaci jsou zváni do sborů k výkladům. Kromě toho připravili rukopis příručky NKD 1983, jež je věnována biblickým postavám Starého a Nového zákona.

Výhledově považujeme za potřebné soustředit se v nejbližší době na některé naléhavé úkoly:

1) Pociťujeme potřebu k o o r d i n a c e zaměření a práce příbuzných poradních odborů, popř. i výměnu informací a zkušeností se sesterskými církvemi v těchto oblastech práce. Koordinace se nám jeví zvláště potřebná při vzdělávání pracovníků a laických kazatelů.

2) Doporučujeme vydání p ř í r u č e k k Bibli, k věrouce a k praktické teologii, jež by se staly základními pomůckami pro pracovníky v církvi.

3) Bylo by užitečné pořádat tematické pracovní kursy (zářijové) pro kazatele, se zaměřením na zásady a metody m i s i e. Myslíme na setkání těch kazatelů, jimž evangelizační a misijní práce leží na srdci, nebo se o takovou práci už pokoušejí.

4) Při konkrétních pokusech o misijní oslovení si uvědomujeme nedostatek vhodných t e x t ů a p í s n í pro přiblížení Evangelia lidem, kteří neprošli křesťanskou výukou a výchovou. Rádi bychom se o takovou sbírku pokusili.

10. PO pro ekumenickou práci

1) Ekumenický odbor se zabýval po předchozím synodu i nadále otázkami prohloubení vzájemných vztahů mezi jednotlivými církvemi v naší vlasti. Konstatuje, že v posledních dvou letech nedošlo k žádnému zlepšení těchto vztahů i když z naší strany byly k tomu dveře otvírány. (My zveme alespoň k zahajovacím bohoslužbám synodu sesterské církve - dříve jsme zvali i na synody. Avšak nikdy jsme nebyli zváni k účasti na církevních shromážděních a jubilejních slavnostech té či oné církve. Ani z Církve bratrské, se kterou jsme spojeni ve Světovém reformovaném svazu, nebyly zodpověděny naše podněty ke spolupráci hned po spojení v Nairobi. Domníváme se, že bychom měli rozhojnit ekumenické styky alespoň s těmi církvemi, s nimiž jsme společně ve Světovém reform.svazu.

2) V minulých letech nás sbližovala spolupráce na překladu Písma. Podnět k tomu vyšel od nás. Neměli bychom vážně uvažovat o možnostech další spolupráce na základě exegese Písma k hlubší jednotě? Prckažme proč máme ekumenický překlad a k čemu! Měli bychom se trápit tím, že církvím stačí jen když zůstávají při vzájemném uznání a při zásadách

nevměšování do vnitřních záležitostí druhých církví, jakoby byly něčím jiným než společností následující jednoho Pána. Měli bychom se trápit nad tím, že mezicírkevní vztahy nejsou upraveny měřítky Božího Slova.

V poslední době jsme uvítali, že i ERC v ČSR podniká intensivnější práci studijní. Uvítali bychom též, kdyby ERC ustavila mezicírkevní studijní skupiny pro otázky misie v současném světě, např. v nových městských aglomeracích.

3) Členové Ekumenického odboru vykonali řadu návštěv sesterských církví v Americe, Francii, Skotsku, Německu ap.

4) Ekumenický odbor se vydatně podílel na přípravách oslav 200. výročí tolerančního patentu. Předseda dr. Kejř byl zároveň předsedou přípravného výboru pro toleranční oslavy. Pomáhal při organizování účasti sesterských církví zahraničních i domácích. Pořídil překlady kázání a přednášek do angličtiny a němčiny a měl i péči o zahraniční hosty i mimo vlastní slavnosti. Stejně tak pečoval o různé návštěvy skupin i jednotlivců ze zahraničí. Stalo se tak nejen doprovodem po památkách v Praze a jiných městech, ale i zajištěním odborných historických výkladů. Předseda odboru publikoval k 200. jubileu tolerančního patentu několik článků v časopisech Světového reformovaného svazu a některých zahraničních církví. Předseda rovněž požádal Českou ekumenickou radu, aby podpořila návrh na postavení pomníku J.A. Komenského v Praze.

11. PO Evangelické Dílo

Odbor Evangelické dílo vznikl ve válce a měl v něčem nahradit omezenou činnost církve a jejích odborů. Původní záměr a program jeho byl: Zvat do volné pracovní organizace faráře a ostatní pracovníky ze všech povolání, odborníky v určitých otázkách, v nichž záleží život církve a její poslání ve světě. Svými pracovními skupinami: vědeckou, pro vnitřní život církve, církev a veřejnost, kulturní a sociální, jsme se snažili kriticky zhodnotit práci již vykonanou a konanou a pomoci v plánování a cílevědomém dalším díle. Tak kupříkladu počátky nového vydání našeho zpěvníku sahají do hymnologického odboru Evang.díla, který vykonával značnou přípravnou práci v otázce melodie i textu a předal značný, cenný materiál hymnologickému odboru synodní rady. Kulturní odbor např. zpracoval Konkordanci kralického jazyka; vědecký připravil některé reformační spisy s cennými poznámkami odborníků, do tisku. Velmi důležitou činnost konala skupina Církev a veřejnost.

Po druhé světové válce, když život církve se začal svobodně rozvíjet, soustředil se odbor E.Dílo na konání celocírkevních konferencí; jejich výčet je uveden na každé pozvánce na konferenci. Od posledního synodu jsme se sešli v r. 1978 v Proseči, kde jsme vzpomenuli výročí smrti Bratra Lukáše Pražského + 1528 a rozvedli jsme v kázáních a přednáškách jeho heslo "Rozhodli jsme se pro bratrství". Roku 1979 byl rok "Bible Kralické" (400 let od jejího vydání). Komenského "Odkazují tobě!" bylo závazkem našeho sejití. Roku 1980 jsme na konferenci v Semtěši měli na programu Konfesi Augsburskou (400 let od jejího vydání). A v r.1981 se konala konference v Ratiboři u příležitosti 200 leté památky vydání Tolerančního patentu. Téma "Bojovníci a mučedníci" dávalo nám dost možností, abychom ve světle nových poznatků poznali pravý význam této dějinné skutečnosti.

Program konferencí pečlivě připravujeme na poradách odboru s profesory Komenského fakulty a synodní radou. Za řečníky záměrně zveme

profesory Komenského fakulty a představitele církve. Jde o jedinečné shromáždění církve, na němž se mají účastníci možnost poučit z výkladu universitních profesorů a při diskusi žádat od nich poučení. Jde o nej-
 jvěšší všech církevních shromáždění, majících vysloveně charakter celo-
 církevního obecenství a vždy mají také za úkol pomáhat účastníkům najít
 v dnešním složitém životě správnou duchovní orientaci. Naše konferenci
 po druhé světové válce nenechávají nikoho na pochybách o jakou orienta-
 ci Evangelickému Dílu jde. Naše upřímná láska k církvi, vědomí, že jsou
 postaveni do dnešního života, abychom konali své poslání, abychom oprav-
 dověji pracovali ve svých sborech a připravili se na úkoly budoucí.

12. PO vydavatelský

Vydavatelský odbor SR (Jan Miřejovský-předseda, Z.Medek-tajemník, J.Hlaváč-referent SR, B.B.Bašus, L.Brož-vedoucí účelového zařízení Ka-
 lich, J.Heller, A.Molnár, J.Nečas, F.Potměšil, Z.Soušek, J.Tuček-právní
 poradce, J.Veselý) se v období mezi 21. a 22. synodem sešel k sedmi
 řádným pracovním schůzím a čtyřem poradám.

Zabýval se sestavováním návrhů edičních plánů, zajišťoval rukopisy,
 překladatele, autory, výtvarníky, redaktory atp.; posuzoval předložené
 a vyžádané rukopisy, event.grafické návrhy, sledoval provozní činnost
 vydavatelství a knihupectví Kalich. Svá doporučení a návrhy pravidel-
 ně předkládal v podrobných zápisech synodní radě.

Zvláštní pozornost věnoval i v tomto období ~~plynulému~~ vydávání knižni-
 ce nových překladů Starého a Nového zákona, dotiskům rozbraných svazků
 této řady a přípravě publikací k dvoustému výročí vydání tolerančního
 patentu. Při zajišťování dalších titulů perspektivního edičního plánu
 má na zřeteli potřebnost biblických komentářů a biblického slovníku a
 v současné době zejména nezbytnost tištěného souboru kázání. Naléhavou
 potřebu základní teologické literatury částečně supluje studijní texty
 Komenského fakulty, jejichž výrobu v edici Kalich vydavatelský odbor
 rovněž průběžně sleduje. - Činnost vydavatelského odboru a vydavatelství
 Kalich se ovšem i nadále pohybuje v mezích stanovených přidělem potiště-
 ného papíru.

P ř e h l e d e d i č n í č i n n o s t i

1979:

knižní tituly: Starý zákon sv. 10 - Přísloví-Kazatel-Píseň; Evangelický
 kalendář 1980; Na každý den 1980; B.B.Bašus, Po meči a po přeslici;
 stud.texty KF: J.Heller, Starověká náboženství; P.Pokorný, Úvod do exe-
 geze; J.L. Hromádka, Přelom v protestantské teologii a Fragment etiky.

1980:

knižní tituly: Starý zákon sv.6 - Knihy královské a Druhá Paralipomenon;
 Starý zákon sv. 7 - Ezdráš-Nehemjáš-Ester (dotisk); Starý zákon sv. 4-
 Jozue-Soudců-Rút (dotisk); Nový zákon sv. 15 - Čtyři evangelia (dotisk);
 Na každý den 1981; Evangelický kalendář 1981;
 stud.texty KF: P.Chelčický, Zprávy o svátostech, P.Pokorný-M.Klepuš,
 Svičebnice novozákonní řečtiny; Miscelanea 78 (SET II); Miscelanea 79
 (SET III).

1981:

knižní tituly: sborník k 60. výročí církve o společenství služby;
 J.Košťál, Síla víry; Starý zákon sv. 8 - Jób; Evangelický kalendář 1982;
 Na každý den 1982; Z.J. Medek, Na slunce a do mrazu (Josefinská toleran-
 ce); stud.texty KF: P.Pokorný, Tomášovo evangelium; M.Bič, Radostná
 zvěst Starého zákona; J. Smolík, Současné pokusy o interpretaci evange-
 lia (4.vyd.); P. Pokorný, Výklad evangelia podle Marka (2.vyd.); Biblio-
 ké studie (SET IV) J.B. Souček, Slovo-člověk-svět.

Celkem bylo vyrobeno 30 titulů, z toho 15 knižních.

Pro další ediční období se připravují tituly: Starý zákon sv. 11 - Izajáš, dotisky svazků č. 9 - Žalmy a č. 16 - Skutky-Epištoly-Zjevení; antologie statí o křesťanské víře Radostná důvěra; M. Hájek, Vím komu jsem uvěřil; M. Hájek - V. Hájek, Biblická dějpráva; Biblický slovník (von Allmen); Postila (pracovní titul); v edici stud.textů KF: K. Barth, Uvedení do evangelické teologie + L. Brož, Cesta Karla Bartha; A. Molnár, Pohyb teologického myšlení; F. Žilka, Pavel z Tarsu; J. Smolík, Homiletika; Studie a texty sv. 5 a 6 (Tolerance); J. Heller - M. Mrázek, Úvod do studia religionistiky; Spisy apoštolských otců; V. Schneeberger, Dějiny metodismu.

13. PO pro práci s nekonfirmovanými

Práce PONKu se v období od uplynulého synodu soustředila hlavně k přípravě programů a podnětů pro práci ve sborech.

Především pokračoval výklad jednotlivých biblických knih: v pracovním roce 1979-80 to byl starozákonní cyklus z knih Samuelových a Královských nazvaný "Hospodin je králem svého lidu". První polovina pracovního období 1980-1 byla věnována vybraným místům z proroků, ve druhé polovině pak byl zahájen výklad Matoušova evangelia, který bude ukončen v pololetí 1982. Celý program byl případně nazván "Zaslíbení a naplnění". - Základní osnovu těchto pořadů připravila programová komise ve složení M. Doležalová, M. Kocnová, Dr. J. Stolař a J. Trusina; poradní odbor ji prohodil i se zástupci seniorátů a předložil ke schválení synodní radě. Jednotlivé oddíly těchto programů byly rozpracovány skupinou přípravek (cca 25 lidí). Zpracování přípravky není jednotné po vnitřní stránce, odráží totiž různá obdarování autorů i nestejnou situaci sborů, ve kterých tvoří. Pro potřebu účastníků bohoslužeb i sborů byl opět vytištěn obvyklý rozvrh vykládaných oddílů. - Přípravky byly doplňovány a zpestřovány ilustracemi k některým úlohám z Matoušova evangelia a tzv. Lístky - doplňkový a naučný program, který je určen buď k přímému použití ve shromážděních a nebo k poučení těch, kteří s nekonfirmovanými pracují. - Pro vánoční a velikonoční bohoslužby byly připraveny zvláštní pořady pro vystoupení celých skupin dětí i příležitostná kázání.

Odbor se pravidelně schází 3-4 krát do roka k poradám, jednou ročně má pak celodenní setkání se zástupci seniorátů a s autory přípravky. Cílem těchto setkání je informovat se o práci v jednotlivých oblastech, sbírat a dávat podněty pro další práci a současně i vzdělávat účastníky (v roce 1980 to byl zásadní rozhovor o podobě přípravky, v roce 1981 slovo synodního seniora o práci s dětmi a přednáška náměstka synodního kurátora "Cíle křesťanské výchovy").

Jednotliví členové PONKu také podle potřeby slouží při seniorátních instruktážích pracovníků s nekonfirmovanými i ve sborech při nedělích křesťanské rodiny i při jiných příležitostech.

V současnosti je připravován tzv. 4 letý plán, který si předsevzal v tomto časovém rozpětí seznámit posluchače s nejzávažnějšími biblickými místy Starého a Nového zákona. Předpokládá se, že se účastníci bohoslužeb setkají dvakrát s vykládaným místem. Proto se počítá s výklady dvojího druhu: pro začínající (nejmenší) a pro pokročilé (dorůstající).

14. PO pro práci s konfirmovanými

Podle sborových dat se mládež po konfirmaci shromažďuje v polovině sborů, z toho v 75 sborech každý týden, v dalších sborech jednou nebo dvakrát měsíčně. To, že se konfirmace koná asi ve dvou pětinach sborů za rok, často v dvouletém období a někde až po řadu let, dokládá epizodičnost výchovné práce a vyostřuje otázku, jak pracovat v malých skupinách s jednotlivci.

Pomocí tu měly být monotematické pomůcky "kažte evangelium" o naději, o utrpení a radosti, o svatosti a svátostech, o jednotě (v přípravě o odpovědnosti, o pokání). K jejich přípravě se měsíčně scházeli spolupracovníci v čele s dr. K. Schwarzem. Ne všude ve sborech dokázali rozpracovat téma a biblické podklady pro jednotlivá shromáždění. To ovšem zůstane úkolem i pro chystané biblické výklady 1. Samuelovy (J. Čapek) a 1. Tesaloniickým (M. Heryán). Nabízí se otázka, zda při snadnosti (někde i nepřipravenosti) soustavné práce neměly být pomůcky rozpracovány i metodicky pro jednotlivá shromáždění ve sborech.

Soustředění na meditaci (nejen při kursech), může být viděno jako odpověď na devaluaci slov. Probuzenecké směry se tu setkávají s důrazy theologie Slova a projevují se ve chvílích soustředění. Jindy "pasivní" účastníci (pokud za ně považujeme nediskutující) se aktivně podílejí na přímluvných modlitbách a ve zpěvu. Vůbec se zdá, že někde prvek písně, zvláště nově tvořené, převažuje nad ostatním programem.

Vazba mládeže na sbor je na venkově silnější než ve velkoměstě. Roste však tam, kde je nově pochopena liturgie a význam večeře Páně. Důležitou pomocí jsou sborové a seniorátní dny, připravované seniorátními poradními odbory, jež pracovaly téměř ve všech seniorátech. Příležitosti k diakonii se stávají sborové brigády. Na přípravě oprav herlíkovického střediska se podílel kruh spolupracovníků.

Při celocírkevních kursech se projevuje rostoucí zájem o biblické poselství, účastníci se aktivně podílejí na závěrečných bohoslužbách, spolupracují na ranních a večerních pobožnostech a daří se rozhovorům ve skupinách. Zimní kursy byly po oba roky přeneseny z Herlíkovic do Janských Lázní (Zvěst proroků a Víra a myšlení; Víra a spravedlnost podle Amose a Římanům). Ve Vrbně proběhlo 8 kursů, jarní a letní (Důrazy nového překladu bible a Zásady ČCE; Marek, Apostolicum, Bližní podle evangelia; Bůh mluví k člověku a Zákon a evangelium; Skutky, Moc Ducha svatého a Obraz toleranční církve; 1. Tesaloniickým, Otázky po člověku, Evang. motivy v literatuře; Jan, Antropologie, Dobové pozadí novozákonní; Izaiáš, Pojem Boha, Postavy české theologie).

Každoroční jarní zasedání s předsedy seniorátních poradních odborů soustřeďuje pozornost na náležitá témata (80: Pravdomluvnost bible - autorita písma, 81: Otázky misie, bibličnosti, kontemplace, sboru a jeho otevřenosti). Uvědomili jsme si, že pro postupující zpohanštění musíme počítat s nulovou situací, kdy lze předpokládat jen nepatrně málo. Při složitosti vnitřního světa dnešního člověka a při početní i prostorové rozptýlenosti konfirmovaných je třeba - i pro odpovědnou připravenost nastupující generace v církvi - vychovávat už od čtrnáctiletých. Narůstající obecná lhostejnost na druhé straně bezbřehá aktivita signalizuje nutnost prohloubení trpělivé výchovné práce, do níž také patří úsilí o čistě vztahy předmanželského i manželského, ekonomického a pospolitého života.

Podzimní porady zástupců seniorátů v Kobylisích jsou vedeny k ústředním principům víry a vyznání (79: Jaiš Kristus zaslíbený, přítomný a

přicházející, 80: Bible - kde se vzala, jak vznikla, co přináší, kam vede, pro 81 připraveno: Duch svatý osvebozuje a potěšuje, obdarovává a sjednocuje, zmocňuje a vysílá.

Odbor se sešel od posledního synodu 14x. V posledních dvou letech jsme se mohli svými zástupci účastnit ekumenických evropských konferencí pro vedoucí pracovníky mezi konfirmovanými, odkud přicházejí podněty pro úsilí o přiměřený životní styl, o spravedlivé sociální vztahy i o zdravé prostředí a myšlení a mír mezi lidmi.

15. PO pro práci laiků

Po dobrých zkušenostech z let 1975-79 byl vypracován další pětiletý plán vzdělávání laických pracovníků. Jednotlivá témata se týkají: člověka (1980), světa (1981), společenství (1982), spasení (1983) a smyslu života (1984) a jsou vždy formulována biblickým veršem. Nově bývá celocírkevní téma roku koordinováno s heslem PO evangelizačního. Začátkem roku se téma roku probírá na zimním biblickém kursu, pak se rozběhne do seniorátů a do sborů jako téma presbyterních konferencí a sborových dnů. Pokud se podařilo téma podrobně rozpracovat, bylo ještě před začátkem roku rozesláno do všech sborů.

PO připravil tři biblické kursy: 1980: Bible o člověku (Praha), Cesty Adamovy (Vrbno), 1981: Tak Bůh miloval svět (Praha). Kursy byly dobře obeslány, měly bohatý program a živý průběh. Zařazováním poesie, hudby a výtvarného umění do programu se PO snažil pomáhat modernímu umění a jeho chápání v našich řadách.

Až do r. 1980 měl PO za úkol pečovat o získávání a vzdělávání výpomocných kazatelů. Popularizoval tuto myšlenku referátem synodního seniora dr.M.Hájka: Církev se ohlíží po laických kazatelích na schůzce se zástupci seniorátů 26.4. 1980, pořizoval seznamy stávajících laických kazatelů, zabýval se metodikou studia literatury a shromažďoval zkušenosti z ekumeny. Počátkem r. 1981 jmenovala synodní rada zvláštní komisi pro tuto práci, jí byl dán k dispozici i letní biblický kurs ve Vrbně.

Z podnětu PO se konala oblastní setkání zástupců střední generace v Olomouci (říjen 1979) a v Poděbradech (říjen 1980). Umožnila obsáhlou výměnu zkušeností a vytýčila tři okruhy zájmu: vzdělávání, posilování sborovosti a misijní poslání. Práce mezi střední generací by potřebovala dost nabídek, kde trávit společný volný čas a pak osnovy k svým schůzkám případně příručky k tématům: výchovy v rodině a křesťana v zaměstnání.

V mezidobí mezi synody nebyla vydána žádná příručka. PO si však předsavzal prostudovat příručky, jimiž jiné církve soustavně vzdělávají své členy a vytěžit z nich pro naši situaci co možná nejvíce. Podle referátu sen.C.Horáka na jarní schůzce se zástupci seniorátů (Různé formy vzdělávání laiků v církvi) by se mělo vzdělávání specifikovat na rovině sboru, seniorátu a celé církve a týkat se vždy poznatků z bible, věrouky a praxe. Zvláštní pozornost vzbudila metoda tzv.pracovních knih, v nichž čtenář přímo v knize na vyhrazeném místě vypracovává kontrolní úkoly a tak samostatně postupuje ve studiu.

Seniorátní PO podávaly o své činnosti pravidelné písemné zprávy k vyhodnocení. Osobních styků by však mělo být více.

PO pracoval ve složení: M.Rozbořil (předseda), B.Otrisal, J.Soběslavský, J.Michalová, dr.J.Svěcený, J.Kočvara a dr.K.Schwarz. J.Lukáš podal rezignaci na své místo.

16. PO pro Křesťanskou službu

V uplynulém období (1979-81) pracoval PO ve složení: předseda Jiří Lejdar, referent za SR dr. J. Pokorný, tajemnice SR J. Opočenská, členové: L. Bašusová, Jar. Košťál, H. Najbrtová, K. Smolíková a J. Šoltész.

Ve srovnání s předcházejícím obdobím se činnost POKS jen nepatrně rozšířila:

1. Stejně jako v minulých letech jsme se scházeli k pravidelným poradám, a to každý rok 2x, pokaždé v Praze. Při nich jsme připravovali program společných schůzí se zástupci seniorátních POKS a program celocírkevních biblických kursů, promýšleli jsme práci a úkoly křesťanské služby v seniorátech, popřípadě ve sborech.
2. Na základě jednání 21. synodu jsme se znovu a znovu vraceli k synodálnímu usnesení V/10 o obnovení práce diakonie. Výsledek lze shrnout takto: Sotva by bylo možné, abychom se vrátili ke klasické formě diakonie. Jako přední reálný a konkrétní úkol se nám jeví nutnost zintenzivnit křesťanskou službu ve sborech. I když služba podstatně patří k existenci každého křesťana, sbory by neměly zapomínat na možnosti, které jim skýtá instituce sborových sester. Není nemožné vytvořit v církvi kruh sester i bratří, jimž by byla - buď při normálním zaměstnání, nebo jako samostatná práce - služba náplní života. Usnesení synodu se tedy stává podnětem a výzvou jak poradním odborům v seniorátech a sborech, tak všem údům církve, abychom netoliko po službě druhých volali a jejich službu očekávali, ale abychom se také sami stali lidmi službě oddanými a abychom tak svým svědectvím i příkladem služby přiváděly další sestry a bratry (včetně mládeže i dětí) k životu v službě druhým.
3. Styk PO se seniorátními odbory se v uplynulém dvouletí uskutečňoval stejným trojím způsobem jako už i dříve: při společných poradách se zástupci seniorátních odborů, při příležitostných návštěvách členů POKS v seniorátech či sborech, při kursech křesťanské služby ve Vrbně.
4. POKS pořádá pravidelně o prázdninách celocírkevní kursy ve Vrbně. V roce 1980 se kurs konal od 2. do 8. 8., k tématu "Radujte se s radujícími a plačte s plačícími" soustředil téměř 40 účastníků z 23 sborů (9 seniorátů). V roce 1981 kurs s tématem "Přinášejme skrze Ježíše stále oběť chvály Bhu" (Žd 13, 15a) se konal od 4. do 10. 7. a byl mimo jiné zaměřen k Mezinárodnímu roku postižených. Zúčastnilo se ho - spolu s přednášejícími - na padesát lidí.
5. Pokud jde o pomůcky pro práci v seniorátních a sborových odborech křesťanské služby, v minulém období se sice nepodařilo vydat žádnou příručku, zato většina přednášek z kursů i ze společného sejití se zástupci seniorátních POKS je zájmem dostupná v magnetofonových záznamech.
6. Ve spolupráci s PO pražského seniorátu a na náklady SR se už dvakrát realizoval zotavný pobyt vdov po duchovních naší církve ve středisku v Chotěboři. V roce 1980 této možnosti využilo dvanáct vdov, v roce 1981 deset vdov.
7. V roce 1980 se členové PO zúčastnili dalších mezinárodních setkání. Dr. J. Pokorný zastupoval naši církev - mimo jiné - na konferenci Mezinárodního svazu pro vnitřní misi a diakonii ve Varšavě, J. Lejdar se zúčastnil pracovního sejití zástupců evropských městských misí ve Vídni. Zkušenosti a podněty z těchto setkání předávají oba bratři v různých okruzích církve formou zpráv, referátů a přednášek.

17. PO pro mírovou práci

V práci tohoto odboru nadošlo mezi oběma synody k žádným podstatným změnám. Větší část činnosti byla věnována přípravě a uspořádání těch akcí, které už mají v církvi svoji jistou tradici: "mírovým seminářům" pro delegáty seniorátů v Janských Lázních, které budou v příštím roce slavit již své desáté výročí, právě tak jako mírové kursy, které probíhají každého roku v Chotěboři. Mírové semináře v r. 1980 i 1981 měly svým obsahem kromě zásadních výkladů teologických a informativně politických (s pomocí expertů z mimocírkevní oblasti) také příspěvky zástupců mírové ekumény, sdružené v KMK. V r. 1980 to byl spolupracovník z NDR, letos z Polska. Chotěbořské kursy usilují naproti tomu o co nejširší záběr biblický i aktuálně tematický, aby účastníkům poskytly pokud možno pestré paletu pohledů do oblastí, v nichž si křesťané ve vědomí své spoluodpovědnosti mohou a mají ujasnit potřebu, nutnost i legitimitu skutečné mírové diakonie, která je stále naléhavější výzvou Kristově církvi v našem současném světě.

Kromě těchto už tradičních akcí si odbor stanovil ještě dva úkoly. Především jde o zorganizování mírové práce v církvi. Tak jako ostatní, potřebuje i mírový odbor pravidelné kontakty se senioráty. Cestou k tomu a k vytváření mírových poradních odborů v seniorátech bude vyhledávání jednotlivých bratří a sester, ochotných k této službě v církvi, jejichž prostřednictvím by se do seniorátů, a přes ně i do sborů dostávaly jak zajímavé informace a pracovní dokumenty např. z KMK, tak i výsledky práce mírového odboru. Činnost odboru by se tak konkrétně dostávala do širšího povědomí církve, a to je právě jeho poslání. Druhým - studijním - úkolem, který členové odboru na sebe vzali je systematické zhodnocení přínosu KMK, jak je v její dosavadní historii zachycen především v dokumentech prvních konferencí a potomních "všekřesťanských mírových shromáždění". Z několika hledisek tak budou postupně shromážděny závěry a podklady, jež bude moci i církev zužítkovat. Potřebujeme se všichni stále a znovu ptát po východištích a předpokladech mírové služby v církvi, potřebujeme se společně právě v této citlivé oblasti stavět pod svědectví Písma a odtud přezkoumávat svá obecně theologická i osobně křesťanská východiška. Potřebujeme v tomto směru nově domýšlet víru v nové situaci - a ve svobodě víry se zbavovat i leckterých navyklých tradic a konvencí. V této perspektivě se děje i činnost mírového PO.

18. PO pro práci sester

Od minulého synodu se náplň práce odboru v podstatě nezměnila.

Máme radost z toho, že více sborů projevilo zájem o přípravu Světového modlitebního dne a že se k němu někde připojila i mládež. Vědomí souvazečnosti s církvi Kristovou ve světě se tím posiluje. Každého roku se některá členka výboru účastní Přípravného výboru Světového modlitebního dne v cizině. Sbírky z modlitebních večerů v naší církvi věnujeme k úhradě pobytu našich starých bratří a sester v Chotěboři.

Setkání sester kurátorek se v r. 1979 neuskutečnilo. Sešly se až na podzim r. 1980 s programem plánovaným pro r. 1979: o ženách v církvi, o potřebách našich dětí a významu modlitby a také o práci presbyterské, zejména kurátorské. Usneseno setkání kurátorek přiřadit ke kursu pro vzdělávání laických pracovníků jako jeden samostatný den. Sestry kurátorky mají své specifické problémy, které při takovém sejití mohou s jinými sestrami prodiskutovat.

Při setkání kazatelek byla věnována pozornost misii a pastoraaci a z ní vyplývajícím blokům otázek: utrpení a existence Boží (probráno při letošním sejítí), věda a víra (plánováno na příští rok), jakož i specifickým otázkám práce žen ve sborech. Přínosné je, že se tu setkávají v otevřeném rozhovoru kazatelky všech generací.

Spolupráce s mírovým odborem v Chotěboři byla původně zaměřena především na manželky farářů, ukázalo se však, že o prázdninách dávají ženy přednost rodině - účastňují se tedy přednášek ty ženy farářů, které jsou tam se svými rodinami i další zájemci z řad rekreatantů. Přesto v této účasti našeho odboru hodláme pokračovat.

Každoročně pořádáme také během letního kursu pro kazatele v Praze jeden večer pro ženy farářů a přítomné kazatelky. Loni byly na programu dvě přednášky o výchově dětí v širší rodině a o otázce trestání, letos referát o Interkontinentální konferenci SRC v Sheffieldu "Společenství žen a mužů v církvi".

Příručka našeho odboru "Žena v Bibli, církvi a společnosti" vyšla v r. 1980. Pro příští rok plánujeme další příručku.

Jak již bylo k minulému synodu napsáno, nejde nám především o izolovanou práci žen, ale právě naopak o spolupráci na všech úsecích, k níž chceme ženy povzbudit.

19. PO hospodářský

V souhrnné zprávě zpracované v roce 1979 pro 21. synod, byla určena linie činnosti. Především bylo uloženo pokračovat v péči o prohlubování znalostí sborových pracovníků o hospodářských záležitostech. Poradní odbor tento úkol úspěšně zajistil především každoročně opakovanými kursy v Chotěboři, jejichž náplň byla aktualizována, a to zejména zvýšeným důrazem na rozpočetnictví, na záležitosti hospodářsko-právní a na řešení zvláštních situací ve sborovém hospodářství a účetnictví v souvislosti s nákupem a prodejem nových zpěvníků a biblí.

Zmíněné školení bylo v roce 1980 a zejména pak 1981 organizováno nejen pro sborové pokladníky, účetní a revizory, ale při pochopení synodní rady byli s hospodářskou problematikou sborů seznámeni i mladí vikáři, nastupující do samostatné sborové práce.

Poradní odbor plnil dále i druhý uložený úkol, a to sledovat, komentovat a vysvětlovat jednotným způsobem nové obecně platné předpisy. Stalo se tak mimo jiné u změn v platebním a zúčtovacím styku.

Třetí a nejzávažnější úkol poradního odboru bylo soustavné studium obětavosti v církvi. Poradní odbor hospodářský posoudil výkazy o sborovém hospodaření a získané poznatky budou publikovány v Českém bratru.

Pro synodní radu byl vypracován návrh na Sbíрку vděčnosti^k Jubilejnímu tolerančnímu fondu u příležitosti 200. výročí vydání tolerančního patentu.

Členy poradního odboru hospodářského jsou i po změnách, k nimž došlo, nadále odborníci v ekonomických otázkách.

Pro příští období bude nutno dále pokračovat ve sledování metodických otázek rozpočetnictví a účetnictví sborů, na základě individuálních sborů posuzovat vyskytnuvší se schodky v hospodaření sborů a znovu sledovat změny dílčích tendencí i celkový vývoj obětavosti v církvi.

20. PO Jeronymova jednota

PO Jeronymova jednota (JJ) pomáhal při organizování obou sbírek pro dílo JJ a připravoval výroční shromáždění celocírkevní JJ. K tomu se scházel pravidelně třikrát v roce.

Pro lepší informovanost členů církve o díle JJ byl vydáván tištěný dopis. Svým obsahem informoval o minulých, současných a budoucích úkolech díla JJ. Sborů dostaly včas potřebný počet výtisků. Podrobné informace o díle JJ podával poradní odbor sborů v výroční zprávě JJ.

Sbírky pro dílo JJ měly v církvi vzestupnou tendenci. Jen sbírka na Hlavní dar lásky JJ 1980 byla nižší než v r.1979. V r.1981 je opět podstatně vyšší. Růst sbírek je patrný z tohoto přehledu:

1978	HDL	212.927,80	SD	1,371.314,50	Celkem	1,584,242,30	průměr:
1979		220.993,70		1,379.750,-		1,600.743,70	6,85
1980		215.508,60		1,450.211,-		1,665.719,60	7,04
1981		250.731,50		1,517.428,-		1,768.159,50	7,45
							8,04

Požadavky sborů v letech 1979 a 1980 převýšily shromážděnou částku; v roce 1981 byly uspokojeny požadavky sborů v plné výši.

1979: přijalo 64 sborů dar ze seniorátů v celkové výši Kčs 441.000,-
a 31 sborů dar z ústředí JJ " " " 1,135.000,-

celkem 95 sborů přijalo dary ve výši Kčs 1,576.000,-

Při rozdělování z ústředí nedostávalo se na uspokojení požadavků sborů celkem Kčs 207.000,-.

1980: přijalo 62 sborů dar ze seniorátů v celkové výši Kčs 471.850,-
a 28 sborů dar z ústředí JJ " " " 1,165.000,-

celkem 90 sborů přijalo dary ve výši Kčs 1,636.850,-

Při rozdělování z ústředí nedostávalo se na požadavky sborů Kčs 217.000,-.

1981: přijalo 67 sborů dar ze seniorátů v celkové výši Kčs 491.700,-
a 23 sborů dar z ústředí JJ " " " 1,216.113,50

celkem sborů přijalo dary ve výši Kčs 1,707.813,50

Pracovníci PO JJ připravili pro výroční shromáždění JJ podrobné informace o hospodářské a stavební situaci těch sborů, které žádají o dary JJ. Vedle toho pomáhají sborům, které provádějí opravy, nejen radou, ale i zajišťováním barev na plechové části střech a na fasády. Vedou a průběžně doplňují evidenci a popis budov naší církve. Na požádání zajišťují do sborů, aby seznamovali členy církve s problematikou církevních budov. K tomu vedou a doplňují fotodokumentaci (černobílé fotografie a barevné diapositivy).

21. PO Stavební a výtvarný

Těžiště činnosti PO stavebního a výtvarného je dáno jeho vlastním posláním a úkolů je tolik, že SR považovala za potřebné se jimi v plné šíři zabývat na svém zasedání 3.0. 1981 s přizvanými členy PO stavebního-výtvarného. Při této příležitosti byla konstatována nízká informovanost církve a sborů o historickém vývoji a o zvláštním charakteru protestantské architektury a její vazbou na výtvarné umění, výtvarnou kulturu a

z toho plynucího častého podceňování našich historických památek zejména lidových, tolerančních a pro volné pole dnešní nekvalifikované "lidové tvořivosti". Na výtvarnou činnost se často hledí jako na zdobení, ozdobárství. Na nutnost citlivého zacházení s památníky (nejen tolerančními) neobrátilo dosud pozornost ani 200 leté výročí tolerančního patentu. Tato skupina dochovaných a zvláště cenných staveb si žádá zvláště odpovědnou pozornost a péči celé církve. Jde o pět objektů předbělohorských a (jen) 14 dosti dobře dochovaných z doby toleranční a dalších 16 architektonicky cenných staveb novějších i moderních.

22. synod má příležitost nyní při 200.letém jubileu uvést stavby prvních dvou zmíněných kategorií pod přímou správu nebo závazný dohled synodní rady, aby se zamezilo dalším nekvalifikovaným zásahům a nepatřičné údržbě!!

K pravidelné činnosti PO náleží zajisté poradní pomoc synodní radě a sborům. V uplynulém období byla při pravidelných schůzích předložena k posouzení řada záměrů a projektů, každoročně jsou vyhodnocovány ve spolupráci s Jeronymovou jednotou. Kolektivně byly probírány závěry z pracovních návštěv ve sborech a projekty zpracovávají členy PO. K pravidelné činnosti patří i každoroční setkání se zástupci seniorátů.

- - -

I N F O R M A C E A S T A T I S T I K Y

- I. INFORMACE O PLNĚNÍ USNESENÍ XXI. SYNODU
- II. CELOCÍRKEVNÍ, SBOROVÉ A OSOBNÍ INFORMACE
 1. Počet členů církve
 2. Počet sborů církve
 3. Studenti a absolventi K.E.B.F.
 4. Volitelnost k duchovenskému povolání
 5. Ordinance kazatelů a presbyterů
 6. Počet kazatelů v činné službě
 7. Obsazení kanceláře synodní rady
 8. Odchod kazatelů z církevní služby
 9. Úmrtí kazatelů a jiných církevních pracovníků
- III. HOSPODÁŘSKÉ INFORMACE
 1. Informace o hospodaření za rok 1979 + 1980
 2. Tabulky: a) Přehled obětavosti sborů
b) Přehled mimořádného hospodaření sborů
 3. Přílohy č. 1-17: Přehledy a bilance hospodaření synodní rady za léta 1979 a 1980

I. INFORMACE O PLNĚNÍ USNESENÍ XXI. SYNODU

Poselství synodu, přehled všech usnesení synodu a seznam přijatých změn církevního zřízení a řádů byly rozslány do sborů církve. Návrh na změny církevního zřízení byl rozeslán k připomínkovému řízení a je předkládán k projednání XXII. synodu jako tisk č. 16.

Prostřednictvím poradních odborů zajistila synodní rada zpracování uložených elaborátů. Jejich projednání je zařazeno do programu XXII. synodu podle následujících tisků

- tisk 11 - Ordinace
- tisk 12 - Přístup dětí k VP
- tisk 13 - Misijní poslání církve
- tisk 14 - Řád pastýřské služby
- tisk 15 - Elaborát o církevních budovách
- tisk 17 A - Návrh na změnu církevního zřízení a řádů vyplývající z postavení kazatelů projednávaného jarním synodním zastupitelstvem.

Plnění ostatních usnesení bylo zajištěno následovně:

- II/3 a 1) Zpěvník pro děti a mládež
Sestavením byl pověřen dr. L.Rejchrt. Práce byla předložena k lektorování.
- a 2) Materiály pro pěvecké kroužky
Za přispění zahraničních církví byly vytištěny výtahy z nového zpěvníku ve vícehlasé úpravě a jsou k dispozici v dostatečném množství. Sbory je mohou objednávat také pro potřebu pěveckých kroužků.
- c) Konkordance k evangelickému zpěvníku
Je na ní intenzivně pracováno.
- II/4 Nový překlad
Vydání nového překladu v kapsní a rodinné úpravě je uvažováno po ukončení prací na revizi překladu. Předpokládá se, že by k němu mohlo dojít asi za 3 - 4 roky.
- II/7 Světový luterský svaz
Od posledního synodu se uskutečnilo několik setkání s jeho představiteli. Zástupci tohoto svazu se též zúčastnili oslav výročí Tolerančního patentu.
- II/8 Sbírka kázání
Na základě předběžné příslibu SVC MK byl PO vydavatelský pověřen přípravou vydání formou neperiodické publikace.
- II/9 Literární odkaz J.L. Hromádky
Soustřeďování literárních památek provádí Hromádkovský archiv KEBF. Ohlas uveřejněné výzvy na zapůjčení materiálů byl zatím malý.
- II/10 Vydavatelské věci
Náměty byly tlumočeny vydavatelství Kalich, které v rámci možností se snaží o jejich realizaci.
- II/11 Kazatelé bez státního souhlasu
Od posledního synodu se díky porozumění státní správy podařilo získat státní souhlas podle § 17 pro far.J.Zejfarta do Vysokého

Mýta a podle § 16 pro far.Vlast.Slámu pro Chotiněves. Rozhovory o možnostech řešení dalších případů pokračují. Znovuzískání státního souhlasu závisí převážně na postojích těch, kteří souhlas v minulosti ztratili. Potíže působí i uspokojení požadavků některých kazatelů na místo, pro něž by znovuzískání souhlasu chtěli dosáhnout. Jednání v tomto směru jsou velmi obtížná a zdlouhavá. Synodní rada doufá v příznivě vyřešení dalších případů za porozumění státní správy v těch případech, kdy zájem o službu v církvi převyší ostatní zájmy.

II/12 Kandidáti diakonátu

O udělených oprávnění k volbě za diakony jsou podrobné údaje v oddíle informace - tisk synodu č. 10.

Pro přípravu ke službě diakonské je vhodnější individuální studijní příprava, která by měla následovat po získání oprávnění k výpomocné službě kazatelské.

II/13 Výpomocná kazatelská služba

O možnostech zapojení do služby sborům bylo jednáno s některými absolventy KEBF, kteří jsou mimo církevní službu. S politováním musíme sdělit, že jednání nebyla úspěšná. Byly udávány nejružnější důvody. Nejhlavnějším důvodem je ztráta povědomí o povolání ke službě.

II/15 a III/16 Teologické rozhovory a informace o nich

V roce 1980 byly ukončeny rozhovory na téma "Jednota a rozmanitost církve". Zpráva byla podána v Aktualitách. Pále v Křesťanské revue byl zveřejněn příspěvek seniora Jana Trusiny. V roce 1981 probíhá další kolo rozhovorů s přizváním jiných účastníků, o "autoritě svědomí".

II/17 Výročí Tolerančního patentu

Na doporučení Výboru, jemuž příprava oslav výročí vydání Tolerančního patentu byla svěřena, proběhlo v letošním roce 5 celocírkevních oslav a větší počet oslav seniorátních a sborových. Navíc bylo uspořádáno symposium fakulty. Zástupci církve se zúčastnili oslav Slezské a.v.církve, Maďarské reformované církve a církví v Rakousku. K účasti na oslavách byli pozváni a zúčastnili se zástupci zahraničních gremií a církví, s nimiž je naše církev ve styku. O průběhu oslav byly podávány průběžně zprávy v církevním tisku.

III/7 Jednání synodu

S ohledem na rozsah úkolů tohoto synodu rozhodlo jarní synodní zastupitelstvo o prodloužení synodu o 1 den.

III/10 Bohoslužby rozhlasem

Jednání v tomto směru nebyla úspěšná a lze očekávat, že ani pro nejbližší dobu nebude dosaženo kladného výsledku. Je vhodné učinit vše pro to, aby starým a nemocným bylo poslouženo jinými možnými způsoby.

IV/1 Kursy pro mládež

Jednání o možnostech účasti mladších 18 let na celocírkevních kursech byla opět neúspěšná.

IV/2 Broučci

Synodní rada požádala PO vydavatelský, aby hledal cestu ke znovuvydání Broučků. PO vydavatelský zatím nenalezl možnost jejich znovuvydání.

IV/3 Praxe studentů teologie

V roce 1980 byla prázdninová praxe rozšířena i na studenty třetího ročníku s dobrým výsledkem a je v ní pokračováno. Je nutno na tomto místě poděkovat všem kazatelům, kteří péči o prázdninovou praxi studentů převzali.

V/7 Trvalá projektová činnost

Informace v tomto směru byly tlumočeny všem sborům dopisem ze dne 2.7. 1980.

V/9 Nenávratné půjčky

Od posledního synodu jsou žadatelům poskytovány nenávratné půjčky v souladu se schválenými zásadami.

V/10 Obnovení práce diakonie

Pro obnovení práce diakonie tak, jak byla konána, nejsou v současné době předpoklady. PO křesťanská služba zatím nedošel k formulaci konkrétních návrhů, které by byly uskutečnitelné.

Pokládáme za svoji povinnost poděkovat všem členům a předsedům poradních odborů, kteří svoji účinnou a obětavou prací přispěli ke zdárnému plnění usnesení posle dního synodu.

II. CELOCÍRKEVNÍ, SBOROVÉ A OSOBNÍ INFORMACE

1. Počet členů církve

podle evidenčních listů ze sborů a seniorátů se od posledního synodu změnil tak, že koncem roku 1980 činil 219.258, tj. od posledního synodu o 14.216 členů méně. (V roce 1979 činil 223.312 členů.)

2. Počet sborů

je ke konci roku 1980 celkem 272 a kazatelských stanic 287, celkově se tedy v církvi káže na 659 místech. Ke dni zpracování této zprávy jsou neobsazeny řádným duchovním tyto sbory:

Brandýs n.Orl.	Karlovy Vary	Pustá Rybná
Cvikov	Krabčice	Rovečné
Český Těšín	Králíky	Rusava
Horní Slavkov	Křížlice	Sedlec-Prčice
Hošťálková	Kutná Hora	Soběhrdy
Hrabětice	Ledčice	Sokolov
Hrubá Vrbka	Mělnické Vtelno	Šluknov
Hvozdnice	Most	Štramberk
Chleby	Nebužely	Trnávka
Chořov	Nepomuk	Varnsdorf
Chomutov	Nikolčice	Vilémov
Chotiněves	Nový Bydžov	Volyně
Jeseník	Opatov	Vysoká
Jilemnice	Opatovice	Zásmuky
Jimramov	Ostrava-Vítkovice	Zruč n.Sáz.
Kadaň	Přeštice	celkem: 48 sborů
Kardašova Řečice		

V Kraslicích (sbor Sokolov) slouží nadto diakon, ve 4 sborech slouží dva duchovní a 7 seniorátních výborů má seniorátní vikáře, kteří již někde pod vedením seniora konají práci na uvolněných sborech. Neobsazených sborů proti roku 1979 je tedy o 5 méně.

3. Studenti a absolventi KEBF

V akademickém roce 1981/2 je zapsáno v seznamu studentů bohosloví Komenského evangelické bohoslovecké fakulty 42 bohoslovců naší církve, z toho 11 sester :

1. ročník

1. BENEŠ Jiří, Praha-Strašnice
2. BENEŠ Ladislav, Pardubice
3. BLAŽEK Miroslav, Olomouc
4. JUNOVÁ Rut, Borová
5. PAVLINCOVÁ Anna, Javorník
6. PAYNE Petr, Praha-Vinohrady
7. PECHAROVÁ Eva, Litoměřice
8. STRÁDAL Jaromír, Hronov
9. VANČA Marek, Kolín
10. VENZARA Jan, Syratouch
11. VOTAVOVÁ Lenka, Praha-Holešovice
12. HUDEC Jan, diakon v Uher.Hradišti (dálkové studium)

2. ročník

13. BLAŽEK Jan, Olomouc
14. BROUČKOVÁ Naděje, Jimramov
15. HÁJEK Štěpán, Praha-Salvátor
16. KALUS Pavel, Miroslav
17. SVOBODA Jan, Praha-Salvátor
18. ŠIMEK Michal, Aš
19. ŠORM, Zdeněk, Praha-Braník
20. ŠORM Zvonimír, Praha-Braník
21. TRUSINA Tomáš, Třebíč

3. ročník

22. CHAMRÁD Petr, Praha-Žižkov II
23. KEŘKOVSKÝ Jan, Brno II
24. MRÁZEK Jiří, Brno-Husovice
25. POKORNÝ Pavel, Praha-Vršovice
26. PRUDEKÝ Martin, Brno II
27. TOMES Danie, Strmilov

4. ročník

28. DOULOVÁ Ester, Brno-Židenice
29. JAŠOVÁ Jana, Frýdek-Místek
30. KUČERA Jiří, Kutná Hora
31. KUČERA Pavel, Praha-Vinohrady
32. NOVÁKOVÁ Helena, Mladá Boleslav
33. SKÁLA Pavel, Chrudim

5. ročník

34. FIRBAS Petr, Jablonec n.Nisou (studuje v Erlangen, NSR)
35. HÁNA Michael, Veselí (studoval v Berlíně, NDR)
36. HOLUŠA Zdeněk, Ostrava-Vítkovice
37. KUČERA Jaroslav, Hronov (prozat. ustanoven za diakona
v Klášteře n.Děd.)
38. RUML Pavel, Velké Meziříčí, (studoval v Aberdeenu, Skotsko)
39. ŠKERÍKOVÁ Irena, Klobouky u Brna (studuje v Edinburghu ")
40. ŠTEFAN Jan, Praha-Salvátor (studuje v Naumburgu, NSR)
41. TOMAŠOVSKÁ Helena, Karlovy Vary (studovala ve Štrasburku, Francie)
42. VENTURA Václav, Praha-Kliment

Absolventi

- 1980: NOHAVICA Jan, sen.vikář moravskosl.sen., t.č.voj.pres.slужba
PAVLOSKOVÁ Anna, sen.vik.západočeského sen., Chrast u Plzně
- 1981: CZUDEK Bronislav, Český Těšín
ERDINGER Miroslav, Hvozdnice
HUDEC Petr, Praha-Spořilov
HURT Václav, Liběchov
JUN Pavel, Borová - t.č. voj.pres.slужba
KLINECKÝ Pavel, Praha-Strašnice
POZNÁNOVÁ Edita, Praha-Žižkov II
RYŠAVÝ Ivan, Brno II - t.č. voj.pres.slужba

Ve stavu závěrečných zkoušek jsou:

HUDCOVÁ Abigail, Praha-Spořilov - individuální studium
 VESELÝ Jan, Liberec (prozat. ustanoven za sen. diakona jihočeského seniorátu
 ZÁRUBA Pavel, Praha-Holešovice

4. Volitelnost k duchovenskému povolání obdrželi:a) dekret volitelnosti za diakona

• Jan MAMULA, Zruč n. Sáz. 23. 7. 80
 • Jiří ŠTĚPÁNEK, Trnávka 30. 9. 81

b) dekret volitelnosti za vikáře

• Naděje CHRÁSTKOVÁ 18. 10. 79
 • Věra PÍPALOVÁ 5. 12. 79
 • Daniel ŽENATÝ 13. 6. 80
 • Jindřiška KRPÁLKOVÁ 5. 9. 80
 • František Schilla 30. 9. 80
 • Dana ROTKOVSKÁ 18. 7. 81
 • Vlastimil KOVÁŘ 31. 8. 81

c) dekret volitelnosti za faráře

• Věra PÍPALOVÁ 24. 9. 80
 • Jiří GRUBER 8. 10. 80
 • Jiří P. ŠTOREK 8. 10. 80

d) pověření k výpomocným službám kazatelským (dle § 12 CZ a § 9 odst. 1b Řádu pro kaz.)

• František KOPECKÝ, Hvozdnice 11. 2. 80
 • Ladislav KNOTEK, Brandýs n. Lab. 29. 2. 80
 • Dagmar ONDŘÍČKOVÁ, Praha-Libeň 5. 9. 80
 • Karel CUCHAL, Teplá 10. 10. 80
 • Rudolf STERZIK, Nové Sedlo-Loučky 10. 10. 80
 • František ŠTRÍBANSKÝ, Nejdek 10. 10. 80
 • Ladislav SZABÓ, Domažlice 10. 10. 80
 • MUDr. Zdeněk SUSÁ, Praha-Dejvice 11. 11. 80
 • Daniel COUFAL, Olomouc 23. 1. 81
 • Dr. Josef KOPŘIVA, Ústí n. Lab. 23. 1. 81
 • Ing. Jaromír KRAPÁČ, Náchod 23. 1. 81
 • Miroslav ŠABRŠULA, Hošťálková 23. 1. 81
 • Emil VAŠKŮ, Ústí n. Lab. 23. 1. 81
 • Dušan LACKO, Brno I 30. 9. 81
 • Ing. Jan RYBÁŘ, Praha-Smíchov 30. 9. 81

5. Ordinace kazatelů a presbyterů

Od 1. listopadu 1979 do 30. 9. 1981 byli ordinováni ke službě Božího Slova a Kristových svátostí tyto bratři a sestry:

a) kazatelé z povolání

Naděje CHRÁSTKOVÁ, sen. vikářka liberec. senior. (Cvikov) 25. 11. 79
 Daniel ŽENATÝ, senior. vikář východomor. seniorátu 16. 12. 79
 Dana ROTKOVSKÁ, sen. vikářka pražského seniorátu 23. 3. 80
 Joel RUML, sen. vikář chrudimského seniorátu (Lozice) 10. 8. 80
 Alois NĚMEC, vikář v Kostelci n. Orli. 7. 9. 80
 Jindřiška KRPÁLKOVÁ, vikářka Praha-Nusle 23. 11. 80

František SCHILLA, sen., vikář východomoravského senior.	30.11.80
Pavel KERKOVSKÝ, vikář, Bukovka	7.12.80
Miroslav ČEJKA, senior.vikář poděbradského seniorátu	25. 1.81
Anna PAVLOSKOVÁ, sen.vikářka západočeského seniorátu	29. 3.81
(Chrást)	

b) presbyteři

František MATOUŠEK, Nové Město pod Smrkem	11.11.79
Ladislav KNOTEK, Brandýs n.Lab.	30. 3.80
Ladislav KOPECKÝ, Hvozdnice	21.12.80
MUDr Adolf KOCNA, Praha-Salvátor	19.10.80
Ing Jaromír KRAPÁČ, Náchod	24. 5.81
MUDr Jaroslav SVĚCENÝ, Jilemnice	26. 7.81

6. Počet kazatelů v činné službě

Ke 30. září 1981 bylo v aktivní službě kazatelské 263 kazatelů a kazatelek, z čehož 1 kazatelka je na prodloužené mateřské dovolené a 3 kazatelé vykonávají t.č. základní vojenskou službu.

Službu ve sborech vykonávalo	243 kazatelů
Při synodní radě pracuje (včetně synodního seniora)	9 kazatelů
Na KEBF a v její administrativě pracuje	9 kazatelů
V kanceláři KMK pracují	2 kazatelky
(pozn.: gen.taj.dr.Lubomír Mířejovský je počítán jako vikář sboru Praha-Kliment)	

Z celkového počtu kazatelek je 30 sester.

Vedle těchto kazatelů v aktivní službě stojí mimo ni 21 kazatelů a kazatelek z různých osobních a zdravotních důvodů (jeden se od minulého synodu vrátil do služby). 10 kazatelů v činném věku nemůže vykonávat úřad z rozhodnutí státních orgánů. Dva absolventi a jeden diakon dosud nedosáhli státního souhlasu k duchovenské službě.

K radě emeritních kazatelů, kteří dosud slouží své církvi se stát. souhlasem podle § 16 vládn. nař. čís. 221/49 Sb. se připojili:

Ladislav DOSTÁL, Hodslavice
Vlastimil SLÁMA, Chotiněves
František MAROUNEK, Kobylisy
Jan VRUBEL, Štramberk

Synodní rada i církev cení vysoce obětavou službu všech bratří, kteří i v době zaslouženého odpočinku věnují dle možností své síly službě církvi.

7. Obsazení kanceláře synodní radya) duchovenští tajemníci

František NĚMEC
Ctírad NOVÁK
Jana OPOČENSKÁ
ThDr Jiří OTTER, vedoucí tajemník
Jan POTOČEK
Bohumír SEDLISKÝ - pracující důchodce
ThDr Jaroslav STOLAR
Josef SVATON

b) laičtí zaměstnanci

Daniela BENEŠOVÁ
 Drahomíra FRANTÍKOVÁ
 Marta KAČEROVÁ
 JUDr Zdeněk MEDEK, ved.hospod.odboru
 Vlasta NOSOVÁ - prac.důchodkyně
 Ludmila NOVÁKOVÁ
 Růžena ŘÁDKOVÁ - prac.důchodkyně
 Jarmila ŠESTÁKOVÁ - prac.důchodkyně
 Doris TITĚROVÁ
 Dagmar VACKOVÁ
 Lydie VITÁČKOVÁ
 Jaromír ZAMRAZIL

c) správa Husova domu

Zuzana LUDVÍKOVÁ

b) zaměstnanci v rekreačních zařízeních

Pavel KIELAR
 Ljuba KIELAROVÁ
 Věra KRATOCHVÍLOVÁ

8. Odchod kazatelů z církevní službya) resignace z důvodu vstupu do trvalé výslužby

1. ThDr Josef VESELÝ, farář v Jilemnici	k 31.12. 79
2. Ladislav BAROT, farář ve Vanovicích	31. 8. 80
3. Emil POSPÍŠIL, farář ve Vysoké	31.12. 80
4. Jan VRUBEL, farář ve Štramberku	30. 4. 81
5. František BUDÍNSKÝ, farář v Čes.Těšíně	31. 5. 81
6. ThDr Eugen ZELENÝ, tajemník KSR	31. 7. 81
7. Jaroslav NEDBAL, farář v Jihlavě	30. 9. 81
8. Jiří ŠIRŮČEK, em.far.po reakt. v Rovečném	30. 9. 81

b) resignace z důvodů osobních

1. Stanislav VĚTROVSKÝ, vikář v České Lípě	31. 3. 80
2. Olga TYDLITÁTOVÁ, vikářka v Praze-Nuslích	31. 8. 80

c) rozhodnutím státních úřadů

1. Zdeněk BARTA, farář v Chotiněvsi	30. 4. 80
2. Jan KELLER, vikář v Jimramově - dočasně	od 1. 4. 81
	do 31. 8. 81

9. Úmrtí kazatelů a jiných církevních pracovníkůa) kazatelé v činné službě

1. Vladimír MATIČKA, vikář v Sokolově	20. 8. 81
---------------------------------------	-----------

9. Úmrtí kazatelů a jiných církevních pracovníků - pokračování

b) kazatelé ve výslužbě

1. Jaromír KLIMECKÝ, em.farář, Plzeň	12.11. 79
2. Ebenezer OTTER, em.senior, Plzeň	20. 5. 80
3. Jiří PIŠTORA, em.farář, Brandýs n.Lab.	21. 8. 80
4. Jaroslav CHODĚRA, farář mimo službu	3.10. 80
5. Jiří PETŘÍK, em.farář, Uhřetěves	2.11. 80
6. Jan NECHANICKÝ, em.farář, Pozdřechov	26. 2. 81
7. Ladislav BLECHA, em.farář, Beroun	10. 3. 81
8. Jiří ŠIMŮNEK, em.farář, Ruseva	16. 4. 81
9. Ján PALIC, em.farář, Hrabětice	22. 5. 81
10. ThDr Vladimír ČAPEK, em.senior a člen SR	4. 6. 81

c) ostatní církevní pracovníci

1. Jan APL, em.kurátor, Praha-Libeň	25. 2. 80
2. Karel BAKOS, presbyter, Praha-Vinohrady	1. 8. 81
3. Anna BAŠUSOVÁ, presbyterka, Libenice	25. 8. 80
4. Arnošt BICEK, pokladník, Jindř.Hradec	30. 9. 80
5. Věra BOSSEROVÁ, presbyterka, Praha-Kliment	30. 8. 80
6. Jan BOUDA, předseda kazat.stanice, Čes.Krumlov	18. 4. 80
7. Eduard ČERMÁK, kurátor, Zlín	8. 6. 81
8. Vincem ČERMÁK, předseda kz.st.Mor.Budějovice	2.12. 79
9. Žofie ČERVENÁ, presbyterka, Litomyšl	18. 2. 81
10. František ERBEN, býv.učit.círk.školy, Chleby	19. 8. 80
11. Václav FALTUS, kurátor, Letohrad	24. 7. 80
12. Josef FILIPI, presbyter, Kolín	21. 3. 80
13. Anna FISCHEROVÁ, presbyterka, Radotín	7. 4. 80
14. Marie FORMÁNKOVÁ, presbyterka, Praha-Salvátor	30. 8. 80
15. Anna GERYKOVÁ, vdova po em.faráři v Čes.Těšíně	9. 8. 80
16. Stanislav GOETZ, presbyter, Praha-Smíchov	věk 77 let
17. Anna HIRŠLOVÁ, presbyterka, Praha-Vinohrady	25. 7. 81
18. Božena HRBATOVÁ, vdova po em.faráři v Lysé n.L.	80
19. Marie HOFBAUEROVÁ, členka kur.domova, Rábor	7. 81
20. Ing Oldřich CHVOJKA, předseda kz.st. Roztoky	22. 2. 81
21. Emil JANSÁ, presbyter, Horní Černá	1. 5. 80
22. Jaroslav KADLEC, em.kurátor, Třebechovice	1.12. 80
23. Josef KLIMENT, pokladník, Libčice n.Vlt.	22. 6. 81
24. Kateřina KOSAŘOVÁ, sborová sestra, Praha-Žižkov 2	21.12. 80
25. František KRÁL, kurátor, Rakovník	19. 2. 80
26. Marie KRATOCHVÍLOVÁ, presbyterka, Praha-Vinohrady	31.12. 80
27. Ludmila KRUPÍČKOVÁ, presbyterka, Praha-Holešovice	9. 9. 80
28. JUDr František KUBÁNEK, zastup., Praha-Vinohrady	6.10. 79
29. Josef KUDLA, kurátor, Horní Krupá	16. 4. 81
30. Marie KULHÁNKOVÁ, presbyterka, Jičín	4. 1. 81
31. Anna KULÍKOVÁ, vdova po em.faráři, Nebužely	1.12. 79
32. Miroslav LITOMISKÝ, pokladník, Praha-Nusle	13.12. 80
33. Josef LITOMISKÝ, místokurátor, Pečky,	3. 9. 80
34. Božena LOPOUROVÁ, presbyterka, Hradec Králové	29. 8. 81
35. František LUKÁŠ, býv.sen.kurátor, Vsetín	věk 80 let
36. František MRVA, presbyter, Přerov	31.12. 80
37. Josef NADŘEČAL, místokurátor, Třebechovice p.O.	27. 6. 81
38. Marie NĚMCOVÁ, diakonka, Myslibořice	10. 3. 81
39. Josef NETOLICKÝ, býv.kurátor, Krouna	18. 7. 80

40. Otakar NOVOTNÝ, zastupitel, Praha-Vi.ohrady	15. 9. 79
41. Františka OBSTOVÁ, presbyterka, Praha-Libeň	5. 8. 80
42. Anna OPOČENSKÁ, dcera vrch.círk.rady, Vsetín - věk 85 let	
43. Josef PACÁK, presbyter, Dvůr Král.n.Lab.	8. 3. 80
44. Frantisek PAVLIS, presbyter, Děčín	2. 9. 79
45. Jarmila PIVCOVÁ, pokladní, Tábor	11. 80
46. Alžběta POKORNÁ, vdova po seniorovi, Vsetín	28.12. 80
47. Jarmila PROCHÁZKOVÁ, místokurátorka, Kovánec	12. 80
48. Milada PROUZOVÁ, manž.sen.kurátora, Hostinné	3.11. 79
49. Augustin PRUDIL, presbyter, Neratovice-Libiš	21. 3. 80
50. Růžena SOKOLOVÁ, presbyterka, Čes.Budějovice	23. 8. 80
51. Marie SOMOLÍKOVÁ, vdova po seniorovi, Teplice	80
52. Marie STEHLÍKOVÁ, presbyterka, Praha-Spořilov	14. 4. 81
53. Miluše SŮVOVÁ, presbyterka, Tábor	11. 80
54. Božena ŠONSKÁ, dlouholetá pracovnice KSR, Praha	7. 1. 80
55. Blažena ŠVÍGLEROVÁ, kurátorka, Benešov	věk 77 let
56. František TATÍČEK, kurátor, Pardubice	8. 8. 80
57. Jindřiška TRESNEROVÁ, presbyterka, Tábor	5. 80
58. Alma VALISOVÁ, vdova po em.faráři, Liptál	věk 88 let
59. Irene Elsie MIREJOVSKÁ, Tábor - Praha	4. 9. 81

- - -

9 c - Úmrtí ostatních církevních pracovníků /opožd.hlášení
senior. výborů a sborů - doplnění str.11/

60	Ludmila BOZDĚCHOVÁ, býv. presbyterka, Domažlice	+	21. 7.80
61.	Josef ČERVENÝ, býv.presbyter, Plzeň-Kor.sbor		19. 7.81
62.	Antonín HLAVSA, pokladník, Aš		16. 5.80
63.	Marie HOZMANOVÁ, presbyterka, Cheb		20. 9.81
64.	Doc.Dr.Jaroslav JERIE, býv.kurátor, Plzeň-Kor.sb.		31. 1.81
65.	Anna KOUTNÍKOVÁ, býv.kurátorka, M.Lázně		26. 7.80
66.	Dr. Jaroslav KRÁSNÝ, býv.presbyter, Plzeň-Kor.sb.		21. 4.80
67.	Milada KRULISOVÁ, presbyterka, Plzeň-západ		1.11.80
68.	Jan KULDAN, kurátor, Cheb		25. 4.81
69.	Zdenka LABSKÁ, presbyterka, Plzeň-Kor.sb.		12. 8.79
70.	Bohumil MACH, kurátor, H.Slavkov		13. 6.81
71.	Ladislav MAREK, presb.a varhaník, H.Čermná		25.10.81
72.	Rudolf PETRÁČEK, spoluzakladatel, Nepomuk		17.11.80
73.	Amálie POSPÍŠILOVÁ, býv.presbyterka, Teplá		31. 8.80
74.	Arnoštka RAKOŠANOVÁ, býv.presbyterka, M.Lázně		15. 5.81
75.	Ema SCHULZOVÁ, býv.presbyterka, Černošín		3. 8.81
76.	Bohumil ŠLAJS, presbyter, Přeštice		26. 5.80
77.	Mikuláš VOJÍŘ, presbyter, Přeštice		10. 2.81
78.	Františka VOCELKOVÁ, presbyterka, Cheb		19. 9.81

III. HOSPODÁŘSKÉ INFORMACE

1. Informace o hospodaření za rok 1979 a 1980

1.1 Hospodaření církve

Ve srovnání života církve za dobu dvou let od posledního synodu, nemůžeme zjišťovat nějaké převratné změny. Přesto jsou však charakterizována společnou prací a starostí o to, aby církev měla zajištěny v maximální míře hmotné potřeby pro svoji práci. Podílelo se na ní mnoho pracovníků, jak kazatelé tak i členové ~~staršovstev~~ a společně přitom nalézali porozumění a pomoc členů církve. Tento společný zájem a úsilí charakterizuje život církve v posledních dvou letech.

Vnější ekonomický vývoj v našem státě vedl i církev k tomu, aby soustavně zvyšovala hospodárnost ve vynakládání prostředků. V oblasti církve se to zejména projevuje v udržování značného nemovitého majetku vzhledem k intenzitě jeho využívání pro práci církve a řešit ty případy, kdy se vlastnictví a údržba některých objektů jeví jednoznačně jako neúnosná.

V souhrnu je možno charakterizovat hospodářskou situaci církve jako stabilizovanou díky obětavosti členů církve a dále hospodárnému používání všech hmotných prostředků. Sbory plní zásady hospodářské soběstačnosti v řádném hospodaření, takže jen několik sborů dostává příspěvky na schodky svého hospodaření.

1.2 Hospodaření sborů

Základem hospodaření církve je hospodaření sborů. Ve sborech z obětavosti členů se vytváří finanční zdroje, z nichž se pak hradí vlastní řádné výdaje a ve značné míře i náklady mimořádných výdajů a dotují se i centralizované zdroje pro potřeby celocírkevní.

Celkové příjmy sborů v roce 1979 činili Kčs 13,530.914 a vzrostly ve srovnání s rokem 1978 o Kčs 879.363. V roce 1980 činily Kčs 13,742.659 a dále se zvýšily o Kčs 211.745. Přitom příjmy z obětavosti činily v roce 1979 Kčs 12,326.940 a v roce 1980 Kčs 12,461.517 (zvýšení o Kčs 134.577). Z rozboru obětavosti je zřejmé, že příjmy z členských příspěvků (salár) se v posledních letech v podstatě nezvyšují. Naproti tomu se zvýšily chrámové sbírky pro potřeby sborů v tomto období o Kčs 281.532 a dosáhly částky Kčs 3,043.381. Též dary a sbírky pro účelové potřeby sborů v obci sledovaných letech rostly a dosáhly v roce 1980 částku 2,262.806 Kčs. Sbírký pro celocírkevní účely v roce 1979 vzrostly o Kčs 212.930 a v roce 1980 přechodně poklesly o Kčs 173.219 a činily Kčs 2,490.221.

Níže uvádíme poměr jednotlivých zdrojů obětavosti a jejich vývoj vyjádřený v procentech k celkové obětavosti:

	salár	chrám.sbírký	účel.sbírký	celocírk.
rok 1978	39.3 %	23.5 %	16.4 %	20.8 %
rok 1980	37.4 %	24.4 %	18.2 %	20.- %

Ze srovnání vyplývá závěr: zvyšuje se především obětavost těch

členů církve, kteří se aktivně podílejí na životě církve. Staršovstve by však měla věnovat více péče vybírání saláru a vést členy církve k tomu, aby při zvyšování osobních příjmů se přiměřeně zvyšoval i salár.

Objem a poměr jednotlivých druhů výdajů v řádném hospodaření se v podstatě nemění. Jen v roce 1979 vzrostly poněkud věcné výdaje sborů o cca 10 % v důsledku úpravy cen paliv a energie.

Níže uvádíme přehled o poměru jednotlivých druhů výdajů:

Náklady	osobní	věcné	finanční	Kčs	celkem
1978	13.4 %	40.5 %	46.1 %		7,844.113
1980	12.- %	44.9 %	43.1 %		8,644.819

Objem mimořádného hospodaření sborů je ve značné míře určován prováděnými stavebními akcemi na udržování sborového nemovitého majetku. Záleží to však také na svědomitosti staršovstev, jak včas připravují opravy, potřebnou dokumentaci, materiál a dodavatele. V mimořádných výdajích se vykazují jednak náklady oprav, úmor půjček a ostatní výdaje, které mají charakter mimořádnosti.

Dle tohoto členění vykazovaly sbory

	1978	1979	1980
Výdaje na stavební akce	4,176.845	4,744.892	5,011.272
Úmor půjček	755.422	815.260	1,174.344
Ostatní mimořádné výdaje	819.921	1,676.994	1,036.804
Celkové výdaje	Kčs 5,752.188	7,237.146	7,222.420

Z přehledu je zřejmé, že v posledních dvou letech rostou náklady na velké opravy, v souvislosti s tím rostou i poskytované půjčky a jejich úmor. Mimořádně se zvýšily i ostatní mimořádné výdaje v důsledku zavedení nových zpěvníků a vydání nového překladu bible.

Pro posuzování perspektivy ve financování stavebních akcí sborů jsme provedli rozbor příjmů sborů i vnější pomoci, jež sbory dostávají:

P ř í j m y :	1978	1979	1980
Vlastní účelové sbírky	1,925.143	2,079.004	2,262.806
Použité vlastní účel.jmění	879.700	1,688.948	1,542.182
Vlastní zdroje	2,804.843	3,767.952	3,804.988
Vnější pomoc:			
Příspěvky ze stát.rozpočtu	139.102	240.230	131.602
Dary zahraničních církví		253.834	
Dary Jeronymovy jednoty	1,584.242	1,576.000	1,636.850
Půjčky z JTD	1,024.000	1,050.540	1,130.048
Dary z repartic	200.000	348.590	518.932
Vnější pomoc celkem	2,947.344	3,469.294	3,417.432
vyjádřena v procentech	68.7 %	73.1 %	68.1 %

Některé velké stavební opravy byly prováděny přímo státními organizacemi (Praha-Kliment), nejsou zahrnuty v přehledu. Z přehledu vyplývá, že v průměru 70 % nákladů na stavební akce je zajišťováno sborům vnější pomocí.

1.3 Hospodaření ústředí církve

Charakter, vztah a objem hospodaření ústředí církve k hospodaření sborů se ve sledovaných letech nezměnil. Z centralizovaných finančních zdrojů jsou hrazeny správní výdaje ústředí církve, provoz doškolovacích a rekreačních zařízení, vydavatelská činnost, příspěvky sborů na stavební akce a údržba všeho celocírkevního nemovitého majetku. Zdroje pro plnění uvedených úkolů jsou jednak získávány z vlastní hospodářské činnosti ústředí, z celocírkevních repartic a celocírkevních sbírek. V uplynulých dvou letech příjmy pokryly potřebná vydání, takže církev nemusela požadovat příspěvek ze státního rozpočtu.

Hospodaření církevního ústředí je členěno stejně jako hospodaření sborů na hospodaření řádné a hospodaření mimořádné. Na hospodaření ústředí se vztahují obecné plánovací zásady pro řízení hospodaření. Pro oba úseky hospodaření sestavuje synodní rada plány, které schvaluje synodní zastupitelstvo i ministertvo kultury ČSR.

1.3a Řádné hospodaření ústředí

Řádné hospodaření ústředí je členěno do devíti oddílů dle oboru činnosti: správní úsek činnosti, tisk, školení, rekreace, správa nemovitého majetku provozního, bohoslužebných objektů, zemědělství Herlíkovice, vydavatelství Kalich, příspěvky na schodky sborů a seniorátních výborů.

V přílohách 1 - 9 je uveden přehled o hospodaření jednotlivých oddílů. V roce 1980 byly provedeny některé změny při zpřesnění rozsahu činnosti a zemědělská činnost v Herlíkovicích byla vyjmuta jako samostatný oddíl. Z toho vyplývají určité rozdíly při srovnávání výsledků za oba roky.

Celkové hospodaření ústředí skončilo v roce 1979 schodkem ve výši Kčs 308.498 Kčs. V roce 1980 činil schodek Kčs 647.609 (v příloze čí. 10 a 11 je uvedena skladba dotací schodků). Zvýšený schodek v roce 1980 vznikl v ústředí úpravou cen materiálů, zvýšenými náklady na běžnou údržbu majetku církve, větším vybavením středisek inventářem a vykazovanými příspěvky sborům a seniorátním výborům, které dříve nebyly v řádném hospodaření vykazovány.

Ve srovnání se schválenými rozpočty bylo dosaženo příznivějších hospodářských výsledků. Byla uplatňována důsledně hospodárná hlediska a účelná úsporná opatření.

1.3b Mimořádné hospodaření ústředí

Mimořádné hospodaření ústředí je členěno do sedmi hlavních oddílů dle sledovaných účelů. V příloze čí. 12. a 13 je uveden přehled příjmů a výdajů dle jednotlivých oddílů a vykázaný zůstatek prostředků.

K některým oddílům dodáváme další informace:

K oddílu - výstavba a údržba: V roce 1980 byla zahájena rekonstrukce elektrického napětí v Husově domě a bude v tomto roce dokončena. Náklad přesáhne jeden milion Kčs. K zajištění této akce dodavatelsky jsme obdrželi význačný devisový dar od zahraničních církví. Ústředí převzalo do správy středisko Jáchymov po dokončení jeho opravy; v roce 1980 byla dokončena oprava

střediska Chotěboř v důsledku poddolování; provádí se oprava kostela v Janských Lázních dle usnesení synodu; připravuje se odstranění hygienických závad ve středisku Herlíkovice; v tomto roce bylo vybaveno malé zotavné středisko pro kazatele v Luhačovicích; v tomto roce byla uvedena do provozu budova v Praze 9. Dosud se nám napodařilo zajistit dodavatele na generální opravu Husova bohosloveckého semináře v Praze 1- V jirchářích a rekonstrukci budov v Praze 6 a v Praze 2. Péči státní správy byla dokončena generální oprava užívaného kostela Martin ve zdi, takže je tento kostel znovu používán v dřívějším rozsahu.

Zdroje v oddílu 3 a 4 - Bohoslovci a sociální práce církve v přítomné době umožňují plnit úkoly na těchto úsecích. Pro dosud poskytovanou sociální výpomoc kazatelům bude třeba po provedené platové úpravě stanovit nové zásady pro její poskytování.

K oddílu 6 - mírové a ekumenické práce - v tomto roce se nám podařilo poskytnout dvěma církvím v rozvojových zemích finanční pomoc, a to ekumenické radě evangelických církví v Mozambiku a evangelické církvi ve Vietnamu, díky devisové podpoře zahraniční církve. Hodnota tohoto daru činí Kčs 300.000.

K oddílu 7 - zvláštní rezervní fond - vykazované prostředky jsou hodnoty darovaných zpěvníků, chorálníků. Tyto tisky nejsou však v celém nákladu rozprodány. V důsledku toho je asi polovina hodnoty likvidní. V tomto roce byl nám již dodán výběr písní s čtyřhlasou notací. Distribuce tohoto tisku se teprve zahajuje.

1.4 Celocírkevní repartice

Celocírkevní repartice hrají důležitou roli v hospodářském systému církve. Pomocí repartic se provádí přerozdělení zdrojů získaných z obětavosti sborů a prostřednictvím rozdělování repartic se umožňuje plnit mnohé celocírkevní úkoly a poskytovat pomoc sborům na financování těch úkolů, na něž vlastní obětavost nestačí. Po řadu let jsme se snažili najít spravedlivý klíč k provádění rozpisu příspěvků jednotlivých sborů a seniorátů. V posledních letech byla upřesněna hlediska, která přihlížejí k celkovému hodnocení situací v seniorátech a sborech a která přispěla k odstranění pocitu nespravedlnosti v některých případech.

Můžeme tedy s uznáním konstatovat, že sbory dohodnuté částky odvádějí včas. Nedoplatky se pohybují jen kolem částek Kčs 150.000 a seniorátní výbory ve smyslu zásad projednávají splácení nedoplatků za delší dobu.

V příloze čís. 14 a 15 je přehled použití repartic v letech 1979 a 1980. Z přehledů je zřejmé, že na schodek ústředí v jeho správní činnosti je poskytován příspěvek ve výši cca 17%. Na příspěvky pro ostatní účelovou činnost organizovanou ústředím církve cca 11%. Ostatních prostředků repartic je používáno pro celocírkevní účely a pomoc sborům a kazatelům.

Závěr

K informaci členů synodu uvádíme ještě přehled celkového jmění ústředí církve (příloha čís. 16).

Jestliže závěrem je možno příznivě hodnotit výsledky hospodaření církve ve svém celku za uplynulé dva roky, nutno s plným uznáním ocenit věrnost a pohotovost k práci na tomto úseku, spoluprací staršovstev, seniorátních výborů, pracovníků kanceláře synodní rady. Vzájemná důvěra při zajišťování a hodnocení potřeb církve vytváří příznivé podmínky pro zdárnou práci církve a plnění úkolů, jež jsou jí svěřeny v našem národě.

Synodní rada děkuje při této příležitosti všem, kteří se podíleli na práci tohoto úseku života církve na všech stupních orgánů církve. Dík patří i značnému počtu pracovníků poradních orgánů na úseku hospodářském, jejich účelná vzájemná spolupráce může být příkladem i pro jiné úseky práce církve.

V Praze dne 17. srpna 1981

Zpracoval:

Vladimír Chadim, člen synodní rady

19 příloh

(2 tabulky - Přehled obětavosti sborů
Přehled mimořádného hospodaření sborů -

Přílohy č.1-17: Přehledy a bilance hospodaření SR
za 1979 a 1980)

PŘEHLED OBĚTAVOSTI SPOŘŮ ÚCE - SOUHRNÝ ZA SENIORÁTY - ZA ROKY 1979 a 1980

SENIORÁT	rok	počet členů	sálár	na člena	ch r ú m o v é sborové	úcelové	celofírky	úhrnem	na člena	Provozní jmění
Pražský	1979	30.015	695.660	23,18	305.409	223.785	274.225	-1,579.079	52,61	265.258
	1980	29.382	706.725	24,05	435.003	441.227	293.703	1,876.658	63,87	291.897
Poděbradský	1979	20.947	391.632	18,70	195.510	154.884	195.491	937.517	44,76	164.322
	1980	20.630	402.950	19,53	218.764	166.048	192.870	980.641	47,53	205.493
Jihočeský	1979	5.347	94.849	16,22	54.096	177.062	75.998	402.005	68,62	102.135
	1980	5.711	95.120	16,66	67.290	22.683	61.535	246.628	43,18	128.627
Západočeský	1979	21.339	260.769	12,22	309.693	59.966	126.824	757.452	35,50	77.974
	1980	21.089	258.073	12,24	248.609	85.010	139.037	730.729	34,65	60.363
Ústecký	1979	11.304	194.931	17,24	109.129	34.649	91.999	430.708	38,10	181.112
	1980	11.127	193.740	17,42	113.626	34.347	104.481	446.194	40,16	144.925
Liberecký	1979	9.125	139.956	15,34	75.267	33.287	65.997	314.507	34,47	64.439
	1980	8.960	138.278	15,43	82.358	21.689	66.491	308.816	34,46	55.951
Královéhradecký	1979	11.197	269.393	24,06	173.804	92.627	143.608	679.432	60,68	225.618
	1980	11.021	277.826	25,21	160.149	109.462	155.768	703.205	63,80	225.483
Chrudimský	1979	19.299	416.840	21,60	251.869	134.514	179.327	982.550	50,91	224.913
	1980	19.056	404.308	21,22	269.297	116.298	191.435	981.338	51,50	175.002
Poličský	1979	8.716	213.196	24,46	99.017	84.406	144.879	541.498	62,13	146.349
	1980	8.571	213.993	24,97	109.067	79.832	120.778	523.670	61,08	170.985
Horácký	1979	10.796	290.872	26,94	209.428	159.723	401.625	1,061.648	98,34	285.127
	1980	10.692	271.625	25,40	216.949	155.489	210.172	854.235	79,89	339.484
Brněnský	1979	19.990	553.566	27,69	316.052	198.081	291.928	1,359.627	68,02	272.253
	1980	19.721	536.940	26,86	344.740	292.163	292.330	1,466.193	74,35	345.936
Vyšehodomorevský	1979	28.313	655.738	23,12	397.150	542.578	453.484	2,048.950	72,37	408.928
	1980	28.067	660.855	23,55	419.659	513.156	419.992	2,013.572	71,74	417.741
Moravskoslezský	1979	26.449	487.572	18,45	341.904	184.436	218.055	1,231.967	46,38	179.772
	1980	26.228	504.667	19,24	357.960	225.382	241.629	1,329.638	50,69	195.888
Úhrnem	1979	222.837	4.664.974	20,93	2.918.528	2.079.998	2.663.440	12.326.940	55,32	2.598.209
	1980	220.257	4.665.109	21,18	3.043.381	2.262.806	2.490.221	12.461.517	56,58	2.757.775

PREHLÉD MIMORÁDNÉHO HOSPODÁŘENÍ SBOŘŮ ČCE - SOUHRNÍ ZA SENIORITY - ZA ROKY 1979 a 1980

SENIORITY	rok	vel. opravy	úmr. albu	ostatní	celkem	V ě j s i p o w o c = stát. přisp. synodní rada (zahraniční) dar půjčka jednota	účelové jmení	dluhy			
Fraňský	1979	617.340	45.100	275.776	938.216	8.605	49.400	128.000	170.000	531.095	630.948
	1980	974.815	230.020	196.487	1,401.322	-	30.000	246.148	170.000	554.005	960.194
Toděbradský	1979	534.094	123.910	114.553	772.657	57.688	40.000	257.000	69.000	360.722	628.800
	1980	447.869	105.542	119.738	673.143	-	94.200	73.500	165.000	242.747	638.950
Jihočeský	1979	233.872	-	67.260	301.132	-	23.000	30.000	15.000	139.568	75.000
	1980	97.310	9.000	55.460	161.770	-	-	-	11.000	163.588	59.000
Západočeský	1979	539.129	90.540	133.087	762.756	144.859 (253.834) GAW	96.940	137.540	172.000	322.529	879.432
	1980	398.408	176.482	97.924	672.814	122.882	199.900	199.900	99.500	388.402	862.050
Ústecký	1979	107.221	21.050	80.678	148.949	5.000	21.050	20.000	80.500	159.667	485.955
	1980	60.696	79.450	17.692	157.838	14.500	44.200	3.000	74.450	198.422	394.485
Liberecký	1979	235.260	3.000	19.378	257.638	45.897	-	40.000	3.000	100.462	21.300
	1980	89.808	10.650	17.406	117.864	-	9.000	50.000	68.000	144.435	60.800
Královéhradecký	1979	161.240	38.500	60.723	260.463	-	21.600	25.000	53.352	207.287	394.300
	1980	544.293	112.100	56.008	712.401	2.685	74.500	27.000	43.000	295.078	710.000
Chrudimský	1979	219.034	110.600	243.408	473.042	-	3.000	70.000	85.000	244.381	406.400
	1980	178.590	64.000	94.196	336.786	-	36.400	50.000	84.000	229.241	338.500
Poličský	1979	138.524	5.000	31.028	174.552	-	5.000	50.000	100.000	258.207	91.500
	1980	109.423	38.500	18.502	166.425	30.000	6.500	40.000	49.000	281.664	142.100
Horácký	1979	324.063	56.500	87.955	448.518	-	-	120.000	90.000	89.217	172.000
	1980	396.914	71.250	43.663	511.827	-	-	125.000	108.000	213.804	213.750
Brněnský	1979	175.832	45.700	168.098	389.630	-	3.000	3.000	36.500	477.773	95.230
	1980	342.241	69.000	54.493	465.734	-	5.000	65.000	53.500	574.004	108.230
Východomoravský	1979	732.257	63.000	439.061	1,234.318	-	20.000	170.000	204.593	698.642	851.000
	1980	732.981	97.000	217.756	1,047.737	-	-	95.000	144.000	623.680	833.250
Moravskoslezský	1979	727.026	212.360	135.889	1,075.275	-	29.000	149.000	210.760	443.287	492.250
	1980	637.924	111.250	47.467	796.641	84.417	94.650	255.000	274.000	649.588	534.000
Celkem	1979	4,744.892	815.260	1,676.994	7,237.146	262.049	308.590	1,199.540	1,309.805	4,032.837	5,221.500
	1980	5,011.272	1,174.244	1,036.786	7,222.302	131.602	518.932	1,229.548	1,343.450	4,558.658	5,861.310

PŘEHLED VÝLEDKŮ HOSPODAŘENÍ SYNODNÍ RADY ČCE - r. 1979 a 1980

oddíl - úhrn I - VIII - ÚSTŘEDÍ CÍRKVE

ú č e t	1 9 7 9		1 9 8 0	
	skutečnost Kčs	rozpočet v tis.Kčs	skutečnost Kčs	rozpočet v tis.Kčs
n á k l a d y				
Spotřeba materiálu	459.599,21	468	589.836,39	473
Spotřeba energie	90.498,97	115	72.953,50	116
Opravy a údržba	93.255,80	193	150.413,26	231
Přepravné	22.632,60	12	12.926,95	28
Výkony spojů	149.655,20	128	157.148,30	154
Ostatní výkony	86.589,80	74	65.647,15	92
Odpisy ZP	-	62	-	-
Odpisy DKP	63.469,18	58	138.157,80	93
Mzdové náklady	455.009,-	455	458.780,80	458
Ostatní osobní náklady	230.298,79	230	223.333,10	221
Cestné	123.094,55	134	131.717,10	135
Nájemné ostatní	100.403,40	113	96.227,-	121
Nájemné	-	-	2.000,-	-
Ostatní služby	72.406,45	78	78.665,80	71
Pojistné	26.654,90	33	21.052,-	30
Poplatky	115.056,28	113	116.087,70	112
Pohoštění	26.973,40	28	31.376,80	30
Penále	1.927,-	-	-	-
Manka	-	-	55,-	-
Ostat.finanční náklady	10.816,-	9	156.906,-	258
celkem	2,128.398,53	2.305	2,503.284,65	2.623
v ý n o s y				
Tržby	1,582.573,95	1.440	1,650.912,68	1.551
Změna zásob	41.600,-	10	62.562,85	-
Jiné výnosy	20.379,65	7	15.044,40	-
Tržby z prodeje	62.621,96	6	7.000,-	-
Cena pořízení	-22.623,20	-	-26.610,-	-
Úroky	24.115,30	20	24.235,90	-
Mimofádné výnosy	111.232,60	10	122.529,40	20
celkem	1,819.900,26	1.493	1,855.675,23	1.571
schodek hospodaření				
ztráta	308.498,27	810	647.609,42	1.052

PŘEHLED VÝSLEDKŮ HOSPODAŘENÍ SYNODNÍ RADY ČCE - v r. 1979 a 1980

oddíl - I - Ústředí - Husův dům - Kancelář synodní rady

ú č e t	1 9 7 9		1 9 8 0	
	skutečnost Kčs	rozpočet v tis. Kčs	skutečnost Kčs	rozpočet v tis. Kčs
= = = = =				
n á k l a d y				
Spotřeba materiálu	167.276,71	160	232.476,77	160
Spotřeba energie	39.008,91	50	29.188,05	40
Opravy, údržba	34.170,50	95	81.273,80	100
Přepravné	4.586,40	3	4.343,75	10
Výkony spojů	75.699,-	70	102.473,40	90
Ostatní výkony	17.185,-	16	11.781,10	12
Odpisy DKP	14.626,68	16	15.077,-	20
Mzdové náklady	267.995,-	270	264.871,80	269
Ostatní osobní náklady	69.850,40	77	65.562,-	68
Cestné	91.118,06	94	87.344,40	100
Nájemné	-	-	2.000,-	-
Nájemné ostatní	61.690,-	67	65.627,-	70
Ostatní služby	7.007,10	15	10.551,-	15
Pojistné	11.219,-	16	7.944,-	13
Poplatky	52.044,08	50	57.663,15	50
Pohoštění	26.973,40	28	31.376,80	30
Finanční náklady	1.867,-	-	-	-
Ostatní finanční náklady	10.816,-	-8	3.000,-	125

Celkem	953.133,23	1.035	1.072.554,02	1.172
v ý n o s y				
Tržby	493.981,90	400	560.452,58	434
Jiné výnosy	528,-	-	252,-	-
Tržby z prodeje	-	-	7.000,-	-
Úroky	24.115,30	20	24.235,90	-
Mimořádné výnosy	74.908,45	-	84.722,-	-

C e l k e m	593.533,65	420	676.662,48	434
s ch o d e k h o s p o d a ř e n í				
z r á t a	359.599,58	615	395.891,54	738

Příloha - 3.

PŘEHLED VÝSLEDKŮ HOSPODAŘENÍ V SYNODNÍ RADĚ ČCE

oddíl II - Církevní tisk

ú č e t	1 9 7 9		1 9 8 0	
	skutečnost Kčs	rozpočet v tis. Kčs	skutečnost Kčs	rozpočet v tis. Kčs

n á k l a d y				
Spotřeba materiálu	-	2	-	1
Přepravné	-	-	40	-
Výkony spojů	416,80	-	103,50	1
Ostatní výkony	65.243,90	52	52.482,15	70
Ostatní osobní náklady	20.838,79	25	27.561,70	21
Poplatky	24.767,90	25	21.780,10	26

c e l k e m	111.267,39	104	101.967,45	119
v ý n o s y				
Tržby	83.782,40	78	71.436,-	82

c e l k e m	83.782,40	78	71.436,-	82
schodek hospodaření				
ztráta	27.484,99	26	30.531,45	37

PŘEHLED VÝLEDKŮ HOSPODAŘENÍ V SYNODNÍ RADĚ ČCE

oddíl III - Domy - Praha: Bubeneč, Wintrova ul. 15
Vinohrady, Belgická ul. 22

ú č e t	1 9 7 9		1 9 8 0	
	skutečnost Kčs	rozpočet v tis. Kčs	skutečnost Kčs	rozpočet v tis. Kčs
= = = = =				
M á k l a d y				
Spotřeba materiálu	4.897,70	10	1.671,-	10
Spotřeba energie	13.786,29	12	15.818,53	15
Opravy, údržba	19.891,70	40	33.052,70	50
Přepravné	287,60	-	50,-	-
Výkony spojů	1.542,20	2	1.812,-	2
Odpisy DKP	6.619,-	10	4.695,60	15
Ostatní osobní náklady	13.218,-	14	13.286,-	15
Cestné	128,-	-	240,-	-
Ostatní služby	5.305,60	4	5.286,20	-
Nájemné	-	-	-	5
Pojistné	3.072,40	3	1.244,-	3
Poplatky	50,-	-	7,-	-

celkem	68.798,49	95	77.163,03	115
v ý n o s y				
T r ž b y	81.873,10	75	76.603,10	83
Jiné výnosy	101,-	-	65,-	-

celkem	81.974,10	75	79.668,10	83
Schodek hospodaření				
zisk	13.175,61	20	2.505,07	32

PŘEHLED HOSPODAŘENÍ V SYNODNÍ RADĚ ČCE - v r. 1979 a 1980

Oddíl - IV - Školení

ú č e t	1 9 7 9		1 9 8 0	
	skutečnost Kčs	rozpočet v tis. Kčs	skutečnost Kčs	rozpočet v tis. Kčs
=====				
n á k l a d y				
Spotřeba materiálu	23.932,-	2	15.323,-	2
Opravy, udržování	20,-	-	-	-
Převážné	400,-	-	-	-
Výkony spojů	417,-	-	-	-
Odpisy DKP	1.587,-	2	-	3
Ostatní osobní náklady	12.505,-	15	5.874,-	6,5
Cestné	11.271,-	14	9.236,50	15
Nájemné	3.420,-	10	1.615,-	10
Ostatní služby	4.750,-	-	-	-
Poplatky	-	3	-	-
Ostatní finanční náklady	-	-	-	3

celkem	58.302	46	32.048,50	39,5
v ý n o s y				
Tržby	77.627,-	-	1.615,-	-

celkem	77.627,-	-	1.615,-	-
Schodek hospodaření				
	zisk 19.325,-	46,-	ztráta 30.433,50	39,5

PŘEHLED VÝSLEDKŮ HOSPODAŘENÍ SYNODNÍ RADY ČCE v r. 1979 a 1980

Oddíl V - Rekreace - Praha, Vrbno p.P., Chotěboř, Jáchymov,
Herlíkovice, Sola fide - Janské Lázně

ú č e t	1 9 7 9		1 9 8 0	
	skutečnost Kčs	rozpočet v tis. Kčs	skutečnost Kčs	rozpočet v tis. Kčs

n á k l a d y				
Spotřeba materiálu	246.115,75	255	234.202,74	200
Spotřeba energie	28.399,10	42	17.792,42	45
Opravy, údržba	35.902,70	38	29.941,86	50
Přepravené	16.243,40	6	8.087,70	15
Výkony spojů	6.738,60	6	8.877,50	10
Ostatní výkony	-	-	261,90	-
Odpisy DKP	35.972,50	25	110.347,20	40
Mzdové náklady	77.014,-	75	31.370,-	21
Ostatní osobní náklady	48.274,60	21	41.549,40	33
Cestné	9.675,70	16	23.058,70	10
Nájemné	649,40	-	-	-
Ostatní služby	16.145,25	14	17.684,45	10
Pojistné	5.518,70	6	5.120,-	5
Poplatky	13.870,30	17	4.750,60	6
Finanční náklady	10,-	-	-	-
Ostatní náklady	-	1	-	-

celkem	540.530,-	522	533.044,47	445

v ý n o s y				
Tržby	334.809,55	395	390.917,30	350
Změna zásob	41.600,-	10	-	-
Jiné výnosy	3.951,60	7	2.137,35	-
Tržby z prodeje	39.998,76	6	-	-
Mimorádné výnosy	-	-	11.811,-	-

celkem	420.359,91	418	404.865,65	350

schodek hospodaření				
ztráta	120.170,09	104	128.178,82	95

PŘEHLED VÝSLEDKŮ HOSPODAŘENÍ V SYNODNÍ RADĚ ČCE v r. 1979 a 1980

Oddíl VI - Kostely - Praha - u sv. Michala, V jirchářích
Martin ve zdi
kostel v Herlířovicích
Na sboru - Kunvald

ú č e t	1 9 7 9		1 9 8 0	
	skutečnost Kčs	rozpočet v tis. Kčs	skutečnost Kčs	rozpočet v tis. Kčs

n á k l a d y				
Spotřeba materiálu	838,-	14	2.878,80	15
Spotřeba energie	6.407,50	6	6.077,75	6
opravy a údržba	-	10	300,-	15
Přepravné	-	2	-	-
Odписы DKP	-	-	440,-	-
Ostatní osobní náklady	20.300,-	33	21.700,-	36.5
Gestné	-	1	-	1
Ostatní služby	541,-	5	4.391,20	5
Pojistné	2.562,80	2	1.770,-	2
Poplatky	1.170,-	-	870,-	-
Ostatní náklady	50,-	-	-	-

celkem	31.869,30	73	38.427,75	80.5
v ý n o s y				
Tržby	100,-	12	10,-	-
Jiné výnosy	15.799,05	-	12.590,05	-

schodek hospodaření				
ztráta	15.970,25	61	25.737,70	80.5

PŘEHLED VÝSLEDKŮ HOSPODAŘENÍ SYNODNÍ RADY ČCE - v r. 1979 a 1980

Oddíl VII - KALICH, účelové zařízení SR

ú č e t	1 9 7 9		1 9 8 0	
	skutečnost Kčs	rozpočet v tis. Kčs	skutečnost Kčs	rozpočet v tis. Kčs

n á k l a d y				
Spotřeba materiálu	16.539,05	25	19.893,55	25
Spotřeba energie	2.897,17	5	2.785,80	5
Opravy a údržba	2.906,30	10	2.534,90	6
Přepravné	1.479,80	1	405,50	1
Výkony spojů	64.841,60	50	43.881,90	50
Ostatní výkony	4.160,90	6	1.122,-	10
Odpisy ZP	-	62	-	-
Odpisy DKP	4.664,-	5	4.666,-	5
Mzdové náklady	110.000,-	110	111.080	110
Ostatní osobní náklady	45.312,-	45	43.330,-	41
Cestné	10.901,80	9	11.813,50	8
Nájemné	34.644,-	36	28.985,-	36
Ostatní služby	38.715,50	40	39.408,25	40
Pojistné	4.282,-	6	3.270,-	6
Poplatky	23.154,-	18	22.836,-	23
Odvod zisku	-	-	153.906,-	130

celkem	364.498,12	428	489.918,40	496
v ý n o s y				
Tržby	510.400,-	480,-	470.000,-	476
Mimořádné výnosy	36.324,15	10	19.918,40	20

celkem	546.724,15	490	489.918,40	496
schodek hospodaření				
zisk	182.226,03	62	-	-

(zisk převeden v r. 1979

na konto Přijaté odvedy od organizací
v synodní radě a snížil se tím schodek;
v r. 1980 podle nových dispozic se zisk
projevil jak na účtě KALICHA č. 379,811
tak na účtě Synodní rady - č. 811)

PŘEHLED VÝSLEDKŮ HOSPODAŘENÍ V SYNODNÍ RADĚ ČCE - r. 1980

Oddíl VIII. - Herlíkovice - hospodářství

(toto středisko se sleduje odděleně až od r. 1980, do té doby se Herlíkovice - Rekreační a zemědělství vedly v oddíle Rekreační)

r o k . 1 9 8 0

účet	skutečnost Kčs	rozpočet v tis. Kčs

n á k l a d y		
Spotřeba materiálu	83.390,53	60
Spotřeba energie	1.290,95	5
Opravy, údržba	3.310,-	10
Prepravné	-	2
Výkony spojů	-	1
Odpisy DKP	2.932,-	10
Mzdové náklady	51.459,-	58
Odměny	4.470,-	-
Cestné	24,-	1
Ostatní služby	1.344,70	1
Pojistné	1.704,-	1
Poplatky	8.180,85	7
Manka	55,-	-

celkem	158.161,03	156
v ý n o s y		
Tržby	50.178,70	126
Změna zásob	62.562,85	-
Mimořádné výnosy	6.078,-	-

celkem	118.819,55	126
schodek hospodaření		
ztráta	39.341,48	30

B I L A N C E V Í S L E N K O H O S P O D A R E N Í Ú S T Ř E D Í Č C E z a r o k 1 9 7 9

1 9 7 9	n á k l a d y		v ý n o s y		s c h o d e k - p ř e b y t e k	
oddíl I-VII	skutečnost	plán	skutečnost	plán	skutečnost	plán
	Kčs	tis.	Kčs	tis.	Kčs	tis.
I. ÚSTŘEDÍ, HD	953.133,23	1.055	593.533,65	420	359.599,58	615
II. CÍRK. TISK	111.267,39	104	83.782,40	78	27.484,99	26
III. DOMY	68.798,49	95	81.974,10	75	+ 13.175,61	20
IV. SKOLENÍ	58.302,-	46	77.627,-	-	+ 19.325,-	46
V. REKREACE	540.530,-	522	420.359,91	418	120.170,09	104
VI. KOSTELY	31.869,30	73	15.899,05	12	15.970,25	61
VII. KALICH	364.498,12	428	546.724,15	490	+182.226,03	62
c e l k o m	2.128.398,53	2.303	1.819.900,26	1.493	-308.498,27	810

Příloha - 11.

B I L A N C E V Ý S L E D K Ů H O S P O D A R E N Í U Š T Ř E D Í U Č E z a r o k 1 9 8 0

1 9 8 0 oddíl I - VIII	n á k l a d y		v ý n o s y		schodek-přebytek	
	skutečnost Kčs	plán tis.	skutečnost Kčs	plán tis.	skutečnost Kčs	plán tis.
I. ÚSTŘEDÍ, HD	1,072.354,02	1.172	676.662,48	434	395.891,54	738
II. CÍRKEV A TISK	101.967,43	119	71.436,-	82	30.531,45	37
III. DOMY	77.163,03	115	79.668,10	83	+ 2.505,07	32
IV. ŠKOLENÍ	32.048,50	39.5	1.615,-	-	30.433,50	39.5
V. REKREACE	535.044,47	445	404.865,65	350	128.178,82	95
VI. KOSTELY	38.427,75	80.5	12.690,05	-	25.737,70	80.5
VII. KALICH	489.918,40	496	489.918,40	496	-	-
VIII. HERLÍKOVICE -zemědělství	158.161,03	156	118.819,55	126	39.341,48	30
c e l k e m	2,503.284,65	2.623	1,855.675,23	1.571	647.609,42	1.052

SMODNÍ RADA ČCE, Praha

PŘEHLED ÚČELOVÉHO JMĚNÍ - účet 918 "Ostatní provozní fondy" - rok 1 9 7 9

K o n t o	počát.zůstatek k 1.1. 1979	o b r a t y		koneč.zůstatek k 31.12.1979
		Má dáti	Dal	

918 - 1 Fond výstavby a oprav				
a-JTD	6,429.993,10	-	173.947,60	6,603.940,70
b-Jeronym.jednota	224.419,85	991.477,15	1,165.456,70	398.399,40
c-celocírk.budovy	-	294.594,30	294.594,30	úhrada z rep.
e-opravy aut	90.096,-	26.492,70	135.561,20	199.164,50
f-zvláštní zdroje	1,237.996,-	281.683,90	2.500,-	958.812,10
f-Hor.Počernice	-	75.873,-	75.873,-	-
f-Kalich(reserva)	-	-	118.226,03	118.226,03

celkem 1:	7,982.504,95	1,670.121,05	1,966.158,83	8,278.542,73

918 - 2 Repartice	88.952,85	1,711.227,45	2,273.557,10	651.282,50

918 - 3 Bohoslovci	100.798,75	225.196,95	219.460,50	95.062,30

918 - 4 Sociální práce				
a-křesťanská služba	129.223,-	61.165,-	111.581,30	179.639,30
b-farářský fond	149.023,70	845.000,-	836.690,-	140.713,70
c-rekreace kazatelů	62.944,-	132.659,15	195.603,15	úhrada z rep.

celkem 4:	215.302,70	1,038.824,15	1,143.874,45	320.353,-

918 - 5 Evangelisace				
a-evang.literatura	8.450,20	32.631,10	24.180,90	-
b-sbírka na zpěvník	64.483,60	23.446,-	4.310,45	45.348,05
c-tisková reserve	218.019,-	11.035,50	1.883,50	208.867,-
d-lit.reserva	36.582,30	9.170	128.980,-	156.392,30

celkem 5:	327.535,10	76.282,60	159.354,85	410.607,35

918 - 6				
a-Třetí svět	463.366,-	118.470,-	176.654,15	521.550,15
b-mírová a ekum.práce	-	184.625,70	184.625,70	úhrada z rep.

celkem 6:	463.366,-	303.095,70	361.279,85	521.550,15

918 - 7 Zvláštní účel.fond (zpěvníky a choralníky)	-	40.746,50	4,180.000,-	4,139.253,50

918 - celkem	9,178.460,35	5,065.494,40	10,303.685,58	14,416.651,53

SYNODNÍ RADA ČCE, Praha

PŘEHLED ÚČELOVÉHO JMENÍ - účet 918 "Ostatní provozní fondy" - rok 1980

K o n t o	počát.zůstatek k 1.1. 1980	Má dáti	Daň	koneč.zůstatek k 31.12.1980
918 - 1 Fond výstavby a oprav				
a-JTD	6,603.940,70	-	186.819,80	6,790.760,50
b-Jeronym.jednota	398.399,40	1,562.653,30	1,188.425,40	24.171,50
c-opravy	-	567.094,40	567.094,40	úhrada z rep.
e-auta	199.164,50	45.114,-	43.623,10	197.673,60
f.1-rekonstrukce	944.877,-	78.052,70	101.000,-	967.824,30
f.2-Chotěboř	13.935,10	13.935,10	-	-
f.3-Kalich	118.226,03	-	75.000,-	193.226,03
g-zahran.dárci	-	233.463,75	1,064.138,-	830.674,25
celkem 1:	8,278.542,73	2,500.313,25	3,226.100,70	9,004.330,18
918-- 2 Repartice	651.282,50	2,315.509,82	2,236.454,-	572.226,68
918 - 3 Bohoslovci	95.062,30	213.311,-	235.768,60	117.519,90
918 - 4 Sociální práce				
a-křesťanská služba	179.639,30	73.653,-	146.124,20	252.110,50
b-farářský fond	140.713,70	971.550,-	902.708,-	71.871,70
c-rekreace kazatelů	-	115.186,20	115.186,20	úhrada z rep.
celkem 4:	320.353,-	1,160.389,20	1,164.018,40	323.982,20
918 - 5 Evangelisace				
a-reserva na evang.	45.348,05	21.797,30	10.387,30	33.938,05
b-tisková reserva	365.259,30	126.585,-	172.386,-	411.060,30
celkem 5:	410.607,35	148.382,30	182.773,30	444.998,35
918 - 6 Mírová a ekum.práce				
a-Třetí svět	521.550,15	36.030,60	119.221,60	604.741,15
b-mírová a ekum.práce	-	136.235,50	136.235,50	úhrada z rep.
celkem 6:	521.550,15	172.266,10	255.457,10	604.741,15
918 - 7 Zvláštní účel.fond (zpěvníky, chorál.)	4,139.253,50	23.813,80	39,-	4,115.478,70
918 - celkem	14,416.651,53	6,533.985,47	7,300.611,10	15,183.277,16

r. 1979

PŘEHLED ÚČTU REPARTICE (918 - 2)

počáteční zůstatek	38.952,85
v r. 1979 splaceno	<u>2.273.557,10</u>

úhrnný příjem	<u>2.362.509,95</u>
---------------	---------------------

výdaje:

úhrada schodků	c e l k e m	490.724,30
ústředí	359.599,58	
tisk	27.484,99	
domy	+ 13.175,61	
rekreace	120.170,09	
školení	+ 19.325,-	
kostely	15.970,25	

dotace:

sborům a senior.výborům	137.216,-
příspěvek na schodky od NV	- 40.092,-
na fond sociální výpomoci	278.500,-
na rekreaci kazatelům	195.603,15
na mírovou a ekumenickou práci	70.091,70
na fond výstavby	294.594,30
ZISK KALICHA - část převedena na hospod.výsledek	64.000,-
dary sborům na splátku dluhu	<u>348.590,-</u>

v ý d a j e c e l k e m	1,711.227,45
-------------------------	--------------

Z ů s t a t e k n a R E P A R T I C Í C H	651.282,50 Kčs
k 31.12. 1979	=====

r. 1980

PŘEHLED ÚČTU REPARTICE (918 - 2)

počáteční zůstatek	651.282,50 Kčs
v r. 1980 splaceno	2,252.762,- Kčs

úhrnný příjem	2,904.044,50 Kčs
---------------	------------------

výdaje:

úhrada schodků	c e l k e m	647.609,42
ústředí	395.891,54	
tisk	30.531,45	
domovní hospodař.	+ 2.505,07	
rekreace	128.178,82	
školení	30.433,50	
kostely	25.737,70	
Herlíkovice -hospod.	39.341,48	

dotace:

sborům a seniorátním výborům	118.635,-
příspěvek na schodky od NV	- 36.830,-
na fond sociální výpomoci c e l k e m	290.500,-
1.pololetí 1980	144.000,-
2. pololetí 1980	146.500,-
na rekreaci kazatelů c e l k e m	115.186,20
na mírovou a ekumenickou práci c e l k e m	136.235,50
na fond výstavby a oprav c e l k e m	491.549,70
na celocírkevní objekty	161.549,70
na kostel v Jan.Lázních	330.000,-
zúčtování nenávratných půjček kazatelům	50.000,-
dary sborům na splátku dluhu	518.932,-

v ý d a j e c e l k e m	2,331,817,82
-------------------------	--------------

Z ů s t a t e k n a R E P A R T I C Í C H	572.226,68 Kčs
k 31. 12. 1980	=====

Příloha - 16.

R O Z V A H A • ÚSTŘEDÍ ČCE - SYNODNÍ RADA A KALICH

ROK 1979 a 1980

Aktiva:	1979	1980
010: Základní prostředky	31,994.416,-	31,909,367,-
050: Investice	144.256,60	75.876,60
101: Materiál na skladě	547.315,09	503.203,16
108: Potraviny v závod. jídelnách	2.774,85	-
110: DKP v používání	812.840,23	1,071.726,53
150: Výrobky	44.680,-	3.577,62
160: Zvířata	67.167,15	97.515,-
175: Zboží v maloobch. jednotkách	1,734.120,-	1,731.900,-
172: Zboží ve skladech	3,673.019,85	3,605.035,50
201: Peníze	767,15	974,80
205: Ceniny	407,-	1.865,-
209: Peníze na cestě	22.700,-	79.900,-
210: Běžný účet	9,170.512,46	9,717.003,57
241: Odběratelé	702.490,66	-468.845,61
245: Pohledávky za obyvatelstvem	- 405.886,72	35.262,13
249: Ostatní pohledávky	5,372.498,37	6,488.669,02
293: Vnitropodnikové zúčtování	-	6.591,-
811: Přijaté odvoody od organizací	182.226,03	2.295,-

Aktiva celkem 54.066,304,72 54,861.976,32

=====

Pasiva:

030: Oprávky k základním prostředkům	24.721,-	24.721,-
120: Oprávky k DKP	789.782,23	1,053.334,53
177: Obchod.srážky ze zboží	2,653.883,51	2,552.527,88
248: Zúčt.s orgány nemoc.pojištění	6.204,-	7.642,-
250: Neinvestiční dodavatelé	818.144,60	806.374,85
256: Pracovníci	52.553,20	28.500,-
259: Ostatní závazky	1,056.503,47	1,278.297,-
813: Poskytnuté příspěvky organis.	1.125,-	-
839: Zúčt.fin.vypořádání s NV	22.994,-	13.778,-
900: Fond základ.prostředků	31,969,195,-	31,884.146,-
905: Fond výstavby	144.256,60	101.313,35
910: Obrátový fond	1,928.064,55	1,928.064,55
918: Ostatní provozní fondy	14,803.283,83	15.794.056,58
967: Zúčtování hospod.výsledku	104.092,-	-
952: Dotace z rozpočtu NV	-	36.830,-

Pasiva celkem 54.374.802,99 55,509.585,74

výsledek hospodaření -308.498,27 -647.609,42

=====

r. 1980

PŘEHLED ÚČTU REPARTICE (918 - 2)

počáteční zůstatek	651.282,50 Kčs
v r. 1980 splaceno	2,252,762,- Kčs

úhrnný příjem	2,904.044,50 Kčs
---------------	------------------

výdaje:

úhrada schodků	c e l k e m	647.609,42
ústředí	395.891,54	
tisk	30.531,45	
domovní hospodař.	+ 2.505,07	
rekreace	128.178,82	
školení	30.433,50	
kostely	25.737,70	
Herlíkovice -hospod.	39.341,48	

dotace:

sborům a seniorátním výborům	118.635,-
příspěvek na schodky od NV	- 36.830,-
na fond sociální výpomoci c e l k e m	290.500,-
1. pololetí 1980	144.000,-
2. pololetí 1980	146.500,-
na rekreaci kazatelů c e l k e m	115.186,20
na mírovou a ekumenickou práci c e l k e m	136.235,50
na fond výstavby a oprav c e l k e m	491.549,70
na celocírkevní objekty	161.549,70
na kostel v Jan. Lázních	330.000,-
zúčtování nenávratných půjček kazatelům	50.000,-
dary sborům na splátku dluhu	318.932,-

v ý d a j e c e l k e m	2,331,817,82
-------------------------	--------------

Z ů s t a t e k n a R E P A R T I C Í C H	572.226,68 Kčs
k 31. 12. 1980	=====

ORDINACE

(Upravený text předlohy pro 21. synod v r. 1979 po připomínkovém řízení ve smyslu usnesení 21. synodu č. II/1)

Služba celého Božího lidu

1. Věříme, že Ježíš Kristus koná i dnes své dílo záchrany světa. Ty, kteří přijali jeho vykoupení, shromažďuje jako svou církev - "zástup vyvolených a povoláných ze všech národů" (Bratrské vyznání 8,11). Zároveň dává - církvi i poslání ve svém díle, aby nesla jeho evangelium všemu světu (M 16,15). 1)
2. Věříme, že církev českokobratrská evangelická k celku Božího lidu patří. I jí se tedy dostalo účasti na díle a službě Kristově, jíž Bůh lidi povolává ke spáse, k víře a k novému životu. 2)
3. K účasti na tomto díle je povolána církev celá. Avšak jednotlivým vyznavačům Kristus svěřuje konkrétní úkoly a vyzbrojuje je k nim dary Ducha svatého. Každý, kdo ve křtu svatém byl veřejně připojen k jeho tělu, smí a má očekávat, že se mu takového úkolu a vyzbrojení dostane. 3)
4. Dary Ducha svatého (charismata) nelze vynucovat. Jejich míra a rozmanitost odpovídá tomu, jak společenství sboru v prosbách a očekávání žije z oběti Kristovy a z jeho vzkříšení. 4)
5. Charismata jsou různá pro různé úkoly. Působí je však týž Duch, který všechny staví pod autoritu Kristovu (1 Kor 12,1-7). 5) To se neděje jinak, než že se ochotně podrobujeme jeho slovu, jak je slyšíme. me ze svědectví Písma ve společenství církve.

Pověření ke zvláštní službě

6. Mezi všemi službami má zvláštní postavení služba slovem a svátostmi.
7. (a) Pro církev je prvotní jednání Boží. 6) Církev vzniká, buduje se a obnovuje mocí zvěstovaného evangelia, jemuž se vždy znovu podřizuje. Její existenci nezaručuje ani setrvačnost jejích struktur ani přízeň či nepřízeň světa. 7)
8. (b) Věříme, že v každé době bude vzkříšený Kristus touto službou zvat hříšné ke spasení, shromažďovat rozptýlené syny Boží a bude přítomen shromážděním svého lidu, dokud nepřijde v slávě.
9. (c) Služba Božího slova a svátostí je také výrazem důvěry, že Bůh, když působí ke spasení lidí a blíží se k nim v Ježíši Kristu, užívá prostředků a nástrojů lidem přístupných. "Bůh by si ovšem mohl shromáždovat z lidí svou církev bezprostředně svou mocí, chtěl však raději jednat s lidmi skrze služebnost vykonávanou lidmi" (Helv. vyznání 18,1). Církev se stará, aby zvěštovala evangelium veřejně a srozumitelně. 8) Věří, že ve vsí lidské slabosti a neschopnosti činí tak přece pod tlakem Ducha svatého, "který v posluchačích evangelia působí víru, kde a kdy se zalíbí Bohu" (Augsburské vyznání 5,1).

10. (d) Slovo Boží i Kristovy svátosti jsou sice svěřeny církvi jako celku, avšak od počátku církev některým ze svých úřadů ukládala péči o to, aby se těmito dary řádně a ustavičně sloužilo. 9)
11. (e) Ordinací k této službě dává církev najevo svou odpovědnost za to, aby evangelium veřejně zvěstované bylo nezkráceným evangeliem podle míry poznání, jehož se církvi z Písma dostává. Přitom vyjadřuje i ochotu dát se vést k poznání stále hlubšímu.
12. V každém případě však zůstává ordinovaný údem společenství a není nad ně nadřazen. Pověřením ke službě slovem a svátostmi nevzniká v církvi zvláštní (kněžský) stav, který by se mohl v nepřetržité posloupnosti udržívat sám ze sebe. Ordinance v evangelickém pojetí není vysvěcením. 10)
13. Služba slova a svátostí ve veřejném bohoslužebném shromáždění vybízí i zmocňuje ke svědectví slovy i beze slov všechny pokřtěné. 11)

Obsah služby ordinovaných

14. V evangelické tradici rozumíme ordinaci jako pověření ke službě slovem a svátostmi. Spojení obou složek je nezbytné, kde jde o službu ve sboru. Živé svátostné obecenství chrání slovo před skluzem v pouhou nauku či ideologii, kázané slovo chrání svátosti před zmagičtáním a upomíná sbor na úkol nést evangelium všemu stvoření.
15. (a) Služba s l o v a Božího má mezi ostatními úkoly v církvi zvláštní funkci: víra se rodí ze slyšení (Ř 10,17; viz výš o.7). 12)
16. (b) Církev jako pokračovatelka misijního díla předchozích generací pověřuje své kazatele tlumočením zvěsti dnes. Tomuto úkolu slouží také odborně jejich příprava. 13)
17. (c) Zvěstování slova vytváří v dějinách církve vnitřní posloupnost (kontinuitu). Ordinací vstupuje kazatel do služby, jež je pokračováním služby apoštolské. Převzal ji od svých předchůdců, aby ji předal svým nástupcům. 14) V tomto smyslu vykládáme myšlenku apoštolské posloupnosti: v čase mezi prvním a druhým příchodem Kristovým se předává evangelium, dosvědčené apoštoly.
18. (a) Služba s v á t o s t m i je bytostně vázána na sbor. Ve křtu je každý vstípen do těla Kristovy církve, i kdyby byl pokřtěn mimo shromáždění (Sk 8,38). Tato vázanost na sbor je zcela zřejmá při večeři Páně, kterou nemůže slavit jednotlivec. Kristus nás shromažďuje ke svému stolu jako sbor.
19. (b) Ordinací nejsou nikomu svěřeny svátosti do vlastních rukou, aby jimi mohl libovolně disponovat. Ordinovaný může jimi sloužit jen z pověření celého společenství sboru a s vědomím staršovstva. 15)
20. (c) Platnost a účinnost svátostí opíráme o víru v Kristovu zaslíbenou přítomnost, nikoli o ordinaci. Jestliže svátostná shromáždění vede ordinovaný jedinec, je tomu tak proto, aby nedocházelo ke tříštění společenství podle osobních nebo skupinových náhledů na svátost. Je jím zpravidla kazatel sboru, ale může jím být i ze středu sboru zvolený presbyter, který má důvěru společenství a kterého církev ordinovala. (Tato druhá praxe bude na místě zvláště ve sborech, které t.č. nemají vlastního kazatele.)
21. Ten, kdo je pověřen vedením svátostných shromáždění, dbá na to, aby se svátost vysluhovala podle Kristova ustanovení. Tím není vyloučena spoluúčast dalších bratří a sester při vysluhování samém.

Ordinace a autorita

22. Nemůželi služba ordinovaného existovat bez konkrétního společenství a bez pověření celou církví, znamená to, že ordinovaný ač je za způsob i obsah své služby odpovědný v první řadě samému Ježíši Kristu, má si být vědom, že tato odpovědnost je neoddělitelná od odpovědnosti k bratrstvu církve. Tak to vzal na sebe i podpisem kazatelského reversu. To platí i pro službu zvěstování Božího slova. Právem se proto vyžaduje, aby se ten, kdo je či má být ordinován, nerozházel s vyznáním církve. 16)

23. Přihlásila-li se naše církev k možnosti křtu nemluvnat i křtu dospělých, zavazuje ordinace ordinovaného k tomu, aby respektoval přání (věřících a vyznávajících) rodičů, kteří chtějí, aby jejich dítě bylo pokřtěno jako nemluvně, i těch, kteří chtějí křest dítěte odsunout na později, a aby tento řád ve staršovstvu i v církvi střežil.

24. Pokud se týká kázně, tj. bratrského napomínání či vylučování ze společenství, zejména svátostného, jejím nositelem není ordinovaný, jenž jí naopak sám podléhá, nýbrž staršovstvo sboru.

25. Proto nepovažujeme za správné, aby ordinovaný bez rozhodnutí staršovstva odpíral členu církve některou svátost z důvodů kázeňských.

26. Ordinací nenabývá služebník žádné zvláštní moci či nadřazenosti nad ostatními (viz výše odst.12). Při ordinačním aktu vyznává a vzývá jak ordinovaný, tak celý sbor společného Pána, od kterého očekává všechno dobré. Vyznávají také svou hotovost podrobit se Božímu slovu. Svoboda i autorita slova Božího ve sboru se prosazuje právě tak poslušností zvěstovatele jako poslušností posluchačů.

Ordinovaný

27. Základním předpokladem služby ordinovaných je povolání, kterému rozumíme objektivně jako iniciativě vzkříšeného Pána, jenž jednotlivé údy svého těla ^{pověřuje} a pro tuto zvláštní službu vybavuje potřebnými dary.

28. Ten, kdo má být ordinací pověřen ke službě v církvi, rozpoznává své povolání jako povolání samotným Kristem a odpovídá na ně ochotou přijmout tuto službu jako základní poslání svého života. 17)

29. Aby skutečné povolání Kristem nebylo zaměněno se subjektivním pocitem či jen dobře míněným přáním, přejímá společenství sboru spoluodpovědnost za toto povolání, když u svého členu potřebné obdarování rozpoznává, v životě sboru prověřuje, přímluvnými modlitbami podpírá a uchazeče ke službě doporučuje a vysílá. 18)

30. Očekává se, že nositel ordinace se pro svou službu odpovědně připravil a ve svém vzdělání se neustále prohlubuje. Nese ve zvláštní míře odpovědnost za jednotu víry a zvěstování podle Písem a vyznání církve.

31. Přijetím povolání není ordinovaný už jen soukromou osobou. Má si být vědom, že vše, co dělá a mluví, může být pochopeno jako projev reprezentující společenství, jež ho povolalo. Proto je ordinovaný ve svém svědomí vázán ohledem na toto společenství (1 Kor 8,13). Dbá rovněž, aby jeho život a jeho postoje v rodině, ve sboru i na veřejnosti neuváděly evangelium v nevážnost a nezkreslovaly je. 19)

32. Povolání vede ordinovaného k tomu, aby modlitebně zápasil o svě-
řené stádce, přijímal jeho údy za své bratry a sestry, potěšoval je i
napomínal a jejich potěšování a napomínání přijímal, aby usiloval o
smíření protivníků a zachovával v tajnosti, co mu bylo důvěrně svěře-
no. "Ač sám slab, nerozumný a hříšný, má být znamením Boží nabídky
odpuštění a smíření." (Ekumenická dohoda o ordinaci, § 54.)

33. Kristovo povolání přijíma ordinovaný v naději, že mu bude dáno
setrvat v jeho službě až do konce. Ordinance nemá nezrušitelný charak-
ter. Neruší se však dočasným přerušením konkrétní služby v církvi,
zůstala-li zachována vnitřní způsobilost. Ordinance je možno se vzdát
(anebo může být odhata) z vážných důvodů vnitřní nezpůsobilosti. 19a)

Akt ordinace

34. Podmínkou ordinace je povolání ke konkrétní službě v církvi Kris-
tově. Tato okolnost je vyjádřena také tím, že se ordinace koná v bo-
hoslužebném shromáždění sboru. 20)

35. Základní součástí ordinačního aktu je modlitba, kterou shromáždě-
ná církev vyznává, že nemůže sama udělit potřebné dary Ducha svatého.
Děkuje tedy za dary, které při ordinovaném již rozpoznala a přimlouvá
se, aby mu byly zachovány a rozhojňeny. 21)

36. Přímluvná modlitba zásadně vymezuje i naše chápání obyčejně vzklá-
dání rukou. Jím je vyjádřeno, že dary, jež ordinovaný přijal, jsou
podílem na darech, svěřených celé církvi. Také je toto gesto i výra-
zem vnitřní souvislosti zvěstovatelské služby, předávané z generace
na generaci. 22)

37. Přímluvné modlitbě předchází vyznání a závazek ordinovaného (viz
odst. 30-32).

38. Dalšími prvky ordinačního aktu zpravidla jsou: oslovení ordino-
vaného na základě Písma, kázání ordinovaného, vyhlášení ordinace, při-
jetí do společenství služby (podáním ruky).

39. Skutečnost, že ordinačnímu shromáždění předsedá u nás zpravidla
synodní senior, má vyjádřit, že ordinace platí pro službu sloven a
svátostmi na všech místech, kam bude ordinovaný církví povolán. Je
vysílán ke službě s vědomím, souhlasem a pověřením církve celé.

40. Ordinance v kterékoli křesťanské církvi se týká církve Kristovy
jako celku. Uznáváme platnost ordinace v každé křesťanské církvi a
přejeme si, aby toto uznání bylo vzájemné. Tuto skutečnost vyjadřuje-
me tím, že k ordinačnímu shromáždění zveme členy jiných společenství. 23)

Otevřené otázky

41. Ordinance ke službě sloven a svátostmi neznehodnocuje ostatní
formy služby. V zásadě nic nebrání tomu, aby se církev rozhodla oddě-
lit ordinaci ještě další typy služeb. V tomto smyslu musí naše úvahy
o ordinaci zůstat otevřeny dalšímu vývoji s prosbami, aby nám Duch
svatý dal rozeznat nové příležitosti služby a reagovat na ně se svo-
bodnou odpovědností. 24)

42. Závčas bude třeba řešit problematiku ordinovaných pracovníků bez
úplného bohosloveckého vzdělání a těch, kteří svou službu konají ve-
dle svého zaměstnání nebo jako důchodci. Tento typ služby má své
přednosti, jež bude nutno na základě zkušeností řádně zhodnotit. Učin-

nost ordinace jistě není vázána na plnočasový úvazek anebo na dokončenou akademickou průpravu. To však neznamená, že by na bohoslovecké přípravě vůbec nezáleželo. Máme naději, že Bůh osvědčí věrnost svému dílu i tím, že v každé době vzbudí potřebný počet těch, kdo se službě oddají jako jedinému životnímu úkolu.

Náměty, doporučení

43. Vyzýváme sbory, aby se ve větší míře než dosud podílely na výběru a podpoře nových bohoslovců. Zkušenost ukazuje, že bohoslovec, který se během své průpravy smí opírat o živý zájem bratří a sester ve sboru a o jejich přímluvy, zpravidla snáze překoná krize, jimž je vystaven a ke službě přistupuje s vážným vědomím vnitřního závazku. Sbory by také měly rozpoznávat potřebná obdarování, vybírat vhodné mladé bratry a sestry a pastýřsky je vést k rozhodnutí věnovat se kazatelské službě. Skutečnost, že některý sbor se takto podílel na rozhodování a přípravě mladého kazatele, bude pak i vodítkem pro sbor, který si tohoto kazatele povolává, zpravidla aniž jej osobně blíže zná.

44. Zamýšleli jsme se nad tím, jak ani v dnešní době není odbyta myšlenka zdrženlivosti a odříkavosti – jen nabývá jiné podoby a souvislosti. Týká se nejen skromnosti v nárocích, bez níž neobstojí žádná rodina kazatelova; také ochoty vzdát se soukromí, kdykoli je potřeba, neboť farní dům a byt musí být otevřen a připraven přijmout hosty i nepozvané; a také ve veřejném životě se kazatel zříká všeho, co by se stávalo překážkou jeho zvěstování. – Ač neordinován, nese tato břemena kazatelského a pastýřského úkolu i jeho životní druh, což se neobejde bez jistého vědomí vlastního povolání či podílu na povolání svého druhu. Prosíme mladé kazatele a kazatelky, ano již studenty a studentky bohosloví, aby toho byli pamětlivi.

45. Poslání církve Kristovy je univerzální (Mt 28,19). Ordinací se dostává kazateli podílu na tomto poslání, jež není omezeno ani církevními ani národními hranicemi. Misijní poslání není předně otázkou organizace či forem práce. Jde spíše o to, aby se nám při bohoslužbách a v kázání evangelia skrze Ducha svatého dostávalo podílu na jednotě Kristova lidu a na jeho univerzálním poslání. Odtud roste zájem o Kristovu církev ve světě, to pomáhá nalézt přiměřené formy hlásání evangelia všem. – Máme za to, že se této otázce v kázáních a ve svátostech nevěnuje dost pozornosti, což nejednou vede k soběstřednosti a uzavřenosti sborového života, k zanedbání misijního rozměru evangelia. Proto je potřeba tyto otázky na základě biblického svědectví výrazněji teologicky promýšlet.

46. Již skoro tři desetiletí pracují v naší církvi ordinované ženy. Doporučujeme zvážit zkušenost jejich služby, tak aby bylo napříště možno lépe přihlížet k jejich zvláštním možnostem a obtížím.

47. Je-li vzkládání rukou také výrazem společenství darů, nelze vyloučit, aby při ordinaci vzkládali ruce spolu s ordinovanými také zástupci sboru (či sborů v seniorátě), kam je ordinovaný povoláván.

48. Ekumenická dohoda o ordinaci (§ 49) s odvoláním na prastarou křesťanskou tradici doporučuje slavit večeri páně v rámci ordinálního shromáždění. Tento námět je hoden úvahy již proto, že v ordinální slavnosti právem vystupuje do popředí skutečnost i závazek společenství a jednoty církve ve víře. Tuto společnou víru je možno, jak to činí některé církve, vyjádřit při ordinálním shromáždění recitací Apoštolského vyznání.

P o z n á m k a m i odkazujeme k předchozím dokumentům poradního odboru teologického a k ekumenické dohodě o ordinaci, jejíž český text byl uveřejněn v KR 1976, č.2 a 3.

- 1) Poslání církve v přítomnosti. Elaborát pro 18.synod, naposledy uveřejněn v SAT 1 (Kalich 1977), str. 73nn, § 1.
Lid Kristův a jeho cesta. Elaborát pro 20. synod. SAT 1, str.89 nn, § 18
- 2) Poslání § 12; Dohoda o ordinaci, § 1
- 3) Dohoda § 11
- 4) Dobrozdání por.odboru teologického o ordinaci pro 19.synod, §3,1
- 5) Poslání § 2
- 6) Dohoda § 13 - 15
- 7) Lid Kristův, § 29 a 33
- 8) Lid Kristův § 62
- 9) Dohoda § 15 - 16
- 10) Dohoda § 48, Dobrozdání § 4,2 a 4,3
- 11) Poslání § 29
- 12) Dobrozdání § 5,2
- 13) Dobrozdání § 5,4
- 14) Lid Kristův § 55
- 15) Dobrozdání § 6,3 a 6,4
- 16) Lid Kristův § 51
- 17) Dohoda § 51
- 18) Dobrozdání § 3,2 a Dohoda § 48
- 19) Lid Kristův § 62
- 19a) Dohoda § 62
- 20) Dobrozdání § 9,2
- 21) Dobrozdání § 3,3 a Dohoda § 47
- 22) Dohoda § 102
- 23) Dobrozdání § 7,4
- 24) Dobrozdání § 5,1

VEČEŘE PÁNĚ S DĚTMI

(Elaborát PO teologického ve smyslu usnesení 21. synodu č.II/16)

Na 21. synodu byla položena otázka, zda je možno vysluhovat večeři Páně dětem.

1. Co měli tazatelé na mysli?

A) Děti pokřtěné, které :

- a/ již částečně prošly rodinnou a sborovou křesťanskou výchovou (tedy nikoli nemluvňata),
- b/ ale nebyly ještě confirmovány.

B) vysluhování večeře Páně ve sboru a se sborem; nikoli zvláštní vysluhování pro děti.

2. Jaký je řád v českobratrské evangelické církvi?

Vysluhujeme večeři Páně

- pokřtěným a
- poučeným o jejím významu. (Toto poučení může, ale nemusí mít formu konfirmační přípravy.)

3. Jaká je praxe v jiných církvích?

A) Jedinou a postačující podmínkou je křest. VP lze vysluhovat:

- a/ každému pokřtěnému nemluvněti (tak církve pravoslavné s odvoláním na praxi církve prvních staletí);
- b/ každému, kdo přijal křest na základě osobního vyznání (tak baptisté a jiné církve, odmítající křest nemluvňat).

B) Křest je sice dostatečnou podmínkou, ale konsal-li se v dětství, je třeba vysluhování večeře Páně odložit:

- a/ až budou děti schopny rozlišit svátost od obyčejného jídla (tak církev římská);
- b/ až budou děti dostatečně uvedeny do obsahu zvěsti (tak klasická reformace);
- c/ až budou děti s to samostatně vyznat Ježíše Krista svým Pánem (tak církve navazující na tradice probuzenecké).

4. Diskuse o večeři Páně s dětmi

probíhá v posledním desetiletí v mnoha evangelických církvích Evropy a severní Ameriky. Jaké jsou její hlavní výsledky?

- A) Není zásadního důvodu, pro který by bylo nutno myšlenku večeře Páně s dětmi vyloučit jako nepřipustnou.
- B) Večeře Páně s dětmi podtrhuje, že Ježíš Kristus ke svému stolu zve celé společenství, všechny, kdo byli ve křtu připojeni k jeho tělu.
- C) Proti obvyklé praxi evangelických církví, které vysluhují večeři Páně až po konfirmaci, objevily se v diskusi některé námitky, jež uvádíme jako příklad, bez bližšího rozboru a hodnocení:
 - a/ Bledne význam křtu, ztrácí se vědomí, že křest táhne ke druhé svátosti a že již křtem se stáváme údý těla Kristova.
 - b/ Vzniká dojem, že plná účast na společenství Kristova lidu je výsledkem rozvoje osobnosti, zvláště intelektu, anebo že se jí dosahuje mechanicky, dovršením určitého věku (jakoby dospělost byla normou křesťanského života - sr naproti tomu Mt 18,3).
- D) V praxi večeře Páně s dětmi se však vynořují také některé závažné problémy:
 - a/ Jak zdůraznit, že jde o hod Kristův, a ne o rodinnou či sborovou slavnost.
 - b/ Jak pastýřsky odpovědně posoudit individuální zralost jednotlivých dětí, aby se z večeře Páně nestala odměna pro vyspělé jedince.

5. Co o této věci říká Písmo?

- A) Nový zákon nestanoví žádnou věkovou hranici pro účast na večeři Páně. Na druhé straně však zřejmě předpokládá účast vědomou a rozváženou (sr 1 Kor 11,26-29).
- B) Starozákonní slavnosti hodu beránka se účastnily i děti od určitého věku. Tam však šlo o součást katechetického vedení (sr Ex 12,26); nelze prokázat, že by i večeře Páně měla tuto (katechetickou funkci).
- C) Ježíš zve děti k sobě a zaslibuje jim účast na svém království (Mk 10, 13-16). Z toho lze vyvodit:
 - a/ Děti mají být v okruhu, kde působí jeho moc a láska ("dotýkal se jich");
 - b/ mají k němu být "přinášeny", vedeny;
 - c/ nemají být ze společenství Kristova lidu vylučovány ("nebraňte jim").

6. Závěry

Uloženou otázku není možno řešit osamoceně. Souvisí velmi úzce s těmito dvěma okruhy:

- A) Večeře Páně. Bude potřeba usilovat a prosit o prohloubené chápání večeře Páně samotné. Čím je našim sborům stůl Páně? Církevní zvyklostí? Je pro nás večeře Páně skutečně obecnstvím se Vzkříšeným? Nestal se nám zážitek, zpečetující bratrskou blízkost a solidaritu (jež jistě také k večeři Páně patří). -

jedinou náplní svaté večeře? Co znamená večeře Páně pro náš vztah k těm, kdo s námi nepřistupují k témuž stolu? Co znamená pro náš vztah dlužnictví ke světu za zdi našich chrámů? Tyto a další související otázky doporučujeme sborům k úvaze.

- B) Rovněž doporučujeme sborům, aby se citlivěji zamýšlely na účastí dětí a mladých lidí ve sborovém životě. Děti patří k plnosti shromáždění Božího lidu (sr Ex 10,9). Jsou však ve sborovém společenství radostně vítány a ochotně přijímány? Výchova a vedení dětí se přece netýká jen rodičů a kazatelů, nýbrž celého sboru, jeho zájmu, modliteb i konkrétní pomoci. Děti poznávají dílo Boží milosti ne teprve (a ne především) učením, nýbrž účastí. Účast dětí na životě sboru, i na životě bohoslužebném, může mít řadu přiměřených forem. Tyto formy promýšlet a podněcovat patří k úkolům staršovstev.

Teprve v těchto souvislostech sborového a svátostného života bude možno otázku večeře Páně s dětmi řešit přiměřeným způsobem. Také v sesterských církvích, které se věcí zabývají, pozorujeme zdrželivost a snahu ubránit se ukvapeným rozhodnutím (synody zahraničních církví).

Doporučená literatura:

Návrhy agendy CČE

Ekumenická dohoda o křtu, konfirmaci a večeři Páně (KR 1976, č.1-3)

Dobrozdání theologického výboru Porýnské církve o večeři Páně dětem (KR 1980, č.9-10)

Noemi Rejchrtová: Dětská otázka v husitství (Čs.časopis historicky XXVII, 1980, 53-77)

MISIJNÍ POSLÁNÍ CÍRKVE

(Elaboráty PO ve smyslu usnesení 21. synodu č. II/14)

I. Elaborát PO teologického:Úvodem

Ježíš Kristus přichází jako živý Pán ke svému lidu, pozvedá nás z naší skleslosti (Iz 40,29-31), připomíná nám své zaslíbení (Ř 15,21) a volá nás, abychom se spolu s ním vydali na nové cesty (Mk 1,36-38).

Jedním z úkolů, jimiž se naše církve v posledních generacích zaměstnávala, byla péče o velmi značnou část těch pokřtěných členů, kteří ztratili víru a církvi se odcizili. Tato péče o okrajové členy se u nás obvykle nazývala evangelizace, zatímco misíí se dosud rozumělo získávání nových údů církve z oblastí neevangelických a zvláště zvěstování evangelia nepokřtěným ve vzdálených pohanských národech (tzv. zámořská misie). Hledat ztracené a zahynulé zůstává ovšem trvalým úkolem všech našich sborů i nadále (Mt 18,12n Zjev 3,2).

Dnes však jsme postaveni před zcela nový úkol: V druhé polovině našeho století došlo v samotných evropských národech, jež dosud platily za křesťanské, ke změně, kterou mnozí dosud odmítají vzít na vědomí a pro jiné je překvapením, z něhož se dosud nevzpamatovali: církve - dosud národné - se staly uprostřed společnosti menšinou a jsou obklopeny stále vzrůstajícím počtem těch, kteří ještě evangelium neslyšeli, neuvěřili a nebyli pokřtěni. A tak si sbory, jednotlivci i skupiny naší církve postupně uvědomují, že se jim uprostřed všeho umenšování i vnitřního chřadnutí počíná otvírat nadějný pohled pro zcela novou službu: "Kažte evangelium všemu stvoření!" (Mk 16,15). Přitom však nemůžeme přehlédnout a musíme vyznávat, že současný stav naší církve nese stopy Božího soudu a tak se stává výzvou k hlubokému pokání tam, kde jsme zúžili své nejvlastnější povolání na práci uvnitř církve bez trvalého zájmu o všechny mimo ni. Kristův lid nemůže mít dobré svědomí před Bohem i před lidmi, jestliže žije uprostřed společnosti, která zůstává bez zvěsti o lásce, odpuštění a smíření Božím. Pokání zde docela prakticky znamená začít bez průtahů nově promýšlet a uskutečňovat Kristův misijní příklad. To, co tu našim sborům předkládáme, je jedním z prvních pokusů zamyslet se nad misijní službou církve dnes.

Boží misie

Od samého začátku svého spasitelného díla Hospodin připravoval vysvobození a nový život pro všechny lidi a národy. I když zprvu ze všech vyvolil jen jednoho jediného, Abrahama, myslel už při jeho vyvolení na všechny: "V tobě dojde požehnání všechno člověčenstvo" (Gen 12,3). Tento svůj původní záměr Hospodin nikdy nevzdal a žádnou vzpourou svého vyvoleného lidu ani odporem pohanských národů se od něj nedal odradit. Ani ve chvílích, kdy jeho dosavadnímu dílu hrozilo ztroskotání, nepouští Hospodin ze zřetele ani vzdálenější končiny. Ba právě zde, v babylonském zajetí, najde Bohu jen o zachování Izraele, nýbrž o naději pro všechny lidi a národy (Iz 49,6 51,4-5). Čteme-li celou sbírku tzv. druhého Izaiáše, která pochází z doby zajetí, zasneme nad tím, jak právě ve chvíli a na místě, kde bychom to nejméně čekali, zaznívají nová a nová zaslíbení Boží pomoci pro všechny. Právě zde se otvírají nové výhledy až k těm

nejzazším a od Hospodina nejvzdálenějším. V okamžiku, který sám vyvolený lid pokládá za konečnou katastrofu, kde pochybuje o sobě i o svém Bohu, Hospodin vztahuje ruku k záchraně všech, kteří dosud trpí pod vládou svých vin a pohanského tmářství (Iz 53). Je-li tomu tak už ve Starém zákoně, pak nepřekvapí, že Nový zákon, když mluví o dovršení díla Božího milosrdenství, potvrzuje, že toto dílo bylo dokonáno a platí pro všechny: "Ježíš Kristus je smířící oběť za naše hříchy, ale ne jenom za naše, ale za hříchy celého světa" (1. Jan 2,2). Tak je Ježíš Kristus ztělesněním a dovršením Boží misie: "Jako mne poslal Otec..." (Jan 20,21). V něm je odstraněna hradba dělící dosud vyvolený lid izraelský od pohanských národů (Ef 2,11-19). Bůh si nyní přeje, aby se o tom všichni pohané bezodkladně dověděli, tomu uvěřili a za to jej chválili (Řím 15,7-12).

Misie církve

Boží misie není posláním Ježíše Krista ukončena. Vzkříšený a na nebe vstupující Kristus se ujímá vlády nad celým světem. Tuto svou vládu uskutečňuje tak, že své učedníky zmocňuje Duchem svatým a posílá je zvěstovat své evangelium všem lidem a všem národům, aby z nich činili nové Kristovy učedníky (Mt 28,18-20 Mk 16,15-16 Jan 20,21 Sk 1,8). Tato misijní služba apoštolů se pak stává trvalým úkolem všech dalších generací církve a je jediným důvodem její existence na světě.

Misijní naděje

Svého misijního poslání se má církev ujmout a má je konat radostně a nadějně. Smí a má mít naději pro každého člověka. Naděje je trpělivá, dovede čekat, není s nikým hned hotová, má dlouhý dech. Po prvních neúspěších žádného neodepisuje. Nedá se odradit ani dlouho trvající uzavřeností. Bojuje s předsudky vlastními i cizími. Všichni dnes velice potřebujeme dát se povzbuzovat k této živé misijní naději.

To však naprosto neznamená, že nám je uloženo prosazovat evangelium všemi prostředky. Evangelium je Božím pozváním k svobodnému rozhodnutí víry a nesnaží se s žádnými formami nátlaku. V tom je jeho krása a sláva! Tam, kde evangelium naráží na zásadní a trvalý odpor, má misijní svědectví umlknout (Mt 10,14n).

Misijnost našich sborů

Při budování našich sborů jsme dosud mysleli převážně na jejich zachování pro ty, kdo v nich žijí a vyrůstají. Jestliže vážně přijímáme Kristovo misijní pověření, dojde i v našich sborech k závažným změnám. Ve sboru se všechno bude muset podrobit tomu našemu nejpřednějšímu poslání. Každé bohoslužby budou odpovědně a promyšleně utvářeny s ohledem na člověka - třeba jednoho jediného - , který je tu s námi poprvé. Písně, modlitby a kázání mají být pro něho srozumitelné. Čteme-li pozorně 14.kp. 1.ep.Kor., vidíme, jak důrazně apoštol vyžaduje, aby bylo ve shromáždění všechno určováno ohledem na "nezasvěcené a nevěřící" (v.23). Nejde však pouze o srozumitelnost řeči: celý život sboru má být přitažlivou ukázkou nového života, jehož cílem je Boží oslavení a jehož náplní je vzájemná láska, důvěra, úcta a svoboda. Stěží se nám podaří člověka oslovit a získat jej misijním zvěstováním, jestliže za tímto zvěstováním nebude vidět společenství těch, kteří byli evangeliem podmaněni a mezi nimiž smí najít svůj nový duchovní domov.

Tak dochází k misijní službě celého sboru, na níž mají účast všichni jeho členi. Při vši své zásadní otevřenosti vůči světu (1Kor 5,10 Jan 17,14-18) se sbor důsledně a nekompromisně spravuje řády Božího království. Sbor plní své misijní poslání také tak, že je na něm vidět jasně

konturovaná odlišnost nového Božího lidu. Uprostřed starého věku staví proti nenávisti lásku, křivdy přemáhá odpuštěním, do lhostejnosti, která se už se vším smířila, vnáší novou naději, konsumentský životní styl překonává citlivým ohledem na druhého a vzájemným sdílením; proti ustrašenosti, která se pohodlně všemu přizpůsobuje, nabízí svobodu a odvalu, která je zakotvena v jistotě Kristova vítězství; uprostraňuje slabým, nepodléhá duchu doby a celou existenci staví do služby Ukřižovaného a Vzkříšeného Pána. Tak v prorockém činu (jednání) prozařuje do světa sláva nového života.

Misie prakticky

V bibli se mluví o tom, že církev rozpoznávala u některých svých služebníků zvláštní obdarování (charisma) pro misi a že je na přímý příkaz Ducha svatého k misijní službě oddělovala, ordinovala (Sk 13,1-5). Duch svatý si přeje, aby v církvi vždy byli takoví, kteří jsou ze všech ostatních služeb vyvázáni a plně se věnují jen misijnímu kázání evangelia (1Kor 1,17). Vedle toho má každý sbor v obvodu svého působení k misijnímu zvěstování pověřovat své - k tomuto úkolu obdařené - členy ("zvěstovatele evangelia" Ef 4,11). I potom zůstane každému pokřtěnému úkol vydat svědectví všem hledajícím (1.Pt 1,9).

Všem, kteří jsou k misijní službě mimořádně obdařeni, pokládáme za užitečné povědět toto: Duchu svatému nemůže církev určovat cesty a prostředky. Každý, Duchem svatým k misijní službě obdařený, smí uplatňovat svou originalitu. Jakkoli samostatně však charismatik v misijní službě pracuje, nebude nikdy moci přistupující trvale vázat na svou osobu a skupinu, ale povede je ke Kristu a proto do obecenství sboru, kterým byl ke své službě pověřen. Sborům pak budiž naléhavě připomenuto, že jsou zavázány otvírat své společenství všem nově přicházejícím a celým životem jim dosvědčovat pravdu evangelia, kterou právě poznali. Naše sbory budou muset stále více překonávat svou tradičnost a ztrnulost a osvědčovat kristovskou svobodu v ohleduplnosti, pohyblivosti a vynalézavosti vůči všem (Gal 2,11nn R 14,15-23). Vždyť Evangelium, které jim bylo svěřeno, neznamená jen obohacení přirozeného života; na jeho přijetí závisí věčný život.

Cíl misie

Cílem misijního zvěstování a působení je křest toho, kdo dospěl k rozhodnutí víry. Ten, kdo uvěřil, je křtem zapojen do těla Kristova a jako jeho živý úd přijímá svou zvláštní funkci podle obdarování, které je mu svěřeno (Ef 4,11-32). V žádném případě však nesmí církev misii sledovat "své" cíle: např. získání vnějšího vlivu, zajištění svého postavení ve společnosti atp. Přidá-li Pán k našemu společenství ty, které povolá k spáse (Sk 2,47), bude to zajiště důvod k vděčné radosti, nikoli k pocitu sebespokojenosti či nadřazenosti. V této souvislosti pokládáme za nutné povědět našim sborům také toto: misijně sloužící církvi si má být v střízlivosti víry vědoma i toho, že toto její dílo je velmi často provázáno nesením kříže (Sk 5,41 a hned za tím první mučedník Štěpán!).

Misie a ekuména

Pro sbor, jehož pohled je obrácen k misi, je zvláště bolestné, že se obecná církev rozštěpila do celé řady církví a denominací, které spolu často nežijí v lásce a tak se stávají překážkou účinné misijní služby. Věříme, že Kristus je silnější než toto naše rozdělení a s nadějí vyhlížíme doby, kdy dojde k sblížení a sjednocení všech, kteří Krista vyzná-

vají. Dokud k tomu nedojde, chceme vidět v jednotlivých typech křesťanských církví rozmanitě obdarovaná společenství, která z Kristova evangelia vyposlechla zvláštní důrazy a vzájemně si svým poznáním slouží. Jednotě církve - s ohledem na naše misijní poslání - chceme napomáhat vzájemnou úctou a respektem k službě druhých, spoluprací k lepšímu vyrozumívání biblického svědectví a misijní služby. Proto odmítáme všechny formy církevní konkurence a proselytismu. Svůj bezprostřední cíl vidíme - opět s ohledem na misijní poslání nám všem dané - ve společném slavení stolu Páně.

Misie a konec

Svědkové Nového zákona byli přesvědčeni, že čas vyměřený jednotlivcům i národům trvá a jde dál jen proto, že milosrdný Bůh chce každému doprát, aby se dověděl o záchraně a životě, který mu je v Božím království připraven. Smrt a vzkříšení Kristovo se nestaly nadarmo! Bůh miluje všechny lidi, dobré i zlé, věřící i nevěřící, náboženské i nenáboženské. V nich ve všech hledá a nepřestane hledat své ztracené děti. Proto nemá církev žádné vyšší poslání než poslání misijní: všemu světu, všem lidem a národům doručit Kristovo evangelium, všechny lidi pozvat k víře v Spasitele světa, Ježíše Krista. Čím horlivěji a pilněji církev toto poslání plní, tím více se blíží vítězství a naplnění Božího království, vlády pravdy a spravedlnosti, lásky a pokoje pro všechny lidi a národy, které už Ježíš Kristus smířil s Bohem (Mt 24,14 Řím 11,11-15 2Pt 3,9).

Úkoly pro staršovstva a sborů:

Staršovstva v našich sborech nescou s ohledem na misijní poslání Kristovy církve odpovědnost za to:

1. že v každém kázání bude jasně a srozumitelně vyjádřen střed Evangelia:

- a) Vyhlášení vlády Ježíše Krista nad světem. Této vlády se Kristus ujal svým nanebevstoupením a uskutečňuje ji sesláním Ducha svatého.
- b) Výzva k přijetí Božího smíření a k poslušnému následování Ježíše Krista.

Každé kázání má mít na zřeteli jak oslovení těch, kdo se s Evangeliem setkávají poprvé, tak i trvalou přípravu všech členů sboru k jejich vlastnímu misijnímu zvěstování. Staršovstva mají soustavně pečovat o to, aby všichni posluchači kázání rostli tak, aby sami mohli druhým posloužit zvěstí Evangelia.

("Za takovou dobu už byste měli být sami učiteli, a zatím opět potřebujete, aby vás někdo učil abecedě Boží řeči." Žd 5,12)

2. že trápení a otázky lidí žijících za hranicemi církve i problémy celého světa budou v každých bohoslužbách předmětem přímluvných modliteb celého sboru. Jen tak může docházet k obnově bohoslužeb, které se stávají místem zápasu o svět, jemuž platí Kristova oběť.
3. že slavení večere Páně se stane místem, kde je celý sbor pověřován "diakonií" a poslán sloužit všem potřebným: dětem, nemocným, starým, opuštěným a jakkoli strádajícím.
4. že sbor bude překonávat sobecké soustředění na svůj vlastní život a ponese odpovědnost za poslání církve celé. Proto bude ochoten uvolňovat své pracovníky pro službu v jiných sborech a k úkolům, které přesahují jeho hranice.

5. že ti, jejichž zájem bude probuzen misijní službou církve, najdou ve společenství sboru bratry a sestry, kteří je v lásce přijmou a spolu s kazatelem je budou připravovat k přijetí křtu.
6. Staršovstva budou usilovat o to, aby učení a vyznání církve pro misijní službu bylo v době co nejkratší přiměřené a srozumitelně vyjádřeno v novém katechismu.

II. Elaborát PO evangelisačního

Úvodem

Za posledních 30 let zaznamenala naše církev úbytek přibližně jedné čtvrtiny evidovaných členů. Tento úbytek představuje 60 velkých sborů nebo 2 velké senicráty. Ruku v ruce s touto ztrátou pozorujeme pokles účasti na všech shromážděních a podstatně zvýšený věkový průměr těch, kdo se sborového života účastní.

Úbytek počtu členů byl zprvu prudký, v posledních letech je povlnnější. Ale i tam, kde se zpomalil, odepisujeme každým rokem další členy. Výjimkou (ojedinělou) je několik sborů v místech, kde jsou příznivé podmínky pro získání bytu nebo zaměstnání. Tyto přírůstky jsou ovšem na úkor rodných sborů. Převažují sbory, kde počet členů poklesl o polovinu i více. Několik sborů se zmenšilo natolik, že zůstaly neobsazeny.

Faktory úbytku

Činitelů, které způsobily tento odliv, je mnoho a většinou působily a působí současně. Vyjmenujme aspoň ty nejzávažnější:

a) V posledních desítkách let se podstatně změnila "náleda" vůči církvi. Zatímco po 1. světové valce byla (zvl. pro nekatolické církve) příznivá, dnes není žádnou ctí patřit k církvi. b) Tento nevlídný pohled na církev jistě není způsoben jen ateistickou školou a výchovou, i když výchova a sdělovací prostředky působí. c) Podíl na snížení počtu členů církví má i postupující sekularizace v městech a zvláště na venkově. Proces sekularizace zasáhl i kazatele a jejich rodiny. d) To vše vede k zvlažnění víry v rodinách a ve sborech. e) Zvýšená migrace odhalila, jak je evangelík vázán na konkrétní a známé společenství a jak slabá bývá vazba na Krista a jeho dílo mezi námi. f) Církev byla silně spjata s vrstvami nejvíce otřesenými změnami ve společnosti a mezi dělníky prakticky nepronikla vůbec. g) Ze zmínku stojí i snížená populace a touha po vyšší životní úrovni také v našich řadách. h) Důležitým činitelem je i změněná situace v rodinách, způsobená zaměstnaností žen i zvýšenými pracovními nároky na muže. i) V přehledných poměrech venkova a malých měst sekrává určitou úlohu i nepřiznaný ostych až strach; ve větších městech je situace lehčí, neboť tam je člověk anonymní, ale také nedůvěřivý a neochotný k závaznějšímu společenství ve sborech typu evangelického. j) S lítostí si přiznáváme, že naší službě škodí i morální defekty a nedostatečná opravdovost a připravenost našich pracovníků. k) Zdá se však, že nejzávažnější příčinou zmenšování naší církve je její nemisijní charakter; po generace jsme zvyklí na přírůstky narozením, výchovou a při funkcích. Přestupové hnutí bylo výjimkou a nebyli jsme na ně připraveni.

Situace vnitřní

Zatímco na přestupové hnutí po 1. světové válce jsme nebyli duchovně a pastoračně připraveni, bibličtější zvěstování a christologické prohlubování víry začalo přinášet ovoce. Za soustředění na Bibli vyrostla nová generace kazatelů a presbyterů. Vliv J.L. Hromádky církev poněkud osvobodil pro přijetí nové situace po roce 1948 jako Božího soudu i dějinného úkolu v nových podmínkách. Ale víra našich sborů - pomineme-li příklady několika výrazných svědků mezi námi - nebyla dost hluboká a zápalná, aby působila přitažlivě, jak je tomu i církví s "výběrovým" členstvím, jež rostou i v nepříznivých podmínkách.

Existuje však i falešná "přitažlivost", kterou je třeba odmítnout; ta nahrává neochotě moderního člověka žít a myslet náročně a rozhodovat se na vlastní odpovědnost. Církev, která volá k odpovědnému a náročnému životu, může sehrát důležitou úlohu v růstu a zrání osobnosti. Přitom však musí zůstat církví otevřenou i pro chudé na statky tělesné, duchovní a mravní a bránit se intelektuálnímu elitářství.

Nutnost misie

I když pohled, ježž nám otevírá statistika, nás neponechává chladnými, není to hlavní a rozhodující důvod, pro který církev musí uvažovat o "misijním poslání církve" a zařadit toto téma na svůj synod. Nikoli obavy o budoucnost naší církve, ale nové pochopení Evangelia jako jediné cesty pro všechny a poslušnost slova Kristova uprostřed soudů je legitimním důvodem k misii. Pokud jsou nám lidé a jejich věčný úděl lhostejní, potud je předčasné i marné připomínat si nutnost misie. Ale když Kristus v nás probudí novou odpovědnost za poslání, kterým své učedníky pověřil (Mt 28,18nn Sk 1,6nn aj.) i zármutek nad těmi, kdo zvolili nebezpečnou cestu a dá nám svou záchrannou moc, pak se církev bez misie neobejde. Bez probuzeného svědomí bude přemýšlení o "nových cestách" a "nových formách práce" jen novou formou organizované nekajícínosti církve, která pozoruje svou neplodnost (nerodí znovuzrozené), ale nechce si přiznat příčinu a chce ujít Božím soudům lacině - bez pokání.

Když v Dillí 1961 došlo k sloučení Světové rady církví s Mezinárodní misijní radou, bylo tím názorně vyjádřeno, že misie je záležitostí celé církve (navíc v jejím ekumenickém rozměru), nikoli zvláštních organizací nebo nadšených jedinců. Toto sjednocení v Dillí se má uskutečnit v církvi i ve sboru, ba i v srdci každého křesťana. Ale než se misie stane věcí celé církve, celého sboru, každého kazatele a presbytera, ba každého jejího člena, bude zatím třeba těch, kdo budou otázky misie víc než jiní promýšlet a praktikovat. To je poslání evangelizačních nebo misijních odborů ve sborech, v seniorátech a v církvi.

1. C o j e m i s i e

Vzkříšený Pán řekl: "Tak jako mne poslal Otec, tak já posílám vás" (J 20,21n). Ježíš viděl svůj život i smrt jako Boží poslání ("missio Dei"), jímž ho pověřil nebeský Otec. Nepřišel z vlastní vůle, ale jako vyslanec Boží.

Ježíšovo poslání

Na počátku své činnosti Ježíš vyjádřil své poslání citátem z proroka Izajáše (Iz 61,1-3 sr L 4,18n): Přináší chudým radostnou zvěst, vyhla-

suje zajatoům propuštění, slepým vrací zrak, zdeptaným přináší svobodu a vyhlašuje léto milosti Hospodinovy. Během svého působení toto poslání uskutečňuje tím, že hledá zahynulé a přináší jim spásu (L 9,56 19,10) a volá hříšné ku pokání (Mt 9,10). Kam přichází, tam přináší zvěst i skutečnost Božího království. Vyvrcholením jeho poslání byla oběť života za hříchy lidí. Bůh se k jeho službě přiznal tím, že ho vzkřísil z mrtvých a posadil po své pravici (Sk 2,24).

Svým posláním Ježíš navázal na činy lásky, které Bůh konal od počátku skrze své posly: Abrahama, v němž byly požehnány všechny národy (Gn 12, 3); skrze Josefa, aby zachránil s rodem patriarchů i Egypt (Gn 45,5); skrze Mojžíše, aby vysvobodil Izraele z otroctví (Ex 3); skrze Davida, aby porazil nepřitele nadpřirozené velikosti (Is 17); skrze proroky, aby vyřizovali soud i milost (Iz 6,9 Jr 1,7nn aj.). Nakonec Bůh poslal svého Syna (Ga 4,4-6).

Své poslání koná Ježíš dosud skrze svou církev. Ta má pokračovat v moci Ducha svatého tím, že přináší Boží svět do světa, v němž žijeme, nejen slovem, ale celým zaměřením života. Tak slouží Božímu království.

Poslání církve

Misijní úkol církvi určil její Pán.

a) Má především vydávat svědectví o Ježíši (Sk 1,8). Naše poslání spočívá v tom, abychom beze strachu, statečně i pokorně druhým dosvědčili, že Ježíš odpouští hříchy, proměňuje srdce a dává nový život těm, kdo ho přijmou jako Pána svého života. Církev nesmí ani zamlčet, že Vzkříšený znovu přijde a bude soudit živé i mrtvé. Toto svědectví vydáváme nejen slovem, ale i příkladem života a poslušností Kristu.

b) Má získávat Kristu učedníky. K tomu zaslibuje a dává svého Ducha. Vede je k rozhodnutí pro Krista, ke křtu a seznamuje je se vším, co Kristus přikázal. Těm, kdo zvou na jeho cestu, Kristus slibuje svou přítomnost. (Mt 28,18nn)

c) Má přinášet moc Božího království do všech oblastí lidského života (Mk 3,14 16,15-20). Misie církve se nemůže omezit jen na oblast slova. Ježíš poslal své učedníky také uzdravovat, očišťovat a vymítat ďábelství. Církev se musí ujímat také lidí nemocných, postižených a posedlých démonii pýchy, slávy a moci. Takto chápali misii apoštolé a prvotní církve (Sk 16,16nn.35nn 1K 12,9n.28).

d) Má dosvědčit svou víru i ochotou nést pro Krista utrpení. Jsou chvíle, kdy jedině toto svědectví (martyrium = svědectví i utrpení) má opravdu váhu. Trpící Kristus zanechal příklad. Apoštol Pavel chápal své utrpení v souvislosti s utrpením Kristovým (K 1,24).

2. Dílo Ducha svatého

Už sám pojem Ducha svatého v sobě skrývá pohyb. Duch svatý je Bůh v akci (J 3,8 Sk 2,2). "Duch svatý působí misijní a vyznavačský pohyb, vede na pochod, aby Evangelium obsahlo svět." (P.H.Berkhof) Ježíš, nositel Ducha v plnosti (J 3,34), posílá své svědky a slibuje jim Ducha svatého (J 7,38n L 24,49).

Událost letnic ukazuje na dvojí stránku působení Ducha svatého: Učedníci "naplnění Duchem svatým ... s odvahou mluvili slovo Boží" (Sk 4,31) jejich svědectví současně nalezlo porozumivé naslouchání, jež vedlo

k rozhodnutí víry (Sk 2,8.37 4,4). "Přítomnost Ducha se stává duchapřítomností mluvícího i slyšícího... Radost prolomí mlčení a kázání se stane zázrakem pro kazatele i posluchače." (R.Bohren) Přitom Duch svatý jedná při posluchačích Božího slova svobodně a doprovází kázání Slova mocnými činy (Sk 4,33).

Učedníci jsou Duchem svatým vedeni do modlitebního a svátostného společenství "po domích", odkud vycházejí a svými chvalami a vyznáním získávají lid ke spáse (Sk 2,41-47). Tentýž Duch, který vede učedníky k soustředění, posílá je jak k pozvaným, tak i "na náměstí a do ulic města, na cesty a k ohradám, aby zvali na velikou večeři" (L 14,15-24). Petra posílá k setníku Korneliovi (Sk 11,12), Pavla s Barnabášem na první misijní cestu (Sk 13,2nn) atd. I na cestách Duch svatý misionáře usměrňuje a vede (Sk 16,6n).

Dílo misie a evangelizace předpokládá, že sbor a církev je tělem Kristovým (Ef 4,11). Toto tělo Kristovo pracuje různými údy, rozličným obdarováním, charismaty. Jmenujeme zde zejména dar prorockého slova a dar evangelizační (1K 14,1nn.24nn Ef 4,11nn aj.). Misie může dnes vyrůst jen z touhy po Duchu svatém a po jeho darech. Pouze Duchem probuzený a jeho dary obdarovaný sbor bude konat misii. "Čeho se pak naší církví nedostává na prvním místě, není svoboda, ale probuzení z Ducha svatého." (J.Karafiát, Reformované listy 1901)

3. P o s t u p m i s i e

Ježíš Kristus jako Pán církve svým učedníkům nejen dal úkol být jeho svědky ve světě, ale zároveň též stanovil metodický postup a strategický plán pro plnění tohoto úkolu: Budete mi svědkové (1) v Jeruzalémě, (2) ve všem Judstvu, (3) v Samaří a (4) až do posledních končin země (Sk 1,8). Učedníci mají začít tam, kde právě stojí, a pak v soustředných kruzích naplnit svět Evangeliiem. Kniha Skutků apoštolských sleduje postupné uskutečňování tohoto plánu etapu za etapou. První učedníci nejprve "naplnili Jeruzalém svým učením" (Sk 5,28). Pak byli křesťané vypuzeni "po Judsku a Samařsku" a "kázali evangelium všude, kam přišli" (Sk 8,1.4). Když pak i "v Samařsku přijali Boží slovo" (8,14), vzbudil si Pán Saula, aby se svými pomocníky nesl Evangelium pohanským národům a zanesl je až do římské metropole (Sk 17,6 23,11).

Jako Pán Ježíš šel nejprve k zahynulým ovčím Izraele, tak k nim posílal i apoštoly (Mt 10,5n 15,21nn). Také Pavel se důsledně přidržel tohoto postupu a nejprve kázal Evangelium vždy v synagogách (Sk 9,20 13,5 14,1 18,4 19,8). I pro nás zřejmě platí příkaz: "Jdi domů ke své rodině a pověz jim, jak veliké věci ti učinil Pán, když se nad tebou smíloval" (Mk 5,19). Těkat svým zájmem po končinách země je bláhové (Př 17,24), nechopíme-li se díla, jež leží před rukama (Kaz 9,10).

Postup Jeruzalém - Judsko - Samaří - konec země není ovšem jen zeměpisný, nýbrž i eklesiologický. Nemáme pominout instituční církev, i když se jevila povrchní a zkostratělou. Její členové jsou pokřtěni a církev za ně proto nese zvláštní odpovědnost. Zatímco evangelizační úsilí je zaměřeno na členy vlastní církve, naše misijní odpovědnost se týká lidí i za hranicemi sboru a církve. Zkušenost nám nejednou připomene slova Ježíšova, že "první budou poslední a poslední první" (Mt 19,30); přitom platí, že Evangelium je jak pro "církevní" Židy tak pro "necírkevní" Řeky (Ř 1,16n).

Soudobá misiologie (R.Winter) rozlišuje tři druhy misie: a) mezi lid-

mi téhož jazyka a kultury; b) mezi lidmi podobného jazyka a kultury; c) mezi lidmi radikálně odlišných jazyků a kultur (sr Židy, Samaritány, Lykaonitské Sk 14,11). Naléhavě je potřebí svědků všech tří typů. Naše odpovědnost se podobně týká našich spoluobčanů, cikánů v našem okolí i národů na jiných kontinentech. Misie by však měla začít od vlastního domova a města.

4. Misie a modlitba

Misijní zkušenosti prvotní církve a dějiny misie vůbec nás učí, že každé dílo evangelizace a misie bylo připraveno a nesenno modlitbami.

Modlitba jako očekávání na Ducha svatého je základem veškeré misijní služby (Sk 1,4 L 24,49). Misijní aktivita musí předcházet modlitební očekávání. Učedníci před letnicemi čekali "svorně a vytrvale" na modlitbách (Sk 1,14). Jednomyslnost a vytrvalost je podmínkou i ovocem modliteb (sr Sk 12,5 K 4,12 aj.). Z různých výrazů pro modlitbu (např. v 1Tm 2,1 Ef 6,18) lze soudit, že toto očekávání na Ducha mělo formu prosb i vzývání, chválení i díky za veliké činy Boží. - Ve sboru by měl být aspoň malý modlitební kruh z těch, kdo takto očekávají.

Žádný sbor se nemůže obejít bez přímluv za služebníky Slova. I tady je nám prvotní církev příkladem (Sk 4,24-31). Církev se modlitla za své služebníky, když jim hrozilo nebezpečí (Sk 12,5). Ale i apoštolové považovali modlitby za prvořadé poslání vedle služby Slova (Sk 6,4). To mělo nesporně misijní dosah: "Slovo Boží se šířilo a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl" (Sk 6,7). Také starší ve sborech, odpovědní pokračování služby, byli nesení modlitbami (sr Sk 14,21nn 1Te 5,12n). - Ani kazatel v dnešním sboru se neobejde bez přímluvných modliteb.

Odpovědi na modlitby za misijní službu církve bude i misijní obdarování, které se objeví někdy docela nečekaně při kazateli nebo jiném pracovníkovi. Takto zaměřené modlitby byly vyslyšeny ve sboru v Syrské Antiochii, odkud byli vysláni první misionáři (Sk 13,1nn). Také později bylo jeho misijní dílo připravováno a nesenno přímluvnými modlitbami, bez nichž by se mu neotevřely žádné dveře a nebylo by mu dáno pravé slovo (Ef 6,18n 2Te 3,1 Ko 4,3.14aj.).

5. Misie a druhý příchod Kristův

Misijní aktivita prvotní církve se napájela očekáváním brzkého příchodu Kristova ve slávě. Ukrácený čas činil ještě naléhavějším Kristův rozkaz jít po celém světě a nést Evangelium. Na splnění tohoto rozkazu jako by téměř závisel příchod Božího království (Mt 24,14). Tak je možno rozumět i Kristově odpovědi na otázku učedníků před nanebevstoupením (Sk 1,5nn), kdy přijde království Boží: starostí učedníků má být misie, nikoli vypočítávání data Kristova příchodu. Apoštolská církev chápala odklad jeho příchodu (parúsie) jako projev Boží milosti, který chce všechny přivést k spase a poznání pravdy (2Pt 3,9). Misie a parúsie tedy spolu úzce souvisejí; církev nemá svou misijní vlnitost a lenivostí Kristův příchod oddalovat.

Zeslábnutím očekávání Kristova příchodu se z církve ztrácela i misijní horlivost. Neopak jeho probuzené očekávání probouzelo v církvi i misijní odpovědnost a činnost. I dnes je možno říci, že misijně horlivé jsou ty církve či skupiny v církvi, které s Kristovým příchodem počítají, zatímco misijně sterilní jsou ti, kdo příchod Kristův a jeho království pře-

stali vyhlížet a zabydleli se v tomto světě. Cesta k misijní horlivosti vede mimo jiné horlivým zvěstováním Kristova příchodu, připomínáním ukřácenosti času a úkolu, který z toho vyrůstá pro Kristovu církev.

6. K d o m á k o n a t m i s i i ?

Misijní poslání je svěřeno všem Kristovým učedníkům bez rozdílu. Pro všechny platí slovo: "Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás." (J 20, 21) Toto slovo nebylo řečeno jen dvanácti, nýbrž učedníkům, takže misijní úkol byl svěřen všem, kdo Krista přijali. Kristus po tomto rozkazu dal svého Ducha těm, které poslal. Misie není vyhrazena zvláštnímu stavu (např. kazatelům, misionářům, presbyterům), nýbrž je úkolem a pověřením každého učedníka Kristova. Nový zákon v tomto ohledu nezná rozdíly mezi věřícími.

Rozdíl nastává ovšem tam, kde se jedná o způsob poslání. Ne každý může dělat vše, co s posláním souvisí. Každému je určena jiná část poslání Kristova. To souvisí s dary Ducha svatého (charismaty), jež jsou dávány věřícím (viz Ž 12 1K 12 Ef 4). Někteří naplňují "missio Dei" (poslání Boží) slovem, jiní službou potřebným, jiní činěním divů, jiní opět utrpením pro Krista. Každé poslání má svou část a důstojnost a slouží tělu Kristovu. Co má kdo dělat, o tom rozhoduje Duch svatý, který dary rozděljuje.

Žádný věřící křesťan se nemůže vymlouvat, že by jemu nebyl misijní úkol svěřen (1Pt 3,15). Každý má být "připraven dát odpověď" na otázku, co je naší nadějí, každý má získávat druhé pro Krista, každý má o něm vydávat svědectví.

Naše církev si příliš zvykla na to, že je tu skupina lidí, kteří mají svědectví za svůj úkol a povinnost. Členové církve jsou málo voláni k tomu, aby svůj život pochopili jako poslání, které jim při rozhodnutí pro Krista bylo svěřeno i se slibem Ducha svatého. Cestu k nápravě vidíme v jasném a zřetelném návratu ke svědectví Nového zákona, kde každý křesťan byl také misionářem.

7. S t a v m i s i j n í s l u ž b y v c í r k v i

Misijní poslání může konst jen církev Duchem svatým probuzená a obnověná. Bez duchovního probuzení je i dobře míněná práce marným úsilím. I když se v církvi potřeba duchovní obnovy začíná pociťovat, zdá se, že se podstata této o b n o v y vcelku málo chápe. Zůstává vážnou otázkou, do jaké míry se v naší církvi rozumí otázce znovuzrození z Ducha svatého a zda k divu nového rodu také prakticky dochází. Že se o znovuzrození v církvi málo káže, bylo již před časem konstatováno. S tím souvisí znepekující otázka, zda naši členové ve svém celku vůbec prožívají skutečnost víry v Ježíše Krista jako osobní záchranu, nebo ji přijímají pouze jako učení, jež jim zůstává vnitřně cizí, a zda pokání není chápáno spíše v rovině myšlenkové, bez vnitřní proměny srdce a života. V praxi "táhne nás to více k důsledkům a aplikacím, než k opakování základu" (M.Hájek, KR XXII.1).

Tato vyznavačská prázdnota je také příčinou malého pochopení pro evangelizaci a misii. To vyrůstá mimo jiné z nechuti přijmout pozitivní důrazy pietismu a probuzeneckého hnutí. Reformace, na niž naše církev ovšem věroučně navazuje, si otázku misie nekladla vůbec (J.Smolíček). Pociťujeme povážlivý nedostatek evangelizačního a misijního zaměření sborové práce. Často se za evangelizaci vydává to, co jí ve skutečnosti není. To, co bylo už v ekuméně rozpoznáno jako vlastní poslání církve a co je

nejvlastnějším příkazem Kristovým, co je také teoreticky propracováno a prakticky s neobyčejnou aktivitou prováděno, v tom máme v naší církvi za sebou teprve první nesmělé krůčky. Sborny či skupinky, které se o něco v tomto smyslu pokoušejí, zůstávají zatím v misii a evangelizaci osamoceny.

Ostatně ani struktura našich sborů nedává příliš možnost k tomu, aby každý konal své misijní poslání. Udržuje věřící ve stavu nedospělosti a nevede k duchovní samostatnosti a k svědecké aktivitě (sr Ef 4,11-16). Osudná čárka (H.R.Weber) i v překladu Kralických (Ef 4,12) přiřkla věřícím povinnost nechat se "spořádat pastýři a učiteli", místo aby v duchovní samostatnosti a jako dospělí aktivně konali misii podle obdarování Ducha. ("... Aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby.")

Hlavní překážkou misijní aktivity věřících je tedy nepochopení podstaty církve jako těla Kristova. Mnozí se cítí být členy církve, aniž skutečnost církve v charismatickém smyslu prožívají. Charisma je napořád soustředěno v rukou jednoho ve sboru, od něhož se očekává, že bude všestranně obdarován k službě ostatním. Sbor takto pojatý je misijně neschopný. Vina je často na obou stranách, ale spíše na těch, kdo svědeckou a misijní odpovědnost na kazatele přenášejí.

Za další překážku misijní aktivity naší církve považujeme nedostatek vědomí vlastní odlišnosti a specifčnosti věřících úřadů církve a jejich jedinečného (nezastupitelného) duchovního poslání v tomto světě. Schází také namnoze vize, perspektiva a entusiasmus. Dominuje defenzivní snaha udržet sbory a církevní provoz, převzatý od otců. Také přílišná soustředěnost na tak zvané předposlední věci na úkor evangelizačního a misijního úsilí, směřujícího k věcem posledním, zavádí církev nesprávným směrem a vyčerpává často její síly, které by měla vzhledem k duchovní bídě lidstva napřít jinde.

Je však v naší církvi potěšujícím jevem, že v některých našich sborech dochází k prvním pokusům misijního oslovení, že osobní svědectví o cestě víry nalézá místo ve sborové práci, že se tu a tam ujímá týmová práce evangelizační a že vedle pozvání k víře se volá i k novému ~~zasvěcení~~.

8. M i s i j n í m o ž n o s t i a ú k o l y

V našich podmínkách je nezbytné a možné, aby sborny objevily odpovědnost za misijní poslání církve a promýšlely své misijní možnosti a úkoly. Misijní práce má dvě důležité složky: a) Evangeliem oslovit člověka, žijícího vedle nás. b) Pastýřsky dál vést ty, kdo byli takto osloveni.

Možnosti oslovení

Prvořadou možností, jak oslovit člověka, zůstávají všechny možnosti zvěstování v našich sborech, především při službách Božích, ale i ve všech složkách sborové práce. Už v přípravě je nutno pamatovat, že může být přítomen někdo, kdo přichází do sboru poprvé. Zvěstování má zaujmout a ukázat novou, jedinečnou možnost života v Kristu. Nepodceňujme ani to, co by učinilo bohoslužby přitažlivými a všechnu práci ve sboru zajímavou (písně, audiovizuální formy, ankety apod.).

Takové živé oslovení často umožní týmová příprava, která kazateli pomůže konfrontovat Boží slovo se situací dnešního člověka. Někde se osvědčuje i týmové provedení: modlitba, čtení Písma, rozhovor, píseň recitace, příklady a zkušenosti, technická příprava apod. Je to časově

náročné, ale účinek bývá hlubší a spolupracovníci při tom rostou.

Kromě pravidelné sborové práce pořádají sbory sborové dny. Ty je možné využít misijně volbou témat a osobním pozváním. Témata je třeba formulovat aktuálně a poutavě a při jejich výkladu vést k jádru Evangelia, jímž je Ježíš Kristus a život s ním.

Někde se osvědčují evangelizační shromáždění, např. večery (i několik za sebou). Zvláště zde je důležitý výběr témat a jejich přitažlivá formulace (Štěstí lze najít; Je možno začít znovu; Umění žít s lidmi apod.). Výklady by měly být krátké, doplněné příklady a svědectvím, písněmi atd. Zde opět je nezbytná týmová příprava, která umožní hledat problémy dnešních lidí. Při zvaní se někdy podaří zaujmout i celou skupinu, kterou zaměstnává určitá otázka.

Novou příležitostí k misijnímu oslovení se mohou stát církevní svátky. O vánocích a velikonočních se často dají pozvat i lidé, u nichž zůstalo jen malé povědomí toho, co vlastně znamenají. (Někdy je vhodnou příležitostí i shromáždění na závěr roku.) To, co bývalo dříve pro kazatele břemenem, může být dnes vítanou příležitostí připomenout křesťanskou náplň těchto dnů. Někde se osvědčují slavnosti (vánoční na Štěpána, velikonoční v Pondělí velikonoční) s programem dětí a mládeže. Zde je vhodné využít křesťanského umění (hudbu, píseň, výtvarné umění apod.).

Zkušenosti naznačují, jak dovedu oslovit člověka písně, uvedené nebo doprovázené meditativním slovem a svědectvím. Tyto písně mohou být provedeny živě nebo ze záznamu, doprovázeného živým slovem.

Vzácnou misijní příležitostí se stalo nové vydání Bible v novém překladu. Bible se tím pro mnohé stala přístupnější. Ale otevřít ji pomůže osobní uvedení do četby. Její prodej ve sborech by měl být vždy spojen s návodem: co v Písmu hledat, kde začít, jak číst apod.

Pro misijní práci bude nutno vychovávat sbory, a to dvojnásobným způsobem. Aby byly otevřené pro lidi s jejich otázkami a problémy. A aby každý člen sboru chápal misijní odpovědnost jako osobní úkol každého křesťana. Při zvěstování i pastorači je třeba probouzet vědomí, že ke křesťanskému životu patří vedle modlitby, čtení Písma, účasti na sborovém životě, podpory jeho díla a odpovědného života také rozhovory o víře s lidmi hledajícími.

To všechno může být připraveno a neseno jen modlitbami sboru, jednotlivců i skupin, nemá-li to vše zůstat jen lidským úsilím, ale stát se dílem Ducha svatého. Ten si užívá lidských nástrojů. O dary Ducha svatého - a ovšem o jeho ovoce mezi námi - bychom se měli začít soustředěně modlit. Bez horlivých proseb za Ducha svatého by byla misijní činnost a horlivost předčasná a marná.

P r á c e s o s l o v e n ý m i

Ti, kdo byli Evangeliem osloveni, vyžadují individuální péči. Jejím cílem je pomoc k ušednictví, k osobnímu vztahu víry ke Kristu, k osobním modlitbám i k uvedení druhých na cestě víry. Tato péče by měla být zaměřena ke křtu (u dosud napokřtěných) a k večeři Páně.

Důležitou součástí tohoto vedení je osobní úvod do čtení Písma svatého. Takto uvedený by měl pomáhat i dalším.

Ve sboru by se měly najít rodiny, které by se otevřely pro lidi hledající, aby oni přes ně našli ve sboru skutečný duchovní domov.

Ti, kdo byli Božím slovem osloveni, měli by ve sboru dostat příležitost k vyznání a k svědectví o své cestě víry. Jim by to pomohlo k ujasnění i utvrzení na cestě, sboru k radosti a povzbuzení, že si Ježíš Kristus i dnes povolává nové učedníky. Sbor při nich najde nepochybně i některé duchovní dary, potřebné pro budování sboru jako společenství těla Kristova. Tyto dary namnoze zůstávaly dosud neobjeveny a nevyužity.

Pro tuto práci budeme ve sboru potřebovat vhodnou pomůcku, která by sloužila při osobním uvádění do základů víry a zbožnosti, do Písma a do života s Kristem. Takovou pomůcku bychom potřebovali dát lidem do ruky.

A opět - bez přímělných proseb za každého hledajícího by to bylo jen lidské dílo a nikoli dílo Ducha svatého při lidech.

- - -

ŘÁD PASTÝŘSKÉ SLUŽBYPreambule

Posláním církve a jejích členů je oslavovat Pána slovem i životem. V obecenství sboru se toto poslání projevuje i spolutím v řádu a kázni podle příkazů Písem. Podle Bratrského /8,4/ i Českého vyznání /11,6/ náleží řád a kázeň mezi "znamení církve **svaté**". Řada apoštolských výzev obrací pozornost sborů a církve k zachovávaní zdravého učení i řádu v projevech života /např. 1.Tim. 1,3 2.Tesal.3,6/. Písma nám zachovala i vzor bratrského napomínání /Matouš 18,15-17/.

Věrní Písmům i reformačním otcům hledáme odpovídající způsoby konání bratrské kázně, jež by vyjadřovala odpovědnost za vyznavačskou ryzost i zvěst evangelia o dopuštění a smíření.

Proto je položen důraz na pastýřskou péči ve sboru i v celé církvi. Od všech pracovníků církve, kazatelů i starších, ordinovaných i neordinovaných, očekává církev zvěstné, katechetické i pastorační působení /tj. pastorační péči/, jež by vedlo členy i pracovníky církve k vyznavačskému životu.

Vlastní pastýřská služba má svými neformálními postupy sloužit k nápravě toho co bylo porušené v životě církve i jejích pracovníků. Očekává se porozumění, laskavé jednání i dobrovolné přijetí nalezeného řešení.

Kázeňské řízení jako pokus o nápravu zásahem autority církve si může vynutit jen takové jednání, jež ve svévolné zatvrdlosti odmítá přistoupit na řešení nabízené pastýřskou službou. Pro naši slabost a hříšnost musí církev i s touto možností počítat. Činí tak však v bázi před Božím soudem a se zármutkem.

I. Pastýřská péče ve sboru a v církvi

1. Církev od všech členů očekává, že budou žít v Kristově Duchu podle rad a přikázání Písem a že budou vzájemně o sebe pastýřsky pečovat ve smyslu C.Zř. §2, odst.2 a v Řádu sborového života odd.III.
2. Od starších církev očekává, že budou žít ve shodě se svědectvím Písem a pečovat o křesťanský život ve sboru /CZř 4,5 20,1 ŘSC 34/ vlastním osobním příkladem a péčí o členy

sboru; že budou v lásce předkládat kazatelům i členům staršovstva, jakožto spolubratřím, přání a stížnosti týkající se jejich církevní práce a způsobu života, a kdyby jejich snaha zůstala bez úspěchu, činit oznámení vyšším církevním orgánům /ŘSC 34,11/.

3. Od kazatelů církev očekává, že budou pravdu Písma plně zvěstovat a že sbory povedou ke Kristu nejen učení, ale i svědectvím svého vzorného, Bohu věrného křesťanského života /ŘSC 41,1/; že budou plnit kazatelský revers /ŘSC 41,2/; že budou pečovat o duchovní život ve sborech podle ŘSC 41,3 a zdržovat se činnosti, která se přičí jejich činnosti v církvi nebo je zdržuje a ruší v konání jejich povinností /ŘSC 41,1/. Kazatelé mají o sebe vzájemně pastýřsky pečovat a bratrsky si pomáhat k poslušnému životu podle Písma.
4. Pastýřská péče o sbory, starší, kazatele, jiné církevní pracovníky a studující bohosloví je svěřena představitelům sborů/CZř. § 4,6 a ve zvláštní odpovědnosti seniorům /CZř 26,1 ŘSC 62 a/, seniorátním výborům /CZř.25,4 ŘSC 61, 2a,k,1/, synodnímu seniorovi /CZř 30,5a/ a synodní radě /CZř 21,7 §29,3a ŘSC 64,9a/.

II. Pastýřská služba a kázeň mezi členy sboru

Čl.2.Pastýřská služba a kázeň ve sboru

1. Pastýřská služba a kázeň mezi členy sboru je uložena jmenovitě staršovstvům.
2. Jedině staršovstvům přísluší rozhodovat o ztrátě členství v církvi podle CZř 1,1 a Řádu členství čl.4.

III. Pastýřská služba starším a kazatelům

Čl.3.Pastýřská služba

1. Pastýřská služba je projev zvýšené a neodkladné služby církve starším a kazatelům tehdy, kdy pastýřská péče ve smyslu čl.1, 2-4 nepřináší zjevné výsledky.
2. Pastýřskou službu vyžadují zvláště případy, kdy starší či kazatel poruší závazky svého pověření, svým působením porušuje vyznání a učení církve, jak je vyjádřeno v preambuli k církevnímu zřízení, při své činnosti nedodrжуje předpisy církevního zřízení a řádů, svým jednáním ohrožuje vážně sborové a církevní společenství, oslabuje vztah členů k církvi, vyvolává pohoršení ve veřejnosti /např. rozvratem rodiny, projevy zisku-

chtivosti, pomluvami/. Patří sem rovněž případy, kdy kazatel poruší kazatelský revers.

Čl.4. Pastýřské rady

1. Pastýřská služba je svěřována konventem resp. synodem jako zvláštní posláním pastýřským radám. Pastýřské rady jsou zcela nezávislé na správních orgánech. Jsou odpovědné jen shromáždění, které je zvolilo.
2. V seniorátu volí konvent ze starších a kazatelů seniorátu na dobu 6 let seniorátní pastýřskou radu, sestávající ze 3 členů a nejméně 3 náhradníků. V každé skupině mají být zastoupeni kazatelé i starší. Členem seniorátní pastýřské rady nemůže být člen nebo náhradník seniorátního výboru ani synodní rady. Seniorátní radě je svěřena pastýřská služba kazatelům a starším pracujícím v seniorátu, členům seniorátního výboru a seniorátním kazatelům.
3. Pro působnost v celé církvi volí synod ze starších a kazatelů na dobu 6 let církevní pastýřskou radu, kterou tvoří 3 členové a nejméně 6 náhradníků. V každé skupině mají být zastoupeni kazatelé i starší. Členy této rady nemohou být členové a náhradníci synodní rady a seniorátních výborů ani zaměstnanci kanceláře synodní rady. Církevní pastýřské radě je svěřena pastýřská služba členům synodní rady, ordinovaným učitelům Komenského evangelické bohoslovecké fakulty z řad členů církve, duchovenským tajemníkům synodní rady a dalším celocírkevním kazatelům. Projednává i případy, které jí byly postoupeny seniorátními radami /čl.6,4/. Rozhoduje též o odvoláních podaných proti rozhodnutím seniorátních pastýřských rad /čl.10,1/.

Čl.5. Pravidla činnosti pastýřských rad.

1. Pastýřské rady jednají v duchu evangelia, ve vědomí, zvěsti o možnosti pokání, odpuštění, smíření a pokorné nápravy před Bohem, ale též ve vědomí povinnosti dbát o vyznání a život v pravdě, poslušnosti Božích příkazů a v lásce k Bohu a k lidem. Členové pastýřské rady musí dbát důvěrnosti a pastýřské mlčenlivosti o projednávaných skutečnostech.
2. Po zvolení svolá radu k ustavení věkem nejstarší člen. Rada

ze sebe zvolí předsedu a místopředsedu a dohodne se na zásadních směrnících pro své případné působení.

3. Rada jedná **podle** potřeby. Podnět k zahájení jednání může dát kterýkoli starší, kazatel, správní orgán nebo shromáždění písemným podáním u předsedy pastýřské rady. O projednání případu může požádat i sám dotčený starší nebo kazatel.
4. Je-li některý člen pastýřské rady v příbuzenském poměru /§14, 3CZř/ s tím, kdo je volán ke kázni nebo z jiného důvodu podjatý, rozhodne rada o povolání náhradníka. Náhradník se povolá i tehdy, nemůže-li se člen z jakéhokoli jiného důvodu jednání zúčastnit. Náhradník je pak členem rady až do skončení projednávání případu.
5. Pastýřská rada dokončí projednávání započatého případu, i když mezitím projde její funkční období.
6. Žádný případ nemůže být současně ani následně projednáván ve více pastýřských radách kromě odvolacího řízení.

Čl.6. Provedení pastýřské služby

1. Způsob zahájení i průběh pastýřské služby jsou ponechány zcela **pastýřské moudrosti, lásky a odpovědnosti členů rady.**
2. Úkolem pastýřské rady je pomoc všem, kdo jsou případem dotčeni.
3. Obvyklým postupem je nejprve osobní rozmluva pověřeného člena pastýřské rady s tím, kdo je volán ke kázni. Po jejím případném neúspěchu pak jednání před celou radou se snahou dosáhnout vzájemně a dobrovolně přijatelného řešení. Dojde-li k dobrovolnému řešení, ukončí předsedající jednání a předá písemně výsledek příslušnému seniorovi resp. synodnímu seniorovi do vlastních rukou.
4. Zjistí-li seniorátní pastýřská rada při jednání, že se kázeňská problematika dotýká otázek, jež náležejí do výhradní pravomoci synodu /CZř.27,5/, tj. dojde-li k vážnému porušení vyznání a učení církve, základních předpisů církevního zřízení či kazatelského reversu, ukončí projednávání případu a předá jej neprodleně církevní pastýřské radě. Tak se stane i tehdy, přesahuje-li případ svými souvislostmi nebo dosahem obvod příslušného seniorátu nebo závažností pravomoc seniorátní pastýřské rady.

IV. Kázeň mezi staršími a kazateli

Čl. 7. Řízení a rozhodnutí ve věcech kázně.

1. Nevedla-li pastýřská služba ke vzájemně přijatelnému a dobrovolně přijatému řešení, musí pastýřská rada učinit rozhodnutí. Jím musí být ten, kdo je volán ke kázni, buď zproštěn obvinění nebo uznán vinným. Pro řízení platí obdobné ustanovení čl. 6, 1 tohoto Řádu.
2. Je-li uznán vinným, musí rozhodnutí obsahovat:
 - a/ jasný a určitý výrok o tom, v čem spočívá provinění,
 - b/ výrok o opatření
 - c/ jeho zdůvodnění a
 - d/ poučení o odvolání.

Čl. 8. Opatření ve věcech kázně.

1. Opatřením ve věcech kázně jsou jednak výroky morální povahy, jednak omezení práv daných církevním zřízením. Pastýřské rady použijí některého z těchto opatření:

A/ Seniorátní i církevní pastýřská rada:

- a/ ústní důtka
- b/ písemná důtka
- c/ písemná důtka s výstrahou

B/ Seniorátní pastýřská rada:

- d/ zastavení výkonu funkce na dobu nejvýše 3 let

C/ Církevní pastýřská rada:

- e/ zastavení výkonu funkce na dobu nejvýše 6 let
- f/ ztráta způsobilosti k volbě /CZř 5,3/ na dobu nejvýše 6 let
- g/ ztráta hlasovného práva v církvi /CZř 2,4b/ na dobu nejvýše 6 let s důsledky § 5,2,3,4 CZř.

jen u kazatelů

h/ zbavení úřadu **kazatele v dosavadním sboru**

- i/ ztráta volitelnosti za kazatele /CZř 11,2/ na dobu nejvýše 6 let

jen u starších:

- j/ ztráta úřadu staršího /CZř 5,4/ na dobu nejvýše 6 let

2. Má-li pastýřská rada za to, že u člena církve jsou dány podmínky pro ztrátu členství v církvi podle čl. 4 Řádu členství, oznámí příslušné skutečnosti staršovstvu sboru, jehož je ke kázni volaný členem.

Čl.9.Odvolání.

1. Je-li ke kázni volaný při skončení řízení před radou přítomen, vyhlásí předsedající ústně výsledek řízení se stručným odůvodněním a poučením o odvolání.
2. Ve všech případech se volanému ke kázni doručí o výsledku řízení písemné rozhodnutí s odůvodněním a s poučením o odvolání podepsané předsedajícím.
3. Odvolání lze podat do 30 dnů od skončení písemného rozhodnutí. Pro odvolací řízení platí ustanovení § 17 CZř.
4. Proti kázeňskému rozhodnutí seniorátní pastýřské rady lze se odvolat k církevní pastýřské radě. Rozhodnutí církevní pastýřské rady je pak konečné.
5. Proti rozhodnutí církevní pastýřské rady vydanému v prvním stupni řízení je možné se odvolat k synodu.
6. Bude-li podáno odvolání podle odstavce 5, zvolí nejbližší synod komisi s náhradníky, která podá synodu zprávu a příslušný návrh kázeňského rozhodnutí. Nepodá-li komise pro obtížnost případu zprávu s návrhem při zasedání téhož synodu, je povinna tak učinit při zasedání příštího synodu. O odvolání rozhodne synod v neveřejném zasedání /CZř 6,3/. Písemné rozhodnutí podepíše předseda synodu.
7. Členy synodní komise nemohou být členové církevní pastýřské rady, odvolatelé ani členové synodní rady ani osoby podjaté.

Čl.10. Provedení rozhodnutí

1. Rozhodnutí vstoupí v platnost a stane se vykonatelným dnem, kdy se ke kázni volaný vzdá práva odvolání nebo kdy uplyne poslední den odvolací lhůty, aniž bylo podáno odvolání.
2. Bude-li však podáno odvolání podle čl.9 tohoto řádu, jež podle § 17 o. 5CZř. nemá odkladný účinek, stane se rozhodnutí vykonatelným dnem po uplynutí odvolací lhůty, pokud nebude přiznán odkladný účinek podle odst.3.
3. Na žádost odvolatele může příslušná pastýřská rada, jež učinila rozhodnutí, nebo odvolací orgán sám povolit odkladný účinek podle § 17 o. 5CZř. Má-li o odvolání rozhodnout synod a odvolatel požádá odvolací orgán o přiznání odkladného účinku podanému odvolání v době, kdy synod nezasedá, rozhodne o odkladném účinku nejbližší zasedání synodního zastupitelstva. Do té doby nelze rozhodnutí provést.

4. Bude-li podanému odvolání přiznán odkladný účinek, vstoupí rozhodnutí v platnost a stane se vykonatelným dnem doručení rozhodnutí odvolacího orgánu ke kázni volanému.
5. Nebude-li vyhověno žádosti o přiznání odkladného účinku podanému odvolání, stane se rozhodnutí vykonatelným dnem doručení rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku podanému odvolání ke kázni volanému.
6. Rozhodnutí synodu o kázeňské záležitosti je konečné, stane se proto vykonatelným dnem jeho doručení ke kázni volanému.
7. Vykonatelné rozhodnutí zašle předsedající příslušné pastýřské rady, případně předseda synodu, příslušnému správnímu orgánu k provedení. Správní orgán je povinen učinit neprodleně všechna správní opatření potřebná k provedení vykonatelného rozhodnutí.

Čl.11, Protokol a zpráva o činnosti pastýřské rady

1. O všech jednáních pastýřské rady se pořídí protokol, jenž musí obsahovat jména zúčastněných na jednání, vyličení průběhu jednání v podstatných bodech, dobrovolně přijaté řešení nebo rozhodnutí.
2. Protokol bude uložen v zapečetěné obálce u příslušného správního orgánu po dobu 7 let. Po této době bude bez otevření protokolárně zničen. V případě odvolání v této době bude protokol předán církevní pastýřské radě, příp. synodní komisi, jež postupují obdobně.
3. Pastýřská rada předkládá příštímu konventu resp. synodu formální zprávu o své činnosti /bez udání obsahu případů, jmen, projednávaných skutečností/.

Čl.12. Promlčení provinění ve věci kázně.

Provinění se promlčuje po uplynutí 3 let od jeho dokonání.

Čl.13 Zahlazení opatření

1. Platně uložená ústní důtka, písemná důtka a písemná důtka s výstrahou se zahladí automaticky po uplynutí 1 roku od uložení.
2. Jiná opatření se zahladí automaticky po uplynutí 7 let od jejich uložení.
3. Po zahlazení opatření se na postiženého hledí jako kdyby se žádného provinění nedopustil.

Čl.14 Náklady

Náklady a zařízení potřebné pro práci seniorátní pastýřské rady poskytuje seniorátní výbor, církevní pastýřské rady a komise synodu synodní rada.

Čl.15.Přechodná opatření

Tento řád byl přijat 22.synodem ČCE a vyhlášen synodní radou v Aktualitách dne tím dnem nabyl účinnosti. Tím dnem pozbyl účinnosti dosavadní Řád pastýřské služby, péče a kázně usnesený 18. synodem a upravený 20. synodem.

Důvodová zpráva k Řádu pastýřské služby.

/vypracovaná Právním poradním odborem synodní rady/

1. část /teologická/

Církev ve svých konkrétních společenstvích vydává mnoho-
tvárné svědectví o spasitelném díle Ježíše Krista a o jeho pan-
ství nade vším. Jedním ze zřetelných svědectví církve jsou pro-
jevy křesťanského života jejích členů, zvláště pak jejích pra-
covníků. Pozornost poutají jejich vztahy a způsoby, jak řeší
vzájemná nedorozumění. Církev tuto stránku svého svědectví roz-
poznávala od počátku a dbala na ni. Tento smysl mají jistě i
biblické výzvy "Tak svěť světlo vaše před lidmi..." /Mat.5,16/
anebo "Všechno ať se děje slušně a spořádaně" /1.Kor.14,40/ i
další apoštolská napomínání.

Pastorální epištoly pak naznačují, že církev 1. a 3. ge-
nerace nemohla přestat jen na napomínání. V zápase s bludaři a
s hříchem v obecnství sborů hledala i kázeňská řešení, která
by byla přiměřená evangeliu. Sboroví představení jsou vedeni
k tomu, aby se snažili porušené napravit domluvou /1.Tim.5,1/,
potom veřejným káráním /1.Tim.5,20/. Po několikerém neúspěchu
se církev napomínaného zříkala /Tit.3,10/. Pak už řešení vkláda-
la do Božích rukou /1.Kor.5,5/.

Reformační církve ve svých konfesích dávají výrazně za-
znít přesvědčení, že "řád v církvi býti má, bez něho žádná obec
ani nejmenší stát nemůže" /B 8,8/. Česká reformace vyznává, že
"uvedení řádu a kázně mocí klíčů království Božího" /B 8,9; srv.
Č 11,6/ patří vedle zvěstování evangelia a přisluhování svátost-
mi ke znamením církve. Proto je přesvědčena, že po "nejedných
napomínáních nenapravující se zjevně trestání mají být" /B 8,9/.
V Helvetské konfesi se soudí, "že v lidu Božím byly církevní
soudy, při nichž byla tato kázeň vykonávána moudrými a zbožný-
mi muži; budiž též úkolem /současných/ služebníků řídití tako-
vou kázeň ke vzdělání, podle dobových okolností a veřejných po-
měrů i podle nutnosti" /H 18,17/. Podle Augsburského vyznání
patří k církevní pravomoci " odmítati učení nesouhlasící s evan-
geliem a bezbožníky, jejichž bezbožnost je známá, vylučovati
ze společenství církve " /A 28,7/.

Biblický a reformační příklad nás učí, že ti, kteří vy-

stupují z řádu, mají být napomínáni, ne k odsudku a ponížení /Mat.7,1/, ale k nápravě a získání bratra /mat.18,15/ k novému svědectví a k dosvědčení napravující a obnovující moci Ducha Páně.

Strážná a pastýřská služba v církvi má tedy dvojí úkol: odhalovat porušení a napomínat, ale také / a to zvláště/ obnovovat společný chvalozpěv Pánu. Pro lásku Boží, kterou v Pánu Ježíši Kristu projevil ke všem lidem, nemůže církev od této služby odstoupit.

2. část / právní /

Řád pastýřské služby není jen pomůckou pro provádění kázně, jež je v každé lidské organizaci a tedy i v církvi nutná, nýbrž má být i ochranou obviněných před eventuálním zneužitím moci v církevních orgánech. Proto Řád svěřuje výkon kázně nezávislým orgánům, pastýřským radám, jež jsou voleny konventy a synody a nesmějí být propojeny na správní církevní orgány. Je zde proto stanovena inkompantibilita /neslučitelnost funkcí/ mezi pastýř. radami a sen. výbory i syn. radou. Pastýřské rady jsou odpovědný jen shromáždění, které je zvolilo. Volí se stejně jako správní orgány na 6 let. Poradní odbor právní nepokládal za správné, aby byli členové pastýřských rad příslušnými shromážděními odvoláváni /nebo jak se dnes říká: odvolováni/, neboť by se tím zasahovalo do případů, jež rady budou řešit. Tím, že se lze ve vážnějších případech, řešených již v 1. instanci církevní pastýřskou radou, odvolat k synodu, je dána záruka, že nedojde ke zneužití těchto orgánů. Vždyť jsou voleni obdobně jako seniorátní výbory či synodní rada a ani u těchto orgánů, jejichž pravomoc je rozhodně větší než u pastýř. rad, není ustanovení o odvolání jejich členů.

Kázeňská pravomoc není v církvi svěřena jen těmto pastýř. radám, nýbrž i správním orgánům. Připomeňme jen tu nejzávažnější pravomoc příslušející synodní radě podle § 21,7 CZ o možnosti odvolání kazatele z jeho úřadu. Rovněž nehrozí nebezpečí, že by pastýř. rada zaměřila neprávem svou činnost proti členům seniorátního výboru nebo synodní rady, vždyť je tu právě rada právních předpisů, jež brání takovému zneužití.

Důležité je též, že navržený Řád si neosobuje právo vylučovat členy církve, v odst.II.čl.2,2 ponechává tuto pravomoc staršovstvům podle CZř. a Řádu členství v církvi. Podle čl.8 o.2 může pastýřská rada jen oznámit příslušné skutečnosti o členu církve staršovstvu jeho sboru, má-li zato, že jsou dány podmínky pro ztrátu členství v církvi, nemůže však nijak nutit staršovstvo k vyloučení takového člena, to je plně v pravomoci staršovstva.

Řád, i když nyní stručně nazván jen "Řád pastýřské služby", počítá s trojí funkcí: pastýřskou péčí, službou a kázní.

Pastýřskou péči vztahuje na všechny členy sboru, pastýřskou službu a kázeň jen na kazatele a starší / v odst.II.čl.1 a 2 hovoří sice o službě a kázní mezi členy sboru, avšak prováděné jen staršovstvem/.

Není to stav ideální, avšak za dané situace církve sotva můžeme od Řádu očekávat více.

Pastýřská služba má funkci preventivní, řekli bychom profylaktickou, zatím co kázeň má již charakter represivní. Hlavní váha je však položena na funkci preventivní, jak patrně z čl.6 o 3.Řádu.

Příslušná pravomoc je věřena dvojstupňovým orgánům, v seniorátech jsou to pastýřské rady / pro každý seniorát/, v církvi povšechné je to jediná církevní pastýřská rada. Odvolání proti rozhodnutí seniorátních pastýřských rad jde k církevní pastýřské radě, která pak rozhodně s konečnou platností. Jedná-li církevní pastýřská rada v 1.instanci, jde odvolání k synodu. Půjde tu o případy závažnější povahy, uvedené v čl.6 odst. 4 Řádu, nebo o případy přesahující obvod příslušného seniorátu nebo svou závažností pravomoc seniorátních pastýřských rad. Zjistí-li se totiž v jakémkoli stádiu řízení u seniorátní pastýřské rady, že jde o **případ závažnější povahy**, má seniorátní pastýřská rada povinnost předat vyřízení církevní pastýřské radě v 1. instanci. To pak znamená, že případ se může, dojde-li k odvolání, dostat na synod. Jde též o to, že seniorátní pastýřská rada má omezený rejstřík opatření, jež může obviněným uložit, nejvyšší opatření je tu zastavení výkonu funkcí na dobu nejvýše 3 let. Má-li proto seniorátní pastýřská rada za

to, že případ vyžaduje vyšší opatření, např. zbavení úřadu a pod., musí postoupit vyřízení církevní pastýřské radě v 1. instanci, neboť v odvolacím řízení nemůže církevní pastýřská rada uložit vyšší trest než seniorátní pastýřská rada, platí tu zákaz reformace in peius /t.j. zákaz uložení vyššího trestu/, odvolat se lze jen ve prospěch obviněného, není tu církevního žalobce /církevního prokurátora/, který by se mohl odvolat v ne-prospěch obviněného.

Opatřením nejprísnejším je ztráta hlasovného práva v církvi na dobu nejvýše 6 let, ježto taková ztráta hlasovného práva má za následek podle § 2,4b a § 5,3,4,5 CZ ztrátu všech úřadů v církvi, včetně úřadu duchovního a staršího s nemožností je získat před uplynutím 6 let.

Čl.9 o odvolání obsahuje návod pro jednání synodu, je-li kompetentní k projednání odvolání. Je tu povinná komise zvolená synodem, jež podá synodu zprávu s příslušným svým návrhem na řešení. Synod rozhodne hlasováním /zpravidla tajným/ v neveřejném zasedání.

Poněkud složitý a neprávnickům vzdálený je čl.10 o provedení rozhodnutí s předpisy o platnosti a vykonatelnosti rozhodnutí a o účincích přiznaného odkladu výkonu do vyřízení odvolání. Právní složitost těchto ustanovení spočívá v tom, že podle § 17 o. 5 CZ odvolání nemá odkladný účinek a je proto třeba rozlišit vykonatelnost od pravoplatnosti a vše co s tím souvisí. Rozhodnutí je totiž platné tehdy, nelze-li se již proti němu odvolat. Tím je současně i vykonatelné, t.j. lze do důsledku provést co je v něm ustanoveno. Vykonatelnost může však nastat i před platností rozhodnutí, neboť odvolání nemá samo o sobě odkladný účinek, lze proto rozhodnutí provést i před vyřízením odvolání, pokud nebyl podanému odvolání přiznán odkladný účinek. O přiznání odkladného účinku může rozhodnout jak příslušná pastýřská rada, jež rozhodnutí vydala, tak i orgán, jenž o odvolání má rozhodnout /§ 17 o. 5 CZř./. Je tedy dána dostatečná záruka, aby nedošlo k ukvapenému provedení rozhodnutí před vyřízením podaného odvolání. Tyto předpisy mají proto za úkol ochránit obviněného.

Předpisy o řízení před příslušnými radami jsou neformální, vše je ponecháno pastýřské moudrosti, lásce a odpovědnosti čle-

nů rady /čl. 6 o.1 čl.7 o.1 Řádu/. O jednání je třeba sepsat ovšem protokol /čl. 11 Řádu/ a zajistit důvěrnost celého jednání jeho zapečetěním a po 7 letech jeho zničením.

Provinění se promlčují ve 3 letech, nelze pak již zahájit o nich řízení. Uložené důtky se zahlazují po 1 roce od jejich uložení, těžší opatření po 7 letech od jejich uložení a to bez žádosti automaticky. Lhůta 7 let má do sebe cosi biblického, je však dána tím, že nejvyšší opatření se ukládají s účinky na 6 let, jeví se proto lhůta 7 let pro zahlazení jako přiměřená. Zahlazení má za následek, že se na postiženého hledí jako kdyby se žádného provinění nedopustil.

Náklady řízení nesou seniorátní výbory a pokud jde o církevní pastýřskou radu synodní rada.

V přechodných opatřeních se ruší dosavadní Řád past. služby, péče a kázně.

Navrhovaný řád je značným krokem kupředu ve srovnání s dosud platným řádem i s kázeňskými předpisy platnými v jiných zemích též v reformačních církvích.

XXII synod - 1981

Tisk č.14b

14b

OPRAVY TEXTU NÁVRHU ŘÁDU PASTÝŘSKÉ SLUŽBY

V textu Řádu /tisk č.14/ třeba provést tyto drobné opravy:

na str.3 v čl.4 odst.3 na konci v závorce má být správně

"čl.9. odst.4"

na str.3 v čl.5 odst.1 v 1.řádce třeba vypustit čárku za slo-
vem "vědomí"

na str.4 v čl.5 odst.6 na konci připojit další slova:"a pře-
dání případu církevní pastýřské radě podle čl.6 odst.4 Řádu."

na str.5 v čl.8 odst.1 škrtne se celá řádka s textem:B/Senio-
rátní pastýřská rada: a řádka dosavadní C se nahradí písmenem
B a zní: B/ Církevní pastýřská rada též: a v řádce označené
g/ se opraví citace CZř: § 5 o.2,3,4

na str.6 v čl.9 odst. 3 se slovo "skončení" nahradí slovem
"doručení"

V textu Důvodové zprávy k tomuto Řádu /tisk 14a/ třeba provést
tyto drobné opravy:

na str. 2 oprav: inkompatibilita

na str.3 v 3.odst. oprav citaci: v odst.II.čl.2 o.1

na str.3 v řádce 27 začátek věty oprav:Půjde tu o případy uve-
dené v čl.4 o.3 Řádu a o případy závažnější povahy.....

na str.4 v odst.2 oprav citaci: § 2 o.4b a § 5, o.2,3,4 CZř.

SR/77/401/81/Ná

Z P R Á V A O V Y U Ž I T Í B U D O V

sborů českobratrské církve evangelické

(Na základě usnesení 21. synodu č. V/1)

20. synod přijal návrh, aby synodní rada připravila pro 21. synod elaborát o využití budov, které patří sborům naší církve. Synodní rada pověřila svůj stavební odbor, aby jí k tomu připravil podklady.

Pracovníci stavebního odboru vyšli z údajů o budovách získaných při soupisu a popisu budov sborů naší církve, provedeném v letech 1970-1975 a z církevní statistiky o práci sborů ze r. 1977. Z vyhodnocení údajů vytipovali řadu sborů, u kterých se některé budovy jeví jako nevyužité, a v jiných případech sbory, kterým potřebné budovy chybí. Synodní rada v r. 1978 vyzvala příslušné seniorátní výbory, aby se k tomu vyjádřily. Na tuto výzvu některé seniorátní výbory do doby zasedání 21. synodu neodpověděly. Proto 21. synod usnesl (usnesení č.V/1):

"Elaborát o církevních budovách bude výchozím dokumentem ke zpracování perspektivního plánu efektivního využití církevních budov. Synod ukládá synodní radě, aby požádala seniorátní výbory o vypracování vyjádření k tomuto elaborátu, pokud ještě tak neučinily. Mělo by to být připraveno nejpozději během jednoho roku, aby mohlo být zpracováno pro seniorátní konventy a podáno příštímu synodu."

Do konce roku 1980 své vyjádření poslaly všechny seniorátní výbory. Pracovníci stavebního odboru připravili tuto zprávu, kterou synodní rada předkládá 22. synodu.

Obsah zprávy:

1. Přehled o budovách, které patří sborům nebo jim byly propůjčeny:
 - a) stav podle soupisu z let 1970-75
 - b) budovy získané po uzavěření soupisu budov
 - c) budovy prodané nebo předané po uzavěření soupisu budov
2. Zpráva o využití objektů
 - a) budovy, které jsou používány jen občas
 - b) budovy, pronajímané jiným organizacím
 - c) budovy, které sbory nepotřebují, ale
 - 1) z citových důvodů si je chtějí ponechat
 - 2) z jiných důvodů je nemohou prodat
 - 3) uvažují o prodeji, ale nemají zájemce
 - 4) uvažují o úpravě objektu na byt pro emerit. kazatele nebo k rekreačním účelům
3. Sbory s nedostačujícím vybavením budovami
 - a) v sídle sboru
 - b) v kazatelských stanicích
4. Byty pro kazatele
 - a) byty ve vlastním objektu nemají sbory
 - b) volné farní byty
 - c) byty v neobsazených sborech, které jsou obydleny
 - d) kazatelé bydlí ve vlastním bytě
5. Závěry
6. Návrhy pro usnesení 22. synodu

1. Přehled o budovách, které patří sborům nebo jim byly propůjčeny:

- a) stav podle soupisu a popisu budov z let 1970-75. Zpráva o tomto soupisu byla podána 19. synodu v r. 1975 (viz Tisky XIX. synodu č. 7. Různé informace, odd.12)
- b) budovy, získané po uzavěře soupisu - jmenovitě jsou uvedeny níže
- c) budovy, které sbory prodaly nebo předaly po uzavěře soupisu - jmenovitě jsou uvedeny níže

	a)	b)	c)	nový stav
kostely	220	+ 4	- 4	220
modlitebny	108	+ 2	- 6	104
sborové domy	198	+ 6	- 4	200
fary	74	+ 3	- 3	74
jiné budovy	54	-	- 5	49
C e l k e m	654	+ 16	- 22	647 budov,
které patří nebo jsou propůjčeny sborům. V tom nejsou zahrnuty budovy, které spravuje synodní rada.				

b) Rozpis získaných budov:

kostely: Do popisu omylem nebyly zařazeny dva kostely, které jsou připsány sboru v Krnově, ale sbor je nepoužívá (Hcštal-kovy a Krasov).

1980 sbor v Hlinsku koupil dům čp. 295 "Tvrz", který měl od r.1972 pronajat a vlastním nákladem přestavěl.

1980 převzal sbor v Brandýse n.L. do bezplat. užívání nepoužívaný kostel sv.Petra jako náhradu za zbouraný vlastní kostel.

modlitebny: 1976 koupil sbor ve Strměchách v kz.st. Pelhřimov dům k přestavbě na modlitebnu

1976 koupil sbor v Sázavě v kz.st. Žďár n.Sáz. dům k přestavbě na modlitebnu, která nahradila zbouranou modlitebnu.

sborové domy: 1974 dostal sbor v Praze Jarově náhradní dům za zbouraný dosavadní sborový dům

1974 koupil sbor v Přešticích sborový dům jako náhradu za zbouraný dosavadní sborový dům

1978 koupil sbor v Broumově domek, který upravuje na sborový dům

1979 koupil sbor v Brandýse n.Lab. domek k přestavbě na sborový dům

1980 koupil sbor ve Frýdku dva domky u kostela, ze kterých má být přestavěn sborový dům. Ten nahradí zbouraný sborový dům.

1980 koupil sbor v Sedlci-Prčicích bývalý sborový dům církve metodistické, který měli již delší dobu pronajatý.

fary: Příbram - kz.st. Rybníky: sbor v součas.době jedná o prodeji nevyužívané fary soukromníkovi.

Brandýs n.Lab.: 1978 MěNV odkoupil faru s ostat.objekty k demolici, protože byla v oblasti výstavby

Brandýs n.Orl.: 1975 sbor prodal faru soukromníkovi, protože již delší dobu je sbor administrován

- modlitebny: Brandýs n.L. 1978 MěNV vykoupil modlitebnu s statními objekty
 Kralovice-kz.st.Čistá 1974 sbor prodal nevyužitou modlitebnu tělovýchovné jednotě
 Holice-kz.st.Veliny 1980 sbor prodal nevyužitou modlitebnu soukromníkovi
 Sázeva-kz.st.Žďár n.Sáz. 1976 MěNV odkoupil modlitebnu na demolici, protože byla v oblasti výstavby obyč.čtvrti.Sbor koupil jiný objekt, který upravil na modlitebnu.
 Břeclav-kz.st.Valtice 1981 sbor prodal nevyužitou modlitebnu metod.církvi, která ji bude používat ke stejnému účelu.
 Šumperk-kz.st.Staré Město 1979 sbor prodal nevyužitou modlitebnu soukromníkovi.
- jiné budovy: Libštát 1976 sbor prodal býv.luter.faru soukromníkovi
 Vrchlabí 1973 tělovýchovná jednotu odkoupila kůlny k rozšíření cvičiště
 Čáslav 1978 MěNV odkoupil tzv. Husův asyl k demolici protože byl v oblasti výst.obyč.čtvrti
 Brno-Husovice 1974 sbor prodal rodinný domek (dědictví) soukromníkovi
 Jablůnka 1978 sbor prodal starou školu MNV, který ji upravuje na knihovnu

2. Zpráva o využití budov

a) budovy, které sbory používají jen občas:

179 sborů má kostel v sídle sboru a 41 v kazat.stanicích. Většina z nich má k tomu bohoslužebnou místnost, která počtem míst je dostačující pro průměrnou účast sboru při bohoslužbách. Není snadné rozhodnout, jestli kostel potřebují. V zimním období bohoslužby zpravidla bývají v této malé bohoslužebné místnosti, v létě v kostele.

Sbory většinou mívají nadprůměrnou účast o svátcích, sborových dnech a slavnostech nebo jiných shromážděních, kdy kapacita menších bohoslužebných místností nestačí. Někde bývají v kostele pohřební rozloučení s vysokou účastí.

Čtyři sbory mají v kazat.stanicích modlitebnu nebo kostelíček, kde se v r. 1977 neschrázeli k bohoslužbám, ale podle sdělení sen. výboru tam mívají biblické hodiny apod.

(Sbor v Hor.Dubenkách má v Jihlávce modlitebnu, sbor v Přešticích má v Dobřanech modlitebnu, sbor ve Vilémově má ve Zvěstovicích kostelíček, sbor v Ostravě má v Hlučíně kostel, kde se konají bohoslužby Bratrské jednoty baptistů)

Sbor v Suchdole dostal přidělen veliký kostel býv.a.v. německé církve. Průčelí kostela bylo v havarijním stavu a střecha potřebovala velkou opravu. Proto kostel nepoužíval, ale užívaly jej jiné církve. V r. 1977 z příspěvku KNV provedli velkou opravu střechy a připravují se k dalším opravám. Kostel chtějí používat.

b) budovy pronajímané nebo propůjčované jiným organizacím:

Podle zprávy příslušných senioratních výborů držení těchto budov nepředstavuje pro sbor finanční zatížení.

Sbor v Hořátcích propůjčuje starou školu v Pískové Lhotě JZT,
sbor v Libiši nyní pronajímá starou školu za provozovnu výrobnímu záводу

sbor v Táboře pronajímá dřívější žakovský domov národnímu výboru na mateřskou školku

sbor v Semtěši pronajímá část staré školy na skladiště

sbor v Heřm. Městci pronajímá starou synagogu za skladiště

sbor v Bruntále propůjčuje kostel v Křesťanovicích za skladiště JZD

sbor v Krncově propůjčuje dva kostely - v Krasové a v Hošťálkovech JZD

sbor v Čes. Těšíně pronajímá tzv. Gerykův kostel malým církvím.

c) budovy, které sbory nyní nutně nepotřebují, ale:

1) z citových důvodů si je ponechávají:

Sbor v Aši má v kz.st.v Hranicích kostel a sbor.dům. Stačila by jim místnost ve sbor.domě, ale pro příslušníky sboru německé národnosti je nepřijatelné vzdát se památkově chráněného kostela.

Sbor v Křižlicích má v místě kostel, faru a starou školu se dvěma byty a sbor není obsazen kazatelem

Sbor v Semtěši má mimo kostela ještě dostatečně velikou modlitebnu - tzv. Pelíškovu síň, ale členové sboru se rozhodně stavějí za to, aby kostel byl zachován.

Sbor v Humpolci má dva kostely. Užívá kostel, který stojí uvnitř města, toleranční kostel mimo město nepoužívá. Ten je chráněn památkovou péčí, t.č. je v dobrém stavu a podle sdělení sboru hospodářsky jim není na obtíž.

2) budovy, které sbory nyní nutně nepotřebují, ale z jiných důvodů se jich nemohou vzdát:

Sbor v Nebuželích má kostel, sborový dům a starou školu, ve které bydlí kostelník. U této budovy jsou hospodářské budovy pro sborový dům.

3) budovy, které sbory chtějí prodat, ale zatím nemají zájemce:

Sbor v Příbrami má v býv.kz.st.Rybníky mimo faru i starý kostel, který nikdo nepoužívá. Hledají zájemce o koupi.

Sbor v Duchcově je ochoten prodat nájemní dům v Duchcově se dvěma byty

Sbor v Libštátě nepoužívá býv.luter.kostel v Libštátě (užívají druhý-toler.kostel) a luterskou kapli ve Spálově, kde je nyní v místě málo členů naší církve. Sbor je ochoten vzdát se těchto objektů, ale nemají vhodného zájemce.

Sbor ve Velké Lhotě u Dačic nepoužívá a nepotřebuje tzv. horní kostel, býv.h.v., který je t.č. ve velmi špatném stavu. Nemají zájemce o koupi a demolice by byla příliš nákladná. Někteří členové sboru by se s ní těžko smířovali.

2.c) 4) Staršovstva některých sborů uvažují o úpravách budovy na byty pro emeritní kazatele:

Sbor v Hořátku by časem rád přestavěl býv.círk.škol v Pískové Lhotě, kterou zatím užívá JZD, na byt

Sbor v Chleběch má v jedné ze dvou býv.círk.škol modlitebnu a ve druhé již bydlí emer.kazatel. Podobně v Táboře a v Ratiboři.

Sbor v Libiši nyní pronajímá býv.církevní školu výrob.závodu. až tento podnik zruší nájem.smlouvu, rádi by v budově zřídili byty pro emer.kazatele.

Sbor v Aši již dříve nabídl sbor.dům v Hranicích pro emer.kazatele. Protože o to nebyl zájem, bydlí tam nyní nájemníci.

Korandův sbor v Plzni by rád obsadil byty v činždomě emer.kazatelů. Tento návrh již dříve předložili synodní radě.

Sbor v Chrudimi má vedle sbor.domu činžovní dům s pěti malými nevhodnými byty, které jsou ve velmi špatném stavu. Rádi by v domě zřídili malé, moderní byty pro emer.kazatele

Sbor v Opatovicích má v kz.st. v Čihošti modlitebnu s rozestavěným bytem. Nedokončují stavbu, protože není zájemce o byt.

Sbor v Kardašově Řečici má ve sbor.domě mimo bohoslužeb.místnost volný byt, který však nemá vhodné příslušenství

Další informace o volných farních bytech jsou uvedeny v části 4.

3. Sbory s nedostačujícím vybavením budovami:

a) v sídle sboru: Některé sbory nemají žádnou vlastní budovu a nutné prostory musejí pronajímat:

Praha Dejvice: modlitebna pronajata, kazatel bydlí ve svém bytě

Horní Počernice - modlitebna pronajata, kazatel bydlí v objektu SR.

Praha Holešovice - modlitebna i byt pronajaté.

Praha Vršovice - modlitebna pronajata, byt kazatele v objektu SR

Příbram - modlitebna pronajata, kazatel také v nájmu

Rakovník - modlitebna patří jiné církvi, kazatelka bydlí ve svém domku.

Brandýs n.Lab. - kostel církvi propůjčen

Duchcov - budova přidělena do spoluvlastnictví s církví čs.husit.

Jablonec n.Nisou - modlitebna ve farnosti čs.c.husit., byt kazatele v nájmu

Kostelec n.Ústí - kostel církvi propůjčen, byt kazatele družstevní.

Některé sbory Moravskoslezského seniorátu mají sborové budovy jen přiděleny do užívání (z majetku býv.něm.kat. církve).

b) v kazatelských stanicích:

V r.1977 měly sbory naší církve 227 kazatelských stanic a míst, kde se konaly bohoslužby, ale neměli tam vlastní bohoslužebnou místnost.

Ze statistiky za r. 1977 bylo vytipováno 15 takových stanic, kde bývaly bohoslužby každou neděli nebo téměř každou neděli.

(Uvedeno jméno sboru, kazet.stanice, průměrná účast při bohoslužbách a počet bohoslužeb za rok).

Škvorec-Úvaly 14/52x Uhřetěves-Říčany 23/55x (sen.výbor uvádí, že u obou t.č. není naděje na získání vlastní místnosti).

České Budějovice-Suché Vrbné 11/44x (chtěli postavit modlitebnu, nedošlo k tomu, nynější stav vyhovuje).

Horní Slavkov-Nové Sedlo 14/49x Mar.Lázně-Tachov 11/34x

Chotíněves-Encovany 14/49x

Nové Město p.Smr.-Dolní Rasnice 16/58x

Šonov-Červený Kostelec 16/53x (nynější stav vyhovuje)

Svratouch-Kamen.Křižánky 14/55x Horní Krupá-Havl.Brod 18/55x

Telč-Dačice 6/48x

Brno-Tišnov 13/45x Hrabětice-Jevišovka 12/58x (nynější stav vyhovuje) Kyjov-Bzenec 17/53x (nynější stav vyhovuje) Uherské Hradiště-Staré Hutě 4/54x

Bohoslužby čtrnáctidenně mají ve 45 kazet.stanicích

10-19x za rok v 89 stanicích

méně než 10x ročně byly bohoslužby v r.1977 na 78 místech, kde nemají vlastní bohoslužeb.místnost.

4. Byty pro kazatele:

(v této části jsou uvedeny údaje k 15. srpnu 1981)

a) Byt ve vlastním objektu nemají sbory (celkem 19 sborů):

Beroun, Příbram, Rakovník, Praha-Salvátor, Praha-Spořilov (fara je nedostačující), Praha-Dejvice, Praha-Holešovice, Horní Slavkov, Plzeň-Husův sbor, Duchcov (spoluvlastnictví), Jablonec n. Nisou, Varnsdorf (byt neodpovídá stát.normě), Kostelec n.Orl., Brandýs n.Orl., Hlinsko, Telč, Hranice, Šenov, Frýdek (byt je ve výstavbě).

b) Farní byt je t.č. volný: celkem 44 sborů (některé budou v nejbližší době obsazeny, u jiných se o obsazení jedná)

Libčice, Soběhrdy, Uhřetěves (ve výstavbě), Hořovice, Hořátek (kazatel bydlí s manželkou v Poděbradech), Chleby, Kutná Hora, Mělnické Vtelno, Nebužely, Opolany (kazatelka bydlí s manželem v Libici), Kardašova Řečice, Volyně, Černošín, Chodov, Karlovy Vary, Nepomuk, Přestice, Chomutov, Krabčice, Kadaň, Ledčice, Cvikov, Česká Lípa, Křižlice, Jilemnice, Varnsdorf (nevhodný) Nové Město pod Smrkem, Broumov (ve výstavbě) Klášter n.Děd., Heřmanův Městec (kazatelka bydlí s manželem v Pardubicích), Opatovice, Vilémov, Daňkovice, Horní Dubenky, Opatov, Klobouky (v přestavbě), Hrabětice, Nikolčice, Rovečné, Rusava, Vítkovice, Stramberk, Orlová.

c) V neobsazených sborech farářský byt je obsazen - v 16 sborech:

Hvozdnice, Sedlec, Uhlíř.Janovice, Chrást, Most, Chotíněves, Sluknov, Králíky, Lozice, Trnávka, Pustá Rybná, Jimramov, Zruč n.Sáz., Strměchy, Hošťálková, Český Těšín.

Kazatel sboru bydlí ve svém bytě - ve 13 sborech:

Praha-Salvátor, Praha-Dejvice, Praha-Spořilov, Modřany, Hořovice, Rakovník, Předhradí, Plzeň-Husův sbor, Nové Město p.Smrk., Hlinsko, Raná, Telč, Brno I.-seniorát.vikář.

5. Závěry :

- a) Z části l. c) je patrné, že některé sbory podle potřeby se vzdávají svých budov, které nepotřebují.
- b) Jednání a usnesení synodu o využívání církevních budov dalo některým staršovstvům a seniorátním výborům podnět k vážnému zamyšlení nad tím, jestli některé budovy jsou využity a jestli je hospodárné je podržet ve vlastnictví. Z části l. c) lze soudit, že pro některé sbory to byl podnět k prodeji budovy.
- c) K posouzení, jestli jsou bohoslužebné budovy či místnosti využity, nestačí jen údaje o počtu a bohoslužeb a účasti na nich, ale je nutné vzít v úvahu život a práci sboru v celém rozsahu. To by mělo být úkolem seniorátních výborů.
- d) Z této zprávy vyplývá, že některé sbory by potřebovaly vlastní budovu.
- e) Sbory v poslední době zřizovaly nebo upravují sborové místnosti pro menší nebo zimní bohoslužby. Tyto místnosti jsou nyní pro sborovou práci vhodnější proto, že bývají víceúčelové, napomáhají sbližování členů sboru a dají se snadněji a hospodárněji vytopit.
Přesto kostely, se svým bohoslužebným zaměřením, mají stále své opodstatnění. Vedle využití pro sborovou práci některé bývají pravidelně využívány pro celocírkevní nebo seniorátní shromáždění, některé slouží při pohřebních rozloučeních.
- f) Před úpravami bohoslužebných místností - kostelů i sborových sálů - by se pracovníci sborů měli poradit s odborníky. Promyšlenou úpravou je někdy možné stáhnout sborový provoz pod jednu střechu. Tím se usnadní a zlevní údržba sborových budov.
- g) Snahu zřídit byty pro emerit.kazatele lze uvítat. Sborům, zvláště neobsazeným, emer.kazatel může být ještě dobrým pomocníkem.
Z hlediska některých kazatelů žel takto nabízené byty nejsou vhodné, protože svými rodinnými vztahy nebo ze zdravotních důvodů jsou zaměřeni k určité oblasti, ve které právě byt není k dispozici. Tím se okruh zájemců o byty v církevních objektech zmenšuje.
Sbor, který se chce pustit do úpravy bytu pro emer.kazatele by tuto opravu měl mít předem projednanu s určitým kazatelem. Dále je potřeba předem projednat, kdo provede opravu, kdo ji bude financovat, kdo bude dále majitelem bytu a jak bude hrazeno nájemné z bytu.
- h) K úvahám o přestavbě církevních objektů na rekreační střediska nutně patří úvaha, kde seniorát nebo církev takové středisko potřebuje nebo bude moci využít, jak budou vybudována potřebná hygienická zařízení a kdo bude zajišťovat provoz, údržbu a služby ve středisku. Tyto otázky je nutné vyřešit dříve, než se přestavba začne plánovat.

6. N á v r h n a u s n e s e n í 22. s y n o d u

22. synod přijímá zprávu o využití budov sborů naší církve vypracovanou PO stavebním a výtvarným a předloženou synodní radě a usnaší se

- a) sbory a seniorátní výbory nechť sledují využití církevních budov a pro nevyužité nechť hledají vhodné využití
- b) synodní rada nechť nadále sleduje využívání církevních budov a podává v tomto směru synodu zprávu
- c) synodní rada nechť vede seznamy bytů v cirk.budovách, které by bylo možno upravit pro kazatele odcházející do důchodu, případně pro vdovy po kazatelích. Upřesňující návrhy nechť jsou předloženy ke schválení synodnímu zastupitelstvu
- d) synodní rada spolu se seniorátními výbory nechť vyhledává projektanty, výtvarníky a stavební odborníky, kteří by byli ochotni poradit sborům při stavebních opravách a úpravách.

1. Přehled o budovách, které patří sborům nebo jim byly propůjčeny:

- a) stav podle soupisu a popisu budov z let 1970-75. Zpráva o tomto soupisu byla podána 19. synodu v r. 1975 (viz Tisky XIX. synodu č. 7. Různé informace, odd. 12);
- b) budovy získané po uzavěrci soupisu - jmenovitě jsou uvedeny níže;
- c) budovy, které sbory prodaly nebo předaly po uzavěrci soupisu - jmenovitě jsou uvedeny níže

	a)		b)		c)	nový stav
kostely	220	+	4	-	4	220
modlitebny	108	+	2	-	6	104
sborové domy	198	+	6	-	4	200
fary	74	+	3	-	3	74
jiné budovy	54	-	-	-	5	49

C e l k e m	654	+	16	-	22	647 budov,

které patří nebo jsou propůjčeny sborům. V tom nejsou zahrnuty budovy, které spravuje synodní rada.

b) Rozpis získaných budov:

kostely: Do popisu nebyly omylem zařazeny dva kostely, které jsou připsány sboru v Krnově, ale sbor je nepoužívá (Hošťálkovy a Krasov).

1980 sbor v Hlinsku koupil dům čp. 295 "Tvrz", který měl od r. 1972 pronajat, a vlastním nákladem přestavěl.

1980 převzal sbor v Brandýse n.L. do bezplatného užívání nepoužívaný kostel sv. Petra jako náhradu za zbouraný vlastní kostel.

modlitebny: 1976 koupil sbor ve Strměchách v kz.st. Pelhřimov dům k přestavbě na modlitebnu.

1976 koupil sbor v Sázavě v kz.st. Žďár n.Sáz. dům k přestavbě na modlitebnu, která nahradila zbouranou modlitebnu.

sborové domy: 1974 dostal sbor v Praze Jarově náhradní dům za zbouraný dosavadní sborový dům.

1974 koupil sbor v Přešticích sborový dům jako náhradu za zbouraný dosavadní sborový dům.

1978 koupil sbor v Broumově domek, který upravuje na sborový dům

1979 koupil sbor v Brandýse n.Lab. domek k přestavbě na sborový dům.

1980 koupil sbor ve Frýdku dva domky u kostela, ze kterých má být přestavěn sborový dům. Ten nahradí zbořený sborový dům.

(násl.str.2a)

- Sborové domy:** 1980 koupil sbor v Sedlci-Prčicích bývalý sborový dům církve metodistické, který měl již delší dobu pronajatý.
- fary:** 1977 získal sbor v Praze Vršovicích faru, dům zakoupila synodní rada.
- 1979 koupil sbor v Gottwaldově dům, který zatím pronajímali od OPBH
- 1981 získal sbor v Horních Počernicích faru v novostavbě, která patří synodní radě.

c) Rozpis prodaných budov:

- kostely:** Brandýs n.Lab. 1978 kostel vykoupen od státu, byl v oblasti výstavby činžovních domů
- Přeštice 1974 viz výše Brandýs n.L.
- Liberec 1973 nepoužívaný kostel převzal MěNV k úpravě na koncertní síň, ale později jej zbořil.
- Česká Kamenice 1978 nepoužívaný kostel převzal MěNV a upravil na pohřební obřadní síň.

- Sborové domy:** Praha-Jarov 1974 dostal sbor jiný dům a starý byl zbořen, byl v oblasti výstavby.
- Jindřichův Hradec - kz.st. Nová Bystřice: 1976 prodal sbor malo využitý sborový dům. Nyní slouží jako klubovna mládeže.
- Černilov 1979 sbor prodal býv.círk.školu soukromníkovi
- Frýdek-Místek 1979 MěNV odkoupil sborový dům, který byl v oblasti výstavby obyt.čtvrťi, a zbořil jej. Sbor upravuje jiné objekty na sborový dům a kazatel zatím bydlí v nájmu.

- fary:** Příbram - kz.st. Rybníky: sbor v současné době jedná o prodeji nevyužité fary soukromníkovi.
- Brandýs n.Lab. 1978 MěNV odkoupil faru a ostatní objekty k demolici, protože byly v oblasti výstavby obyt.čtvrťi.
- Brandýs nad Orlicí 1975 sbor prodal faru soukromníkovi, protože sbor je již delší dobu administrován.

ZMĚNY CÍRKEVNÍHO ZŘÍZENÍ PROJEDNANÉ XXI. SYNODEM

Níže uvedené návrhy na změny církevního zřízení projednané XXI. synodem byly zaslány k vyjádření staršovstvům sborů a seniorátním konventům. XII. synod se o nich může pravoplatně usnést. Souhlas konventů podle CZ § 27, odst.5 není podmínkou pro přijetí těchto návrhů.

1. Výběr kandidátů pro volbu do seniorátního výboru a synodní rady

a) CZ § 25,2 nově navrhované znění:

"Volba farářů do seniorátního výboru se děje jen z kandidátů vybraných volbou seniorátního zastupitelstva a ze dvou dalších kandidátů na každé duchovenské místo, pro které se vyslovila svým usnesením alespoň třetina staršovstev seniorátu při přípravě volby."

K tomuto návrhu došlo vyjádření 11 seniorátních konventů. Pro nově navrhované znění se vyslovilo 9 konventů, pro ponechání dosavadního znění 2 konventy.

Pokud nové znění bude pravoplatně přijato, bude provedena shodná úprava JVř čl.36, odst.2c (nové znění):

"při volbách farářů ze dvou dalších kandidátů na každé duchovenské místo, pro které by se vyslovila svým usnesením alespoň třetina staršovstev seniorátu při přípravě volby (CZ § 25, 1.2)."

b) Aby praxe při výběru kandidátů byla shodná jak pro volbu do seniorátních výborů, tak i pro volbu do synodní rady, navrhuje synodní rada provést současně úpravu CZ § 27,8, druhý odstavec následovně:

"Volba farářů do synodní rady se děje jen z kandidátů vybraných volbou synodního zastupitelstva a ze dvou dalších kandidátů na každé duchovenské místo v synodní radě, pro něž se vyslovila svým usnesením alespoň třetina konventů nebo seniorátních výborů. Seniorátní výbory si vyžádají před návrhem kandidátů vyjádření staršovstev svých sborů."

K tomuto návrhu došlo vyjádření 11 seniorátních konventů. Pro navrhované znění se vyslovilo 8 konventů, pro ponechání dosavadního znění 3 konventy.

Pokud nové znění bude pravoplatně přijato, bude provedena shodná úprava JVř čl.36, odst. 1c (Nové znění):

"při volbách farářů ze dvou dalších kandidátů na každé duchovenské místo v synodní radě, pro něž se vyslovila svým usnesením alespoň třetina konventů nebo seniorátních výborů (CZ § 27,8)."

2. Hraniční částky určující kompetenci církevních orgánů

a) Doplnění CZ § 15,3 podle usnesení synodu:

"Změna výše peněžních částek, které je oprávněn vydávat či přijímat sbor, případně seniorátní výbor, se při nezměněném textu nepovažuje za změnu CZ a spadá do kompetence synodu."

Synodní rada doporučila níže uvedenou úpravu, která je významově shodná, dosahuje stejného účinku a zdá se legislativně vhodnější. Tato úprava byla taktéž rozeslána k vyjádření sborům a seniorátním konventům.

b) Nové znění CZ § 15,3:

"K nabytí a zcizení nemovitého majetku sboru vůbec a ke zcizení majetku, který má historickou, uměleckou nebo vědeckou cenu, a k vydání nebo půjčkám ve finančních hranicích, určených Řádem hospodaření církevních sborů, je potřebí schválení nadřízeného orgánu. Při částce přesahující tuto hranici a ke každé sborové stavbě je třeba schválení synodní rady."

Pro projednávání znění navrhovaného synodní radou se vysloвило 9 konventů. Pro znění navrhované synodem se vyslovily 2 konventy.

Zdůvodnění: Je vhodné, aby pravomoci sborů a seniorátních výborů ve věcech hospodářských, omezené určitou částkou, bylo možno pružněji upravovat v souladu s vývojem životní úrovně a všeobecné úrovně mezd. Dosavadní postup předepsaný pro změny církevního zřízení je zdoluhavý. takže při způsobování na měnící se hospodářskou situaci nelze provádět pružně.

Pro přijetí navrhované změny se vysloвило 10 konventů, proti 1.

Za předpokladu přijetí navrhované změny CZ § 15, odst. 3 je nutné projednat změny ŘHCS, které z této změny CZ vyplývají, resp. které jsou touto změnou umožněny. Jedná se při tom o výše částek podle návrhu chručimského seniorátu pro XXI. synod (návrh 3, oddíl D), který však bez odpovídající změny CZ nemohl být projednáván.

c) ŘHCS článek 2, odst. 3 (str. IX/3 dole) změnit částku .. místo 10.000 Kčs uvést 25.000 Kčs (jedná se o vymezení kompetence pro sbory

d) ŘHCS článek 2, odst. 3 - schválení seniorátního výboru je třeba (str. IX/4, odst. c) místo 10.000 Kčs uvést 25.000 Kčs místo 20.000 Kčs uvést 50.000 Kčs

e) ŘHCS článek 2, odst. 3 - schválení synodní rady je třeba (str. IX 4, odst. a) místo 20.000 Kčs uvést 50.000 Kčs

17A

POSTAVENÍ KAZATELŮ

Ve smyslu usnesení III/13 XXI. synodu v záležitosti "postavení kazatelů" synodní rada uložila svým poradním odborům, teologickému, pro vzdělávání kazatelů, organizačnímu a právnímu, aby se pokusily vyjádřit názory na úlohu, poslání, povinnosti a práva kazatelů včetně diaconů. Výsledky práce těchto poradních odborů byly projednávány synodním zastupitelstvem na podzim 1980. Projednávání této otázky ukázalo, že pro celkové upřesnění pohledu na kazatele nejsou názory dosud utříbeny. Jarní zasedání synodního zastupitelstva v březnu 1981 projednalo proto především postavení diaconů, kde je třeba upřesnit církevní zřízení.

Synodní zastupitelstvo přihlédlo ke skutečnosti, že za diakony jsou ustavováni členové církve s nejrůznějšími předpoklady, a to od osvědčených a věkově starších presbyterů až po mladé bratry a sestry, kteří z různých důvodů dosud nedokončili studium na Komenského evang. bohoslovecké fakultě.

Vzhledem k této rozličnosti předpokladů u jednotlivých uchazečů rozhodlo synodní zastupitelstvo ponechat v otázce ustanovování diaconů co nejširší možnosti. Aby však bylo využito předpokladů u věkově starších a osvědčených presbyterů, rozhodlo synodní zastupitelstvo, aby na základě návrhu staršovstva doporučeného seniorátním výborem mohla synodní rada diakony ordinovat, případně i pověřovat samostatnou službou kazatelskou.

Po přijetí níže uvedeného doplnění církevního zřízení bude možno diakony po zvážení jejich osobních předpokladů povolávat ke službě jako kazatele neordinované nebo ordinované, případně jako kazatele pomocné či samostatné.

Po projednání v PO navrhuje synodní rada podle JVR čl. 17, odst. 2 provést tuto úpravu následovně:

1) CZ § 10, odst. 6 - nové znění :

"Diaconi jsou kazatelé, kteří prokázali zkouškou podle řádu pro kazatele způsobilost k pomocné službě kazatelské, a přijali tento úřad za své výhradní životní povolání. Na návrh staršovstva doporučený seniorátním výborem jim synodní rada může udělit ordinaci, případně ordinované diakony pověřit samostatnou službou kazatelskou."

(poznámka: samostatnou službou kazatelskou se rozumí samostatná správa sboru.)

2) V návaznosti je nutno provést úpravu CZ § 10, odst. 1 druhé věty. Dále v první větě je navrhováno nahrazení "církevní starší" slovy "členové církve", takže nové znění

CZ § 10, odst. 1 bude :

"Ordinovaní kazatelé jsou členové církve ke svému úřadu vzdělání, kteří přijali úřad kazatelský, učitelský a pastýřský za své výhradní životní povolání. Ke svému úřadu jsou církví zvlášť povolávání a oddělování (ordinování)."

- 3) CZ § 10 změnit číslování odstavců, aby byly v následujícím pořádku: dosavadní odst. 1, 2, 3, 6, 4, 5, 7, 8.

Poněvadž se jedná o změnu CZ bude nutno v případě přijetí tohoto návrhu rozeslat jej k vyjádření sborům a seniorátním konventům a teprve XXIII. synod by mohl v této záležitosti pravoplatně rozhodnout.

Po provedení změny CZ § 10, odst. 6 bude možné provést navazující změny církevních řádů

- 4) ŘK: § 1, odst. 1. bude znít: "Ordinovaní kazatelé. Jsou to členové církve ke svému úřadu ..."
- 5) § 1, odst. 2. bude znít jen takto:
"Diakoni podle § 10, odst. 6 CZ". Ostatní text se ruší.
- 6) § 3, odst. 2 doplnit v 1. větě:
"... za faráře, vikáře nebo diakona (CZ § 10,6) některým sborem ..."
- 7) § 3, odst. 3. celý odpadne
- 8) § 5, odst. 1. slova v závorce se škrtnou
- 9) § 5, odst. 8. celý odpadne
- 10) SR: čl. 33, odst. 3 nové znění třetí věty:
"Při ustanovení administrátora (čl. 48) nastupuje tento na místo dosavadního kazatele."
- 11) čl. 56, odst. 1 - konec předposlední věty
slovo ..."církevní." nahradit slovem ..."kazatelské."
- 12) čl. 56, odst. 1 - před poslední větou vložit:
"Na návrh sboru doporučený seniorátním výborem jim synodní rada může udělit ordinaci, případně ordinované diakony pověřit samostatnou službou kazatelskou. (§ 10,6 CZ)."
- 13) čl. 57, věta 1. nové znění:
"Vedle kazatelů ustanovených se souhlasem státní správy věcí církevních mohou být způsobilí členové církve pověřeni dobrovolným vykonáváním některých kazatelských služeb."
- - -

ZMĚNY CÍRKEVNÍHO ZŘÍZENÍ A ŘÁDŮ

Ve smyslu ustanovení JVR č. 2, odst. 17 předkládá synodní rada návrhy na změny církevního zřízení a řádů. Jedná se o výsledky téměř dvouleté práce PO právního. Navrhované změny v převážné míře upřesňují dosavadní ustanovení, případně odstraňují rozpory mezi ustanoveními jednotlivých řádů. V některých případech jsou i rozpory mezi ustanoveními jednotlivých řádů. V některých případech jsou i výsledkem vývoje přístupu k řešení některých otázek.

U jednotlivých návrhů kromě stručného vysvětlení je uvedeno, zda XXII. synod může učinit pravoplatné usnesení.

1. Poslanci

- a) JVR čl. 35, odst. 2, druhá věta
škrtnout slova "do konventu", takže druhá věta bude znít
"Mandát poslance však ztrácí přechodem do jiného seniorátu."

Také u poslanců na synod by měla platit zásada, že přechodem do jiného seniorátu přestane být poslancem za seniorát, kde dříve působil.

Synod může pravoplatně usnést. Není v rozporu s CZ.

- b) ŘS čl. 34, odst. 13 - nové znění:

"voliti ze sebe na dvouleté období, začínající příštím řádným zasedáním a končící před dalším řádným zasedáním konventu, poslance do seniorátního shromáždění, a to ve sborech do 2000 duší dva, přes 2000 tři, a stejný počet náhradníků."

Ustanovení ŘS čl. 34, odst. 13 je v rozporu s ustanovením CZ § 20, odst. 8 a je nutno řád uvést do souladu s CZ.

Synod může pravoplatně usnést.

2. Předsednictví správního orgánu

JVR čl. 24, odst. 1 - nové znění:

"Předsedou staršovstva je podle volby buď kazatel nebo kurátor (CZ § 20, odst. 5), seniorátnímu výboru předsedá senior (CZ § 26, odst. 2) a synodní radě synodní senior (CZ § 30, odst. 3).

Dosavadní ustanovení JVR je v rozporu s církevním zřízením. Řád je uváděn do souladu s CZ, lze pravoplatně usnést.

3. Ordinovaní presbyteri

Dosavadní ustanovení RK § 9, odst. 4 a 5 pojednávající o presbyterské ordinaci jsou ve značném napětí s chápáním ordinace v současné době. Jsou proto navrhovány následující úpravy:

a) RK § 9, odst. 4 - škrtnout druhou větu.

c) RK § 9, odst. 4 - třetí větu nahradit následujícím zněním:

"Služby plynoucí z ordinace může vykonávat jen pokud je členem staršovstva."

Není v rozporu s CZ. Synod může pravoplatně usnést.

4. Zastupování, delegace a administrace

A) Administrace. Církevní zřízení nepojednává o administraci (dlouhodobé pověření správou uprázdněného sboru), pouze řád o správě církve. Jeví se účelné, aby o administraci pojednávalo církevní zřízení. Na doporučení PO právního navrhuje proto synodní rada následující:

1) CZ § 13. Nový nadpis:

"Zastupování, delegace a administrace"

2) CZ § 13, zařadit nový odstavec 5:

"Je-li sbor neobsazen nebo nepůsobí-li ve sboru kazatel pověřený samostatnou službou kazatelskou, nebo nemůže-li kazatel po delší dobu vykonávat svůj úřad, ustanoví senior v dohodě se staršovstvem administrátora z řad kazatelů v činné službě samostatně spravující sbor."

3) ŘS 48,1 - Po navrhovaném zařazení do CZ nahradit dosavadní znění následujícím:

"Kazatel, kterého senior ustanoví administrátorem, je povinen tuto funkci přijmout a řádně vykonávat."

4) ŘS čl. 48, odst. 2

slovo "faráře" nahradit slovem "kazatele", takže bude znít následovně:

"Administrátorovi přísluší všechna práva a povinnosti kazatele a náhrada výloh spojených s administrací."

B) Zastupování

1) CZ § 13, odst. 3 dosavadní znění nahradit následujícím:

"Nemůže-li kazatel pro dovolenou, nemoc, nebo jinou příčinu přechodně vykonávat svůj úřad, ustanoví senior (v dohodě se staršovstvem) na potřebnou dobu dočasnýho zástupce zaneprázdněného kazatele z řad osob k zastupování způsobilých."

2) ŘS 47, odst. 5 za dosavadní text připojit větu:

"V tom případě nastupuje vedle kurátora další člen staršovstva jím zvolený."

Poznámka: Ponecháním dosavadního znění s navrhovanou úpravou se má záporně vyřešit diskutovaná otázka, zda sbor, v němž jako farář působí senior případně konsenior, nebo jako kurátor seniorátní kurátor, případně jeho

poznámka: náměstek, má vysílat za ně další zástupce zvolené staršovstvem.
Kdyby však synod došel k opačnému závěru, bylo by třeba připojit k dosavadnímu textu tuto další následující větu:

ŘS 47, odst. 5

"Je-li farář sboru seniorem, případně konseniorem, nebo kurátor sboru seniorátním kurátorem, případně jeho náměstkem, vyšle sbor za ně další členy staršovstva jím zvolené."

- C) CZ § 13 nově přečíslovat - seřadit v následujícím pořadí podle dosavadního číslování odstavců
odst. 1, 3, 4, 2 a 5.

- D) Vypustit ustanovení ŘS čl. 47, odst. 1, 2, 3 a 4.

ŘS čl. 47, odst. 5 přečíslovat na ŘS čl. 47, odst. 1

Ustanovení odstavců 1 až 4 odpovídající ustanovením CZ § 13, odst. 1 - 3. Opakování v ŘS je zbytečné.

Změny církevního zřízení po předepsaném řízení může pravoplatně usnést XXIII. synod.

Změnu ŘS 48,1 (5 A 3) lze přijmout až po změně CZ

Změnu ŘS 47, odst. 5 (5, B 2) lze usnést ihned.

Vypuštění ŘS odst. 1, 2, 3 a 4 lze provést až po změně CZ.

5. Rádce kazatelů

- A) Vikáři

ŘS čl. 55, odst. 2 nové znění:

"Je-li vikář jediným duchovním správcem sboru, ustanoví mu senior některého zkušeného faráře za rádce. Rádce má vůči svému svěřenci obdobná práva a povinnosti jako administrátor s výjimkou virilního členství ve staršovstvu. Od ustanovení rádce může udělit dispens synodní rada."

Lze ihned usnést. Není v rozporu s CZ.

- B) Diakoni

ŘS čl. 56, zařadit nově odst. 4

"Je-li diakon samostatným duchovním správcem sboru, ustanoví mu senior některého zkušeného faráře za rádce. Rádce má vůči svému svěřenci obdobná práva a povinnosti jako administrátor s výjimkou virilního členství ve staršovstvu. Od ustanovení rádce může udělit dispens synodní rada."

Lze ihned usnést. Není v rozporu s CZ.

6. Slib seniora a členů seniorátního výboru

ŘS čl. 61, odst. 4 - 1. větu upravit následovně:

"Senior a nově zvolení členové a náhradníci seniorátního výboru složí při uvedení v úřad slib do rukou synodního seniora nebo k tomu pověřeného člena synodní rady." -

Druhá věta zůstane beze změny.

Tím bude ŘS uveden v soulad s ustanovením CZ § 7, odst. 8. Jako u jediného správního orgánu skládají slib i náhradníci SV. je to v souladu s CZ § 25, odst. 3 poslední věta, podle něhož náhradníci seniorátního výboru mají platný hlas, když zastupují nepřítomného člena.

Lze ihned usnést. Uvádí se řád v soulad s CZ

7. Slib synodního seniora a členů synodní rady

Pokud se týká skládání slibu členů synodní rady je rozpor mezi ustanoveními správního řádu, který v podstatě stanoví složení slibu do rukou synodního seniora, a mezi ustanoveními jednacího a volebního řádu, který stanoví složení slibu do rukou předsedy synodu.

CZ § 7, článek 8, určuje pouze obecně, že nově zvolení členové správních orgánů vykonají před nastoupením do svého úřadu slib do rukou zástupce bezprostředně nadřízeného správního orgánu. Poněvadž synodní rada nemá nadřízený správní orgán, je v podstatě možný obojí způsob řešení a synod by měl v této záležitosti rozhodnout.

- A) Pokud synod rozhodne o skládání slibu ve smyslu dosavadních ustanovení správního řádu čl. 64,2 a čl. 64,4 (t.j. do rukou synodního seniora), je nutno

JVŘ čl. 23, odst. 10 druhou větu škrtnout.

- B) Pokud synod rozhodne o skládání slibu ve smyslu dosavadního ustanovení JVŘ čl. 23, 10 (t.j. do rukou předsedy synodu), je nutné provést následující úpravy:

1. JVŘ čl. 23,10 dosavadní znění doplnit následující třetí větou:

"Není-li to možné, přijme předseda synodu slib v nejbližším zasedání synodní rady, k němuž bude přizván."

2. ŘS čl. 64, odst. 2 - nové znění :

"... při zvláštním zasedání synodu, konaném podle řádu bohoslužebného, a to nejlépe hned po volbě, je uveden v úřad nově zvolený synodní senior předsedou nebo místopředsedou synodu za případné účasti odstupujícího synodního seniora. Předsedovi synodu přísluší, aby po krátkém projevu svém a jednoho k tomu zvoleného člena synodu (z presbyterů, pokud předsedou synodu je kazatel, nebo z kazatelů, pokud předsedou synodu je presbyter) přijal jménem synodu od synodního seniora slib a prohlásil jej jménem církve synodním seniorem."

3. ŘS č. 64, odst. 4 - nové znění :

"Nově zvolení členové synodní rady skládají slib do rukou předsedy nebo místopředsedy synodu za účasti synodního seniora, a to zpravidla buď při instalaci nově zvoleného synodního seniora, nebo při jiném zasedání synodu, konaném podle řádu bohoslužebného. Není-li to možné, přijme předseda synodu slib v nejbližším zasedání synodní rady, k němuž bude přizván."

- C) ŘS čl. 64, odst. 4. Za text, který bude přijat buď dle A či dle B, doplnit následující větu:

"Slib členů synodní rady je obdobný slibu členů synodu podle ŘS čl. 63, odst. 3."

Všechny tyto úpravy lze ihned pravoplatně usnést. Nejsou v rozporu s církevním zřízením. Odstraňují rozpor mezi ŘS a JVŘ.

8. Synodní předlohy

JVŘ čl. 11, odst. 2 začínající slovy "Všechny předlohy ... se ruší. Tím se odstraňuje duplicita a rozpor s ustanovením ŘS čl. 63, odst. 6.

9. Bohoslužby pro děti a VP mimo bohoslužebné shromáždění

- a) ŘSZ (řád sborového života) oddíl I. čl. 4 - druhou větu doplnit, takže bude znít následovně:

"Tyto bohoslužby se konají před bohoslužebným shromážděním celého sboru, nebo po něm, nebo v oddělené místnosti během bohoslužebného shromáždění a nenahrazují náboženskou výuku ve škole."

Řád se uvede do souladu s praxí obvyklou ve velkém počtu sborů. -

Neodporuje CZ, lze pravoplatně usnést.

- b) ŘSZ, oddíl I. článek 16 - slovo "sborové" nahradit slovem "bohoslužebné", takže text bude znít:

"Ve výjimečných případech může být svatá večeře Páně vysluhována i mimo bohoslužebné shromáždění."

Neodporuje CZ. Lze pravoplatně usnést.

10. Volba na 3. období

JVŘ čl. 30, odst. 4 a v závěru první věty vypustit slovo "poměrně", takže bude znít "..., který obdržel nejvíce hlasů."

11. Označování funkcí ve správních orgánech a zastupování synodního seniora

Označování funkcí ve správních orgánech dle CZ je následující:

Funkcionáři sboru - ŘS § 33, odst. 1 - kurátor a jeho náměstek

Funkcionáři seniorátu - CZ § 25, odst. 1

senior a konsenior, - seniorátní kurátor a jeho náměstek

Funkcionáři synodní rada - CZ § 27, odst. 8

synodní senior, jeho náměstek a jeden člen synodní rady

synodní kurátor, jeho náměstek a jeden člen synodní rady.

Předkládáme k úvaze, zda v zájmu jednotnosti by nebylo vhodnější zavést na všech stupních jednotné označení. Dosud nejčastěji používané označení je náměstek. Pak by označení bylo následující:

Funkcionáři sboru - kurátor a jeho náměstek - beze změny.

Funkcionáři seniorátu - senior a jeho náměstek - změna
seniorátní kurátor a jeho náměstek - beze změny

Funkcionáři synodní rady - synodní senior a jeho 2 náměstci - změna
- synodní kurátor a jeho 2 náměstci - změna

A) Navrhované změny CZ

- 1) CZ § 25, odst. 1 - první věta: slovo "konseniora" nahradit
"jeho náměstka"
- 2) CZ § 25, odst. 5 - první věta: slovo "konsenior" nahradit
slovem "jeho náměstek"
- 3) CZ § 26, odst. 3 - slovo "konsenior" nahradit slovem
"jeho náměstek"
- 4) CZ § 27, odst. 8 - nové znění první věty:
"Synod volí šestičlenou synodní radu, a to z farářů v činné
službě synodního seniora a jeho dva náměstky a tři náhradní-
ky, a ze starších synodního kurátora a jeho dva náměstky a
tři náhradníky. U náměstků musí být stanoveno pořadí."
- 5) CZ § 30, odst. 6 - nové znění první části věty:
"Synodního seniora zastupují v jeho povinnostech jeho
dva náměstci ..."

Obdobná úprava označování funkcí v synodní radě byla podle usne-
sení XXI. synodu ponechána k úvaze na dobu, kdy by se podstatně-
ji přepracovávalo církevní zřízení.

B) Zastupování synodního seniora upravuje CZ § 30, odst. 6.

Synodního seniora zastupuje jeho náměstek a v některých určených
případech může synodní senior delegovat některého seniora. Při
zastupování synodního seniora se nemluví o dalším členu synodní
rady (CZ § 27,8). Bylo by jen logické, aby i tento další člen
synodní rady mohl být pověřen zastupováním synodního seniora.

Pokud nebude zahájeno projednávání návrhu A), předkládá se
k uvážení návrh na následující úpravu.

CZ § 30, odst. 6 - mezi druhou a třetí větou vložit:

"Synodní senior může zastupováním pověřit také dalšího člena
synodní rady z řad kazatelů."

O změnách po předepsaném řízení se může usnést XXIII. synod.

170

NÁVRH NA OPRAVY CHYB VE ZNĚNÍ CÍRKEVNÍHO ZŘÍZENÍ A ŘÁDŮ

Ve smyslu ustanovení JVR čl. 2, odst. 17, předkládá synodní rada návrhy na opravy chyb ve znění církevního zřízení a řádů. Jedná se o chyby zjištěné PO právním při revizi textů církevního zřízení a řádů, která byla prováděna v době od posledního synodu. Navrhované opravy odstraňují chyby, ke kterým došlo převážně při prepisování textů.

Synod navrhované opravy může právoplatně usnést.

CZ:

- 1) § 5,2 na konci oprav: "a jednacím a volebním řádem."
- 2) § 9,4 místo "předsedy" má být: "předsedajícího"
- 3) § 23, o.2a: v závorce má být: (§ 20, odst.8)
- 4) § 23, o.2b: správně znění je: "všichni kazatelé senicrátu samostatně spravující sbory a dále ostatní kazatelé v činné službě, jež konvent uzná za právoplatné členy,"
- 5) § 27. Nadpis bude znít: Řízení a správa církve
- 6) § 27, o.1: nové znění: Povšechný sbor je řízen synodem a synodním zastupitelstvem a je spravován synodní radou v čele se synodním seniorem a synodním kurátorem.
- 7) § 27, o.5: v 1. větě za středníkem: místo "k vyřízení" má být "k vyjádření".
- 8) § 27, o.5c: nové znění: "základní otázky církevního zřízení, a to: ..." (následuje výčet). Následující středníky nahradit čárkami

RS:

- 9) Na znění čl. 4 - 10 třeba doplnit:
"V platnosti zůstal čl. 5, jenž zní takto: (nadpis) Usnášení církevních orgánů: Platná usnesení a volby se dějí nadpolovičnou většinou odevzdaných platných hlasů, není-li církev zřízením nebo řádem ustanoveno jinak. Platný hlas je každý hlas, který byl odevzdán osobou oprávněnou k hlasování bez ohledu na obsah hlasovacího lístku, tedy i lístek prázdný. Při rovnosti hlasů návrh padá."
- 10) Čl. 30: v předposlední větě třeba nahradit nesprávnou citací "§ 5 odst.2 vol.řádu" slovy: "čl.32, odst.2 a 3 JVR"
- 11) Čl. 36 odst.2: zastupování sboru navenek přísluší představitelům sboru (§ 4 o.6 CZ) /další druhá věta beze změny/
- 12) Čl. 48,2: místo "faráře" má být "kazatele"

KS: 13) Čl. 58, o.4: oprav: Složení senior.shromáždění upravuje
§ 23 ...

14) Čl. 58, o.6: "do rukou předsedajícího"

15) Čl. 59 o. 1d: oprav citaci v závorce: "(čl.20)" místo
chybně uvedeného (čl.30)

16) Čl. 63, o.3: "do rukou předsedajícího"

JVŘ:

17) Čl. 3, odst. 6: slovo "funkcionář" nahradit slovem "člen
shromáždění". V závorce škrtnout odvolání
na CZ § 7, odst. 6 a 7, takže zůstane jen
odvolání na CZ § 9, odst. 3 a 5.

18) Čl. 36 odst.1b: nové znění jen (" ze starších sborů")

19) Čl. 36 odst.2b: nové znění: "... ze starších seniorátů..."

- - -

Návrh Agendy českobratrské církve evangelické

Díl I. Bohoslužebná shromáždění

Důvodová zpráva synodní rady a návrh na usnesení synodu

Evangelická bohoslužba nemá ráz libovůle a zmatku. Pravidelný, promyšlený pořádek služeb Božích umožňuje shromážděným, aby se v něm orientovali, cítili se v něm doma a účastnili se živým vnitřním spolením. Reformační církve proto utvářely výrazné typy bohoslužebných pořádků a vtiskovaly jim trvalý ráz vytvářením agend, bohoslužebných knih. (agenda = návod, jak co má býti konáno.)

Evangelická víra připisuje ústřední místo v bohoslužbách Božímu slovu, evangeliu. Bohoslužebný pořádek je výrazem toho, že shromážděná církev na toto slovo dychtivě očekává, přijíma je a vírou na ně odpovídá. Biblická práce, zejména novozákonní, objevuje v Písmě celou řadu důrazů, které byly později v bohoslužebném životě církve odsunuty nebo úplně zasty. Agenda usiluj o to, vrátit tyto důrazy vzešlé z nového slyšení Slova do bohoslužebného života církve a dát jim místo, které jim patří. Agenda chce vrátit církvi chválu a oslavování Božího jména, radost z evangelia, bohatství Kristova stolu, obecenství přímluvných modliteb, nadějný výhled k přicházejícímu Pánu, touhu po jednotě Kristova lidu i odhodlání misijní.

V evangelické církvi je jedinou posloupností, které se beze zbytků držíme, posloupnost evangelia a víry. Jsme-li si toho vědomi, je velkou pomocí i souvislost s bohoslužebným životem církve z prvních století i z doby reformační, jak do ní uvádějí jednotlivé formuláře. Přitom agenda přihlíží i k odkazu bratrskému, který je v liturgické oblasti značně bohatý.

Agenda přejala celou řadu podnětů a závěrů ze široké ekumenické diskuse o křtu, večeři Páně a ordinaci.

Celkový charakter agendy - jak je to v souladu s novozákonní tradicí a se základním přístupem českobratrské církve evangelické k bohoslužebným otázkám je vyjádřen v návrhu direktoria ke službám Božím těmito slovy:

"V naší bohoslužebné tradici, která dnes nezachovává výrazně žádný z klasických reformačních typů, není možno zavést povinně jednotnou bohoslužebnou agendu. Nebylo by to ani přiměřené novozákonní tradici, ve

které se nesetkáváme s pevně stanovenými liturgickými pořady. Ani typy bohoslužebných pořádků, které uvádíme v agendě, nechtějí být zavazujícím záknem. Je možné, aby si sbor zvolil jeden z předložených typů a při něm setrval. Je rovněž možné během jednoho či více církevních roků nebo při zvláštních příležitostech užívat různých formulářů. V případě, že by se některá staršovstva rozhodla spojovat jednotlivé prvky různých formulářů, nechť se to děje s pozorným přihlédnutím k pokynům direktoria a s vědomím, že každý bohoslužebný pořádek představuje organický celek. Liturgická svoboda totiž neznamená neodpovědnost a lehkomyšlnost, takže by bohoslužebný pořádek nepodléhal žádným pravidlům. Staršovstvo s kazatelem nesou za bohoslužebný pořádek ve sboru plnou odpovědnost. Proto musejí znát závažnost základních liturgických otázek."

Agenda je určena všem. Poslouží nejen kazatelům, zejména začínajícím a výpomocným. Forma zpracování direktorií dá presbyterům podklad, aby mohli uvážene vytvářet bohoslužebný život ve sboru, jak se to od nich očekává (Čl. 34,2.3 Řádu o správě církve). Agenda chce prokazovat dobré služby i všem členům sboru v jejich přípravě k bohoslužebám a služebnostem (novomanželům, rodičům konfirmandů, přístupujícím atd.).

První návrh agendy byl rozeslán do sborů v roce 1972 s průvodním dopisem, ve kterém synodní rada žádala kazatele a staršovstva, aby se jím zabývali a poslali své připomínky. Návrh byl předmětem rozhovorů na staršovstvech, presbyterních i pastorálních konferencích, kursech, konventech. Připomínky, které z těchto rozhovorů i soukromého studia vzešly, byly projednány liturgickým poradním odborem, který v letech 1972-1980 pracoval na definitivním znění textu. Přitom došlo k důkladnému obsahovému i stylistickému přepracování původního návrhu.

Řada formulářů byla vyzkoušena a je používána kazateli sborů i seniory.

Část agendy (o nedělních bohoslužbách) byla otištěna ve zpěvníku. Přesvědčujeme se, že je užívána a setkává se s porozuměním.

Předkládající tento návrh k schválení synodu, plníme usnesení synodu z roku 1969. Dochází tak zároveň k naplnění přání vysloveného v předmluvě Knihy modliteb a služebností z roku 1953, aby "agenda nová byla vytvořena prací kolektivu po bedlivé studijní přípravě a schvalovacím řízení v celé církvi."

Vzhledem k uvedeným důvodům předkládá synodní rada, bude-li úsudek recensentů příznivý, tento návrh:

" Synod přijímá text agendy jako pomoc k oslavování Hospodina a vzdělávání Kristova lidu v bohoslužebném společenství sborů a usnází se, aby agenda byla vytištěna."

VYJÁDRĚNÍ RECENZENTŮ K NÁVRHU AGENDY ČESKOBRAŠKRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

A.

Podávám synodu toto vyjádření k návrhu agendy.

Návrh I. dílu agendy (napříště už jen : agenda) tvoří šest kapitol: 1. Služba Slova a stolu Kristova. 2. Shromáždění se křtem. 3. Konfirmace a katechumenát. 4. Pověření k službě v církvi. 5. Shromáždění svatební. 6. Pohřební shromáždění. Jednotlivé kapitoly obsahují vždy Vysvětlení (tzv. direktorium) a několik vzorových formulářů, případně i alternativy některých jejich částí. - Připravuje se i II. díl agendy, který má obsahovat modlitby, proměnlivé části bohoslužeb podle církevního roku a seznam perikop.

I. Služby Slova a stolu Kristova

Tato část agendy obsahuje pět formulářů, z nichž čtyři (A - D₁) odpovídají formulářům A - D, otištěným v Evangelickém zpěvníku; pátý formulář (D₂) je variantou formuláře D.

Formuláře vycházejí z myšlenky organické spjatosti služby Slova a večere Páně, a proto uvádějí pořad celých služeb Božích, včetně večere Páně. To odpovídá nálezům, k němuž dospívá teologické bádání, že bohoslužby bez večere Páně jsou torzem. Toto poznání se u nás sotva prosadí v tom směru, že by večere Páně doprovázela každou službu Slova, a agenda to ani nenasvrhuje. Prosazuje se však již dnes v mnoha sborech přáním po častějším vysluhování večere Páně. Zejména však má toto rozpoznání vést (a agenda to navrhuje) k tomu, aby večere Páně nebyla od ostatních částí bohoslužeb oddělována ani obsahově ani liturgicky (novou promluvou před večerí Páně).

Tento zájem spolu s prohloubeným a rozšířeným chápáním večere Páně samé vedl autory agendy k tomu, aby vyznání hříchů a slovo milosti (tzv. zpověď) přiřadili ke službě Slova. Vyznání vin se stává stálou součástí služeb Božích - buď jako p r í p r a v a ke slyšení (formuláře D₁ a D₂), buď jako s l y š e n é h o z v ě s t o v á n í (formuláře A, B, C) - a k e n í s n i m i spojeno jen při příležitosti večere Páně. Tím je podtrženo, že evangelium milosti je zvěstováno a přijímáno při každé bohoslužbě. Zároveň se tím odlehčuje první modlitbě, která zpravidla kající vyznání nahrazovala.

Další nové nebo nově zdůrazněné prvky ve službě Slova jsou tyto:

Vyznání víry (Apoštolské) je součástí všech formulářů (kromě D₂), a to jako vyznavačská odpověď sboru na zvěstování. K tomu připojují tyto dvě poznámky:

(a) Neměla by ve formulářích typu D (ekumenických) být dána možnost užít při vhodné příležitosti vyznání Nicejsko-cařihradského, jež je ekumenicky širší? Direktorium tuto možnost připouští.

(b) Uvozující formule k Apostoliku správně podtrhují, že tuto (apostolskou) víru vyznáváme spolu s ostatními křesťany. Nicméně by tento důraz mohl vést k dojmu, že jediným smyslem recitace Apostolika je přiznat se k jednotě křesťanů, jakoby Apostolikum nemělo především svůj vlastní věcný obsah, k němuž se přiznáváme na prvním místě.

Nově je zdůrazněno "přímluvné obecenství" a navrženo jeho obsahové propojení s ohláškami a sbírkou.

Stejným směrem vede i tzv. "třetí čtení" - poslání -, prvek u nás docela nový, převzatý z podnětů ekumenických diskusí let šedesátých. Chce naznačit, že mezi bohoslužebným shromážděním a úkoly všedního dne je vnitřní souvislost. Teologické oprávnění tohoto prvku vidím v tom, že všechny novozákonní epištoly obsahující oddíly, napomínají k zápasům všedního dne (tzv. oddíly parenetické); tyto oddíly budou asi většinou sloužit za třetí čtení.

+

Také v části svátostné (VP) přináší agenda některé nové prvky.

Zbavena převládajícího motivu individuální viny a odpuštění, dostává se večere Páně v navrhovaných formulářích výrazněji pod určující motiv vděčnosti (eucharistia) za celé dílo Ježíše Krista a za dar stvoření. Liturgické studium potvrzuje, že toto byl motiv ode vždy převládající. Je v návrhu formulářů vyjádřen především tzv. prefacemi (B, D₁, D₂) a převzetím částí tzv. eucharistické modlitby (B, C, D₁, D₂) včetně prosby za Ducha svatého (epiklése). - Užívání prefací bude ovšem možné teprve až budeme mít k dispozici jejich soubor podle církevního roku.

+

Agenda se při všem respektu k tradicím u nás dosud obvyklým vzpírá kompromisu ve dvou podstatných bodech : spojuje bohoslužby Slova a slavnost večere Páně v jeden organický celek, aniž stírá reformační důraz na prvotnost Slova; odlehčuje večeri Páně od přetížení motivem viny, aby ji otevřela motivům dalším. Tyto další motivy se podařilo do formulářů vtělit v nestejně míře důslednosti (například při motivu kosmickém zůstalo jen u postulátu). Nicméně zde byl naznačen pozitivní směr dalšího možného a teologicky odpovědného vývoje služeb Božích u nás.

Je to směr, kterým se rozšiřují služby Boží v několikerém ohledu : k větší plnosti trojičního důrazu (stvoření, epiklése); k větší míře ekumenické : formuláře budují vědomí, že k bohoslužbám se scházíme jako částka obecné církve Kristovy; rozšíření směrem ke "všednímu dni" a ke "světu" : co dosud spočívalo jako úkol prakticky jen na kázání - totiž zaměřit zvěst evangelia do života a do úkolů ve světě - dostává nyní také bohoslužebný výraz (přímluvy, poslání).

Tento pokus jednak odráží, jednak se snaží teologicky řešit naši současnou situaci, kterou charakterizují poměrně sevřená sborová "jádra" s poměrně malou radiací mimo sebe. Návrh čelí nebezpečí uzavřenosti v sebe, v níž by se bohoslužby staly jakousi intimní slavností sborového bratrství (na něž ovšem formuláře také pamatují - ohlášení, přímluvy, pozdravení pokoje atd.), bez vztahu k ostatní církvi Kristově, ke světu, k Božímu dílu, časem i prostorem přesahujícímu sbor právě shromážděný.

II. Shromáždění se křtem

Tento oddíl agendy obsahuje kromě direktoria dva formuláře pro křest dospělého, čtyři formuláře pro křest nemluvněte a alternativy některých částí liturgie. Formulář tzv. prezentace přináší až oddíl III (Konfirmace a katechumenát), aby bylo i takto zřejmo, že prezentace

křest nenahrazuje. Zvláštní formulář pro tzv. úvod matky, agenda nepředkládá; děkovnou modlitbu za život dítěte a za zdraví matky zahrnuje do modlitby po křtu. Jednotlivé formuláře se navzájem liší tím, že zachycují různou pastorační situaci, za které se v našich podmínkách křtu konají, včetně křtu dítěte z manželství tzv. smíšeného (formulář 2).

Některé důrazy jsou však všem formulářům společné. Je to v první řadě záhada, že křest se vysluhuje ve veřejném bohoslužebném shromáždění, v jeho první (adorační) nebo druhé (přímluvné) části. Při křtu dospělých se doporučuje zvolit takovou neděli, kdy se ve sboru vysluhuje svatá večeře Páně, které se pokřtěný se sborem zúčastní. Tím se zdůrazní, že křest tíhne ke druhé svátosti, což je jeden z motivů, podtržených nedávnou ekumenickou diskusí o křtu, večeři Páně a ordinaci.

Formuláře dále zdůrazňují odpovědnost celého sboru za další vedení pokřtěných dětí. Formuláře 1 a 2 křtu nemluvněte navrhuje, aby tuto odpovědnost vyjádřili přítomní presbyteri odpovědí na otázku, zda pokřtěné dítě přijímají do své pastýřské péče. Tento důraz je plně oprávněný: stále se ^{znovu} přesvědčujeme, že rodiče sami, nejsou-li podpírání sborem, na vedení dětí ve víře nestačí. Je jen otázkou, proč do-
tez presbyterům nebyl vtělen také do formuláře křtu nemluvněte č. 4 (dítě rodičů, kterým se nedostalo tradiční katechese v církvi), kde by byl rovněž na místě.

Třetím společným rysem je důraz ekumenický. Křtem, ač se koná ve shromáždění místního sboru, jsme včleňováni do obecné církve, do lidu, který má Kristus ve všech dobách a na všech místech. Je škoda, že tato významná myšlenka si našla jen skrovné místo v jediném z alternativních návrhů křestních promluv.

III. Konfirmace a katechumenát

Tento oddíl obsahuje pět formulářů konfirmačních, formulář pro přijetí katechumena, formulář pro prezentaci a alternativy některých liturgických částí.

Základnou pojetí konfirmace, jak je agenda navrhuje, je respekt ke skutečnosti, že konfirmace nemá jen jediný, nýbrž hned čtyři nosné motivy: potvrzení křtu - vydání počtu z církevního vyučování - prosba za dary Ducha svatého - přijetí ke stolu Páně. Podle okolností ve sboru, ve skupině konfirmandů a v rodinách je možno vysunout do popředí jen jeden z těchto motivů nebo kombinaci několika. Konfirmace není svátost a její pojetí se může časem a místem měnit. Tato zásada, která působí velmi osvobodivě, se promítla do odlehčených, svěžích návrhů formulářů.

Dosavadní pojetí konfirmace bylo zbohaceno tím, že byl důsledněji uchápen motiv prosby za Ducha svatého (epiklétický), zformován v přímluvnou modlitbu a spojen se vzkládáním rukou, jež jsme převzali ze staré Jednoty. Dosavadní tradice tento epiklétický motiv příliš do popředí nevysunovala, patrně v obavě, že by se tím konfirmace přiblížila katolickému biřmování: obojí totiž de facto znamená rozhojnění milosti a vyzbrojení k boji a svědectví. Agenda však správně chápe toto rozhojnění jako realizaci zaslíbení křtu, realizaci, jež nezačíná teprve okamžikem konfirmace, nýbrž projevovala se již v předchozím životě konfirmanda aspoň tak, že mohl vyrůstat v prostředí víry a být

jím formován. Ke zvýraznění této myšlenky by nepomohlo, kdyby v děkovných částech modlitby byla zmínka o dosavadním vedení Duchem, podobně jako je tomu v oslovení konfirmandů ve formuláři č. 3. Zvláštnost okamžiku konfirmace pak je třeba definovat pastýřsky (pojetí, jež vyložil M. Hájek v KR 1953, 118nn): za dary Ducha svatého pro konfirmandy prosíme s výhledem k tomu, že dospívající člen sboru se brzy osamostatní, odpoutá od vlivu rodiny a sboru, v němž vyrůstal.

+

V direktoriu čteme, že konfirmace, je ve své základní funkci "potvrzením a utvrzením smlouvy křtu". Třebaže rozdíl mezi "potvrzením" a "utvrzením" není vysvětlen, je zřejmé, že zde je míněna subjektivní (konfirmand potvrzuje) a objektivní (konfirmand je utvrzován) stránka konfirmace. Stalo se snad vahou dosavadní "pietistické" podoby konfirmace, že první motiv, subjektivní, je ve formuláři vyjádřen silněji a důsledněji než motiv druhý, který zatím nemá svou zřetelnou formu. Protože jde o akt zvěstování, tlumočení, mělo by si toto "utvrzení" najít místo buď v kázání při konfirmační slavnosti nebo v oslovení konfirmandů.

Konfirmace jako slavnost sboru má ještě jinou stránku, která zůstala v agendě stranou: V nových vyznavačích, kteří se přihlašují ke jménu Kristovu a přistupují k jeho stolu, smí sbor spatřovat viditelné znamení Boží věrnosti: Pán církve neopustil své dílo v této době, nýbrž posunuje je dále v čase. Radost z této skutečnosti, tak zřetelně dokumentované ve křtu a konfirmaci, by si měla najít své místo v úvodní děkovné modlitbě.

Dorešit je třeba otázku "poslání". Jež agenda v direktoriu zmiňuje jako jednu z pevných součástí konfirmační slavnosti, ale dále již nevysvětluje, leč letmou zmínkou o biblickém verši, konfirmandu předaném (str.8). Je-li tomu tak, pak předání biblického verše patří ke konfirmační slavnosti vždy (což formuláře nerespektují) a obsah těchto veršů je tím zřetelně specifikován: není to "životní heslo" apod., nýbrž vyslání k "dobrému boji víry".

IV. Pověření ke službě v církvi

Tento oddíl obsahuje výklad a formuláře k pověření (ordinaci) a ustavení (instalaci) ke službě v církvi. První část předkládá sedm formulářů:

pověření kazatele-absolventa bohosl.fakulty ke službě Slova a svátostí
pověření diakona ke službě Slova a svátostí
pověření presbytera ke službě Slova a svátostí
pověření výpomocného kazatele ke službě Slova
pověření ke službě presbyterské
pověření ke službě sborové sestry (bratra)
pověření ke službě učitele bohosloví

Druhá část obsahuje rovněž sedm formulářů ustanovení: správce sboru - seniora - seniorátního kurátora - členů seniorátního výboru - synodního seniora - synodního kurátora - členů synodní rady.

a) POVĚŘENÍ

Progresivním prvkem v agendě je to, že rozšiřuje okruh služeb,

k nimž se v církvi pověřuje. Činí tak nejen užitím téhož termínu (pověření), nýbrž i tím, že formuláře jsou formulovány analogicky, aby vyniklo, že jde o jediné povolání. Kromě toho agenda uvažuje o pověření ke službě misijní, která však zatím v životě naší církve nemá pevnou formu, a proto není pro ordinaci misijního pracovníka předložen žádný formulář.

Bohosloveckou základnou tohoto rozšíření je (v souladu s elaborátem o ordinaci) myšlenka zvláštních darů (charismat), které Duch svatý dává pro budování těla Kristova. Pověření je tedy svou nejvlastnější podstatou akt modlitební, díky za dary, jimiž Duch svatý dílo Kristovo v této době doprovází a přímluvy za službu, v nichž se mají osvědčit. Bylo by arci možno namítnout, že původ v obdarování Duchem svatým mají v š e c h n y, nejen jmenované, služby v církvi. Pojetí agendy je však možno hájit myšlenkou "reprezentace": pověření se koná jen u těch služeb, které pověřený koná výslovně jménem celého společenství.

Nový systém, agendou navrhovaný, znamená prakticky možnost, že se jedné osobě (presbyter, učitel bohosloví) dostane postupně dvojiho pověření. Toto je novum. Autoři agendy si byli vědomi toho, že zde překračují rámec, daný dosavadním pojetím, které zná jen ordinaci ke službě Slova a svátostí. Proto se snaží uvnitř kategorie "pověření" přece jen zavést rozdíl stupně. Na jedné straně je pověření ke službě Slova a svátostí (ordinace kazatele, diakona, presbytera), a na druhé straně pověření ke službě výpomocného kazatele, presbytera, sborové sestry a učitele bohosloví. Tímto řešením se agenda konformuje s dosavadní praxí naší církve, aniž zásadně usaví cestu dalšímu vývoji, který by přinesl i ordinaci ke službě presbytera a sborové sestry, jak to odpovídá klasickému schématu, jež podržela i reformace, když uznala trojí druh ordinace (v Jednotě patero) : ke službě kazatelské, presbyterské, diakonské. I elaborát o ordinaci tuto možnost vidí jako otevřenou.

b) USTANOVENÍ

Také tento akt se chápe předně jako bohoslužebný a modlitební, ne především jako správní záležitost. Důraz je položen na vzájemnost mezi ustanovovaným a lidem, jemuž má sloužit. Na vyznání ustanovovaného (jemuž v případě správce sboru předchází rekapitulace ordinačního slibu) odpovídá sbor (zástupci seniorátu, synod) ochotou instalovaného přijímat a v jeho práci podpírat, dotvrzenou podáním ruky. Formuláře jsou formulovány analogicky a zvláště otázky, kladené instalovanému, jsou velmi podobné.

V. Shromáždění svatební

Pět formulářů, které přináší tento oddíl agendy, pokrývá zhruba všechny různé situace, v nichž se sbor a kazatel ocitá při požehnání sňatku. Novým prvkem jsou formuláře 4 a a 4 b: první je určen pro sňatek manželů různé církevní příslušnosti, druhý pro sňatek křesťana a nekřesťana.

Někdejší slib manželů, který měl svou funkci, když se ve svatebním shromáždění manželství uzavíralo, je vypuštěn a nahrazen "vyznáním manželů", jež je formulováno různě, s přihlédnutím ke zvláštním okolnostem uzavřeného sňatku. Ke svatebnímu shromáždění dále patří zvěst o Boží vůli o manželství, přímluvy za manžele a požehnání: toto nelze odepřít ani v případech pastoračně nejsložitějších. Zvěstování může mít i formu volné promluvy, shrnující biblickou zvěst o manželství.

Návrh agendy podpírá tendenci, dosud nepřilíš silnou, avšak velice zdravou, aby se svatební shromáždění konala v rámci normálního bohoslužebného shromáždění sboru (v jeho přímluvné části).

VI. Pohřební shromáždění

Pastoračních situací, které se mohou vyskytnout při pohřbu, je snad ještě více než při sňatku, avšak agenda je zdařile shrnuje do tří kategorií a předkládá tři odpovídající formuláře.

Základním pilířem pohřebního shromáždění je zvěst o vzkříšení. Ta by neměla chybět v žádném typu pohřebního shromáždění. K tomuto motivu se mohou přidružit oprávněné motivy úcty k zesnulému a solidarity s pozůstalými a motiv probuzené otázky po smyslu života. V očekávání účastníků pohřebního shromáždění mohou dokonce tyto motivy převažovat. Účelem pohřebního shromáždění není výklad o smrti jako relativizující hranici lidského života; vědomí této hranice lze právě v pohřebním shromáždění předpokládat. Účelem je poukázat ke Kristovu vítězství lásky a oběti, do kterého jsme zahrnuti. Toto je pozitivní bohoslovecká tendence agendy, která je v souladu s biblickým a reformačním poselstvím, a která oprostuje pohřební shromáždění od prvků nevěcných a banálních.

Kristovo vítězství a naděje vzkříšení mají být obsahem zvěstování při pohřbu. Vděčné zamyšlení nad životem zemřelého agenda doporučuje, pokud možno od zvěstování oddělit a svěřit kurátorovi, presbyteru apod. Volné "Zamyšlení" nad smyslem života ve formuláři 3 ukazuje, že tento druh projevu, určeného netradičním posluchačům, nám všem činí největší obtíže.

Dalšími prvky pohřebního shromáždění jsou : modlitby (děkovné, kající, přímluvné) a písně, počívání.

Shrnutí a závěr

V čem je základní bohoslovecká tendence agendy?

Středem křesťanských bohoslužeb, jak věříme, je přítomnost vzkříšeného Krista. Tu nemůžeme vynutit správností liturgických slov a gest, zůstává svobodným darem Ducha svatého. Agenda v celé koncepci vyjadřuje respekt ke svobodě Ducha svatého. To se projevuje už tím, že důsledně předkládá vždy několik formulářů. Klade přitom důraz na bohatství projevů Ducha, jimiž se osvědčoval ve shromážděních lidu Kristova také v jiných dobách a na jiných místech. Tak se nová agenda stává i činitelem v tvorbě nového klimatu ekumenického. Přítomnost Kristova v Duchu svatém není věcí náhody či libovůle. Věřícímu společenství se v této věci dostává jistoty, jež je uschopňuje ke společné modlitbě díky a chval, proseb a přímluv. Modlitby obklopují zvěstování evangelia. I tzv. "služebnosti" jsou ve své podstatě rozvedené modlitební akty.

Zvěstování evangelia zůstává základní součástí bohoslužeb. Evangelium má však bohoslužby ovládat především obsahově, teologicky, ale bohoslužby nemusí nutně a bezprostředně navazovat na kázání této neděle. V nové agendě je otevřen širší prostor pro modlitebnou a vy- znevačskou odpověď na zvěst Božího slova, včetně závazku ke svědeckému úkolu ve světě.

Na rozdíl od církví s masivní liturgičností bude u nás každá snaha o prohloubení a pročištění bohoslužeb znamenat také návrat ke klasickým prvkům křesťanské bohoslužby, a tedy působit dojmem jisté archaizace. Agenda se však nevrací k bezduchému ritualismu a neobdivuje romanticky starobylost bohoslužebných forem. Snaží se naše bohoslužby obohatit o legitimní důrazy, jež křesťanská církev ve svých bohoslužbách přijala a uchovala.

Nová agenda měla splnit úkol náročný. Musela brát zřetel k mentalitě a kapacitě našeho současníka a zároveň respektovat dosavadní bohoslužebné zvyklosti našich sborů. Většina mých kritických připomínek se týká nevyváženosti právě v tomto bodu, kde se mi zdálo, že agenda přetěžuje neúměrně některé převzaté formy a formulace na úkor zvěstné sdělitelnosti těm, kdo se v našich shromážděních ocitli poprvé. - Své poznámky jsem předal komisi s prosbou, aby k nim přihlédla při definitivní úpravě agendy.

Agenda chtěla a musela sledovat řadu hledisek zároveň a někdy volila "střední cestu", jež snad někomu bude připadat jako kompromis. Jsou místa, kde bychom si přáli výrazu určitějšího vyznavačství. Je nám však jasné, že by agenda skončila v klečovitosti, když toto vyznavačství chybí v životě sborů. Zřetelné je to v oddílech o služebnosti, požehnání sňatku a pohřbu. Zde by byla snaha o výraznou důslednost teologicky neodpovědná, protože by vedla k tomu, že bychom odepsali ty, kdo stojí na pomezí církve anebo za ní a přesto si přejí požehnání sňatku či pohřební pobožnost. Agenda je v této věci pocitivá a navrhuje, abychom v takových situacích učinili, co s dobrým svědomím učinit můžeme : zvěst Božího slova a přímluvnou modlitbu vlastně odepřít nesmíme ani v případech nejproblematičtějších. Jde jen o to, aby agenda neuzavírala cestu k dalšímu vývoji k určitějšímu vyznavačství. - Chci říci : Zdánlivá kompromisnost návrhu agendy odpovídá naší současné situaci a chrání náš bohoslužebný život před výlučností, v níž bychom nakonec ne sami sobě, nýbrž evangelium Boží lásky uzavírali cestu mezi ploty. V tomto smyslu jsou každé křesťanské bohoslužby "kompromisem", který s námi lidmi uzavřela Boží odpouštějící láska.

+

Bohoslužebná kniha v naší církvi nemůže mít povahu zavazující. Agenda se proto církvi předkládá jako pomoc, doporučení a vodítko pro utváření služeb Božích. Její formulace, i když byly vypracovány pečlivě, nejsou neměnné.

Proto DOPORUČUJI SYNODU, aby návrh agendy přijal a sborům doporučil. Dále synodu NAVRHUJI : aby komisi za její práci poděkoval a pověřil ji poslední redakční úpravou textu a vypracováním druhého dílu agendy; aby uložil synodní radě postarat se o výtisk agendy.

V Praze 15. září 1981

Prof.dr. Pavel Filip

B.

První díl návrhu nové agendy (dále jen agenda) obsahuje šest samostatných kapitol:

I. Služba Slova a stolu Kristova. II. Shromáždění se křtem. III. Konfirmace a katechumenát. IV. Pověření k službě v církvi. V. Shromáždění svatební. VI. Pohřební shromáždění.

Navrhovaná první část agendy předkládá pět formulářů. První čtyři t.j. A - D₁ znají členové naší církve z nového Evangelického zpěvníku.

Už delší dobu se v naší církvi ozývaly hlasy po vytvoření agendy, která by napomáhala všem účastníkům bohoslužebných shromáždění jejich společné zakotvenosti v osvobozující zvěsti evangelia i v dobré orientaci ve všem, co se při bohoslužebném shromáždění sboru koná. Usnesení tohoto druhu přijal synod v roce 1969.

22. synodu je nyní předkládána několikaletá práce liturgického odboru synodní rady v podobě návrhu nové agendy. Původní návrh agendy byl rozeslán do sborů v roce 1972 k připomínkovému řízení. Návrh prošel rozhovory ve staršovstvech, presbyteriích a pastorálních konferencích. Došlé připomínky projednal liturgický odbor a v letech 1972 - 1980 pracoval na závěrečné podobě agendy.

Od dob reformace hledaly církve zdařilé podoby bohoslužebných pořádků, navazovaly na předešlé a vytyčovaly nové, nikoli bez ohledu na důsledky právě zvěstovaného evangelia, které volá své vyznavače často na neprošlapané cesty svědectví. Liturgická komise připravila také v tomto duchu návrh nové agendy. V základních liniích navazovala na odkaz reformace světové, zůstala otevřena prvkům církve prvních století i dědictví Jednoty bratrské. Charakteru českobratrské církve evangelické odpovídá skutečnost, že návrh nové agendy respektuje nejen novozákonní bohosloveckou tradici, jak je objevená v dosavadních výsledcích bádání o bohoslužbě prvotní církve, ale také rozmanitost reformačních zápasů v této oblasti. Živé a nosné prvky agendy podává dál, důrazy v minulosti odsunuté uvádí znovu do pořádku bohoslužeb. Přijímá také podněty nové, vycházející z častějších eumenických kontaktů a rozhovorů posledních dvou desetiletí.

I. Služba slova a stolu Kristova

Pět formulářů typu A - D₂. Základní důraz nového návrhu agendy se opírá o myšlenku s o u n ě l e ž i t o s t i služby Slova a stolu Kristova. Rozpoznání neúplnosti bohoslužeb bez večere Páně sotva vejde snadno do povědomí naší církve. Zůstává jen touha, někde už ve sborech i vžitá praxe, po jejím častějším včlenění do nedělních bohoslužeb (obvykle 1 x za měsíc).

Vyznání hříchů a slovo milosti - t.j. z p o v ě ě organicky včleněná do služby Slova je novou věcí, hodnou praktického uplatňování. Ze zkušenosti vím, že dnes nebude obtížné tento prvek začlenit do bohoslužeb v těch sborech, které nejsou poznamenány výraznou tradicí a zůstávají otevřené vůči mnoha podnětům i v této oblasti (pohraniční sbory). Jinde doporučuji důkladný a důsledný rozhovor staršovstva o agendě, příp. liturgii obecněji před rozhodováním o novém bohoslužebném pořádku.

B.

První díl návrhu nové agendy (dále jen agenda) obsahuje šest samostatných kapitol:

I. Služba Slova a stolu Kristova. II. Shromáždění se křtem. III. Konfirmace a katechumenát. IV. Pověření k službě v církvi. V. Shromáždění svatební. VI. Pohřební shromáždění.

Navrhovaná první část agendy předkládá pět formulářů. První čtyři t.j. A - D₁ znají členové naší církve z nového Evangelického zpěvníku.

Už delší dobu se v naší církvi ozývaly hlasy po vytvoření agendy, která by napomáhala všem účastníkům bohoslužebných shromáždění jejich společné zakotvenosti v osvobozující zvěsti evangelia i v dobré orientaci ve všem, co se při bohoslužebném shromáždění sboru koná. Usnesení tohoto druhu přijal synod v roce 1969.

22. synodu je nyní předkládána několikaletá práce liturgického odboru synodní rady v podobě návrhu nové agendy. Původní návrh agendy byl rozeslán do sborů v roce 1972 k připomínkovému řízení. Návrh prošel rozhovory ve staršovstvech, presbyteriálních a pastorálních konferencích. Došlé připomínky projednal liturgický odbor a v letech 1972 - 1980 pracoval na závěrečné podobě agendy.

Od dob reformace hledaly církve zdařilé podoby bohoslužebných pořádků, navazovaly na předešlé a vytyčovaly nové, nikoli bez ohledu na důsledky právě zvěstovaného evangelia, které volá své vyznavače často na neprošlapané cesty svědectví. Liturgická komise připravila také v tomto duchu návrh nové agendy. V základních liniích navazovala na odkaz reformace světové, zůstala otevřena prvkům církve prvních století i dědictví Jednoty bratrské. Charakteru českobratrské církve evangelické odpovídá skutečnost, že návrh nové agendy r e s p e k t u j e nejen novozákonní bohosloveckou tradici, jak je objevená v dosavadních výsledcích bádání o bohoslužbě prvotní církve, ale také rozmanitost reformačních zápasů v této oblasti. Živé a nosné prvky agendy podává dál, důrazy v minulosti odsunuté uvádí znovu do pořádku bohoslužeb. Přijímá také podněty nové, vycházející z častějších ekleziologických kontaktů a rozhovorů posledních dvou desetiletí.

I. Služba slova a stolu Kristova

Pět formulářů typu A - D₂. Základní důraz nového návrhu agendy se opírá o myšlenku s o u n ě l e ž i t o s t i služby Slova a stolu Kristova. Rozpoznání neúplnosti bohoslužeb bez večere Páně sotva vejde snadno do povědomí naší církve. Zůstává jen touha, někde už ve sborech i vžitá praxe, po jejím častějším včlenění do nedělních bohoslužeb (obvykle 1 x za měsíc).

Vyznání hříchů a slovo milosti - t.j. z p o v ě ě organicky včleněná do služby Slova je novou věcí, hodnou praktického uplatňování. Ze zkušenosti vím, že dnes nebude obtížné tento prvek začlenit do bohoslužeb v těch sborech, které nejsou poznamenány výraznou tradicí a zůstávají otevřené vůči mnoha podnětům i v této oblasti (pohraniční sbory). Jinde doporučuji důkladný a důsledný rozhovor staršovstva o agendě, příp. liturgii obecněji před rozhodováním o novém bohoslužebném pořádku.

II. Shromáždění se křtem

Zahrnuje dva formuláře pro křest dospělého, čtyři pro křest nemluvněte. Jejich specifikum je v tom, že chtějí navázat a respektovat rozdílnou pastorační situaci při křtu dětí. Přínosem je, že tato svátost se vysluhuje v bohoslužebném shromáždění s možností umístění do jeho první nebo druhé části.

Zvolit křest dospělého na neděli s vysluhováním večere Páně jen zvýrazňuje myšlenku, že druhá svátost (VP) je ohniskem křesťanova života (obdoba v prvotní církvi!).

Potvrzením odpovědnosti sboru při křtu, konkrétně presbyterů, za další pastýřskou službu pokřtěnému, je významným důrazem sborotvornosti i výrazem potřebné pomoci v složitostech současného života víry.

III. Konfirmace a katechumenát

Tento oddíl zahrnuje hned pět konfirmačních formulářů, formulář při přijímání katechumena a (dost nešťastný název) prezentaci. Umístění prezentace na tomto místě v agendě zdůrazňuje skutečnost, že nesupluje křest. Novým prvkem je vzkládání rukou s přímluvnou modlitbou. V oblasti seniorátu moravskoslezského (bezpochyby i jinde) už staršího data. Zůstává-li dnes konfirmace v řadě sborů periodikem, t.j. koná se v intervalech 2 - 3 let, je správné podtrhnout ekklesiologický charakter této slavnosti sboru. Byť i v nepatrném počtu konfirmandů, dotvrzuje dominující Boží milost nad církví, kterou Pán Bůh zachovává ve všech dobách. Z vizitačních návštěv jsem poznal, že sbory a staršovstva takto konfirmaci také rozumějí.

Biblický verš, předávaný konfirmandům, nechť má své pevné místo v agendě. V církvi bude dlouho chápán jako "životní heslo".

IV. Pověření k službě v církvi

Tento oddíl zahrnuje v první části vysvětlení a formuláře:

- 1) k pověření (OFDINACI)
- 2) k ustanovení (INSTALACI) ke službě v církvi.

ad 1) Pověření ke službě Slova a svátostí:

kazatele - absolventa bohosl.fakulty
diakona
presbytera

Pověření ke službě Slova: výpomocného kazatele

Pověření ke službě: sborové sestry (bratry)
presbyterské
učitele bohosloví

v druhé části formuláře pro pověření: správce sboru
seniora
seniorátního kurátora
členů seniorátního výboru
synodního seniora
synodního kurátora
členů synodní rady

Novým prvkem je zde rozšířená stupnice služeb, k nimž církev pověřuje své členy. Text jednotlivých formulářů podtrhuje myšlenku, že i při rozličných pověřeních jde o jedinou službu v Kristově církvi. Okruh pověření je v agendě rozšířen - a přece také i při rozšíření vymezen, aby byla patrná, že jde o pověření ke službě v zastoupení celku sboru či církve.

ad 2) Ustanovení

Místo v rámci bohoslužebném vystihuje jeho podstatu. Je-li v CZ ustanovena parita v zastupování na veřejnosti mezi kazatelem a kurátorem (sbor, seniorát, synodní rada), není tak docela patrná z otázek pokládaných při ustanovení.

V. Shromáždění svatební

Předloženo je pět formulářů. Pro tento počet je důvod v rozmanité pastorační situaci našich sborů při této službě. Formulář 4 a 4a 4 b respektuje situaci 1) konfesijně smíšeného páru a 2) sňatek křesťanů a partnera bez církevní příslušnosti. Podobně uvádí agenda různě formulovaná VYZNÁNÍ MANŽELŮ na místě někdejšího manželského slibu.

"Svatební kázání" má respektovat pastorační situaci zvláště výrazně. Je to po mém soudu slovo osobního zvěstování evangelia právě těmto dvěma. Dobrá znalost snoubenců je velikou pomocí kazatelů.

VI. Pohřební shromáždění

Pro tuto službu předkládá agenda jen tři formuláře. Zdá se to na první pohled málo, máme-li na mysli velikou pestrost běžných pastoračních případů v této oblasti. Nicméně základní linie všech formulářů zmiňuje to nejpodstatnější pro pohřební shromáždění.

Závěrečné slovo

"Nebo kdežkoli shromáždí se dva nebo tři ve jménu mém, tuž jsem já uprostřed nich." Mat. 18,20.

Živý, vzkříšený, přítomný Kristus, moc a dary jeho Ducha ustavují společenství církve. Způsoby a podoby služeb Božích jsou jen naším lidským pokusem z naší strany vykonat všechno, abychom byli otevřeni jeho působení a jeho darům. Každá agenda v tomto smyslu zůstane nedokončeným a otevřeným dílem i při vědomí, že jsme vykonali v té chvíli všechno, aby živý Kristus působil v nás a při nás dílo svého království. Tato agenda to ví - a to je dobře. Ví také, že Boží moc působila a působí všelijakým způsobem v minulosti i dnes v církvích a seskupeních Kristových vyznavačů. Vyjadřuje totéž přání pro ty, kdo se jí dají vést na cestu Boží chvály.

Přijetím a zařazením některých prvků do bohoslužebného pořádku, v minulosti podsunutých, nepodezírejme agendu z konzervatismu a staromilství.

Na sborech a staršovstvech zůstává odpovědnost, aby zralým, uvážlivým rozhodnutím ztvárnily podobu svých bohoslužebných shromáždění.

V návrhu direktoria ke službám Božím čteme v agendě:

"V naší bohoslužebné tradici, která dnes nezachovává výrazně žádný z klasických reformačních typů, není možno zavést povinně jednotnou bohoslužebnou agendu. Nebylo by to ani přiměřené novozákonní tradici, ve které se nesetkáváme s pevně stanovenými liturgickými pořady. Ani typy bohoslužebných pořádků, které uvádíme v agendě, nechtějí být zavazujícím zákonem. Je možné, aby si sbor zvolil jeden z předložených typů a při něm setrval ... V případě, že by se některá staršovstva rozhodla spojovat jednotlivé prvky různých formulářů, nechť se to děje s pozorným přihlédnutím k pokynům direktoria a s vědomím, že každý bohoslužebný pořádek představuje organický celek.

Liturgická svoboda totiž neznamenaá neodpovědnost a lehkomyšlnost, takže by bohoslužebný pořádek nepodléhal žádným pravidlům. Staršovstvo s kazatelem nesou za bohoslužebný pořádek ve sboru plnou odpovědnost."

Agenda se může stát dobrým pomocníkem všem kazatelům, pomocným kazatelům i předčitatelům ve sborech a v kazatelských stanicích.

Bude také knihou, kterou budou držet v rukou předsedající bohoslužeb před zraky shromáždění. Doporučuji, aby i po vnější stránce byla knihou vzhlednou, vytištěna dobře čitelným textem, možno-li v barevném rozlišení textů, na trvanlivém papíru a v dobré vazbě. Věcné připomínky a poznámky k jednotlivým kapitolám agendy jsem odevzdal poradnímu odboru liturgickému, který je projedná a posoudí při závěrečné redakci textu agendy.

DOPORUČUJI SYNODU, aby návrh 1. dílu agendy přijal a sborům doporučil k užívání, k radostné chvále Pána Boha - našeho Stvořitele, Pána Ježíše Krista - našeho Spasitele a Ducha svatého - našeho Posvětitel.

V Olomouci 13. října 1981

Josef Hromádka,
farář a senior

1 A

XII. SYNOD - listopad 1981

Tisk č. 19 A

N Á V R H Y S Y N O D N Í R A D Y P R O 22. S Y N O D

- C/1 Synod schvaluje ve smyslu § 10,4 a § 29,1 CZ ustanovení nových duchovenských tajemníků synodní rady b. Ctirada Nováka a ses. Milady Mrlinové za celocírkvní kazatele.
- C/2 Synod ponechává platnost statutu celocírkvních kazatelů bratřím Dr. Eugenu Zelenému, Josefu Svatoňovi a Bohumíru Sedliskému i po jejich odchodu do trvalého nebo částečného důchodu, tak aby mohli podle potřeby i svých možností nadále vypomáhat kazatelskou službou v celé církvi.
- D/1 Synod ukládá synodní radě, aby zajišťovala i nadále poskytování sociálních výpomocí zaměstnancům církve z prostředků církevních i z darů sesterských církví v zahraničí. V sociální výpomoci nechť je zejména pamatováno na kazatele důchodce, na vdovy po kazatelích a na nezaopatřené děti kazatelů. - Synodní rada nechť předloží návrh zásad pro poskytování sociální výpomoci synodnímu zastupitelstvu na jaře příštího roku.
- D/2 K zajištění finančních prostředků na částečnou úhradu nákladů sociální pomoci se zvyšují celocírkvní repartice počínaje rokem 1982 u všech sborů lineárně o 20%. - Zajištění sociální výpomoci podle stávajících zásad končí dnem 31. 12. 1981.
- D/3 Synod se usnáší, aby mimopražským členům synodu, včetně přizvaných členů církve s hlasem poradním, byla vyplacena náhrada cestovních výloh (cestné, diety, nocležné) podle směrnic o náhradě cestovních výloh. Pražským členům synodu se poskytne jednorázová náhrada ve výši Kčs 80,-. Tato vydání, jakož i všechna ostatní vydání spojená s přípravou a konáním XXII. synodu, se uhradí z repartice 1981.

198

N Á V R H Y K O N V E N T U P R O S Y N O D

- A/1. Synod prosí Ekumenickou radu církví, aby obě komise, které pracovaly na překladu Písma Starého a Nového zákona, pokračovaly v práci stálým studiem textu a shromažďováním připomínek pro nové vydání.

Pražský

- A/2. Nechť je ustavena "biblická komise", složená z odborníků jazykových (hebrejšтина, řečtina, čeština) a teologů, která by pečovala o stále přesnější a výstižnější překlad bible do češtiny. Přípravovala by materiál, který by byl použit pro další vydání české bible.

Odůvodnění: Práce s biblí je jednou ze základních v církvi. Když se opět po dlouhých dobách objevil nový překlad, bylo by třeba připravit podmínky pro plynulou nepřetržitou práci. Každý překlad je jen lidským dílem, a proto potřebuje stále pečlivou, odbornou a kritickou revizi. Nemůže ji konat jednotlivec. Komise by shromažďovala a zpracovávala jednak připomínky čtenářů, jednak by sledovala a zpracovávala výsledky biblických věd.

Liberecký

- A/3. Synod nechť pověří synodní radu, aby v době co nejdříve ustanovila komisi pro přípravu revize ekumenického překladu Písem svatých. Navrhujeme, aby byla jmenována jedna komise pro obě části bible. Synod nechť vyzve církve, které ekumenický překlad užívají, aby se svými zástupci podílely na revizi tohoto překladu. Vděčnost za nový překlad nám nesmí zavírat oči před jeho nedostatky formálními i věcnými. Rozličný přístup překladatelských skupin k překladu bible se projevil i v nejednotné úpravě Starého a Nového zákona, a tato nejednotnost narušuje kontinuitu biblické tradice.

Chrudimský

- A/4. Synod vyzývá členy církve, staršovstva a kazatele, aby se během příštích pěti let intensivně obírali ekumenickým překladem Písem svatých, kriticky hodnotili oddíly, verše, slova, poznámky, odkazy i celou koncepci překladatelských skupin, srovnávali překlad s překlady jinými, zvláště s Kralickou biblí, a výsledky své práce zasílali k použití pro přípravu revidovaného vydání překladu SZ a NZ.

Chrudimský

- A/5. Synod ukládá synodní radě, aby usilovala o další vydání nového překladu Písma svatého (český ekumenický překlad). Péče o přípravu nových vydání nechť je svěřena oběma dosavadním překladatelským komisím (sz i nz). Ty nechť pečlivě shromažďují připomínky, návrhy a opravy překladu a podle nich provedou revizi dalších vydání.

Poličský

Synodní rada doporučuje, aby návrhy A/1 až A/5 byly shrnuty do jednoho návrhu, který by mohl mít například následující znění:

"Synod prosí Ekumenickou radu církví, aby obě komise, které pracovaly na překladu Písma Starého i Nového zákona, pokračovaly v práci stálým studiem textu a shromažďováním připomínek a tak připravovaly nové vydání ekumenického překladu. Synod vyzývá členy církve, staršovstva a kazatele, aby se intenzivně obírali ekumenickým překladem a své připomínky předkládali překladatelským komisím prostřednictvím synodní rady."

- A/6 Synod ukládá synodní radě, aby se postarala o nové vydání poznámek Kralických ke SZ i NZ.

Pražský

- A/7 Synod se usnází:

- a) aby napříště v komisích, které připravují knihy, které mají sloužit církvi při bohoslužbách, byli vedle odborníků a znalců také laici,
- b) aby byla s obsahem těchto knih církev seznámena tak, aby k nim mohla zaujmout stanovisko dříve, než je dostane hotové do rukou,
- c) aby vydavatelských možností případných dotisků ke zpěvníku bylo využíváno k vydávání nových písní, snadnějších variant některých doprovodů k Evangelickému zpěvníku a stylových předeher (dohér) k písním z chorálního.

Odůvodnění: Jsme vděční za nový zpěvník. Litujeme však, že v něm není ještě více nových písní. Texty některých starých písní byly ne vždy šťastně upraveny, jinde bylo ponecháno archaické znění a byly přibrány písně a verše písní dnešnímu člověku svým zněním nesrozumitelné. Harmonické úpravy některých písní jsou v poměrech většiny našich sborů stěží použitelné. Slohová úroveň doprovodů v chorálníku si vyžaduje i odpovídající úroveň předeher.

Poděbradský

- A/8 Synod ukládá synodní radě, aby pověřila hymnologický odbor k novému zharmonizování některých písní a žalmů. Evangelického zpěvníku, jejichž harmonizace nepodpírá společný zpěv shromáždění. Zvláště je toho zapotřebí u písní, které nebyly v dřívějším zpěvníku, a u nichž nelze proto použít harmonizace dřívější. Nové harmonizace nechť jsou rozeslány v podobné úpravě jako opravy chyb v chorálníku.

Zdůvodnění: Po dvou letech zkušeností s novým zpěvníkem je vedle převážně kladného hodnocení i řada oprávněných kritických připomínek k harmonizaci, melodickým úpravám a textům písní. Ukazuje se reálné upravit alespoň některé harmonizace. Tím se pomůže malým sborům a varhaníkům, kteří si nedovedou harmonizace upravit sami.

Brněnský

- A/9 Synod pověřuje synodní radu, aby hledala cesty ke sblížení naší církve s jinými křesťanskými církvemi, zvláště s těmi, které vrostly z reformace, a podávala synodům pravidelné zprávy.

Pražský

- A/10 V poselství synodu církvi nechť zazní výrazně a naléhavě připomínka povinnosti křesťanských rodičů, aby vedli své děti k víře.

Poděbradský

- A/11 XXII. synod nechť připomene všem sborům, aby nezanedbávaly bohoslužebná shromáždění nedělní a sváteční. Nechť staršovstva a kazatelé připomínají jejich nepostradatelnost pro život církve a víry každého křesťana.

Zdůvodnění: Rozumíme trendu a rytmu života většiny našich současníků - i členů našich sborů -, kteří touží po úniku z městského prostředí a po občerstvení v přírodě. Požehnání, které přijímá církev shromažďující se v neděli ke slyšení Božího slova a k chvalám Hospodinovým však pokládáme za nenahraditelné. Pokusy nahradit nedělní shromáždění celého sboru jinými formami prospěly jen příležitostně a zcela výjimečně, vcelku však selhaly. Církev, trvající důsledně na svěcení neděle, vyznává i misijně, že ani v dnešních podmínkách nemůže člověk žít jen ze své práce a odpočinku.

Chrudimský

- A/12 Konvent doporučuje překladatelské komisi, aby příští vydání ekumenického překladu Písma bylo v poznámkách doplněno slovníčkem s významem biblických jmen (jak tomu bývalo v některých starších edicích). - Případně necht je takový slovníček vydán samostatně.
Západočeský
- A/13 Děkujeme studentům teologie, kteří se zapojili do praxe v pražských sborech a pomáhají zvláště v práci mezi konfirmovanými, a prosíme, aby v této práci pokračovali a aby se i ostatní studenti podle svých možností podíleli na sborovém životě.
Pražský
- B/1 Synod ukládá synodní radě, aby ve spolupráci s Komenského evangelickou teologickou fakultou vytvořila jednoletou nebo dvouletou přípravku pro uchazeče o studium teologie, kteří nemají maturitu, a tím rozšířila a zkvalitnila přípravu kazatelů.
Zdůvodnění: příprava by napomohla zmírnit tíživý nedostatek teologicky vzdělaných kazatelů, doplnila u uchazečů bez maturity chybějící vzdělání v humanitních oborech (klasické jazyky, světové dějiny, filosofie) a navázala na dobré zkušenosti s podobným přípravným kursem, který v minulosti existoval. Sesterské církve v sousedních zemích mají se zařízeními podobnými navrhované přípravce rovněž velmi dobré zkušenosti.
Brněnský
- B/2 Synod ukládá synodní radě, aby v době co nejkratší připravila vhodný způsob studia laických kazatelů.
Zdůvodnění: Potřeba církve získat větší počet laických kazatelů velice naléhavá. Při tom je třeba najít vhodný způsob přípravy, která by byla intenzivní a zároveň odpovídala časovým možnostem zvláště zaměstnaných laiků.
- Západočeský
- B/3 Synod ukládá synodní radě, aby kromě vzdělávání stávajících výpomocných kazatelů z řad laiků nepřestávala prostřednictvím vzdělatelných shromáždění v seniorátech vyhledávat další uchazeče o tuto službu.
Zdůvodnění: Doplněním evidence výpomocných kazatelů se zjišťuje, že v některých seniorátech je k dnešnímu dni mnohem méně výpomocných kazatelů, než by bylo potřebné. Proto je nutné v seniorátech shromažďovat širší okruh zájemců o kazatelskou práci a z nich vybrat další vhodné pracovníky.
Brněnský
- B/4 Synod se usnáší na tom, aby v církvi byli soustavně vzdělávání mladí varhaníci. Doporučuje synodní radě, aby usilovala o konání instruktáže mladých varhaníků v rámci biblických kursů.
Královéhradecký
- B/5 Synod doporučuje synodní radě zařadit mezi celocírkevní biblické kursy týdenní kurs pro varhaníky (pro ty, kdo doprovázejí na harmonium, pro mladé adepty varhanictví, pro pracovníky, kteří ve sborech a seniorátech mají odpovědnost za bohoslužebný zpěv).
Odůvodnění: Kurs by posluchačům přiblížil bohatství biblických žalmů a hymnů, uvedl je do zásadní problematiky (theologické místo zpěvu ve službách Božích), zprostředkoval hlubší znalost Evangelického zpěvníku (z hlediska doprovodu, ale také obsahu písní apod.) a poskytoval prostor praktickým cvičením začínajících i zkušenějších varhaníků pod odborným vedením. Navrhovaný kurs by měl odpovídat prostě potřebě našich sborů a nepředpokládat speciálně vzdělané posluchače. Byl by pomoci k tomu, aby církev v této oblasti nestagnovala, ale zodpovědně rozvíjela své dary k Boží chvále.
Poděbradský

- B/6 Synod pověřuje prostřednictvím synodní rady příslušné odbory, aby uspořádaly celocírkevní setkání pěveckých sborů také s ukázkami nové tvorby křesťanských církví. Brněnský
- B/7 Synod žádá synodní radě, aby pověřila svůj příslušný pracovní orgán, resp. svou kancelář vypracováním dodatků k údajům o sborech a kazatelích, uveřejněných v knize "Církev v proměnách času" z r. 1969. Tyto dodatky nechť jsou vydávány ve stejném nákladu jako zmíněná kniha a ve formě její přílohy. Poděbradský
- B/8 Synodní rada nechť usiluje o to, aby náklady publikací, vydávaných v Kalichu, především Evangelického kalendáře a příručky "Na každý den", mohly být zvýšeny, a aby nebyly v žádném případě dále snižovány. Zároveň nechť synodní rada zváží možnost nového rozdělování příručky "Na každý den" s ohledem na potřeby jednotlivých sborů. Pražský
- B/9 Synod vyslovuje přání, aby vycházel časopis pro děti, nebo alespoň rozšířená příloha pro děti v časopise Český bratr. Brněnský
- B/10 Synod ukládá synodní radě, aby vypsala soutěž na sepsání příručky pro přistupující k naší církvi, která by stručnou, jasnou a svědecky oslovující formou podala nejzákladnější informace o tom, co věříme a chceme dnešnímu člověku slovem i životem dosvědčit, a obsahovala stručný nástin historických kořenů a vzniku naší církve a jejího uspořádání.
Odůvodnění: V naší misijní a evangelizační práci máme vždy znova potíže s tím, že lidem, kteří se zajímají o naši církev nebo k ní přistupují, nemáme co dát do rukou, když se chtějí seznámit s nejzákladnějšími informacemi o tom, co věříme a učíme, o historii, zřízení a rádech naší církve. "Zásady" nevyhovují tomuto účelu zejména tím, že nejsou srozumitelné, a proto neoslovují lidi prosté a ve věcech duchovních neobeznalé. Katechismy a příručky pro konfirmandy nevyhovují jednak svou formou, která je zaměřena k dospívající a ve sboru již rostoucí mládeži, jednak tím, že už většinou neodpovídají na otázky dnešního člověka. Poděbradský
- B/11 Synod ukládá synodní radě, aby zajistila vypracování příručky pro věřící členy, která by ukazovala na misijní poslání církve a obsahovala i návod, jak to učinit. Západočeský
- B/12 Synod ukládá synodní radě, aby vydala leták pro členy církve, kteří se stali rodiči, ve kterém nechť je jim povinnost svědectví, vedení k víře jejich dětí a uvedení jich do církve, těla Kristova, jež je zároveň radostnou výsadou jejich rodičovství, vhodnou formou připomenuta.
Odůvodnění: Zneklidňujícím jevem v naší církvi je skutečnost, že mnozí rodiče - členové církve - své děti nepřinášejí ke křtu ani k presentaci ani nijak za součinnosti církve nepečují, aby se dětem dostalo svědectví víry a rostly pod vlivem Božího slova. Svědectví a vedení k víře patří k povinnostem každého rodiče, který je členem církve. Poděbradský
- B/13 XV.konvent východomoravského seniorátu navrhuje synodu, aby synodní radu pověřil jmenováním bratrů a sester, kteří by vypracovali a) náměty pro rozhovor se snoubenci a text letáčku pro snoubence
b) náměty pro rozhovor s rodiči, žádajícími křest dítěte, a text letáčku pro rodiče. Východomoravský

- B/14 Jsme vděční za to, že byl vydán a dán do prodeje Ekumenický překlad bible. Protože často dostávají do rukou překlad lidé, kterým chybí základní informace o bibli, prosíme synodní radu, aby vydala vhodnou brožurku k tomuto účelu. Jako předloha by mohla sloužit studie prof. J. B. Součka "Jak číst bibli", doplněná současnými informacemi.
Pražský
- B/15 Synod konstatuje, že počet titulů a náklad knih s duchovní tematikou, zvláště pro prosté čtenáře, je malý. - Synod vyzývá synodní radu, aby nadále jednala s kompetentními úřady o zvýšení vydávání náboženské literatury u nás.
Západočeský
- B/16 Konvent žádá synodní radu, aby v příštích letech bylo uváděno v Evangelickém kalendáři řazení sborů střídavě ve dvojím uspořádání: v jednom roce řazení sborů podle příslušnosti do seniorátů; v druhém roce abecední řazení sborů.
Zdůvodnění: Řazení sborů podle seniorátů napomůže získat i ze schematismu lepší povědomí o jednotlivých seniorátech. Také při návštěvách vzdálenějších krajů si bude moci kdokoli vyhledat nejbližší sbor snadněji než při dosavadní abecedním uspořádání. Řazení podle seniorátů ostatně naváže na dřívější praxi.
Západočeský
- B/17 Synod pověřuje synodní radu, aby připravila celocírkevní shromáždění confirmovaných.
Brněnský
- B/18 Synod nechť pověří synodní radu, aby pokračovala v jednání se státní správou o povolení kursů pro confirmované bez omezení věku.
- Pokládáme za velmi důležité, aby právě mládež od doby confirmace do 18 let se mohla účastnit celocírkevních prázdninových kursů.
- Jsme přesvědčeni, že synodní rada vede v tomto směru mnohá jednání, a naši žádost nechť bere jako přání těch, kteří touží po společenství mladých bratří a sester.
Východomoravský
- B/19 Synod podporuje synodní radu v jejím úsilí o konání celocírkevních kursů pro confirmované od 14 let, aby tak byl umožněn návrat k dřívější dlouhodobé praxi, kdy účast confirmovaných nebyla věkovou hranicí omezována.
Brněnský
- B/20 Synod ukládá synodní radě, aby usilovala o umožnění vysílat služby Boží českobratrské církve evangelické rozhlasem, podobně jako je tomu v některých jiných socialistických státech.
Královéhradecký
- B/21 Synod žádá synodní radu, aby pokračovala v jednání se státní správou o vysílání bohoslužeb rozhlasem.
Odůvodnění: Myslíme zvláště na nemocné a vzdálené členy našich sborů.
Poděbradský
- C/1 S ohledem na řadu neobsazených sborů nechť synodní rada spolu se seniorátními výbory mají na mysli účelné obsazování sborů a ve větší míře uplatňují svoji doporučující pravomoc podle CZ § 21. Ať jsou kazatelé vedeni od svých "práv zakotvených v presbyterním zřízení" k biblickému ".... aj, já, pošli mne,"
Moravskoslezský
- C/2 Synod pověřuje synodní radu, aby vzhledem k nedostatku kazatelů řídila za pomoci seniorátních výborů (případně ještě dalšího k tomu zřízeného orgánu) obsazování uprazdněných sborů tak, aby rozmístění kazatelů bylo pokud možno zeměpisně rovnoměrné a i jinak účelné a pro církev jako celek nejlépe vyhovující.
Chrudimský

C/3 Synod doporučuje úpravu dvou paragrafů církevního zřízení:

1. § 20,5: Staršovstvo volí ze sebe kurátora a další funkcionáře. Zvoleného kurátora uvede v úřad senior. Za předsedu si staršovstvo zvolí kazatele nebo kurátora, druhý z nich je místopředsedou.
2. § 30,50: Synodnímu seniorovi zejména přísluší uvádět v úřad seniory a seniorátní kurátory.
3. § 30,4: Synodního seniora a synodního kurátora uvádí v úřad synod, který je zvolil. Oba dva se stávají uvedením v úřad členy synodu.

Odůvodnění: V zájmu zvýraznění presbyterního charakteru církve je vhodné doplnit paragrafy církevního zřízení, pojednávající o kazatelích sborů, seniorech a synodním seniorovi odpovídajícími paragrafy vymezujícími zevrubněji práva, povinnosti a pověření sborových a seniorátních kurátorů jakož i kurátora synodního.

Liberecký

C/4 Podáváme návrh na obnovení tříletého cyklu synodů ČCE (místo dvouletého) a na znovuprojednání této otázky předepsanou cestou.
-Změna CZ § 27, odst.3-

Moravskoslezský

C/5 Synod ukládá synodní radě, aby vyřešila otázku duchovenského tajemníka synodní rady pro práci s konfirmovanými. Brněnský

C/6 Synod ukládá synodní radě, aby hledala řešení, jak obsazovat místa tajemníků také jinými pracovníky církve než kazateli v činné službě.

Odůvodnění: V současné době, kdy jsou už celé desítky uprázdněných sborů, které nelze obsadit pro nedostatek kazatelů, považujeme za neúnosné, aby kazatelé ze sborů byli odvoláváni na administrativní funkce a jejich místa ve sborech zůstávala prázdná.

Pražský

C/7 Synod pověřuje synodní radu, aby jednala s příslušnými státními orgány o možnosti pastoračních návštěv farářů u těch vězňů, kteří o tuto návštěvu požádají.

Zdůvodnění: "Pamatujte na vězně, jako byste byli uvězněni s nimi; pamatujte na ty, kdo trpí, vždyť i vás může potkat utrpení" (Žd 13,3)

Horácký

C/8 V posledních desetiletích dochází k velkému přesunu obyvatelstva do městských sídlišť. S lítostí zjišťujeme, že je tento pohyb často příležitostí pro vlašné členy našich sborů k tomu, aby uvolnili svá pouta s církví. Současně vyznáváme, že se ve sborech nedovedeme vzájemně informovat o pohybu členů a vynalézávě se ujímat těch, kteří jen těžko nalézají nové společenství víry. V zájmu členů církve, kteří dnes žijí na sídlišťích, v zájmu lidí starých a nepohyblivých, rodin s malými dětmi, i pod tlakem své misijní odpovědnosti pověřuje synod seniorátní výbory a synodní radu, aby naléhavě hledali možnost, jak přesunout dosavadní nevyhovující kazatelské stanice, případně vytvořit nové stanice v oblasti velkých sídlišť. Řešení vidíme v tom, že státní správa poskytne pronájem vhodného prostoru ke shromážděním, která by měla mít ekumenický charakter. Dočasně by bylo možno tuto situaci vyřešit tím, že by byl získán souhlas státní správy ke shromážděním v soukromých bytech členů církve podle předchozího ohlášení.

Pražský

Usnesení XXII. synodu

U S N E S E N Í XII. S Y N O D *

(11. - 14. listopadu 1981)

I. Přijaté texty a výsledky voleb

1. Synod přijal pozdravný telegram prezidentu ČSSR Dr. Gustávu Husákovi. Text byl zveřejněn v Aktualitách č.18/1981.
2. Synod přijal pozdravný telegram ministru kultury ČSR doc.Dr.Milanu Klusákovi, ČSc. Jeho text byl zveřejněn v Aktualitách č.18/1981.
3. Synod přijal Poselství 22. synodu sborům. - Text byl rozeslán všem sborům církve jako příloha Aktualit č. 18/1981.
4. Synod schválil zprávu synodní rady včetně zprávy o hospodaření církve.
5. Do synodní rady a za náhradníky byli zvoleni:
synodní senior - ThDr. Miloslav Hájek
náměstek synodního seniora - ThDr Josef Hlaváč
třetí člen SR z řad kazatelů - Josef Hromádka
třetí člen SR z řad presbyterů - Vladimír Pistor
náhradníci SR z řad kazatelů
první náhradník - Miroslav Brož
druhý náhradník - Bohumil Otřísal
třetí náhradník - Cyril Horák.
6. Církevní pastýřská rada -
za členy byli zvoleni: ThDr Václav Kejř
JUDr František Škarvan
František Kaštánek
za náhradníky byli zvoleni: MUDr Zdeněk Susa
ThDr JUDr Jaroslav N.Ondra
Alžběta Růžičková
Miloš Šourek
Vladimír Chadim
Josef Kovář
7. Revisoři celocírkevního hospodaření
Byli zvoleni: Jaromír Luňák, Zdeněk Šorm
za náhradníky byli zvoleni: Josef Kočvara, Ing Luboš Šimek

II. Vyznání a dílo církve

1. O r d i n a c e

Synod přijímá elaborát o ordinaci jako shrnutí poznání, jež až dosud bylo naší církvi darováno. Činí to v naději, že i v této otázce budeme vedeni k hlubšímu poznání a přesnějšímu vyjádření. Synod doporučuje, aby elaborát sloužil nepříště jako východisko úvah o ordinaci. Usnází se postoupit tento elaborát všem křesťanským církvím u nás s prosbou o rozhovor, jehož cílem by bylo vyjasnění vzájemného uznání ordinované služby.

2. A g e n d a

Synod přijímá 1. díl Agendy jako pomoc k oslavování Hospodina a vzdělávání Kristova lidu v bohoslužebném společenství sborů a usnáší se, aby agenda byla vytištěna.

3. V e č e ř e P á n ě s d ě t m i

Synod má za to, že otázku večere Páně s dětmi není možno řešit odděleně od problémů s tím souvisejících, zvláště také od celkově prohloubeného pochopení večere Páně samé. Elaborát poradního odboru teologického se postupuje sborům jako informace o této otázce. V této souvislostivěšak synod upozorňuje na naléhavý úkol přivádět děti pod vliv evangelia a Ducha Kristova. Vyzývá sbory, aby se tomuto úkolu věnovaly s novou soustředěností a vynalézavostí.

4. M i s i e

- A) Synod v pokání za nesplněné úkoly a s prosbami za dary Ducha svatého i nové možnosti ke službě soustředil svou pozornost na misijní poslání církve. Synod pověřuje synodní radu, aby rozeslala všem kazatelům a staršovstvům církve oba elaboráty s významnými podněty z diskuse, a synod vyzývá sbory i kazatele:

- a/ k důkladnému studiu předloženého materiálu
- b/ k rozhovoru o misi sborů ve staršovstvu a ve sboru
- c/ k prvním krůčkům na cestě misijní služby.

Synod ukládá seniorátním výborům:

- a/ promýšlet v seniorátech oba elaboráty na pastorálních a presbyterních konferencích
- b/ vést sbory k misijní službě.

- B) Synod pověřuje synodní radu vypsáním anonymní soutěže prací na jakémkoliv misijní téma a nejvhodnějších sedm z nich dát k dispozici celé církvi.

5. N o v ý p ř e k l a d P í s m a

Synod prosí Ekumenickou radu církví, aby obě komise, které pracovaly na překladu Písma Starého i Nového zákona, pokračovaly v práci stálým studiem textu a shromažďováním připomínek, a tka připravovaly nové vydání ekumenického překladu. Synod vyzývá všechny členy církve, staršovstva a kazatele, aby se intenzivně obírali ekumenickým překladem a své připomínky předkládali překladatelským komisím prostřednictvím synodní rady.

6. N o v ý z p ě v n í k

Synod ukládá synodní radě, aby pověřila hymnologický odbor k novému zharmonisování některých písní a žalmů evangelického zpěvníku, jejichž harmonisace nepodpírá společný zpěv shromáždění. Zvláště je toho zapotřebí u písní, které nebyly v dřívějším zpěvníku, a u nichž nelze proto použít harmonisace dřívější. Nové harmonisace nechť jsou rozeslány v podobné úpravě jako opravy chyb v chorálníku.

7. K o m i s e p r o o t á z k y v ě d y a v í r y

Synod se usnáší, aby byla při synodní radě opět zřízena pracovní skupina pro otázky vědy a víry.

8. V y d a v a t e l s k é v ě c i

- A) Synod podporuje úsilí synodní rady o nové vydání Kralických poznámek ke Starému i Novému zákonu.
- B) Synod se usnáší, aby byla církev seznámena s obsahem knih, které mají sloužit při bohoslužbách, a to tak, aby k nim mohla zaujmout stanovisko dříve, než je dostane hotové do rukou.

9. K a z a t e l é t.č. b e z s t á t n í h o s o u h l a s u

- A) Synod se obrací na synodní radu a bratry kazatele, kteří jsou t.č. bez státního souhlasu a prosí je, aby i nadále společně jednali o možnosti návratu do církevní služby.
- B) Synod doporučuje synodní radě, seniorátům a sborům, aby zvaly bratry a sestry kazatele, kteří t.č. nemají státní souhlas do svých poradních odborů a komisí a svěřovaly jim odborné úkoly, které nevyžadují státní souhlas. Synod prosí celou církev, aby se snažila tyto bratry a sestry kazatele v jejich těžkém postavení podepřít a jim pomáhat.

10. P a s t o r a č n í n á v š t ě v y v ě z ň ů

Synod pověřuje synodní radu, aby jednala s příslušnými státními orgány o možnosti pastoračních návštěv kazatelů u těch vězňů, kteří o tuto návštěvu požádají a současně projednala možnost předání bible pro osobní potřebu vězně.

11. K a z a t e l s k á m í s t e v o b l a s t i v e l k ý c h s í d l i š ť

Synod pověřuje seniorátní výbory a synodní radu, aby naléhavě hledaly možnost jak přesunout dosavadní nevyhovující kazatelské stanice, případně vytvořit nové stanice v oblasti velkých sídlišť.

- 12. Synod doporučuje, aby se staršovstva a sbory seznámily se Zprávou synodní rady pro XXII. synod a učinily ji podkladem zkoumání své situace i ujasňování vlastního poslání.

- 13. Synod pověřuje synodní radu, aby požádala poradní odbor teologický o vypracování elaborátu "s t r u k t u r y c í r k v e j a k o n á s t r o j m i s i e" s přihlédnutím k elaborátům o církvi z předcházejících synodů. (Tento návrh nechť je vzat v úvahu jako případné téma příštího synodu.).

III. V ý c h o v a a v z d ě l á n í

1. K a z a t e l s k é s e m i n á ř e

Synod pověřuje synodní radu, aby každoročně pořádala pro absolventy Komenského bohoslovecké fakulty první tři roky po jejich nástupu do služby církve povinné čtrnáctidenní kazatelské semináře.

2. V z d ě l á v á n í v ý p o m o c n ý c h k a z a t e l ů

Synod vybízí sbory a senioráty a pověřuje synodní radu, aby věnovaly pozornost soustavnému vzdělávání výpomocných kazatelů a diaconů.

3. I n s t r u k t á ž p r o v a r h a n í k y

Synod vidí naléhavost soustavného vzdělávání varhaníků, sbormistrů a ostatních zájemců o zpěv a hudbu v církvi. Zmocňuje synodní radu, aby prostřednictvím svého poradního odboru pro hudbu a zpěv zajišťovala ve spolupráci se seniorátními výbory konání instruktáží.

4. P ě v e c k é s b o r y a s k u p i n y

Synod pověřuje synodní radu, aby prostřednictvím svých PO byla nápomocna při setkání pěveckých sborů a hudebních skupin.

5. Z v ý š e n í n á k l a d u p ř í r u č k y " Na každý den "

Synod pověřuje synodní radu, aby usilovala o zvýšení nákladu příručky Na každý den. Zároveň nechť synodní rada zváží možnost nového rozdělení příručky s ohledem na potřeby jednotlivých sborů.

6. R o z š í ř e n í d ě t s k é r u b r i k y v Č e s k é m b r a t r u

Synod pověřuje synodní radu, aby usilovala o rozšíření rubriky pro děti v časopise Český bratr.

7. P o m ů c k a " J a k č í s t b i b l i "

Synod pověřuje synodní radu, aby vydávala pomůcky jak číst bibli.

8. P ř í r u č k a " C o v ě ř í m e "

Synod pověřuje synodní radu, aby vypsala soutěž na sepsání příručky, která by stručnou, jasnou a svědecky oslovující formou podala nejzákladnější informace o tom, co věříme a co chceme dnešnímu člověku dosvědčit slovem a životem.

9. D o p i s y č l e n ů m c í r k v e

Synod pověřuje synodní radu, aby vydala čtyři tištěné dopisy pro členy církve, kteří se stali rodiči, pro ty, kteří se připravují na manželství, pro novomanžele, a pro pozůstalé.

10. A u t o ř i n á b o ž e n s k é l i t e r a t u r y

Synod pověřuje synodní radu, aby vyhledávala autory náboženské literatury pro prosté čtenáře a jednala o případné zvýšení vydávaných titulů.

11. P ř e h l e d y s b o r ů

Synod pověřuje synodní radu, aby zajistila uvádění přehledů sborů v Evangelickém kalendáři též podle seniorátů. Doporučuje také zpracovat časové údaje o bohoslužbách v kazatelských stanicích.

12. C e l o c í r k e v n í s h r o m á ž d ě n í k o n f i r m o v a n ý c h

Synod pověřuje synodní radu, aby připravovala každoročně celocírkevní shromáždění confirmovaných.

13. K u r s y p r o m l á d e ž b e z o m e z e n í v ě k u

Synod pověřuje synodní radu, aby pokračovala v jednání se státní správou o povolení kursů pro confirmované bez omezení věku.

14. Časopis pro mládež

Synod pověřuje synodní radu, aby jednala se státní správou o obnovení časopisu pro mládež.

15. Kurs pro pracovníky mezi nekonfirmovanými

Synod pověřuje synodní radu přípravou celocírkevního kursu pro pracovníky mezi nekonfirmovanými. Synodní rada nechť dbá na to, aby se podobné kursy konaly i v seniorátech.

16. Biblické meditace v rozhlase

Synod pověřuje synodní radu, aby projednala v Ekumenické radě církví v ČSR zařazování biblických meditací v rozhlase.

17. Prázdninové brigády

Synod pověřuje synodní radu, aby jednala se státní správou o pořádání letních prázdninových brigád mladých členů církve na pomoc našemu hospodářství.

IV. Organizace a správa

A. Změny a opravy církevního zřízení a řadů pravoplatně usnesené:

1) CZ § 25,2 nové znění:

"Volba farářů do seniorátního výboru se děje jen z kandidátů vybraných volbou seniorátního zastupitelstva a ze dvou dalších kandidátů na každé duchovenské místo, pro které se vyslovila svým usnesením alespoň třetina staršovstev seniorátu při přípravě volby."

2) CZ § 27,8 nové znění druhého odstavce:

"Volba farářů do synodní rady se děje jen z kandidátů vybraných volbou synodního zastupitelstva a ze dvou dalších kandidátů na každé duchovenské místo v synodní radě, pro něž se vyslovila svým usnesením alespoň třetina konventů nebo seniorátních výborů. Seniorátní výbory si vyžadají před návrhem kandidátů vyjádření staršovstev svých sborů."

3) CZ § 15,3 nové znění:

"K nabytí a zcizení nemovitého majetku sboru vůbec a ke zcizení majetku, který má historickou, uměleckou nebo vědeckou cenu, a k vydání nebo půjčkám ve finančních hranicích, určených Řádem hospodaření církevních sborů, je potřebí schválení nadřízeného orgánu. Při částce přesahující tuto hranici a ke každé sborové stavbě je třeba schválení synodní rady."

4) ŘHCS článek 2, odst.3 (str. IX/3 dole)

změnit částku - místo 10.000 Kčs uvést 25.000 Kčs (jedná se o vymezení kompetence pro sbory)

5) ŘHCS článek 2, odst.3 - schválení seniorátního výboru

je třeba (str. IX/4, odst. c) místo 10.000 Kčs uvést 25.000 Kčs
místo 20.000 Kčs uvést 50.000 Kčs

6) ŘHCS článek 2, odst.3 - schválení synodní rady

je třeba (str. IX/4, odst. a) místo 20.000 Kčs uvést 50.000 Kčs.

- 7) ŘS čl.34,odst.13 - nové znění:
"voliti ze sebe na dvouleté období, začínající příštím řádným zasedáním a končící před dalším řádným zasedáním konventu, poslance do seniorátního shromáždění, a to ve sborech do 2000 duší dva, přes 2000 tři, a stejný počet náhradníků."
- 8) ŘS 47,odst.5 nově zařadit:
"Je-li farář sboru seniorem, případně konseniorem, nebo kurátor sboru seniorátním kurátorem, případně jeho náměstkem, vyšle sbor za ně další členy staršovstva staršovstvem zvolené."
- 9) ŘS čl.55,odst.2 - nové znění:
"Je-li vikář jediným duchovním správcem sboru, ustanoví mu senior některého zkušeného faráře za rádce, jehož rady a kritiky je povinen dbát. Od ustanovení rádce může udělit dispens synodní rada."
- 10) ŘS čl.56 - nově zařadit odstavec 4:
"Je-li diakon samostatným duchovním správcem sboru, ustanoví mu senior některého zkušeného faráře za rádce, jehož rady a kritiky je povinen dbát. Od ustanovení rádce může udělit dispens synodní rada."
- 11) ŘS čl.61,odst.4 1.věta nové znění:
"Nově zvolení členové a náhradníci seniorátního výboru složí při uvedení v úřad slib do rukou synodního seniora nebo k tomu pověřeného člena synodní rady." - Druhá věta zůstane beze změny.
- 12) ŘS čl.64,odst.2 - nové znění:
"... při zvláštním zasedání synodu, konaném podle řádu bohoslužebného, a to nejlépe hned po volbě, je uveden v úřad nově zvolený synodní senior předsedou nebo místopředsedou synodu za případné účasti odstupujícího synodního seniora. Předsedovi synodu přísluší, aby po krátkém projevu svém a jednoho k tomu zvoleného člena synodu (z presbyterů, pokud předsedou synodu je kazatel, nebo z kazatelů, pokud předsedou synodu je presbyter) přijal jménem synodu od synodního seniora slib a prohlásil jej jménem církve synodním seniorem."
- 13) ŘS čl.64,odst.4 - nové znění:
"Nově zvolení členové synodní rady skládají slib do rukou předsedy nebo místopředsedy synodu za účasti synodního seniora, a to zpravidla buď při instalaci nově zvoleného synodního seniora, nebo při jiném zasedání synodu, konaném podle řádu bohoslužebného. Není-li to možné, přijme předseda synodu slib v nejbližším zasedání synodní rady, k němuž bude přizván."
- 14) ŘK § 9,odst.4 - škrtnout druhou větu.
ŘK § 9,odst.4 - třetí větu nahradit následujícím zněním:
"Služby plynoucí z ordinace může vykonávat jen pokud je členem staršovstva."
- 15) JVR čl.11,odst.2 začínající slovy "Všechny předlohy ..." se ruší.
- 16) JVR čl.23,10 dosavadní znění doplnit následující třetí větou:
"Není-li to možné, přijme předseda synodu slib v nejbližším zasedání synodní rady, k němuž bude přizván."
- 17) JVR čl.24,odst.1 - nové znění:
"Předsedou staršovstva je podle volby buď kazatel nebo kurátor (CZ § 20,odst.5), seniorátnímu výboru předsedá senior (CZ § 26,odst.2) a synodní radě synodní senior (CZ § 30,odst.3).
- 18) JVR čl.30, odst.4a v závěru věty vypustit slovo "poměrně", takže bude znít "..., který obdržel nejvíce hlasů."

- 19) JVR čl.35, odst.2, druhá věta: skrtnout slova "do konventu", takže druhá věta bude znít "Mandát poslance však ztrácí přemoučen do jiného seniorátu."
- 20) JVR čl.36, odst.1c - nové znění:
"při volbách farářů ze dvou dalších kandidátů na každé duchovenské místo v synodní radě, pro něž se vyslovila svým usnesením alespoň třetina konventů nebo senioratních výborů (CZ § 27,8)."
- 21) JVR čl.36, odst.2c - nové znění:
"při volbách farářů ze dvou dalších kandidátů na každé duchovenské místo, pro které by se vyslovila svým usnesením alespoň třetina staršovstev seniorátu při přípravě volby (CZ § 25, 1.2)."
- 22) KSŽ (Řád sborového života) oddíl I.čl.4 - druhou větu doplnit, takže bude znít následovně: "Tyto bohoslužby se konají před bohoslužebným shromážděním celého sboru nebo po něm, nebo v oddělené místnosti během bohoslužebného shromáždění a nenahrazují ostatní formy náboženské výuky."
- 23) KSŽ, oddíl I, článek 1b - slovo "sborové" nahradit "bohoslužebné", takže text bude znít: "Ve výjimečných případech může být svatá večeře Páně vysluhována i mimo bohoslužebné shromáždění."
- 24) Opravy chyb ve znění Církevního zřízení a řádů

CZ:

- 1) § 5,2 na konci oprav: "a jednacím a volebním řádem."
- 2) § 9,4 místo "předsedy" má být: "předsedajícího"
- 3) § 23,o.2a: v závorce má být: (§ 20, odst.8)
- 4) § 23,o.2b: správné znění je: "všichni kazatelé samostatně spravující sbory a dále ostatní kazatelé v činné službě, jež konvent uzná za pravoplatné členy,"
- 5) § 27. Nadpis bude znít: Řízení a správa církve
- 6) § 27,o.1: nové znění: "Povšechný sbor je řízen synodem a synodním zastupitelstvem a je spravován synodní radou v čele se synodním seniorem a synodním kuratorem."
- 7) § 27,o.5: v 1.větě za středníkem: místo "k vyřízení" má být "k vyjádření".
- 8) § 27,o.5c: nové znění: "základní otázky církevního zřízení, a to: ..." (následuje výčet). Následující středníky nahradit čárkami.

KS:

- 9) Na znění čl.4-10 třeba doplnit:
"V platnosti zůstal čl.5, jenž zní takto: Usnášení církevních orgánů: Platná usnesení a volby se dějí nadpoloviční většinou odevzdaných platných hlasů, není-li církevním zřízením nebo řádem ustanoveno jinak. Platný hlas je každý hlas, který byl odevzdán osobou oprávněnou k hlasování bez ohledu na obsah hlasovacího lístku, tedy i lístek prázdný. Při rovnosti hlasů návrh padá."

- 10) Čl.30: v předposlední větě třeba nahradit nesprávnou citaci "§ 5 odst.2 vol.řádu" slovy: "čl.32,odst.2 a 3 JVK"
- 11) Čl.36,odst.2: zastupování sboru navenek přísluší představitelům sboru (§ 4 o.6 CZ) /další druhá věta beze změny/.
- 12) Čl.48,2: místo "faráře" má být "kazatele"
- 13) Čl.58,o.4: oprav: Složení senior.shromáždění upravuje § 23 ...
- 14) Čl.58,o.6: "do rukou předsedajícího"
- 15) Čl.59,o.1d: oprav citaci v závorce: "(čl.20)" místo chybně uvedeného (čl.30)
- 16) Čl.63,o.3: "do rukou předsedajícího"

JVK

- 17) Čl.3,odst.6: slovo "funkcionář" nahradit slovem "člen shromáždění". V závorce škrtnout odvolání na CZ § 7,odst. 6 a 7, takže zůstane jen odvolání na CZ § 9,odst.3 a 5.
- 18) Čl.36,odst.1b: nové znění jen ("ze starších sborů")
- 19) Čl.36 odst.2b: nové znění: "... ze starších seniorátů ..."

B. Návrhy změn církevního zřízení přijaté s tím, aby byly rozeslány sborům a seniorátním konventům k vyjádření, a určené pak k projednání 23. synodam:

25) Zastupování, delegace a administrace

Zdůvodnění: Církevní zřízení nepojednává o administraci (dlouhodobé pověření správou uprázdněného sboru), pouze řád o správě církve. Jeví se účelné, aby o administraci pojednávalo církevní zřízení.

- a) CZ § 13, **nový nadpis "Zastupování, delegace a administrace"**
- b) CZ § 13, odst.3 nové znění
"Nemůže-li kazatel pro dovolenou, nemoc, nebo jinou příčinu přechodně vykonávat svůj úřad, ustanoví senior (v dohodě se staršovstvem) na potřebnou dobu dočasného zástupce zaneprázdněného kazatele z řad osob k zastupování způsobilých."
- c) CZ § 13, nově zařadit odst. 5
"Je-li sbor neobsazen, nebo nepůsobí-li ve sboru kazatel pověřený samostatnou službou kazatelskou, nebo nemůže-li kazatel po delší dobu vykonávat svůj úřad, ustanoví senior v dohodě se staršovstvem administrátora z řad kazatelů v činné službě samostatně spravujících sbor."
- d) CZ § 13 odstavce nově přečíslovat a seřadit je v následujícím pořadí podle dosavadního číslování: odst. 1, 3, 4, 2 a 5.
- e) Zastupování synodního seniora
CZ § 30, odst.6 - mezi druhou a třetí větou vložit:
"Synodní senior může zastupováním pověřit také dalšího člena synodní rady z řad kazatelů."

26) Postavení kazatelů

(Zdůvodnění: Ve smyslu usnesení III/13 XXI. synodu v zaležitosti "Postavení kazatelů" synodní rada uložila svým poradním odborům, teologickému, pro vzdělávání kazatelů, organizačnímu a právnímu,

aby se pokusily vyjádřit názory na úlohu, poslání, povinnosti a práva kazatelů včetně diaconů. Výsledky práce těchto poradních odborů byly projednávány synodním zastupitelstvem na podzim 1980. Projednávání této otázky ukázalo, že pro celkové upřesnění pohledu na kazatele nejsou názory dosud utříbeny. Jarní zasedání synodního zastupitelstva v březnu 1981 projednalo proto především postavení diaconů, kde je třeba upřesnit církevní zřízení.

Synodní zastupitelstvo přihlédlo ke skutečnosti, že za diakony jsou ustavováni členové církve s nejrůznějšími předpoklady, a to od osvědčených a věkově starších presbyterů až po mladé bratry a sestry, kteří z různých důvodů nedokončili studium na Komenského evang.bohoslovecké fakultě.

Vzhledem k této rozličnosti předpokladů u jednotlivých uchazečů rozhodlo synodní zastupitelstvo ponechat v otázce ustanovování diaconů co nejširší možnosti. Aby však bylo využito předpokladů u věkově starších a osvědčených presbyterů, rozhodlo synodní zastupitelstvo, aby na základě návrhu staršovstva doporučeného seniorátním výborem mohla synodní rada diakony ordinovat, případně i pověřovat samostatnou službou kazatelskou.

Po přijetí níže uvedeného doplnění církevního zřízení bude možno diakony po zvážení jejich osobních předpokladů povolávat ke službě jako kazatele neordinované nebo ordinované, případně jako kazatele pomocné či samostatné.)

a) CZ § 10, odst.6 nové znění:

"Diaconi jsou kazatelé, kteří prokázali zkouškou podle řádu pro kazatele způsobilost k pomocné službě kazatelské, a přijali tento úřad za své výhradní životní povolání. Na návrh staršovstva doporučený seniorátním výborem jim synodní rada může udělit ordinaci, případně ordinované diakony pověřit samostatnou službou kazatelskou."

b) CZ § 10, odst.1 nové znění:

"Ordinovaní kazatelé jsou členové církve ke svému úřadu vzdělaní, kteří přijali úřad kazatelský, učitelský a pastýřský za své výhradní životní povolání. Ke svému úřadu jsou církví zvláště povolávání a oddělování (ordinování)."

c) CZ § 10: odstavce nově přečíslovat a seřadit je v následujícím pořadí podle došavadního číslování: odst. 1, 2, 3, 6, 4, 5, 7, 8.

27) Řád pastýřské služby

Synod. schvaluje Řád pastýřské služby, s drobnými úpravami navrženými komisí C. Synodní rada zajistí vyhlášení tohoto řádu.

C. O s t a t n í u s n e s e n í

28) Výpomocní kazatelé

Synod žádá synodní radu, aby shrnula všechna současná ustanovení o výpomocních kazatelích a začlenila je do Řádu o kazatelích.

29) Obsazování sborů

Synod doporučuje synodní radě, aby využívala platných ustanovení církevního zřízení a řádů, které se týkají schvalování kandidatury kazatelů, ve prospěch neobsazených sborů v široké diaspoře.

30. Celocírkevní kazatelé

- a) Synod schvaluje ve smyslu § 10,4 a § 29,1 CZ ustanovení nových duchovenských tajemníků b. Ctirada Nováka a s. Milady Mrlinové za celocírkevní kazatele.
- b) Synod ponechává statut celocírkevních kazatelů bratřím Dr. Eugenu Zelenému, Josefu Svatoňovi a Bohumíru Sedliskému i po jejich odchodu do trvalého nebo částečného důchodu, aby mohli podle potřeby i svých možností nadále vypomáhat kazatelskou službou celé církvi.

V. Hospodářské zabezpečení církve

1. Sociální výpomoc zaměstnancům církve

Synod ukládá synodní radě, aby zajišťovala i nadále poskytování sociálních výpomocí zaměstnancům církve z prostředků církevních i z darů sesterkých církví v zahraničí. V sociální výpomoci nechť je zejména pamatováno na kazatele důchodce, na vdovy po kazatelích a na nezaopatřené děti kazatelů. Synodní rada nechť předloží návrh pro poskytování sociální výpomoci synodnímu zastupitelstvu na jaře příštího roku.

2. Zvýšení celocírkevní repartice o 20%

A. K zajištění finančních prostředků na čístečnou úhradu nákladů sociální pomoci se zvyšují celocírkevní repartice na rok 1982 u všech sborů lineárně o 20 %.

B. Synodní rada je pověřena, aby provedla nutné úpravy rozpočtů sborů naší církve na rok 1982, které souvisí se zvýšením repartic o 20 %.

3. Soupis objektů vyžadujících zvláštní péči

Synod ukládá synodní radě, aby pořídila soupis objektů vyžadujících zvláštní péči a rozdělila je do těchto kategorií:

- a) předtoleranční
- b) toleranční
- c) upravené toleranční a potoleranční
- d) vynikající moderní.

Tento seznam nechť přeloží 23. synodu. Do té doby ať dohlédne, aby budovy, které budou uvedeny v seznamu, nebyly necitlivě upravovány.

4. Využití církevních budov

22. synod přijímá zprávu o využití budov naší církve vypracovanou PO stavebním a výtvarným a předloženou synodní radě a usnází se

- a) sbory a seniorátní výbory nechť sledují využití církevních budov a pro nevyužité nechť hledají vhodné využití.
- b) Synodní rada nechť nadále sleduje využívání církevních budov a podává v tomto směru zprávu synodu.
- c) Synodní rada nechť vede seznamy bytů v církevních budovách, které by bylo možno opravit pro kazatele odcházející do důchodu, případně pro vdovy po kazatelích. Uprávací návrhy nechť jsou předloženy ke schválení synodnímu zastupitelstvu.
- d) Synodní rada spolu se seniorátními výbory nechť vyhledává projektanty, výtvarníky a stavební odborníky, kteří by byli ochotni poradit sborům při stavebních opravách a úpravách.

5. Brigádníci při stavebních pracích

Synod vyzývá sbory, aby více využívaly práce mladých členů církve-brigádníků při stavebních úpravách církevních budov.

6. Úhrada režie synodu

Synod se usnáší, aby mimopražským členům synodu, včetně přizvaných členů církve s hlasem poradním, byla vyplacena náhrada cestovních výloh podle směrnic a náhradě cestovních výloh. Pražským členům synodu se poskytne jednorázová náhrada ve výši 80 Kčs. Tato vydání i všechna ostatní vydání, s přípravou a s konáním XXII. synodu spojená, se uhradí z repartic 1981.

7. Poděkování bratru Vladimíru Chadimovi

Členové synodu s vděčností myslí na obětavou práci bratra Vladimíra Chadima na hospodářském úseku a děkují mu za ni. Prosí, aby i nadále byl synodní radě podle potřeby nápomocen.

- - -

Z a p i s z 1.zasedání

22.synodu českobratrské církve evangelické konaného 12.11.1981
od 8 hodin ve sboru Praha-Vinohrady.

1. Úvodní pobožností posloužil J.Trusina. Pořad: Píseň 209, čtení: ~~F2-1-11, modlitební chvíle.~~
2. Zahájení synodu - úvodní slovo syn.senior Dr.M.Hájek.
3. Ustavení synodu
 - a/ presencí zjistil ved.tajemník SR Dr.J.Otter. Všech 101 plno-právných synodálů bylo přítomno.
 - b/ na vědomí vzato povolání náhradníků.
 - c/ synod souhlasí, aby bývalý členové a tajemníci SR a zástupci mládeže byli povoláni jako účastníci synodu s hlasem poradním.
 - d/ dr.P.Šimek byl povolán jako právní poradce synodu.
4. Slib synodálů. Převzal syn.senior dr.M.Hájek.
5. Společná píseň 435
6. Volba zapisovatelů - podle návrhu synodní rady byli akla-
mací zvoleni tyto zapisovatelé. 1.zasedání J.Slabý, B.Dobrovolný
/sen.brněnský/. 2.zasedání M.Běťák, J.Vondráček /chrudimský/,
3.zasedání - práce v komisích /komise zvolí zapisovatele/.
4.zasedání J.Zátorský, Dr.Dědek /moravskoslezský/. 5.zasedání
A.Tejskal, J.Stiburek /ústecký/. 6.zasedání J.Strádal, J.Andrejs
/královehradecký/. 7.zasedání P.Smetana, L.Šimek /pražský/.
1.reserva P.Freitinger, V.Ulmanová /západočeský/; 2.reserva
J.Čapek, M.Lahodný /moravský/.
7. Volba skrutátorů - akla-
mací zvoleni Dr.Susa, /pražský/, K.Baudisch
/liberecký/, E.Huml /královehradecký/, J.Gruber /brněnský/,
M.Frydrych /poděbradský/, J.Nečas /liberecký/, J.Jelínek /chru-
dimský/, K.Fon /moravskoslezský/.
8. Volba verifikátorů akla-
mací zvoleni B.Novák, Dr.Huml, F.Šabršula,
J.Kabíček.
9. Volba předsedy synodu - navržen a akla-
mací zvolen synodní kurá-
tor M.Lešíkar. Sam hlasoval proti. V 8,40 převzal b.Lešíkar
předsednictví synodu.
10. Volba dalších členů předsednictva: tři duchovní, dva presbyteri,
jeden člen KF. Za duchovní navržení Brož, Laštovka, Soušek, Sta-
něk, C.Horák. Z dalších navržených se vzdali Čapek, Hromádka,
Trusina. Lístky zvoleni Brož /82/, Soušek /65/, C.Horák /61/.
Za KF navržení děkan Smolík, Filipi /vzdal se/, Ondra /vzdal se/.
Děkan Smolík zvolen akla-
mací.
Za presbytery navržení M.Mandysová a Vl.Rejchrt. Akla-
mací zvolena Mandysová. Než se přikročilo k volbě Rejchrt, vznikly po-
chybnosti zda mimo předsedy jsou ještě dva laičtí členové před-
sednictva, nebo zda b.Lešíkar je již v tomto počtu. Volba tudíž
prohlášena za zmatečnou, proto opakována. 81 hlasy akla-
mací zvolena M.Mandysová.

11. Schválení jednání v komisích a rozdělení do komisí.

V rozdělení do komisí ohlásili příslušní senioři tyto změny:

jihočeský: C.Horák škrtnout z B zapsat do A
O.Soběslavský škrtnout z A zapsat do B

poděbradský: Z.Soušek škrtnout z C zapsat do A
Vanča škrtnout z A zapsat do C

pražský: Smetana škrtnout z B zapsat do A
Dr.Susa škrtnout z A zapsat do B

západočeský: místo Dr.Krause v C nastupuje inž.Falátek
Ulmanová škrtnout z D zapsat do B
Uhlík místo Ulmanové do skupiny D

moravskoslezský: místo Řeháka nastupuje Petr do B

horácký: škrtnout co je uvedeno v závorkách, místo Smejkal
do skupiny D Lahodný

liberecký: Horák škrtnout z A zapsat do B
Firbas škrtnout z B zapsat do A

brněnský: ing.Novák škrtnout z B zapsat do A
Gruber škrtnout z A zapsat do B
Ryšavý škrtnout z B zapsat do D

Zástupci mládeže a bývalý členové SR se rozdělí po jednom do komisí, které si zvolí. Navržené a poopravené rozdělení do komisí aklamací jednomyslně schváleno. Synod souhlasí, aby bod 2 Tisku č.16 projednala komise hospodářská.

Místa zasedání jednotlivých komisí. A ve velkém sále, B v malém sále v 1.posch., C v přílehlé místnosti u velkého sálu, D v kanceláři v 1.posch.

12. Volba komise pro poselství synodu.

Podány dva návrhy. První na tříčlennou /Ondra/, druhý na pětičlennou komisi /Žárský/. Odhlasována komise pětičlenná. Navržení Dr.Hájek, Heryán, Čapek, Batelka, Molnár, Žárský, Filipi, L.Horák, Ondra, C.Horák, L.Šimek, Sourek, Dr.Susa. Hlasovány lístky, zvolení: Hájek, Heryán, Čapek. Aklamací pak zvolení Filipi a Susa, kteří ve volbě lístky neobdrželi nadpoloviční většinu.

13. Schválení navrženého programu synodu.

Aklamací schválen Tisk č.4 o jednání synodu. Vzniká otázka, kdo má přijmout slib nově zvolených členů SR. Dr.Šimek: volební řád dává tuto funkci předsedovi synodu.

Do druhého zasedání bude zařazen pozdrav zástupce SVC-MK k nově zvoleným členům synodní rady a nově zvolený synodní senior poděkuje členům synodní rady, kteří z ní odcházejí.

D.Molnár podává návrh na změnu programu. Viz příloha 1.1. k tomuto zápisu. Proti tomuto navrhuje M.Běťák, J.Čeliš a J.Čapek, aby byl program schválen podle předloženého návrhu SR. Synod odhlasovala tento návrh beze změny.

14. Píseň 163

15. Pozdrav prezidentu republiky, ministru kultury ČSR.

Oba návrhy, které předložil Dr.Křivohlavý byly synodem přijaty, a jsou zařazeny jako příloha 1.2. k tomuto zápisu.

16. Projev zástupce státní správy.

Za SVC-MK promluvil nám.ředitel Dr.Černý. Tlumočil pozdrav ministra kultury ČSR, který je připojen jako příloha 1.3. k tomuto zápisu. Dr.Černý vyslovil několik vlastních poznámek. Hovořil o kontextu mezinárodní situace boje social.tábora za mír a blaho člověka, o řešení hospodářských problémů a o dosažených úspěších. K plodné práci je třeba míru. Vyslovil uznání církvi za mírové úsilí. Positivně zhodnotil její vztahy ke státu. Dobré vztahy považuje státní správa za normální. Zlepšující se vztahy se odrážejí v cestách členů církve do ciziny, v návštěvách zahraničních hostů i ve státním souhlasu pro kandidáty navržené do synodní rady.

17. Volby do synodní rady.

Na návrh Dr.Hájka usnáší se synod na volbě lístky.

Volba synodního seniora.

Zvolen jediný kandidát Dr.Miloslav Hájek. Odevzdáno 100 hlasovacích lístků, Dr.Hájek 85 hlasů, prázdných 12, neplatných /jiná jména/ 3. Dr.Hájek volbu přijímá.

Volba náměstka synodního seniora.

Zvolen jediný kandidát Dr.Hlaváč. Odevzdáno 99 hlasů, Dr.Hlaváč 75, prázdných 21, neplatných 3. Dr.Hlaváč volbu přijal.

Volba třetího duce ovenského člena synodní rady.

Kandidáti: J.Hromádka, M.Brož, B.Otrisal a J.Pokorný, který se kandidatury vzdal. V První volbě obdrželi z 98 hlasů:

J.Hromádka 44, M.Brož a B.Otrisal po 25. Je proto třeba užší volby. Ze 101 hlasů obdrželi: J.Hromádka 56, M.Brož 22, B.Otrisal 20, prázdných 3. Třetím duce ovenským členem synodní rady zvolen J.Hromádka, který volbu přijal.

Volba prvního až třetího náhrdníka z řad duchovních.

Ze 101 odevzdaných hlasů obdrželi navržení kandidáti: Brož 81, Otrisal, 60, C.Horák 52, Fírbas 51, Batelka 45.

Zvolení M.Brož, B.Otrisal a C.Horak. Volbu přijali.

Volba třetího člena SR z řad presbyterů.

Z navržených kandidátů resignují E.Palátek a J.Kočvara. Nově navržen L.Šimek. V první volbě z odevzdaných 101 hlasů obdrželi: V.Pistor 29, L.Šimek 22, J.Luňák 21, R.Žárský 20, Dr.Huml 9. Ve druhé volbě mezi prvními dvěma obdrželi: V.Pistor 57, L.Šimek 40, prázdných 2, neplatných 1. V.Pistor volbu přijal. Tím byly volby na synodu skončeny.

18. Zpráva synodní rady.

Úvodní slovo syn.senior Dr.Hájek.

Život na zemi je ve stavu ohrožení. Zkáza životního prostředí, horečné zbrojení, nedostatek surovin a potravin. Nestací se jen modlit a žádat nápravu od druhých. Je třeba, abychom sami dávali příklad. Být skromní ve svých nárocích, rozsévát pokoj ve svých vztazích, v ničem nerozhořcovat zášť a spory mezi lidmi. Druhé znamení časů je nadějně. Objevují se známky hlady po evangeliu. J.L.Hromádka prorocky viděl uprostřed rozma-

ch sekularizmu, že přijde doba, kdy se lidé budou ptát po evangeliu. Ale budeme jim mít co dát? Po toleranci byl pastor úřadům osobně odpovědný za to, že práh jeho kostela nepřekročí nikdo, kdo nepatří do sboru. Dnes máme otevřené dveře pro vsecky, ale co je to platno, když někdo vstoupí a nesetká se s evangeliem. Hrůza, když někdo hledá spasení, a v církvi se octne na špatné adrese.

19. Rozprava ke zprávě synodní rady, zprávám PO a informacím.

J.Soběslavský - Tisk 8, odst. 1.1

Vděčnost za konání shromáždění k 200.výročí tol.patentu. Byla to veliká a proto lidová shromáždění. Na to mělo být pamatováno. Ráz některých projevů byl příliš náročný. Také nelze při takových shromážděních nacvičovat neznámé písně. Také prosí, aby se to v budoucnu vzalo v úvahu.

M.Heryán - k celku zprávy, k odst 1,5.8

Ocenil formální přehlednost, teologickou kvalitu a patýřskou moudrost zprávy SR. Měla by být předmětem vzdělávání. Měl možnost sledovat i prožít proměny práce s mládeží: roste zájem o práci s biblí, prohlubuje se modlitební život, misijní odpovědnost, vzrůstá podíl mládeže na práci ve sborech. Slýcháme mnoho stesků na umlčení pastorační práce. Malá vynalézavost je třeba více využít prostoru, který máme k práci. Prosby za nové posvěcení práce.

J.Kočvara - Tisk č.8. odst 1.6

Zpráva synodní rady je ukázkou, jak zabránit inflaci slov. Nejde jen o to, že církev neurčuje normy společnosti, jde o osud těch norem. Tyto normy bývaly v povědomí, lidé si byli vědomi, že když je překračují, činí tak na úkor své existence. Tento systém hodnot ztratil svou přitažlivost. Kde není pevný bod, který by garantoval tyto normy, všechno se zrelativisuje. Proto se dnes odehrává tragické ohrožení světa. Při misi nemůžeme nic předpokládat. Bůh dovoluje, aby byl vytlačen z pozic v lidské společnosti. Tím ovšem zvěst o tom nekončí, ale končí slávou. Tu musíme považovat, abychom se nedali deprimovat.

P.Smetana - Tisk 81, 3.5.7 a Tisk 86, 5.7.8

Zpráva synodní rady má promyšlenou koncepci. Neměl by vzniknout dojem, že se církev zřiká vlivu na správu věcí v národě. Ač jsme menšina, nesmíme podceňovat vliv osobností, které mají program a cíl. Křesťané by se neměli odtahovat od správy veřejných věcí. Zpráva synodní rady vychází ze staré koncepce jednoho muže. Jde o to, aby sbor byl řízen presbyterstvem, zralými lidmi, kteří odpovědně pracují. Pro práci ve sborech s obtížnými podmínkami je třeba lidí získat. Nelze to nadiktovat. V 6.odstavci je několik nepřesných formulací. Co to je, že byl odňat souhlas ke způsobilosti? Mělo by se zkoumat, jaké jsou záruky u těch, kdo by se měli vrátit do církevní práce.

J.Čapek - Tisk 8, 1.3

Menšinovost evangelické církve nemusí být handicapem. Nelze přistoupit na to, co bylo církvi vykázano, ale jde o to, co bylo Kristem církvi přikázáno. Náš stát má o evangelické církvi důstojnější mínění. Komenský odkázal nám účast na správě veřejných věcí. Kristus nevedl podružný život, proto ani církev jej nemůže vést.

J.B.Šourek Tisk 8 1,3.4.5

Naše nebezpečí je stáhnout se do soukromí. Církev se nesmí vzdát svého prorockého poslání. Neseme odpovědnost za budoucnost své země. Často jsme se tohoto poslání zrekli. Když Ježíš začíná své působení, říká ~~pr~~ slovy proroka Izaiáše, co všechno ho Bůh poslal činit. Šourek vidí vliv církve v tom, že zvěstuje světu pravdu. Církev nesmí přestat vykonávat prorocký vliv a modlit se za svět.

J.Doležal Tisk 8,2

Jsme vděční, že mladí lidé jdou na teologii, že mohou studovat v zahraničí a že mají jeden rok po absolutoriu být umístění v seniorátě. Vždy to takhle nevyjde. /Jsou ženatí, mají děti./ Bylo by dobré, aby církev pečovala o vzdělávání absolventů KF- Návrh SV chrudimského seniorátu: SR nechť pořádá pro absolventy KF po dobu tří let po jejich nástupu do služby povinné 14ti denní kazatelské semináře.

R.Žárský Tisk 8, 2,2.6.7

Mělo by se víc myslet na kazatele mimo službu. Navrhuje odeslat jim dopis, že je nám líto, že nevykonávají službu a vyzvat je, zda by se nechtěli vrátit. Nechť poslou synodní radě své vyjádření. Dále dopis kazatelům bez státního souhlasu s výzvou, aby se účastnili veškeré práce církve, kterou mohou vykonávat.

J.Šplíchal Tisk 8 2,4.5

Ústecký seniorát patří mezi nejméně obsazené. Podřipsko je celé neobsazené. Seniorát musí tuto situaci řešit. V tom je jeho průkopnická práce. V posledních letech se nedaří získat v ústeckém seniorátu ani jednoho kazatele naopak tři odešli. Mladí tu odmítají nastoupit. Přimlouváme se, aby pravomoc SR disponovat s vikáři po dobu pěti let byla obnovena a uvedena v platnost.

P.Pellar Tisk 8 2,4.5

Západočeský seniorát má podobné problémy. Církev má dost legálních právních předpokladů, aby tuto situaci řešila. Navrhuje, aby se pro každý seniorát určil minimální počet kazatelů, podle povahy seniorátu. V případě poklesu kazatelů pod toto minimum, by měl být dočasně seniorátupřednostněn v personálních otázkách. Především se to týká mladých kazatelů. Dnešní mladí nejsou první generací, která by šla na místo, na které je ~~z~~ církev posílá.

J.Batelka Tisk 8 2,5

Neexistuje jiná přijatelná alternativa pro obsazování sborů, než svobodná volba. Řešení situace v obsazování sborů vidí v získání zapálených laiků.

Dr.Huml Tisk 8

Příspěvek je přiložen pod číslem 1.4. k tomuto zápisu.

B.Otrisal Tisk 8 2,4

Administrátorská práce je faktickou nadprací. Synodní rada by měla uložit PO právnímu a organizačnímu, aby nově uvažily funkci administrátorství a ~~juzixx~~ jak administrátory odměnit.

M.Brož - téma: svědectví kazatele

Nutnost spolupráce kazatelů. Lépe využívat pastorálních konferencí. Kazatelé se scházejí k theologické práci i mimo pastorální konference. Nebezpečí, že se vytvářejí bloky podle sympatií. Máme odpovědnost i za ty, kteří se nikam nezařadí. Ať se vytvářejí skupiny sousedících kazatelů, kteří by si pomáhali.

N.Mandysová - Tisk 8 2

Poděkování všem poradním odborům. Členy PO jsou však mnohdy prací dosti zatíženi funkcionáři. Seniorům a sen.kurátorům bychom měli umožnit, aby se celé mohli věnovat práci v seniorátě. Nepovolávat do PO seniory a sen.kurátory. Návrh synodu: Stanou-li se členové PO seniory a sen.kurátory ať jsou z práce v PO uvolnění.

Konec dopolední diskuse.

Řízení synodu převzal opět M.Lesíkar.

20. Oznámení předsednictva

Synodu došly nové návrhy:

- 4/ Jednat o obnovení letních brigád.
- 2/ Aby při SR byla opět zřízena pracovní skupina pro otázky vědy a víry.
- 3/ Aby SR jednala se státní správou o obnovení časopisu pro mládež nebo aby byla mládeži vyhrazena alespoň příloha v některém církevním časopisu.

21. Píseň 136, 1-3 20-23

22. Modlitbou S.Radechovské bylo 1.zasedání ve 12,00 ukončeno.

Verifikovali:

Bohuslav Novák

Antonín Zahradník

Jan Klobučný

Stanislav

Zapsali: B.Dobrovolný -
Nosislav

J.Slabý, Bréclav

Jan Klobučný

Bohuslav Zahradník

Strana 1, bod 3c - je ověřeno uvedeno, že tajemník SR
byl povolán jako účastník sklenem poradním

2.1. 1982

M. Bouda
předseda synodu

Z á p i s

ze 2. zasedání 22. synodu československé církve evangelické.
12.11. 1981 ve 13,30 hodin Praha Vinohrady.

Předsedající: ~~BR. MILOŠ LEŠIKAR~~ br. děkan Josef Smolík

Verifikátoři: zvoleni pro celé synodní jednání

Počet přítomných: 101

Udělené dovolené: 0

Program jednání: 1. zahájení - společná píseň, modlitba /sen. Šplíchal/
2. Oznámení předsednictva
3. Rozprava ke zprávě synodní rady, zprávám poradních
odborů a informacím
4. Oznámení předsednictva
5. Slib nově zvolených členů synodní rady a jejich uve-
dení v úřad.

K bodu 1: píseň č. 365, modlitba sen. J. Šplíchala.

K bodu 2: Oznámení předsednictva: Br. Lešikar oznámil, že

- podané návrhy budou předány příslušným komisím,
- dopis br. Jana Dusa: předsednictvo konstatuje, že záležitosti, kterými se br. Dus ve svém dopise zabývá, dostatečnou měrou projednává SR ve své zprávě a doporučuje SR, aby tento dopis projednala,
- dopis mládeže: o něm bude jednáno při 4. zasedání
- dopis br. vik. Kellera o kazatelích bez státního souhlasu: předsednictvo jej nepovažuje za nutné samostatně projednávat.

K bodu 3: Rozprava ke zprávě SR:

Br. sen. Laštovka: Tisk 8.2.2 Slučování sborů

Ze nadějnější pokládá uvažovat o personální unii - pro dva sbory je-
den kazatel, ale staršovstva zůstávají. Tím by byl potvrzen presbyter-
ní charakter, ale bylo by potřeba vypracovat statut, ze kterého by
vyplynulo, že nejde o administrování neobsazeného sboru.

Dále br. Laštovka navázal na podnět br. Pellara a zdůvodňuje biblicky:
Kazatel se má pilně snažit být rytířem Kristovým - rytíř je voják a
ten jde, kam je poslán.

Faktická poznámka sen. Brože:

Konstatuje, že k rozpravě je přihlášeno asi na dvě hodiny a končit
musíme v 17 hodin. Vyzval synodaly, aby to uvážili a dali vhodný ná-
vrh.

Návrh na ukončení rozpravy podal br. Gruber. Schváleno většinou hlasů.
Dále podal návrh na omezení doby projevu na tři minuty. Schváleno

69 hlasy.

Br. J. Strádel: Tisk 8.1.3.

Je nutné s vděčností hledět k Bohu, jinak se nečá začínat. V kázání br. syn. seniore jsme slyšeli, že ovoce Ducha sv. je nám nabídnuto.

Br. Dr. L. Horák: Tisk 8.2.2. Služba výpomocných kazatelů:

Připojuje se k díkům za správu SR, ale připomíná, že v ní není zmínka o vzdělávání výpomocných kazatelů.

Podává návrh: Synod pověřuje SR, aby tomu věnovala pozornost.

Br. Dr. Z. Susa: T 8.2. a 6.

2. Ubytek kazatelů: Celá církev sleduje zprávy o jednání SR se Státní správou a s vděčností přijímáme, když bylo úspěšné. V církvi je řada činností, které nepodléhají souhlasu, ale ke kterým je potřeba odborné vzdělání: práce v odborech, psaní příruček.

6. Státní správa žádá pro tyto bratry záruky. Nejvhodnější zárukou by byla skutečnost, že spolehlivě pracují. Br. Susa podává návrh: Synod doporučuje SR a sen. výb., aby zařazovali kazatele bez souhlasu do PO.

Br. V. Rejchrt: T 8.2. Obsazování sborů a práce staršovstev.

Jsou velké rozdíly v podmínkách života. Severočeský kraj má specifické podmínky. V jeho okresech máme množství neobsazených sborů. Uvědomujeme si, že i kazatelé jsou lidé a potřebují podmínky k životu. Změny, které v těchto oblastech vznikají, by měla mít SR na vědomí.

Br. Dr. P. Filipi: 8.3. Bohoslovci:

Vyslovil poděkování sborům, které připravují a posílají studenty. Rád četl větu, že SR nemíni snižovat nároky na úroveň bohoslovců. Ve věci přísního výběru může SR s KF počítat. studenty nechtějí ušetřit konfrontací se základními problémy bohosloví. Někdy je představa, že by KF měla od těchto konfrontací upustit a zaměřit se k rychlému vyškolení bohoslovců. Nebylo by odpovědné, aby bohoslovec nebyl připraven na odpovědnou bohosloveckou práci.

Br. P. Fritinger: T 8.3., 9.2.

Mladší bohoslovecká generace má mnohé nové nároky pro vzdělávání kazatelů.

Br. J. Trusina: T 8.3.3. Bohoslovci

Mladá bohoslovecká generace se sborům neodděluje. Nabývají však jiné podoby. Mělo by být připomenuto, jak se snaží být jiní. Snaží se být vlastní, neodcizovat se sobě. Měli bychom se ptát, jaké je tvé charisma. Je nutné je hledat ve sborových a rodinných souvislostech. Navazovat na dobrou minulost. To platí jistě i v jiných oblastech služby.

Br. J. Čapek: T 8.1.8. a 6.7.

Upozorňuje na pozoruhodné rozhovory mezi teology a psychiatry.

Vše vik. Kellera: prodělává těžký duchovní zápas, který v citovaném odstavci není dost vyjádřen. Chce poprosit SR, aby brala vážně osobnost kazatele. Farář nesmí ničím ublížit své duši. Při všech změnách by měl mít možnost mluvit bez překážky.

Br. J.B. Šourek: T 8.4.5. a 6.3.

Duchovenští tajemníci SR: považuej za škodu, když se studovaný bohoslovec věnuje budovám, archivu ap. Tajemník by měl připravovat program a vychovávat. Letos promýšlíme otázku misie. Pro to by měl být tajemník. Na práce, které vyžadují znalost jiných profesí by měli být vyhledáni odborníci. Navrhuje, aby SR povolal tajemníka pro misijní práci.

Br. B. Pivoňka: 8.6.5. a 6.8.

Pochválil stručnost zprávy SR, ale připoměl, že je někdy na škodu, protože může dojít ke schematisaci. Ví, že bratři bez souhlasu by rádi působili. Přimlouvá se, aby byl přečten dopis br. Kellera.

Br. J. Gruber: T 8.6.8.

Práce s mládeží: V naší církvi má tradici a u nás snad je nejlépe propracována. Br. Gruber vyslovil poděkování za práci s nekonfirmovanými. Přípravky jsou velmi dobře připraveny. Je nutné tuto práci všemožně podporovat. Navrhuje, aby byl připraven celocírkevní kurz pro učitele NŠ. Boletné je, že práce s konfirmovanými je možná až od 18 let. Je nebezpečí, že by se tato praxe mohla přenést do seniorátů i do sboru. Od tohoto nemůžeme ustoupit, nejde o neústupnost. Přimlouvá se, aby věkové omezení bylo zrušeno.

Br. Miloš Hübner zástupce mládeže: podporuje br. M. Brož T 8.7.a9.10. Je nebezpečí, že v ekumenickém hnutí podlehne únavě. Měli bychom se dívat na církve v Novém zákoně. Sbor je obecnstvím věřících, mezi kterými je přítomen Ježíš Kristus. Naším úkolem je iběvit jednotu. Jeden katolický bratr řekl, že když budeme každý na svém místě blíž Ježíši Kristu, budeme blíž sobě.

Br. J. Šplíchal: 8.7.1. Ekumenické styky

Zpráva v tomto bodu působila na něj smutně. Před měsícem byl delegátem na synodu v Drážďanech. Bratři touží po spolupráci s námi. Navrhuje, aby se vytvořily skupinky, které by soustavně sledovaly život v určitých oblastech.

Předsednictví přebírá br. M. Brož.

Br. děkan J. Smolík: T 8.7.

Spolupráce se světovou radou církví je dobrá. Nechce říci, že bychom neměli s ekumenou doma. Ale nemůžeme se bránit realisticky přistupovat ke světu. Velice mu záleží na tom, aby ekumenická výzva měla místo v teologicky chápané jednotě.

Jako děkan děkuje z a kontakty, které mají s církví. Ohtějí to vyjádřit čestnými doktoráty, které udělí br. far. I. Buriánovi a br. far. J. Sládkovi.

Předsednictví přejímá zpět br. děkan Smolík.

S faktickou poznámkou se hlásí br. em. syn.sen. Dr. Kejř:

Ke světové ekumeně: Toto slovo ztratilo svůj význam. Pokud v církví nebudeme slyšet takové hlasy, jako se ozvaly, když jsme pozvali ke stolu páně jiné a obráceně, nemůžeme mluvit o ekumeně.

Náš vztah k církvi bratrské. V Nairobi jsme si podali ruce, nabídli jsme si spolupráci: tam, kde jsou malé skupinky, aby byl jen jeden kazatel. Bylo by třeba, aby SR hledala cestu ke spolupráci.

Bohoslovec br. Pavel Ruml: Podporuje br. J. Ondra.

Konstatoval, že téměř všichni bohoslovci nastupují do sborové práce. Otázky míru - ten pojem je vyprázdněn. Nemůžeme jej vynechávat, je potřeba jej naplnit novým obsahem. Žádný ze sen. návrhu se tím nezabýval. Všichni jsme odpovědní za napětí, které roste. Chceme začít od sebe. Církev se pozastavuje nad bohoslovci, ti zase nad církví. Navzájem se karikujeme. Chceme prosit církev, aby hledala metody, jak se stavět k lidem s jinými názory. Děkuje, že může promluvit.

Br. J. Gruber: T 10.1.2. Vzdělávání laických kazatelů

Získali bychom více zájemců laických kazatelů, kdyby mohli absolvovat kurzy. Faráři potřebují spolupracovníky. SR by se měla zamyslet nad tím, založit tříletý kurz pro školáky a učně. mohli by pak působit jako vedoucí mládeže a budoucí pracovníci v církvi.

Br. M. Häbner: T 8.10. Výchova v církvi

Vítají jednání SR s úřady o shromáždění mládeže. Mládež by měla navštěvovat nedělní shromáždění svého sboru. Obnova mládeže může nastat z Božího slova. Potřebují podporu a modlitby církve.

Br. Viktor Žárský podporuje Jiří Gruber:

Vyslovuje nespokojenost tím, že předsednictvo neumožnilo vyslechnout dopis mládeže. Děkan J. Smolík odpovídá, že věci o dopisu budou diskutovány.

Faktická poznám. br. J. Čapka: aby byl přečten dopis mládeže.

Br. Dr. Ondra namítá, že faktická poznámka nemůže obsahovat návrh.

Br. J. Čapek podává výše uvedený návrh bez faktické poznámky.

Br. M. Rozbořil: T 8.10.3. K výchovnému plánu:

Vylovuje lítost, že tisk 6 B dostali jen členové komise B. V církvi je zájem o výchovu. Příručka Naši presbyteři je stále přiojednávána. Vítá návrh s. Mandysové, že by členové sen. výboru neměli být v PO. Nelze však jednoznačně říci, že by jejich práce v PO byla zbytečná. X

Br. J. Kabíček: T 8.11. Mírová služba v církvi:

Přímluvné modlitby pomáhají v překonávání strachu. Musíme promýšlet, co znamená: Blahoslavení tvůrci pokoje.

Br. E. Huml: T 8.11.2. a 9.str.14

Žijeme v nebezpečně ohroženém světě. Toho je si vědoma i správa SR. Jmé-
nem mírového odboru se obrací s prosbou, aby synod podepřel mírové úsilí,
s tím se obrací i sen. výbory.

Br. J. Lejdar: T 8.12.2. a 4. Obnovení práce české diakonie:

V odboru tomu věnovali mnoho pozornosti. Diakonie by neměla být záležito-
stí jen několika specialistů. Ve zvětě volají ke službě všechny. Nezří-
kají se ani práce diskonských ústavů. Ta hodnocena kladně v NDR. Litoval,
že u nás to není už 20 let možné. Otázka finanční by asi nebyla problémem,
vážnější je otázka personálu. Je nutné zintenzivňovat Kř. službu ve sborech

Upozorňuje na společné pobyty důchodců kazatelů a vdov po kazatelích
v pražském seniorátě. Doporučuje to jiným seniorátům.

Br. P. Smetana: T 8.12. Diakonie v církvi:

O postižených v oblasti nejen tělesné, ale zvláště duchovní péče. Návrh:
Týká se bratří a sester, kteří musí odcházet do domova důchodců.

1. Zajistit domovy důchodců, aby by kam by byli přijímáni zájemci z kře-
stánských řad.
2. Zajistit bohoslužby v domovech důchodců.
3. Zajistit bohoslužby v nemocnicích, aby účastníci nebyli vystavení
posměchu.

Br. J. Soběslavský: T 9. str. 16, bod 21

Poděkování stavebnímu a výtvarnému odboru. Chybí mu v něm památkáři.
Bez nich se může stát, že se do stavebnictví vloudí lidová tvořivost,
nebo nevhodná umělecká tvořivost. Bratr Soběslavský navrhuje, aby SR
rozšířilo stavební PO, nebo aby byla zvláštní památková komise.

Br. sen. M. Brož shrnuje 19 podaných návrhů.

Přestávka 15,15 - 15,30.

Po přestávce předsedá br. sen. M. Brož.

Píseň 440.

Odpovědi a vysvětlení za SR:

Br. syn. senior Dr M. Hájek:

Za prvé děkuje za pochopení.

2. Zpráva je nezvykle realistická a tu se může stát, že to je pochopeno jako poraženectví, nebo vyklizení posic. Ekumenická práce je skutečně ve stagnaci, ale my tomu nejsme rádi. V jistém směru to spolupráce je, ale my ji budeme muset dále rozvinout.
3. Zpráva je realistická i v tom, co je bolí, tj. na př. otázka kazatelů. Kdyby SR věděla co počít, neptala by se synodálů. Netouží po tom, aby měla konsistorní pravomoc, ale co má odpovědět sborům? Br. Dr. Hájek uvedl příklad v Sokolově, kde se káže na 5 místech, zemřel farář a působí tam jen starý br. Homolka. Dále připomíná sbory ústeckého seniorátu. Tam není náboženská stagnace, ale hled po evangeliu.
4. Mají pravomoc rozmisťovat bohoslovce, ale nemohou to dělat bezhlavě. Musí brát ohledy na rodiny, děti, vojenskou službu kazatele ap.

Br. syn. kurátor M. Lešíkar:

Nejdříve vysvětluje výrazy odebrání způsobilosti duchovenské činnosti, /výraz užívaný státní správou/ a prohlášení sboru za uprázdněný /kazateli skončilo působení ve sboru, ale nebyl mu odebrán státní souhlas/.

Absolventi fakulty mimo službu: Asi 21 bratří přerušilo výkon duchovenské služby, aniž stratili souhlas. SR se pokoušela je získat, ale nepodařilo se to. Jiní někdy souhlas měli, ale ztratili jej. Utěch není stejná situace. K návratu do církevní služby musí splnit dva předpoklady:

1. Aby státní správa měla jistotu, že se nebude opakovat situace, podle které byl odňat státní souhlas. KCT vyžaduje záruku od seniorátu, sekretariát od synodní rady.
2. Aby kazatel byl ochoten, musí se rozhodnout jestli je pro něj důležitější, aby pracoval v církvi nebo se angažoval ve věci veřejné.

Br. Lešíkar nevidí možnost získat souhlas tam, kde byl ztracen. V církevních otázkách není jednotná praxe.

U br. Kellera touha sloužit v církvi převýšila nad jiné. Br. Lešíkar si toho velice váží.

Obsazování duchovenských tajemnických míst. Rozdíl mezi duchovenskými tajemníky a laickými tajemníky SR. Br. Lešíkar SR zdůrazňuje službu tajemníků jako celocírkevních kazatelů. SR se snaží pro některé funkce vybírat především ty kazatele, kteří mají problémy se službou ve sboru.

Br. Dr. J. Hlaváč: O ekumenických vztazích

Měl dojem, jako by si někteří mysleli, že se SR vzdává. Naše církev je v čele tohoto hnutí. Je nutné rozlišit mezi ekumen. uvnitř státu a se zahraničím. Zvenčí jsou nám podávány mnohé ruce, takže je nestačíme všechny přijmout.

Problémy uvnitř: Pozvali jsme všechny, býváme i my zváni? To neznamená, abychom zatrpkli.

Br. Dr. J. Pokorný:

1. O diakonii: V moderní ekumeně tento znak pravé církve Kristovy je dán celé církvi, nejen odboru Kř. sl. Nezapomínejme na to, že naše okolí nás posuzuje podle toho, jak jsme hotovi ke službě. Bylo řečeno, že jsme promýšleli obnovení ústavů. Není to možné, možné je prohloubit svoji práci.
2. Odbor sester - jde o spolupráci, jak doplňovat v práci v církvi a dary se mají projevovat v plnění sboru.

Br. V. Chadim: Otázky církevních staveb:

Br. Soběslavský se dotkl jen jedné stránky. Otázka využití církevních budov je složitý problém. Udržování budov je záležitostí sboru. Dále hovořil o připravované reorganizaci stavebního odboru.

Br. Dr. J. Křivohlavý: Hovořil k otázkám výchovy a vzdělávání výpomocných kazatelů. Zájemce nemůže získávat SR. Je nutné, aby to připravovaly sbory a aby o to senioráty stály. Pro rok 1982 je povoleno 5 kurzů. Poslední kurz byl plně obsazen.

Br. sen. M. Brož podal několik vysvětlení a poznámek z jednacího řádu.

Hlasování o dodatečně podaných návrzích:

Návrh br. Heryána, aby se staršovstva seznámila se zprávou SR doplněn br. J. Soběslavským slovy "a sbory" byl přijat v tomto znění:

" Synod doporučuje, aby se staršovstva a sbory seznámili se zprávou SR a učinili ji podkladem zkoumání své situace i ujasňování vlastního poslání".

Br. B. Pivoňka navrhuje, aby byl přečten dopis br. Kellera. Většina přítomných hlasovala pro tento návrh. Br. Lešákar upozorňuje, že se na synodu mají projednávat návrhy, které jsou podány sen. konventy. Dodatečné návrhy musí být podány podle příslušných řádů.

Br. Hajský se ptá, jestli jsme byli oprávněni o tom hlasovat. Právní poradce Dr. Šínek odpovídá, že se předsedající má nejdříve zeptat zda se má přejít k dennímu pořádku.

Br. J. Trusina namítá, že oba návrhy vzešly z rozpravy.

Br. sen. J. Šplíchal podává návrh, aby mladí faráři byli uvolnění do uprázdněných sborů.

Br. Fon navrhuje, aby tento návrh byl předán příslušné komisi.

Návrh na přejítí k dennímu pořádku nebyl přijat.

Většinou hlasů přijat návrh br. Fona, předat návrh br. Šplíchala komisi C.

Br. J. Šplíchal navrhuje, aby synod poslal dopis mladým kazatelům, aby mysleli na neobsazené sbory. Návrh nepřijat /39 hlasů/, pro přejítí k dennímu pořádku 40 hlasů.

Br. J. Doležal: návrh: povinné kazatelské semináře pro mladé kazatele
Navrhuje, aby pro mladé, nezkušené kazatele byly pořádány semináře,
ve kterých by se seznámili s praktickými otázkami kazatelské služby.

Br. B. M. Sikmund navrhuje, aby tento návrh byl předán komisi B.

Hlasování: pro přejití k denn. poř. 1 hlas
přijetí původního návrhu: většina. Návrh byl přijat.

Br. Dr. Susa: návrh zadávat úkoly bratřím bez souhlasu.

Hlasování: pro přejití k d. n. poř. 10 hlasů
Předat komisi A: přijato většinou hlasů
proti 10 hlasů
zdrželi se hlasování: 6 hlasů

Br. Dr. Žárský: návrh, aby byl zaslán dopis kazatelům, kteří stojí mimo
církvní službu.

V rozhovoru se vyskytly různé hlasy: Br. Hlaváč: Kdo je adresátem dopisu?

Br. Huml: Slyšeli jsme, že 21 bratří nemá zájem. Intence se mu líbí, ale
není řečeno, komu je to určeno.

Soušek: Předat komisi a začlenit to do poselství.

Huml: Přejít k dennímu pořádku, protože se to částečně kryje s předchozím
jednáním, které bylo předáno komisi A.

Hlasování: pro přejití k d.p. jen 7 hlasů

Dr. Kocna: Protože intence je s apstická, předat návrh k provedení SR.

Soběslavský: 21 bratří nemá zájem. Proč nepsat jen těm deseti?

Pivoňka: zhovů hlas, předat to komisi pro poselství.

Šourek: předat komisi A, aby připravila dopis

Doležal: dává návrh na konec rozpravy.

Žárský vysvětluje, že jemu šlo o to, aby to byl dopis a nodu.

Smětana: navrhuje, aby 3 bratři dopis přepracovali.

Dr. Ondra nemůže Smetanův návrh přijmout.

Hlasování o odložení hlasování o tomto návrhu: žádný hlas pro

předat komisi A: pro 5 hlasů

svěřit komisi: Žárský, Ondra, střisal opakované hlasování,
které končilo: přijato většinou hlasů 63.

Br. sen. M. Brož konstatoval, že je 17 hod. a proto podle programu končí
rozpravu.

K bodu 5. Oznámení předsednictva: předsednictví se ujímá br. Lešíker.

Upozorňuje, kd budou zasedat komise. Oznamuje pořad 5. zasedání.

Oznámení: synodálové si před večerí vyzvednou cestné.

K bodu 6. Slib nově zvolených členů SR a jejich uvedení v úřad:

Píseň 122 Čtení Písma sv. 1. Kor. 12, 27-13, 13

Slib skládají: br. Josef Hromádka, dosavadní senior Moravskoslez. sen.

br. Vladimír Pistor, dosavad. senior st. kurátor Poděbr. sen.

do rukou předsedy synodu, br. M. Lešíkara.

Projev zástupce státní správy, pana Dr. Černého, náměstka řed. SVC

Členové SR vítají nové členy a děkují odstupujícím.

~~Říká~~ Blahopřání .

Br. Dr. M. Hájek poděkoval za projev pana Dr. Černého a vyslovuje přání, aby se jeho přání naplnilo. Víte br. sen. Hromádka ~~řekne~~ a br. Pistora do řad pracovníků SR, loučí se s br. Dr. Pokorným a br. Chadimem a děkuje jim za spolupráci.

Br. Dr. Pokorný děkuje všem složkám, se kterými spolupracoval.

Br. Chadim děkuje za slova syn. seniora a připomíná, že nikdy nechtěl nic osobního ani žádný prospěch při svých požadavcích. Děkuje všem členům SR za spolupráci.

Modlitba br. Lešikara.

Pís. 368.

Jednání zakončeno v 18,40 hod.

Zapisovatelé:

M. Bedal

J. Manáček
mujinální zips

Fr. Kalda
S. Munk
Mir. Labrál
Průmysl Novák

e / e

Z á p i s

ze 2. zasedání 22. synodu českobratrské církve evangelické
schvalují s následujícími opravami.

Str. 1, bod 2 - dopis br. Jana Dusa.

závěr od slova " .. a doporučuje SR ... nutno
nahradit správným zněním

".. a předsednictvo nepovažuje za nutné, aby tento
dopis byl projednáván."

Str. 1, bod 2 - dopis mládeže: předsednictvé ohlásilo, že tento
dopis se převážně zabývá tematikou o níž bude jednáno
při 4 zasedání a nepovažuje proto za nutné tento dopis
číst.

Strana 4 dole

O návrhu br. Jana Čapka /na přečtení dopisu mládeže synodu/
bylo hlasováno a synod většinou hlasů rozhodl, aby dopis
byl přečten.

2. 1. 1982.

předseda synodu

Zápis ze 4.zasedání 22.synodu českobratrské církve evangelické
v pátek 13.listopadu 1981 od 8,00 hod. v modlitebně CČE v Pra-
ze 2-Vinohradech.

Předsedající: s.^ada Mandysová 8,00 - 10,00
senior ~~Zdeněk Soušek~~ 10,00 - 12,00
Cyril Horák

Zapisovatelé: MUDr Vojtech Dědek, farář Jan Zátorský

Počet přítomných: dle presenční listiny

Program jednání:

Předseda synodu b.Miloš Lešikar oznámil, že budou přečteny dva
dopisy, a to od b.Jana Kellera, faráře v Černošíně a dopis skupi-
ny mladých.

Pro nemoc se omlouvá b.Hajský ze s eniorátu poděbradského a na je-
ho místo nastoupí s.Berta Píšová, která složila slib do rukou před-
sedy

Synodu došel také přípis týkající se
1. služby kazatelů bez s tátního souhlasu
2. možnost poskytnutí bible vězňům.

Vedení se ujímá sestra Mandysová, která vyzvala faráře J.Doležala
/za PO theologický/ a řáře Pavla Smetanu /za PO pro evangelizaci/,
aby se vyjádřili k synodnímu tisku č.13 o misijním poslání církve.

Viz přílohy č. 4/13 - 1 a 4/13 - 2.

Po jejich projevech synod přistoupil k rozpravě.

Dr.Josef Hlaváč, náměstek syn.seniora:

Evangelizace misijně biblicky pochopená znamená nesení evangelia
v církvi mimo církev. Kristus nás posílá do světa s evangeliem,
misie je evangelizace. Ekaborát PO evangelizačního vybízí dát se
do práce. Nejprve se máme dát vést k pokání; ve službě misie budme
realisty a konejme, co se za daných poměrů konat dá. 4/13 - 3 příl.
Senior Cyril Horák: Potěšitelné rysy církve dnes: zájem o misi, ochota laiků ke službě.

Dává příklad apoštolské církve: 1.práce s jednotlivci, 2.Písmo je východisko, 3.Cílem Ježíš, víra, křest.
Vzdělávání v církvi: 1.všichni, 2.presbyteri, 3.výpomocní kaza-
telé. Viz příl.4/13 - 4.

Ing.Jiří Novák: Jeho příspěvek viz příloha 4/13 - 5

vikář Jiří Gruber: ve svépříspěvku připomněl, že jsme v církvi
se dosud sníž učili skrývat své poznání víry a držet je, protože
v potolerančním období nebylo možno misijně působit. Je nutná změ-
na mentality naší evangelické zbožnosti. Chceme přejít od obrany
kútoku, být trpělivý, laskavý, ne hrdý. Cílem misie je radostné
rozhodnutí pro Krista.

senior Miroslav Brož: jeho příspěvek viz 4/13 - 6

senior Josef Hromádka: jeho příspěvek viz příl. 4/13 - 7

b. Miloš Hubner: jeho příspěvek viz příl. 4/13 - 8

senior dr. Josef Jaroslav Staněk: viz 4/13 - 9

Radomír Zárský: hovořil k části tisku 13 /Úkoly pro staršovstva a sbory/ a zdůraznil: obsahový nedostatek našich časopisů, nestydět se za evangelium Kristovo /při pohřbech-účast při společném zpěvu/, strach při výchově dětí /aby neprozradily svou náboženskou výchovu/.

s. N. Mandysová, člen předsednictva, žádá o vysvětlení odstavce 7, str. 11 tisk č. 13.

Miroslav Heryán podává vysvětlení po přípravě

Emanuel Huml: viz příl. 4/13 - 10

Dalibor Molnár: viz příl. 4/13 - 11

J. B. Sourek: připomíná, že misie není evangelizace, misie je něco širšího. Neoslovuje jen kázání, nýbrž i prostředí a přijetí sborem. Kriticky se vyslovuje o novém zpěvníku, že je málo oslovující. Podává návrh, aby byl sestaven připraven misijní katechismus.

Pavel Freitinger: dává návrh, aby byl konec debaty a ~~rozprav~~ příspěvky k rozhovoru se krátily na tři minuty.

Jiří Gruber navrhuje, aby se přešlo k dennímu pořádku. Odhlasováno.

Pavel Freitinger uvedl dvě věci: 1. více věnovat pozornost tisku, 2. nevázat se na reformační slovník a nově oslovovat.

dr. A. Kocna - viz příl. 4/13 - 12

Předsedající dává hlasovat o desetiminutové přestávce. Přijato.

Miroslav Heryán - odpověď na dotaz s. Mandysové. Evangelium volá k rozhodnutí. Nejtěžší úkol je oslovit ty, kteří přicházejí do sboru po prvé. ~~Síť~~ Dalším úkolem je, získat ty, kteří rozhodnutí kdysi vykonali, ale zůstali stát. - Volat k novému posvěcení.

Následovala desetiminutová přestávka.

Změna předsedajícího, kterým se stává senior Cyril Horák.

Návrh předsednictva: 1. na uzavření rozpravy 2/ zkrácení doby příspěvků na tři minuty. - Oba návrhy odhlasovány.

Dr. Josef Hlaváč: viz příl. 4/13 - 13

Jaromír Strádal sděluje, že máme od PO theologického dost pomůcek a že je nedovedeme využít. A na druhé straně i když máme určitou úroveň poznání, jde o to, kdo přijde.

prof. dr. Josef Smolík - Evangelium jsme zúžili na osobní vztahy, ale evangelium má kosmický dosah.

PhM. Věra Elmanová - Svědectví Slova nestačí. Ve sborech si všímají na jeho jed-nání. Vytyká chlad, zvykovost, malou sdílnost, málo disku-se při biblických hodinách. Je třeba otevřít své srdce Duchu sv. i lidem. Lidé poznají, je-li naše víra opravdová či přetvářka.

dr. Frant. Škarven - Upozorňuje na přednášku dr. J. Veselého: Neděle není víkend - a doporučuje seznámit naše sbory s jejím obsahem.

Jiří Gruber - Misie nikdy neumlkne. Farář se nemá uořnat jenom na své kázání. Je třeba se věnovat práci s dětmi, mládeží, pastorační.

dr. Eduard Wágner - viz příl. 4/13- 14

Jan Čanek - Připomíná, že se můžeme učit u jiných církví, ale ta naše cesta musí být nám vlastní. Vycházet z Písma a tam, kde oslovuje Boží slovo, dochází k dějství. ~~Nějakým způsobem~~ Bratři v Teizé a jejich oříklad. Shrnuje do tří bodů: 1. naprosto spolehnutí na milost Boží, 2. jejich víra je dějství plné dynamiky, 3. jejich víra je posilována meditací a kontemplací.

Radomír Žárský: 1. Neúplným zvěstováním se připravujeme na duchovní smrt. 2. Svým nepřesvědčivým svědectvím přivádíme vlastně i ty druhé k duchovní smrti. 3. Položil důraz na misijní službu v rodině s otázkou, jak připravit ty, kteří budou po nás za 20 let.

dr. Jaro Krivohlavý - 1. připravit mimořádná shromáždění s misijním posláním - příklad sboru v Bráníku a jejich rodinné naděle - 2. doporučuje setkávání rodin k rozhovoru o určitém tématu

Václav Uhlík - položil důraz na modlitbu a dílo Ducha svatého. Modlitby mají být prosté, jednoduché, ze srdce.

Richard Firbas - varuje před metodično stí v misi. V křesťanském společenství má být patrná moc odpuštění Kristova. Kde je, tu jsou předpoklady, že Pán přidá ty, kteří by spasení byli. Nespoléhejme se na lidské úsilí. Sbory se musejí ztišit a čekat na Ducha svatého.

Luďvík Klobása - viz příl. 4/13 - 15.

Amos Tejkal - Misijné máme pracovat, i když právě n vidíme efekt. Uvádí dva příklady se SZ a z NZ cituje "jiný kdo rozsévá a jiný kdo žne". Ma zato, že misie není všelékem naší církve.

Blahoslav Dobrovolný - dnešní člověk je duchovně mrtvý; ~~nikdy~~ ^{takového} člověka probudí jen moc Kristova. Svědky můžeme být pouze v moci Ducha svatého. Dnešního člověka ohrožují nejen velky, ale i to, co sám konsumuje.

Jiří Lejdar - Kristus posiluje, pověřuje, ale také i posílá.

Miloš Hübner - V některých sborech se objevují skupiny vyznavačů, které modlitebně působí. Některé sbory o takovou službu stojí, jiné se jí brání. Vybídl k prohloubení studia Písma.

Cyril Horák - Přčetl dopis mladých členů církve, adresovaný XXII. synodu, ve kterém se kladé důraz na misijní poslání církve, a z toho plynoucí úkoly pro misijní práci mezi mladými lidmi. Protože konkrétní podněty se kryjí s návrhy z konventů, byly projednávány v zasedání pracovní komise B /o výchově/ a budou předloženy společně.

Na závěr rozpravy k elaborátu o misi předsedající vyzval za PO evangelizační M. Heryána a za PO theologický Jiřího Doležala o shrnutí.

Shrnutí M. Heryána viz příl. 4/13 - 16

Shrnutí J. Doležala : Pověděl, že tak spontánní zájem na synodu nepamatuje. Názory sice byly rozličné, ale ne rozporné a bo dokonce rozkladné. Téma misie jsme si nevymysleli. Je nám dáno. Chopíme-li se ho, bude pomoci v nesnázích církve. Cenné příspěvky k rozhovoru nechť jsou přidány k elaborátu. Pak uvedl dva body: 1. Když někdo má jít, musí napřed něco přijmout. Ani to nesmíme zákobicky přetížít.

2. Proste Pána žne, ať vypoučí dělníky na žn. Položil důraz na slovo vypoučí. Pán někdy energicky posílá.

V 11,25 bylo předáno vedení dalšímu členu předsednictva senioru Z. Souškoví, který seznámil se ~~seznámil~~ zaslánými návrhy synodu. Rozdělil je do tří skupin:

- a. návrh č. 1. 5. 8 - byly schváleny k projednání, a protože se vzájemně prolínali, byl požádán b. M. Heryán, aby je kompiloval. Kompilovaný návrh č. 1 byl schválen. - Viz příl. 4/13 - 17.
- b. Návrhy týkající se vydávání evangelizačních a misijních materiálů.
Návrh dr. Křivohlavého - viz příl. 4/13 - 18, který byl přijat a schválen
Návrh b. Cyrila Horáka, J. B. Šourka - nebyl přijat - viz příl. 4/13 - 19
- c. Návrhy týkající se příštího synodu
návrh prof. dr. Smolika - viz příl. 4/13 - 20 - byl schválen.
Návrh Jiřího Grubera - viz příl. 4/13 - 21 - nebyl přijat

Oznámení

Předseda synodu syn. kurátor M. Leškar sdělil, že každý synodál obdrží zdarma 1 výtisk výberu písní. Současně vypravil oznámil, že každý sbor dostane zdarma dva výtisky Výberu písní.

Zasedání skončilo ve modlitbě s. Jany Kalusové apo zpěvu písně 500.

Verifikovali:

Bohumír Novák

Michal Těsár

Jiří Kellera

Stanislav

Zapisovali

dr. Vojtěch Dědek

MUDr Vojtěch Dědek

Jan Zátorský

farář Jan Zátorský

Všichni předseda přečetl dopis br. Vik Kellera podle usnesení z druhého zasedání a dále opustil je dopt. skupiny mladých lidí ve smyslu usnesení předsedy a to na závěr rozpravy o misijním poselství církve (což se dle zápisu shodlo)

M. Leškar

předseda synodu

2.1.1982

Z á p í s

z 5.zasedání 22.synodu Českobratrské církve evangelické
Praha - Vinohrady.

Dne 13.11.1981 odpoledne ve 13,30 hod.

Zapisovatelé : Amos T e j k a l , Josef Stiburek

Verifikátoři byli zvoleni pro celé zasedání synodu.

Počet přítomných : dle presence

Udělené dovolené : nebylo oznámeno

1. Zasedání bylo zahájeno písní 366.Modlitba úvodní s.Voborská.

Předsedající zasedání : br.senior Zd.Soušák.

Zasedání bylo zahájeno ve 13,30 hod. dle denního pořádku.

2. Návrh poselství synodu - 1.čtení

Návrh poselství přečetl br.Dr Z.Susa.

Ke stylistice návrhu bylo z pléna podáno 17 připomínek.

br.Dr Ondra podal návrh na ukončení rozpravy ke stylistice návrhu
a podávání jen podstatných návrhů na zásadní změny.

Věcné návrhy ! : br.Dr Zikmund - výzva k misijní práci a k pokání
br.Dr Smolík - poselství v poselství převažuje
starost o církev a chybí zmínka o radosti a vděčnosti.

Tím byla rozprava k 1.čtení ukončena a usneseno,aby komise návrhová
připravila znění 2.čtení do 6.zasedání.

4. Hlasování o předlohách synodu na základě doporučení komisi.

Na návrh předsedy bylo přijato jednání bez rozpravy.

a Ordinace - tisk č.11.

referoval br.Jiří Kabíček

Projednána komise č.1.

Komise po projednání přijala a doporučila návrh uvedený v příloze č.1.
tohoto zápisu.

Návrh přijat . Nikdo proti, 1 se zdržel.

b/ Večere Páně s dětmi - tisk č.12.---

projednáno v komisi č.1 /A/ - referoval br.J.Kabíček.

Návrh komise uveden v příloze č.2 tohoto zápisu.

Po zodpovězení dotazů o využití materiálu ve sborech podal br.Lešia
kar protinávrh : Synod děkuje za práci komise a PO theologického
a nedoporučuje zasílat do sborů.

Hlasování o návrhu komise : návrh komise přijat nepochybnou
dvoutřetinovou většinou, proti 5, zdrželo se 6

Návrh bude rozeslán sborům a staršovstvům,aniž by to znamenalo,že
bude VP dětem vysluhována.

c/ Agenda I. - tisk č.18.---

Projednáno v komisi 1./A/. Referuje br.Jiří Kabíček.

Návrh na přijetí materiálu synodní rady a dát do tisku.

Návrh jako příloha č.3 tohoto zápisu.

Hlasování o návrhu komise : návrh přijat,proti nikdo,zdrželi se 2.

Ve 14,30 hod. se ujal předsednictví br.Dr Smolík.

Na pořadu : d/ Řád pastýřské služby - tisk č.14 - řád

14 a -důvodová zpráva

Projednáno v komisi č.3/C/. Předseda komise Vl.Reichrt.

Referuje br.Ing.Dr.Huml Jaroslav.

Komise navrhuje synodu přijetí řádu pastýřské služby s doplňky,které

jsou uvedeny v příloze č.4 tohoto zápisu.

Po rozpravě a připomínkách vysvětlil br.Pellar ~~xxx~~ na dotaz br.Trusiny, v čem je návrh nového řádu mírnější proti dosud platnému. Odkázal na důvodovou zprávu k řádu - tisk č.14 a.

Návrh komise podpořil předseda komise br.Reichert.

Proti se vyslovil br.Dr Kocna :

"Vzhledem k duplicitě pastorační péče aprávních orgánů, Pastýřský řád doporučuji nepřijmout. Též proto, že ho nebylo využíváno po celou dobu."

Dr Filipi upozorňuje, že nebude-li přijat nový řád, že jest platný řád dosavadní. Toto podpořil i Dr Šimek, jako právní poradce.

Na dotaz br.Čapka, je-li možné, aby církev vůbec neměla řád Pastýřské služby, odpověděl Bř. Brož, jménem předsednictva, že by musel být zrušen řádnou cestou pro změnu CZ.

Přistoupeno k tajnému hlasování o návrhu komise.

Dle výsledku voleb /příloha č.5/ bylo podáno 95 hlas.lístků, z toho : 82 pro přijetí Řádu pastýřské služby
proti 6 hlasů, 7 abstencí.

Tím byl řád synodem přijat.

e/ Zpráva o církevních budovách - tisk č.15.

Projednáno v komisi č.4 /D/ - předseda br.Dr Svěcený.

Referoval br.Běťák o možnostech využití círk.budov, které sbory plně nevyužívají.

Bylo komisí navrženo, aby byl přijat návrh synodní rady, uvedený v tisku č.15, odst.6 a / až d/.

Proti návrhu nikdo.

Hlasování aklamací : návrh přijat naprostou většinou.

V 15,30 vyhlásil předsedající přestávku v zasedání.

Zahájení písní 418.

Předsednictví se ujal br.Lešíkar M.

Předsedající v oznámení vyhlásil pro časový předstih vyčerpání plánovaného programu 5.zasedání a navrhl plénu :

- dle došlého návrhu provést volbu Církevní pastýřské rady tajným hlasováním, dle čl.4, odst.3 přijatého Řádu Pastýřské ~~služby~~ služby. Oznámil volbu 3 členů a 6ti náhradníků z řad duchovních a laiků. Šestileté funkční období započne po zvolení dnem vyhlášení ŘPS.
- dále ze sobotního programu /14.11.1981/ budou projednány některé body programu : projednání některých tisků v komisích.
- bude přečtena revisní zpráva o hospodaření za rok 1979 a 1980.

Volba ~~řádního~~ církevní pastýřské rady .

K dotazu br.Dr Kocny, zda pro volbu platí věková hranice 70 let, odpověděl právní poradce br.Dr Šimek, že tato věková hranice platí jen pro volbu do synodní rady a do seniorátního výboru.

Z řad pléna byli navrženi ~~xx~~ kandidáti v počtu 15 ti.

Návrh předsednictva : do volebních lístků navrhnout 3 kandidáty z řad duchovních a laiků.

Průběh voleb : Bylo odevzdáno 94 hlas.lístků s tímto výsledkem :

Dr Kejř	40 hlasů	M.Šourek	24 hlasů	Růžičková	12 hlasů
Dr Škarvan	34 "	Chadim	16 "	Dus st.	11 "
Kaštánek	33 "	Kovář	14 "	Fér	8 "
Dr Susa	29 "	J.B.Šourek	14 "	Plecháček	6 "
Dr Ondra	24 "	Dr Kamínek	13 "	Filipi	1 "

Příloha skrutátorů č. 6.

Podle výsledku voleb neobdržel žádný kandidát potřebnou většinu.

Bylo přikročeno k 2.kolu tajných voleb.

Bylo odevzdáno 96 hlas.lístků s tímto výsledkem :

br.Dr Kejř 64 hlasů - tedy nadpoloviční většina
br.Dr Škarvan 53 hlasů - též nadpoloviční většina
Oba jmenovaní byli tedy zvoleni do Církevní pastýřské rady.
Další výsledky uvedeny na listině voleb / příloha č.7/.

Kandidáti br.Kaštánek, který obdržel v 2.kole 47 hlasů a br.Dr Susa se 37 hlasy postoupili do užší volby.

V této užší volbě bylo odevzdáno 95 lístků, Zvolen br.Kaštánek 53 hlasy. / příloha č. 8/

Do církevní pastýřské rady byli tedy právoplatně zvoleni :

br. Dr V. Kejř
br. Dr F. Škarvan
br. F. Kaštánek.

K volbě 6tá náhradníků přistoupeno též tajným hlasováním .
Navrženo vepsati do hlas.lístků šest jmen ze 7 kandidátů .
Bylo odevzdáno 95 hlas.lístků / viz příloha č.9/
Byli nadpoloviční většinou zvoleni ti kandidáti :

br. Dr Susa 84 hlasů, Dr Ondra 74 hlasů, s. Růžičková 71 hlasů,
br.M.Šourek 70 hlasů, br.V.Chadim 50 hlasů a br.Kovář 48 hlasů.

Tím byly volby ukončeny.

- V dalším pořadu jednání - projednání a schválení dalších předloh dle tisků . / Převzato z programu 7.zasedání - pořad pod bodem č.3./

- Změny církevního zřízení projednané XXI.synodem - tisk č.16.

Projednáno v komisi č.3/C/ .

Referoval br.Dr Ing.Huml.

Komise doporučuje synodu přijmout oba body odst.1: Výběr kandidátů pro volbu do sen.výboru a synodní rady.

Předsednictvo dává nejprve hlasovat o odst.1.a - nově navrhované znění CZ § 25,2.

Přijato 73 hlasy - tedy kvalifikovanou většinou.

Dále bylo hlasováno o odst.1b tisku č.16 -

- úprava CZ § 27,8 :

Bylo přijato 78 hlasy, tedy kvalifikovanou většinou.

Odst. 2 tisku č.16 - změny církevního zřízení.

Projednáno v komisi č.4 /D/.

Referoval br.Běťák.

Hospodářská komise zvážila současnou cenovou hladinu stavebních prací a došla k závěru, že je třeba, aby částky určující kompetenci církevních orgánů, byly snadněji pohyblivé než tomu bylo dosud. Proto doporučuje synodu, aby přijal nové znění CZ § 15, odst.3 v tisku 16 , odst. 2 v doslovném znění.

Předsednictvo dává hlasovat.

Nové znění CZ § 15,3 uvedené v tisku pod bodem 2b bylo přijato kvalifikovanou většinou 86 hlasů.

Protože synod přijal nové znění CZ § 15,3 dává předsednictvo hlasovat o změnách RHCS, které z této změny vyplývají. Jedná se při tom o výše částek ve znění tisku č.16 , odst.2, odst. c,d,e.

Navrhované změny byly přijaty nadpoloviční většinou.

Ukládá se synodní radě, aby tyto změny byly oznámeny všem sborům.

V dalším pořadu jednání navrhuje předsedající přistoupiti k projednání předlohy uvedené v tisku č. 17 A Postavení kazatelů.

Bylo projednáno v komisi č.3 /C/.

Referoval br.Dr Ing.Huml.

Komise doporučuje synodu přijmout předlohu v navrženém znění, aby mohlo být zahájeno připomínkové řízení ve sborech a v konventech.

Konenčné změny může usnést až XXIII.synod.Změny se týkají CZ §10.

Bylo hlasováno o celé předloze, t.j. CZ §10, odst.6, CZ § 10, odst.1 a další odst. 3 až 13 uvedené v tisku č.17 A.

Bylo přijato nadpoloviční většinou.

- V dalším pořadu jednání navrhl předsedající přejíti k projednání předlohy změny církevního zřízení a řádů uvedených v předloze č.17 B, odst. 1. - Poslanci a odst.č.2 - Předsednictvo správního orgánu.

Bylo projednáno v komisi č. 3/C/.

Referoval br.Dr Ing.Huml.

Komise doporučuje přijmout odst. 1, a i b v plném znění.

Předsedající dává hlasovat o návrhu komise přijmout v plném znění odst.1, a,b předlohy.

Proti návrhu nevystoupil nikdo.

Bylo přijato nadpoloviční většinou.

- Dále bylo předneseno stanovisko komise č.3/C/ k k odstavci 2 předlohy 17 B : Předsednictvo správního orgánu.

"Podle JVR čl.24, odst.1 " Každý církevní správní orgán si zvolí svého předsedu.U staršovstec je to buď farář, nebo kurátor, u seniorátního výboru buď senior nebo seniorátní kurátor, u synodní rady synodní senior nebo synodní kurátor.Podle CZ § 26, odst.2 předsedá seniorátnímu výboru senior, a synodní radě synodní senior. CZ § 30, odst.3. Komise doporučuje synodu zvážit možnost, zda v seniorátním výboru a v synodní radě má být umožněno laickým členům orgánu zastávat funkci předsedy.Podle toho bude třeba rozhodnout u úpravě příslušných řádů."

K tomu referoval br.Ing.Dr Huml, referent komise č.3 C.

Předsedající vyzývá k podání návrhů.

br.Dr Wágner k podpoře presbyterního zřízení doporučuje přijmout řešení v němž by seniorátní kurátor i synodní kurátor mohl být předsedou správního orgánu.

br. Falátek navrhuje přijmout nové znění JVR čl.24, odst.1 podle předlohy v tisku 17 B odst.2.

Hlasováním byl přijat návrh br.Falátka, t.j. návrh dle předlohy 17B odst. 2 v plném znění, t.j. 72 hlasy, t.j. kvalifikovanou většinou.

Tím bylo jednání o předlohách z komisí ukončeno.

- Předsedající seznamuje plenum se zněním Zprávy o revisi hospodaření synodní rady Čsbr za léta 1979 a 1980. Zpráva přiložena jako příloha č.10.

- V průběhu volebních aktů podal br.Dr Kocna návrh :

" Synod žádá synodní radu, aby shrnula všechna současná ustanovení o výpomocných kazatelích a začlenila je do řádu o kazatelích."

Návrh byl přijat. Příloha k zápisu č.11.

- Předsedající oznamuje program 6.zasedání, které počíná v 19,00 hod.

Na závěr 5.zasedání měl modlitbu br.Jelínek a zpívána píseň 554, 1-4 +7.

5. zasedání ukončeno v 17,30 .

Zápis vyhotoven v originále a ve třech stejnopisech dne 13. a 14. listopadu 1981.

K zápisu je připojeno 11 / jedenáct / příloh.

Zapsali : Amos Tejkal

Josef Stiburek :

Verifikovali :

Jan Kestel
Fr. Zuzka
Mik. Látala
Jr. Novák

2. 1. 1982

M. Kover
předseda synodu

ze 6. zasedání synodu Českobratrské církve evangelické
konaného 13.11. 1981 v 19 hod, P r a h a - Vinohrady

Předsedající: Br. senior Cyril H o r á k

verifikátoři: zvolení pro celé synodní jednání

počet přítomných: 99

udělené dovolené: 0

program jednání: 1/ píseň, modlitba : br. K Fon

2/ oznámení předsednictva

3/ poselství synodu-2. čtení

4/ příslušné dokončení bodu 4. z odp- zasedání

5/ schválení zápisu synodní rady

6/ schválení hospodaření synodní rady

7/ zpráva o průběhu tolerančních slavností

- dr. Kejř

8/ oznámení předsednictva

9/ modlitba společná píseň - s. Pípalová

1/ píseň č. 416 , modlitba K. Fon

2/ 0

3/ 2. čtení poselství synodu

br. dr. Filipi - poděkování a vyjádření k připomínkám k poselství
z pléna k prvnímu čtení

Dr. Susa čtení opraveného textu

rozprava: vystoupili - Batelka, Smetana, Gruber, Šourek, Kocna,

Morlnár, Háček. - šlo o úpravy: důraz na s,ovo "Misie"-

odpovědnost rodičů za výchovu dětí- doplnění a změny důrazů.

4/ o tomto bodu nebylo jednáno

5/ tisk č. 8 zpráva synodní rady

Firbas: návrh na schválení zprávy synoden

návrh byl přijat - zdrželo se : 5

tisk č. 9 : s. Brož oznamuje - není třeba schvalovat

6/ tisk č. 10 - hospodaření SR

Firbas: návrh na schválení

návrh byl přijat - zdrželo se 3

Návrh s. Brože: projednat tisk č. 17 b ze sobotního programu

návrh byl přijat

p ř e d s e d á : L e š i k a r

Tisk 17B : bod 3 - zpravodaj: J. H u m l
ordinace - komise návrh doporučila
dotazy: Kocna, Šourek
návrh přijat

Tisk 17 B: bod 4 A administrace a zastoupení
komise doporučila přijmout
hovořili: Chadim, Běťák, Gruber, Rozbořil, Pivoňka,
Soběslavský, , Huml, Ondra
návrh 4 A bod: 1,2,3,4 - přijat

Tisk 17 B: bod 4 B zástup za 1.
komise doporučuje přijmout
přijato bez dotazů a doplnění
bod 4 B za 2.
komise doporučuje přijmout znění textu na str. 3.
hovořili: Šourek, Soběslavský

doplnění na 3. řádku..... staršovstva staršovstvem zvolené .
návrh přijat

Tisk 17 B: bod 4 C a D
komise doporučuje schválené
předsedající vysvětluje: není třeba hlasovat - jen přijmout na
vědomí - předáno příštímu synodu

- - - - -

Tisk 17 B : bod 5 A - rádce kazatelů
komise doporučuje přijetí
hovořili: Čeliš, Kocna, Čapek, Rozbořil

Gruber: vikář je odpovědný sboru - ne rádci

Hájek: pozměnit: " dbát na rady a kritiku rádce "

Šourek: ci kdy je rádce proti staršovstvu?

Lešikar: jde o pomoc, ne metlu - je možný dispens

Záhrohlávek: vikář se může radce zbavit, když udělá farářské
zkoušky

Hájek: doplnit - "rady a kritiky je povinen dbát "
návrh s úpravou čten.

hovořili: Kocna, Šoušek, Běťák, ~~Hájek~~ Hájek, Molnár, Falátek, Lešikar
hlasováno: bod 5 A přijat

Tisk 17 B: bod 5 B
komise doporučuje přijetí - přijato

- - - - -

p ř e d s e d á : H o r á k

7/ Zpráva o jubilejních slavnostích k 200. výročí tolerančního patentu - em. syn. senior Dr. V. K e j ř

ZPráva přiložena v plném znění

H á j e k : poděkování Dr. Kejřovi za vedení přípravné komise
tolerančních oslav

Jako projev díku předána Dr. Kejřovi stříbrná pamětní medaile k 200. výročí tolerančního patentu

Kejř: je to milost Boží, že tu práci mohl konat i při synodu být, bylo to radostí jemu i spolupracovníkům - s vděčností těm, kteří před 200. lety s obětavostí začínali a na jejich památku předá medaili do sbírek muzea Husova domu

Lešikar: poděkování za předsednictvo

8/ připravit se odpovědně na zítřejší jednání - rozdány zprávy
z komise B

9/ zakončení: s. Pípalová - čtení/ I. Tes 5,15-24

modlitba

píseň: 581 verš1.3.5.8

Příloha: 1/ zpráva em. syn sen. J. Kejře

2/ písemná zpráva o práci komise C - projednávané předlohy
17 C,3-5, je přiložena k zápisu 5. zasedání
v této zprávě jsou obsaženy návrhy komise k těmto bodům

Z á p i s vyhotoven dne 14. listopadu 1981

zapsali:

verifikovali:

2.1. 1982

M. Brown
president synod

Dr Václav Kejř

V závěru jubilejního roku slovo k novým zítěčkám

Letošní toleranční slavnosti celocírkevní, seniorátní a sborové, jejich obsahová náplň, zaměření a veliké účasti na nich nás utvrdily v jistotě, že naši církev vedle Boží ruky drží a živí reformační a toleranční kořeny. Toto převzácné dědictví nám bylo dáno z Boží milosti a bylo zachováno a přezkoušeno v ohni bojů, utrpení a pronásledování.

Živá církev se orlíží zpět jen proto, aby se poučila, činila pokání, díkyčinila a hledala a našla pravý směr do nových zítěků. A o ty jde i tomuto synodu.

Slyšeli jsme a četli působivá kázání, vynikající přednášky, poučné studie. Viděli jsme řadu památných archivních dokumentů. Privítali jsme a vyslechli 39 hostů ze sesterských církví zahraničních. Pro ně jsme preložily do němčiny a angličtiny kázání a přednášky. Komenského fakulta usporádala symposium vynikajícího obsahu. Skutečnost otevřených dveří k svobodě jsme vyjádřili pamětní medailí: V ruce silné vyvedl nás Hospodin. A památku těch, kdož položili základ tolerančních sborů a kazatelů příslými z Maďarska a ze Slovenska jsme uctili pamětní deskou na dvore Husova domu. Slyšeli jsme chvalozpy a recitační pásma mladých. Synodní rada vyzvala k akci vděčnosti. Vydavatelství Kalich připravilo publikaci "Na slunce a do mrazu", rozsáhlou práci dr. Z. Medka. V zahraničních církvích byly publikovány články k tomuto jubileu. My tak připravujeme pamětní publikaci, ve které chceme soustředit všecko dobré, co bylo řečeno a napsáno u nás i v zahraničí.

Budiž zaznamenáno, že synodní rada s pochopením, o etavosti a velkorysosti učinila všecko, co bylo třeba, aby tento rok při tolerančním ohni byl rokem duchovního utvrzení a zbohacení a také pomohl představitelům protestantských církví k hlubšímu pochopení našeho postavení a naší služby v přítomné době.

Snazili jsme se prostě církvi, národu i hostům připomenout, že jsme v naší ^{zemi} církvi měli stále ještě po stošedesátiletém pronásledování muže a ženy, kteří ve své cíři strvali, bojovníky a mučedníky pro nezadatelná práva svobody svědomí.

Al dost již toho připomínání. Každý člen synodu toto zná a na mnohem se i podílel. Dovolte mi, prosím, abych se vám vyznal z toho, co si mne při tomto jubileu podmanilo a o čem nepochybuji, že by mělo být pramenem naší síly a světlem na naší další cestě.

I. V těch nepopsatelně hrozných letech temna bylo v těch ostatcích Božího lidu něco slavného, nezmaritelného. Byla tu v naší zemi církev Páně v nesvobodě svobodná navzdory všem císařským mandátům. Sláva té za nic položené, státním zákonem zakázané církve spočívá v její svobodě. Její kazatelé byli ze země vyhnáni, jejich chramy ukradeny, její majetek zkonfiskován. Její knihy spáleny. Ale byla zde - církev Páně svobodná - živa v Kristu a z Krista. Naplnilo se při ní slovo Páně: Jestliže vás syn vysvobodí, právě svobodní budete. Jan 8,36. A Pavel těm, kdož v Kristu uvěřili, dodává: Vy v svobodu povolání jste. Gal 5,13. - A Korintským o-svědčil: Kde jest Duch Páně, tam jest i svoboda.

Tato svoboda nezávisí od světa. Svět ji /protože ji nemá/ nemůže dát a také ji nemůže vzít. Svatý Bůh je dárce i garantem svobody. Pavel byl ve vězení, ale svobodný v Kristu. Křesťané vraždili v římských arénách a církev zatlačena do katakomb, ale jejich svobodu nemohl cesar zabít. Svobodný byl Mistr Jan. Když koncil prohlásil: My odevzdáváme duši tvou ďáblu a peklu. Mistr Jan odpovídal: Ale já ji poručím Ježíši Kristu, Pánu a Soudci nejspravedlivějšímu. Nezapaluje i nás dnes tento oheň z kostnické hranice? Tajní evangelíci v době temna byli svobodnější nežli jezuité, kteří je stíhali.

Nenávist světa, pronásledování může způsobit veliké škody církvi, ale její svobodu, kterou ji Kristus postavil, nemůže zmarit. Každý oheň, každá bolest, každé násilí jen církev znovu zpruhovaly a přečiťily. Svoboda církve nezávisí na jejím poměru ke světu, ale na jejím poměru k Ježíši Kristu. Pobělonorská církev byla potlačena, ze země vyháněna, za nic položena a zabíjena, ale věřící evangelium, oddaná Kristu jím samým znovu a znovu byla stavěna v svobodu. Nemohla být zničena. I v nesvobodě byla svobodná v Pánu. Ani ztráta života není ztrátou svobody. Ježíš praví: "Pokudli by kdo ztratil duši svou pro mne a pro evangelium, ten ji zachová. Mk 8,35. Církev ztratí svou svobodu, když ztratí Krista a jeho evangelium.

II. To druhé, co si mne podmanilo v tento jubilejní rok a před čím se korím jako před dívem Božího milosrdenství a co nám jasně svítí i na další naší cestu, je apoštolské slovo: Jako umírající a ať, živí jsme. - To je slovo z vězení českých dějin. Od bitvy belohorské září znak Kristovy církve: Jako umírající, a ať, živí!

Když se znovu zamyslíme nad těmi 160 lety, ve kterých česká duše byla hubena, evangelium dano v potupení, že tu ve všech těch letech až k toleranci byli muži a ženy, kteří Krista vyznávali svým Pánem, slovo Boží milovali a v tajnosti otevírali, Žalmy zpí-

vali, kalich si podávali a vytvářeli takové silné. nepodrobené obecenství církve, které žádná moc světa nemohla zmařit, jak jinak to vysvětlíme než tím apoštoloým "jako umírající, ale živí"! Zlí lidé mohli mařit jejich sůl, ale církev vyhnaná do podzemí ji měla. Zlí lidé mohli dusit její světlo, ale ona i v lesních skrýších a ve sklepeních svítila. Pohřební píseň často zněla nad hrobem české evangelické církve, ale vždycky byl pohřben někdo jiný. Její nezníčitelnost spočívala v tom, že měla Krista.

Vím dobře, že ^{je} mnoho bratrů a sester, kteří se domnívají, že církev umírá. Těžce prožívají její umenšování, odcizování střední generace dětí a mládeže. Zaznělo to v mnoha odstínech na tomto synodu. Jiní zase vidí zkaženost světa, jeho bídy, jeho hříchu a církev uprostřed toho netečnou, její hlas mdlý a bohoslužbu ztrnulou. Jiní opět vidí, že starý svět umírá a nový se rodí, ve kterém nebude místa pro církev, tak jako v moderních sídlištích není místa pro chrám, a soudí, že církev zemře se starým světem...

Ale církev tu stále stojí, jako div Božího slitování. Je unavená, někdy bezradná, jindy vychladlá. I v tom je pravdivá zpráva synodu. Jestě jsme se nenaucili být církví v nezvyklé situaci. Všichni cítíme, že žijeme ve světě zvláštního sekulárního ovzduší a stále pracně hledáme naše postavení v něm a jak plnit dnes úkol svědka Krista.

Tvárnost světa se rychle mění. Křesťanství přestalo být formující věcí v kulturním životě. Církev tu stojí odhaleny a souzeny přísnými měřítky. Když jsem před třinácti léty nastupoval do nejvyšší funkce v církvi, četl jsem v denním tisku, že církev je zbytečná instituce. Dnes slyšíme, že církev je nejen zbytečná, ale i škodlivá.

Ale i v těchto dobách, kdy mnozí byli zarmoucení její bídou a tvrdili, že nemá nic, co by dala světlu, i v těch jejích zdánlivě prázdných rukou bylo z Boží milosti tolik darů Ducha, tolik chleba života, že mohla nasycit každou hladovou duši. Jako umírající a ať, živá, sloužící a rozávající... A v této službě možná budeme i poraženi, ale nepřemoženi.

III. Ale v církvi jsou věci, které musí umřít k dobrému pro další život církve. Církev je obecenstvím lidí a my do ní vnášíme své mdloby, své nalady a pády, svou tneologickou vyhraněnost a pýchu. Chceme mít církev podle vlastního vkusu a zapomínáme, že

církev tu stojí proto, abychom byli takovými, jakými nás chce mít Pán církve. Co během staletí bylo na církev navěšeno lidmi úzkopr-
sého ducha. Jaké rády, formy a zvyklosti byly vytvořeny, které dáv-
no přestaly být vodiči ducha. Takové věci musí umřít. Tím jen církev
může získat. Církev prostě musí mít odvahu zbavit se toho, co její
život dusí.

Ducha však není možno uhasit. Pravda Boží může být potlačena,
ale vstává znovu jako umírající, ale živá, nezníditelná, vítězna.

Touto pravdou je Ježíš Kristus - včera i dnes, tentýž i na
věky. Církev Páně zůstává. Má svou slavnou minulost ozařenou mučed-
nickými korunami a má svou budoucnost služby na přestavbě světa
v Boží království.

K tomu nás vybízí i toler není otcové a matky, kteří v ne-
svobodě svobodní a umírající-žijí nám dotvrzují, že to stojí za to
stát s Aristem a pro Krista a vyznávat ho svým Pánem vždycky a všude
s jistotou.

Zápis ze 7.zasedání XXII.synodu českobratrské církve evangelické
Zasedání se konala v sobotu dne 14.listopadu 1981 v modlitebně
CČE v Praze 2-Vinohradech. Zahájení v 8,00 hod.

Jména zapisovatelů: ing.Lubomír Šimek, Praha-Jarov
farář Pavel Smetana, Praha-Libeň

Jména verifikátorů: ing.dr.Jaroslav Huml, Gottwaldov
Jiří Kabíček, farář v Gottwaldově
Miroslav Šabršula z Hošťálkové
Bohuslav Novák, farář v Kateřinách /omluvil se/

Předsedající: senior Zdeněk Soušek, Libice nad Cidl.

Počet přítomných : dle presenční listiny

Udělení dovolené: Josef Hromádka, člen synodní rady /od 10,00 hod.
farář Jan Zátorský ze Nového Jičína
Antonín Placný z Ostravy
Karel Fon z Ostravy
Antonín Plachý, pozorovatel z řad mládeže
od 12,00 hod.

Omluveni: František Kaštánek z Nového města na Mor.
Berta Písová z Opolan
Jiří Jelínek z Vysokého Mýta

Program jednání dle tisku synodu č.4 - str.4

Projednávané záležitosti:

1. Úvodní pobožnost PhMr Věra Ulmanová z Kar.Varů
Píseň 420, čtení Řím 12

2. Oznámení předsednictva. Návrh, který byl podán a podepsán 41
synodály týkající se zprostředkování bible uvězněnému b.ing.
Litomiskému nemohl být projednán, pro pozdní podání.

Úprava jednacího pořádku. Schváleno zařadit projednávání dopisu
pro kazatele mimo službu pod bodem 3.

3. Tříčlenná komise ve složení senior B.Otrásl, dr.A.Kocna, kurátor
R.Žárský připravila dvě předlohy: 1. dopis pro kazatele, kteří
z vlastního rozhodnutí nevykonávají kazatelskou službu,
2. dopis pro kazatele, kterým byl odňat státní souhlas k výkonu
kazatelské služby. O práci komise referoval sen.Otrásl.

Diskutovali: prof.dr.J.N.Ondra, far.Strádal, dr.M.Hájek, far.
Kalusová, far.Pivoňka.

XX
XX

dr.J.N.Ondra podává návrh na konec debaty - odmítnuto 37 hlasy
proti 33.

V diskusi pokračovali: E.Huml, J.Čapek, J.B.Šourek, R.Hromádka.
Senior MBrož podává návrh na přechod k dalšímu pořádku. Větši-
nou přijato. 7 proti tomuto návrhu.

Sestra Mandysová podává návrh, aby kazatelům XXXXXXXXXXXXXXXX mimo
službu poslat poselství synodu. Schváleno většinou prot 8 hlasům.

Senior Jan Trusina požádal o souhlas k přečtení vlastního návrhu
krátké XXXXXXXX výzvy. Synod udělil souhlas většinou hlasů.

Text návrhu: "Synod se obrací na synodní radu a bratry kazatele,
kteří jsou tohoto času bez státního souhlasu a prosí je, aby i
dále společně jednali o možnosti návratu do církevní služby."

V příl. 7/3 - 1. Návrh byl přijat většinou.

/Zapisovatelé přiřadili tento návrh do věcné souvislosti projed-
návání dopisu pro kazatele mimo službu, ačkoliv byl projednáván

4. Hlasování o návrzích a předlokách na základě doporučení komisí.

Zpráva z 1. komise A - Vyznání a život církve - ref. far. J. Nečas

Úvodní slovo k rozpravě syn. senior dr. M. Hájek: Obrátil se na členy synodu s prosbou, aby při předkládání návrhů a požadavků zvážili možnost realizace.

Zpráva komise A - na základě tisku 19B - pokračování jednání z 5. zasedání synodu.

viz příl. 7/4-A

A-5 Doporučen návrh SR - návrh přijat většinou

A-6 Návrh pozměně: Synod podporuje úsilí SR, aby se postarala o nové vydání poznámek Kralických ke SZ i NZ.
Návrh přijat většinou.

A-7 Zkrácený text: Synod se usnází, aby byla s obsahem knih, které mají sloužit církvi při bohoslužbách, církev seznámena tak, aby k nim mohla zaujmout stanovisko dříve, než je dostane hotové do rukou.

Návrh přijat většinou.

A-8 Přijat původní návrh brněnského seniorátu bez zdůvodnění s úpravou 1. věty: Synod ukládá SR, aby pověřila hymnologický odbor novým zharmonizováním některých písní a žalmů...

A-9 Návrh byl zamítnut přechodem k dennímu pořádku

A-10 a 11 O návrzích se nehlasovalo pro jejich vtělení do textu "poselství"

A-12 Zamítnut přechodem k dennímu pořádku

A-13 Zamítnut přechodem k dennímu pořádku

A-13 Po rozhovoru b. dr. Kocny, J. Doležala, J. Hlaváče, J. Smolíka byl zamítnut přechodem k dennímu pořádku.

Na základě pochybností b. Kocny o výsledku hlasování bylo hlasování opakováno a znovu návrh většinou zamítnut přechodem k dennímu pořádku.

Řízení zasedání se ujímá senior M. Brož.

Zpráva z komise B - Křesťanská výchova - referuje Jiří Gruber

/Návrhy projednávány podle předlohy, kterou komise B předkládá.

Viz příloha 7/4 - 2./ Průběžně budeme návrhy srovnávat s tiskem

Bx 19B B 1-21/

1. /B-1/ Návrh nebyl projednán v komisi pro nepřítomnost zástupců KF. Otevřen rozhovor: dr. J. N. Ondra, dr. A. Kocna, dr. A. Smolík, M. Hübner; Návrh je technicky neproveditelný. Individuelně se bude hledat cesta pro zájemce bez maturity.
Návrh zamítnut přechodem k dennímu pořádku.

2. /B-2/ Podán pozměňovací návrh dr. Krivohlavého 7/4 - 3 příl. Pozměněný návrh přijat.

3. /B-3/ Návrh zamítnut přechodem k dennímu pořádku

4. /Spojené B-4 a B-5/: Návrh přechodu k dennímu pořádku nebyl přijat - podán pozměňovací návrh syn. seniora - příl. 7/4 - 4

5. /B-6/ Podán pozměňovací návrh b. M. Lešikara a M. Heryána.

Zamítnut přechod k dennímu pořádku

Pozměňovací návrh zamítnut.

Přijat původní návrh č. 5: "Synod pověřuje SR, aby prostřednictvím svých PO byla nápomocná při setkání pěveckých sborů a hudebních skupin."

6. /B-7/ Původní návrh zamítnut, přechod k dennímu pořádku.

7. /B-8/ Návrh č. 7 přijat

8. /B-9/ Návrh na přechod k dennímu pořádku odmítnut. Přijat návrh číslo 8 se změnou: Synod pověřuje SR, aby usilovala o rozšíření rubriky pro děti v časopise Český bratr.

9. /B-10/ Návrh přijat.

10. /B-11/ Podán pozměňovací návrh s. Mandysové. Zamítnut přechodem k dennímu pořádku.

11. /B-12 spojené s B-13/ Přijat pozměňovací návrh: Synod pověřuje SR, aby vydala 4 tiskové dopisy: pro členy církve, kteří se stali rodiči; pro ty, kteří se připravují k manželství; pro novomanžele; pro pozůstalé.

/Dr P.Šimek vznesl pochybnost k hlasování o č.10 - Opakováno hlasování; přechod k dennímu pořádku přijat 44 hlasy, proti 33 a 10 abstencí/

12. /B-14/ Přijat pozměňovací návrh b.Křivohlavého: Synod pověřuje SR, aby vydala pomůcky "Jak číst bibli".
 13. /B-15/ Přijat doplňující návrh dr.Filipího "Synod pověřuje SR, aby vyhledávala autory náboženské literatury pro prosté čtenáře a jednala o případné zvýšení vydávaných titulů" /příl.7/4-5/
 14. /-16/ Schválen podle příl.7/4-2 bod 14/
 15. /B-17/ Schválen podle příl.7/4-2 bod 15/
 16. /B-18 a B-19/ Schválen podle příl.7/4-2 bod 16/
 17. B-20 a B-21/ Schválen podle příl.7/4-2 bod 17/

Návrhy ze synodní rozpravy

18. Návrh přijat podle příl.7/5-2 bod 18/
 19. Návrh přijat s doplněním slova "každoročně" podle příl.7/4-2 -19/
 20. Návrh předán SR jako podnět pro práci odboru.
 Schválen přechod k dennímu pořádku
 21. Návrh bratra Heryána byl pojat do poselství synodu. Nehlasovalo se o něm.
 22. Návrh přijat.
 23. Odmítnut návrh na přechod k dennímu pořádku. Přijat pozměňující návrh Pellara: "Synod vyzývá sbory, aby více využívaly práce mladých členů církve - brigádníků při stavebních úpravách církevních budov." Příl.7/4-6
 24. Návrh přijat s pravou: místo "obnovení" "pořádání".

Návrh z komise

25. Návrh zamítnut přechodem k dennímu pořádku.

Přestávka od 10,30 do 11,00 hod.

2.část 7.zasedání zaměřena v 11,00 písní 424. Předsedající senior Z.Sousek

Zpráva komise A - referuje J.Nečas

Návrh seniora Šplíchal příl 7/4-7

Neschválen návrh na přechod k dennímu pořádku - Návrh přijat většinou.

Návrh dr.Z.Susy - příl.7/4-8 Na návrh prof.dr.Filipína tajné hlasování.
 Výsledek: 63 ano - 22 ne - 7 prázdných. Návrh přijat

Návrh podle předlohy 7/4-9 přijat většinou

Zpráva komise -C-

Druhá část zprávy komise -C- Správní a právní. Viz příl 7/4-10

Tisk 17B str. 5 odst.6 předsedající b.Miloslav Lesík

Přijat upravený návrh viz příl.7-4/10

odst.7 - přijata alternativa B.

bod.C - zamítnut přechodem k dennímu pořádku

odst.8 - schváleno

odst.9a - přijato s dovětkem v závěru navrženého znění: ... a nenahrazují ostatní formy náboženské výuky.

odst.9b - přijato

odst.10 - přijato

odst.11a - zamítnuto přechodem k dennímu pořádku

odst.11b - přijato pro další řízení jako změna C2

~~odst.12~~ -

Tisk 17C celý tisk přijat viz příl. 7/4 -11.

Tisk 19A Návrhy C1 a C2 přijaty

Tisk 19B - C1 a C2. Přijato nové znění dle 7/4-10 příl.

- C3 - Zamítnuto přechodem k dennímu pořádku
- C4 - Zamítnuto přechodem k dennímu pořádku
- C5 - Zamítnuto přechodem k dennímu pořádku
- C6 - Zamítnuto přechodem k dennímu pořádku
- C7 - Přijato rozšířené znění "Synod pověřuje synodní radu, aby jednala s příslušnými státními orgány o možnosti pastoračních návštěv farářů u těch vězňů, kteří o tuto návštěvu požádají a současně projednala možnost předání bible pro osobní potřebu vězňů.
- C8 - Návrh zkrácen na: "Synod pověřuje seniorátní výbory a syn. radu, aby naléhavě hledaly možnost, jak přesunout dosavadní nevyhovující kazatelské stanice, případně vytvořit nové stanice v oblasti velkých sídlišť.

Návrhy z diskuse:

Návrh b. seniora Šplíchala zamítnut přechodem k dennímu pořádku.
Návrh J.B. Šourka zamítnut přechodem k dennímu pořádku
Návrh P. Smetany první i druhý zamítnuty přechodem k dennímu pořádku
Návrh s. Mandysové zamítnut
Schválen návrh, aby se pokračovalo v jednání i po stanovené lhůtě. Návrh schválen.

Komise D - Hospodářské záležitosti

Referuje Mil. Běťák

Tisk č. 19A

D/1 - Návrh přijat.

D/2 - přijat s úpravou: Místo "počínaje rokem" na "rok" a poslední věta vypuštěna.

D/3 - návrh přijat

Návrhy z komise

1. Poradit soupis objektů zvláštní péče - přijato
2. Vyjádření vděčnosti za práci bratra Chadima

Komise -B - referuje bratr Jiří Gruber

Návrh na rozšíření příruček pro Nedělní školu zamítnut přechodem k dennímu pořádku.

Bod č. 5 /pův. 4/ Volba revizorů

Podán návrh bratra Chadima na základě resignace dosavadních revizorů.
Revizoři Jar. Luňák, Zdar Šorm, Praha-Braník
náhradníci: Jos. Kocvara Praha
ing. L. Šimek

Návrh přijat. volbou.

Bod č. 6

Poselství synodu - 3. opravené čtení /Dr. Zd. Susa/

Po diskusi bratra Žárského a b. syn. seniora dr. M. Hájka text poselství schválen.

Bod č. 7

Závěrečné slovo předsedy synodu b. M. Lešikara. Poděkování všem, kteří se podíleli na přípravě průběhu synodu, zmíněno pět zvláštností: při Večeři Páně vysluhovali presbyteri a vikářky.

Slib zvolené synodní rady přijímal presbyter

Poprvé v předsednictvu sestra aktivně pracující

Účast třech synodních kurátorů a dvou synodních kurátorů na zasedání
Občerstvení z herlíkovského statku

Prof. dr. J. N. Ondra poděkoval předsedovi synodu. Závěrečnou pobožnost měl b. syn. senior na tex Num 6, 24-27.

Zapisovatelé:

Pavel Smetana

ing. Lubomír Šimek

P • s e l s t v í 22. synodu československé církve evangelické

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista

Milí bratři a sestry,

posilováni vašimi modlitbami, sešli jsme se na 22. synodu. Jednali jsme o závažných otázkách, které se týkají naší církve a jejího života. Především jsme se **soustředili** k misijnímu úkolu, který svěřuje svým vyznavačům náš Pán, Ježíš Kristus. Mysleli jsme na to, že jsme se **často** příliš soustřeďovali sami na sebe. Nyní však chceme očekávat na dary Ducha svatého, který nás posílá k lidem tohoto pokolení se zvěstí o Boží lásce.

Náš Pán nám ukládá své poslání bez ohledu na to, že již od tolerančních dob jsme nepočtenou menšinou. Nadto se cítíme dnes mnohdy slabí a unavení. Trápí nás, že vedle míst, kde se sborová práce rozvíjí v plném rozsahu, jsou také vyprázdněné modlitebny, neobsazené sbory, že ve shromáždění mnohde chybí děti a mládež. Uvědomujeme si však, že i malá skupina a někdy i jednotlivec může nést veliké poslání a ve svém okolí působit radost, smíření a pokoj. Žádáme všechny sbory a zvláště staršovstva sborů neobsazených, aby nepolevovaly ve starosti o to, aby evangelium bylo všude zvěstováno nezkráceně a společenství žila v poslušnosti rádu Božího království a v radostném očekávání nových Božích skutků.

Tíživě na nás doléhá i to, co se děje přede dveřmi našich modliteben a chrámů. Myslíme se starostí na vše, co deptá a maří lidský život, svobodu a důstojnost. Vážnou úzkost vzbuzuje

jak ničení mravních hodnot, tak plýtvání hmotnými statky a poškozování životního prostředí. Strach z budoucnosti je vyvoláván zvláště rostoucím zbrojením a nebezpečím, že nahromaděných zbraní bude užito k zániku všeho živého. Prosíme vás, abyste neustávali v přímluvných modlitbách za všechny, jejichž život je ochuzován a ohrožen, za všechny trpící, hladové, vězněné, pronásledované, vyhnané z domovů, zabíjené. Proste vytrvale za dorozumění mezi národy a za pokoj ve světě. Všude kam dosáhnete, šířte ovzduší důvěry, smíření a Božího pokoje, který osvobozuje od sobectví a od snahy prosazovat vlastní zájmy.

Ve světě kolem sebe pozorujeme vedle mnohé lhostejnosti také hlad po duchovních věcech, potřebu najít hlubinu bezpečno-

sti, pevný bod, kterého se zachytit. Jsou lidé, kteří začínají toužit po evangeliu, mají znovu zájem o Bibli. Vytvářejí se modlitební společenství. Roste touha po obecenství stolu Páně, po prohloubení duchovního života, a to zvláště mezi mladými lidmi. Radujeme se ze vzrůstajícího zájmu o službu kazatelskou i ze stále rostoucí obětavosti údů naší církve.

Obracejeme se na vás - jednotlivé bratry a sestry i celé sbory: prostě o větší hloubku a opravdovost své víry. Čím bližší budeme Kristu, tím bližší si budeme navzájem - v rodinách, ve sborech, mezi generacemi; poroste také vzájemnost mezi sbory v církvi i mezi různými církvemi. Čím hlubší a určitější bude náš duchovní život, tím výraznější bude i naše svědectví lidem, kteří stojí mimo církve.

Žádný z darů a žádnou z příležitostí, které nám náš Pán dává, nemáme zanedbat. Možností ke službě se nám z jeho milosti dostává víc, než bychom zasloužili. Prosme, aby radost z evangelia Kristova překonávala naši skleslost a tak se sbory stávaly místy, kam lidé rádi přijdou pro novou naději. V našich shromážděních ať je každý, mladý i starý, s radostí vítán a srozumitelně osloven. Neděle nechť nám zůstane vzácnou příležitostí, kdy se smíme pravidelně vymaňovat ze starostí o zajištění života a společně se radovat z Božích darů. Rodiče nechť pamatují, že svým dětem nemohou nic vzácnějšího poskytnout, než vystavit je působení Slova a Ducha Kristova. Mládež prosíme, aby svou lásku k církvi projevila účastí na shromáždění a ochotou ke službě, kdekoliv je toho potřebí. Povzbuzujeme staré bratry a sestry, aby se radovali z evangelia a svými modlitbami podpírali celou práci církve.

Všem vám vyprošujeme naději. I tam, kde se zdá, že sborová práce nezadržitelně uhasíná, i tam, kde není vůbec žádný dorost. Boží moc a milost je nade všechny naše statistiky a předpovědi. Pán dokáže vzbudit a obnovit své svědky v pravý čas a na pravém místě.

V Kristově lásce

22. synod

AKTUALITY Z CÍRKVE

ZPRÁVY Z KANCELÁŘE SYNODNÍ RADY ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ — PRAHA 1
JUNGMANNOVA 9 — TEL. 247 101-2 — Z POVĚŘENÍ SYNODNÍ RADY PŘIPRAVUJE DR. JIŘÍ OTTER
— URČENO PRO ÚŘEDNÍ POTŘEBU SBORŮ ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ —

18 / 1981

17. listopadu 1981

Průběh 22. synodu v Praze. Synod byl zahájen bohoslužebným shromážděním 11. 11. v 19 h. v chrámu u Salvátora. Kázání měl syn. senior dr. M. Hájek /Gal 5, 22-23/; na ostatním pořadu se podíleli všichni členové synodní rady. Večeři Páně vysluhovali spolu se synodním seniorem dva z nově ordinovaných presbyterů a dvě vikářky z nově ordinovaných kazatelek. Sborovým zpěvem posloužil salvátorský pěvecký sbor. Při 1. zasedání 12. 11. dopol. byl předsedou synodu zvolen syn. kurátor M. Lešíkar, místo předsedy senioři M. Brož, Z. Soušek a C. Horák, za KEBF děkan dr. J. Smolík a z dalších presbyterů s. N. Mandysová. Poté bylo na programu odeslání pozdravných telegramů, projev zástupce státní správy nám. dr. Pavla Černého, který úvodem přečetl pozdravný přípis ministra kultury ČSR doc. dr. M. Klusáka; dále volby do synodní rady a zahájení rozpravy ke zprávě syn. rady. - 2. zasedání 12. 11. odpoledne pokračovalo v rozpravě ke zprávě syn. rady a PO a v jeho druhé části bylo složení slibu nových členů synodní rady a poděkování odstupujícím členům. - 3. zasedání se konalo 12. 11. večer ve čtyřech pracovních komisích. - 4. zasedání bylo 13. 11. dopol. a mělo na pořadu rozpravu k hlavním synodním předlohám o misijním poslání církve. - 5. zasedání 13. 11. odpoledne projednávalo první návrh synodního poselství a předlohy o ordinaci, večeři Páně s dětmi, nové agendě, řádu pastýřské služby a církevních budovách - vesměs podle návrhů z prac. komisí. Po volbě pastýřské rady projednávány návrhy na změny církevního zřízení a řádů, tisk o postavení kazatelů a předložena zpráva o revizi hospodaření synodní rady. - 6. zasedání 13. 11. večer bylo věnováno druhému čtení synodního poselství, schválení zprávy syn. rady a jejího hospodaření a projednávání návrhů z komisí. V druhé části měl emer. syn. senior dr. V. Kejř zprávu k jubilejnímu roku 200. výročí tolerančního patentu a na závěr mu bylo poděkováno jako předsedovi přípravného výboru. - 7. zasedání 14. 11. odpoledne se zabývalo návrhy ze seniorátů a syn. rady na základě jejich projednání v prac. komisích i dalšími návrhy vzešlými z obecné rozpravy a z komisí, zvolilo revizory celocírkevního hospodaření a schválilo text poselství do sborů. Závěrečné slovo a poděkování měl předseda synodu synodní kurátor M. Lešíkar; v závěrečné pobožnosti připomněl synodní senior dr. M. Hájek smysl i pověření aronského požehnání /Num 16, 24-26/.

Pozdravné telegramy z 22. synodu. Text telegramu prezidentu republiky dr. G. Husákovi: "Vážený pane presidente, dnes byl zahájen 22. synod ČCE. Dovolujeme si Vás pozdravit při této příležitosti. Na synodu chceme probírat řadu otázek, které mají dosah pro další život členů naší církve, občanů státu, v jehož čele stojíte. Domníváme se, že odpovědným řešením těchto otázek přispíváme k obecnému dobrému a k budování spravedlivého míru. Myslíme na Vaši odpovědnou práci a přejeme Vám k ní zdraví a sílu. Prosíme, abyste přijal projev naší upřímné úcty." - Text telegramu ministru kultury ČSR doc. dr. M. Klusákovi, CSc: "Vážený pane ministře, dovolujeme si Vám zaslat pozdrav ze zahájení 22. synodu ČCE. Úkolem tohoto synodu je nejen zvolit dvě třetiny členů synodní rady, ale i probírat řadu otázek, které se v současné době jeví jako velice naléhavé v životě naší církve. Vážíme si porozumění pro svébytnost naší církve, s nímž jsme se setkávali při projednávání mnohých otázek se zástupci státní správy v době od poledního synodu. Přejeme si, aby se toto vzájemné porozumění i nadále prohlubovalo."

Volby konané při 22. synodu. Při volbách do synodní rady byl synodním seniorem znovu zvolen dr. M. Hájek a jeho náměstkem dr. J. Hlaváč. Třetím duchovenským členem senior Josef Hromádka, třetím členem z presbyterů sen. kurátor Vl. Pistor. Náhradníky z řad kazatelů zvoleni senioři M. Brož, B. Otřísal a C. Horák. - Do církevní pastýřské rady zvoleni dr. V. Kejř, dr. F. Škarvan b. F. Kaštánek; za náhradníky: dr. Z. Susa, dr. J. N. Ondra, s. Růžičková, M. Šourek, Vl. Chadim a far. J. Kovář. - Za revizory celocírkevního hospodaření zvoleni: J. Luňák z Plzně a Z. Šorm z Prahy, za náhradníky J. Kočvara a ing. L. Šimek z Prahy.

Text poselství 22. synodu zasíláme všem sborům v příloze k těmto Aktualitám s prosbou, aby poselství bylo přečteno při nejbližším bohoslužebném shromáždění sboru.

AKTUALITY Z CÍRKVE

ZPRÁVY Z KANCELÁŘE SYNODNÍ RADY ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ — PRAHA 1
JUNGMANNOVA 9 — TEL. 247 101-2 — Z POVĚŘENÍ SYNODNÍ RADY PŘIPRAVUJE DR. JIŘÍ OTTER
— URČENO PRO ÚŘEDNÍ POTŘEBU SBORŮ ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ —

19 / 1981

23. listopadu 1981

Z dokumentů a projevů při 22. synodu:

7. pozdravného dopisu ministra kultury ČSR Doc. Dr. M. Klusáka, CSc.:

"Každodenní praxe — zejména v těchto dnech — nás přesvědčuje o tom, jak významnou roli sehrává postoj každého z nás k zachování života a existence této planety. Vážíme si proto angažované mírové a společensky prospěšné práce vás všech, duchovních a věřících Českobratrské církve evangelické, kteří v jednotě s ostatními příslušníky našich národů a národností pomáháte uskutečňovat ideály lidské důstojnosti, spravedlnosti a míru v duchu nejlepších tradic našich národních dějin. Věřím, že i vaše současné jednání naváže na ty skutečnosti, které posilují vzájemnou důvěru a vytváří další předpoklady pro naplňování humanitních a ušlechtilých cílů, směřujících k nastolení trvalého míru a pokroku ve světě."

Z úvodního projevu syn. seniora Dr. M. Hájka k synodní rozpravě:

"Je třeba se ptát, jací máme být my sami v těchto nebezpečných časech. Předně bychom měli být Kristovi učedníci, skromní ve svých nárocích a dávat příklad, že je možné myslet víc na ~~na~~ druhé než na vlastní blahobyt. Dále bychom měli uprostřed obecné nervosity rozsévat pokoj, jaký je darován těm, kdo mají důvěru v Boha, v moc a moudrost jeho otcovské lásky. A konečně bychom měli plnit lásky úzkostlivě dbát, abychom v ničem nerozštěcovali zášť a spory mezi lidmi. Ani naše církevní zájmy by v žádném případě neměly ospravedlňovat ústup od této tiché a důvěryplné lásky, víry a naděje. — Tento čas nás volá, abychom byli církví jednoznačného vyznání Pána Ježíše Krista. Veškerá otevřenost sborů světa vyjde naprázdno, vstoupí-li kdo dovnitř a setká se s lidskou snazivostí, nikoli však s evangeliem; s evangeliem neupravovaným pro domněle moderní potřebu, nekříženým s výpěstky moderních věd a umění, nýbrž s biblickým evangeliem Božího odpuštění hříchu a nového stvoření." V žádném jiném není spasení." Hruža, když někdo hledá spásu, a v církvi se ocitne na špatné adrese."

Z projevu em. syn. seniora Dr. V. Kejře k závěru jubilejního roku toler. patentu!

"Tvářnost světa se rychle mění. Křesťanství přestalo být formující věcí v kulturním životě. Církve tu stojí odhaleny a souzeny přísnými měřítky. Slyšíme, že církev je nejen zbytečná, ale i škodlivá. Ale i v těchto dobách, kdy mnozí byli zarmoucení její bídou a tvrdili, že nemá nic, co by dala světu, i v těch jejích zdánlivě prázdných rukou bylo z Boží milosti tolik darů Ducha a tolik chleba života, že mohla nasytit každou hladovou duši. — V církvi jsou věci, které musí umřít k dobrému pro další život církve. Církev je obecnstvím lidí a my do ní vnášíme své mdloby, své nálady a pády, svou theologickou vyhraněnost a pýchu. Chceme mít církev podle vlastního vkusu a zapomínáme, že církev tu stojí proto, abychom byli takovými, jakými nás chce mít Pán církve. Co během staletí bylo na církev navěšeno lidmi úzkoprsého ducha! Jaké řády, formy a zvyklosti byly vytvořeny, které dávno přestaly být vodiči Ducha! Takové věci musí umřít. Tím církev může jen získat. Církev prostě musí mít odvahu zbavit se toho, co její život dusí. Ducha však není možno uhasit. Pravda Boží může být utlačena, ale vstává znovu jako umírající, ale živá a vítězná."

Změna v kanceláři synodní rady. Od 1.12.1981 odchází do důchodu taj. J. Svatoň, ale bude ještě nadále pracovat na poloviční úvazek. Na jeho místo povolala syn. rada ses. vik. M. Mrštinovou z Oder. — Změny ve sborech: Při sen. úřadu v Praze byl zvolen a od 1.1. potvrzen za sen. vikáře absolvent KEBF P. Klinecký. V Roučnici odchází k 30.11. do trvalého důchodu f. F. S. Janovský, kterému vzdán dík za celoživotní obětavou službu. — V Průně byl zvolen novým kurátorem b. Vladislav Machala.

Rozvrh návštěv syn. seniora v prosinci: 6.12. Litoměřice, 13.12. Praha-Strašnice/ordinace v P. Hudec/25.12. Praha-Musle-1.1.1982 Praha-Kliment.

Evangelizační heslo pro r. 1982 bylo zvoleno podle Mat. 28.18: "Získávejte mi učedníky." — K těmto aktualitám přikládáme oběžník SR obsahující bližší informace.

-X-X-X-X-X-X-X-X-

ZMĚNY CÍRKEVNÍHO ZŘÍZENÍ A RÁDŮ

usnesené XXII. synodem 1981

a vyhlášené k 1.1. 1982

1). CZ §25,2 nové znění:

"Volba farářů do seniorátního výboru se děje jen z kandidátů vybraných volbou seniorátního zastupitelstva a ze dvou dalších kandidátů na každé duchovenské místo, pro které se vyslovila svým usnesením alespoň třetina staršovstev seniorátu při přípravě volby."

2) CZ §27,8 nové znění:

"Volba farářů do synodní rady se děje jen z kandidátů vybraných volbou synodního zastupitelstva a ze dvou dalších kandidátů na každé duchovenské místo v synodní radě, pro něž se vyslovila svým usnesením alespoň třetina konventů nebo seniorátních výborů. Seniorátní výbory si vyžádají před návrhem kandidátů v jádření staršovstev svých sborů."

3) CZ § 15,3 nové znění:

"K nabytí a zcizení nemovitého majetku sboru sborů a ke zcizení majetku, který má historickou, uměleckou nebo vědeckou cenu, a k vydání nebo půjčkám ve finančních hranicích, určených radou hospodaření církevních sborů, je potřebné schválení nadřízeného orgánu. Při částečně přesahující tuto hranici a ke každé sborové stavbě je třeba schválení synodní rady."

- 4) ŘHCS článek 2, odst. 3 (str. IX/3 dole)
změnit částku - místo 10.000 Kčs uvést 25.000 Kčs
(jedná se o vymezení kompetence pro sbory)
- 5) ŘHCS článek 2, odst. 3 - schválení seniorátního výboru
je třeba (str. IX/4, odst. c)
místo 10.000 Kčs uvést 25.000 Kčs
místo 20.000 Kčs uvést 50.000 Kčs
- 6) ŘHCS článek 2, odst. 3 - schválení synodní rady
je třeba (str. IX/4, odst. a)
místo 20.000 Kčs uvést 50.000 Kčs
- 7) ŘS čl. 34, odst. 13 - nové znění:
"voliti ze sebe na dvouleté období, začínající příštím řádným zasedáním a končící před dalším řádným zasedáním konventu, poslance do seniorátního shromáždění, a to ve sborech do 2000 duší dva, přes 2000 tři, a stejný počet náhradníků."
- 8) ŘS 47, odst. 5 nově zařadit:
"Je-li farář sboru seniorem, případně konseniorem, nebo kurátor sboru seniorátním kurátorem, případně jeho náměstkem, vyšle sbor za ně další členy staršovstva staršovstvem zvolené."
- 9) ŘS čl. 55, odst. 2 - nové znění:
"Je-li vikář jediným duchovním správcem sboru, ustanoví mu senior některého zkušeného faráře za rádce, jehož rady a kritiky je povinen dbát. Od ustanovení rádce může udělit dispens synodní rada."

10) ŘS čl.56, nově zařadit odst.4

"Je-li diakon samostatným duchovním správcem sboru, ustanoví mu senior některého zkušeného faráře za rádce, jehož rady a kritiky je povinen dbát. Od ustanovení rádce může udělit dispens synodní rada."

11) ŘS čl.61, odst.4 1.věta nové znění:

"Nově zvolení členové a náhradníci seniorátního výboru složí při uvedení v úřad slib do rukou synodního seniora nebo k tomu pověřeného člena synodní rady." - Druhá věta zůstane beze změny.

12) ŘS čl.64, odst.2 - nové znění :

"... při zvláštním zasedání synodu, konaném podle řádu bohoslužebného, a to nejlépe hned po volbě, je uveden v úřad nově zvolený synodní senior předsedou nebo místopředsedou synodu za případné účasti odstupujícího synodního seniora. Předsedovi synodu přísluší, aby po krátkém projevu svém a jednoho k tomu zvoleného člena synodu (z presbyterů, pokud předsedou synodu je kazatel, nebo z kazatelů, pokud předsedou synodu je presbyter) přijal jménem synodu od synodního seniora slib a prohlásil jej jménem církve synodním seniorem."

13) ŘS čl.64, odst.4 - nové znění:

"Nově zvolení členové synodní rady skládají slib do rukou předsedy nebo místopředsedy synodu za účasti synodního seniora, a to zpravidla buď při instalaci nově zvoleného synodního seniora, nebo při jiném zasedání synodu, konaném podle řádu bohoslužebného."

Není-li to možné, přijme předseda synodu
slib v nejbližším zasedání synodní rady,
k němuž bude přizván."

- 14) KK § 9, odst. 4 - škrtnout druhou větu
~~KK § 9, odst. 4 - třetí větu nahradit následu-~~
jícím zněním:
"Služby plynoucí z ordinace může vykonávat
jen pokud je členem staršovstva."
- 15) JVR čl. 11, odst. 2 začínající slovy "Všechny
předlohy ..." se ruší.
- 16) JVR čl. 23, 10 dosavadní znění doplnit násle-
dující třetí větou:
"Není-li to možné, přijme předseda synodu
slib v nejbližším zasedání synodní rady,
k němuž bude přizván."
- 17) JVR čl. 24, odst. 1 - nové znění:
"Předsedou staršovstva je podle volby buď
kazatel nebo kurátor (CZ § 20, odst. 5), senio-
rátnímu výboru předsedá senior (CZ § 26, odst.
2) a synodní rada senior (CZ § 30,
odst. 3).
- 18) JVR čl. 30, odst. 4 a v závěru věty vypustit
slovo "poměrně", takže bude znít "... , který
obdržel nejvíce hlasů."
- 19) JVR čl. 35, odst. 2, druhá věta
škrtnout slova "do konventu", takže druhá
věta bude znít "Mandát poslance však ztrácí
přechodem do jiného seniorátu."

- 20) JVR čl.36, odst 1c - nové znění:

"při volbách farářů ze dvou dalších kandidátů na každé duchovenské místo v synodní radě, pro něž se vyslovila svým usnesením alespoň třetina konventů nebo seniorátních výborů (CZ § 27,8)."

- 21) JVR čl.36, odst.2c - nové znění:

"při volbách farářů ze dvou dalších kandidátů na každé duchovenské místo, pro které by se vyslovila svým usnesením alespoň třetina staršovstev seniorátu při přípravě volby (CZ § 25, 1.2)."

- 22) MŠZ (řád sborového života) oddíl I.čl.4 - druhou větu doplnit, takže bude znít následovně:

"Tyto bohoslužby se konají před bohoslužebným shromážděním celého sboru, nebo po něm, nebo v oddělené místnosti během bohoslužebného shromáždění a nenahrazují ostatní formy náboženské výuky."

- 23) MŠZ, oddíl I. článek 16 - slovo "sborové" nahradit "bohoslužebné", takže text bude znít:

"Ve výjimečných případech může být svatá večeře Páně vysluhována i mimo bohoslužebné shromáždění."

24) OPRAVY CHYB VE ZNĚNÍ CÍRK.ZŘÍZENÍ A ŘÁDŮ

CZ:

- 1) § 5,2 na konci oprav: "a jednacím a volebním řádem."
- 2) § 9,4 místo "předsedy" má být: "předsedajícího"
- 3) § 23,o.2a: v závorce má být: (§ 20,odst.8)
- 4) § 23,o.2b: správné znění je: "všichni kazatelé samostatně spravující sbory a dále ostatní kazatelé v činné službě, jež konvent uzná za pravoplatné členy,"
- 5) § 27. Nadpis bude znít: Řízení a správa církve
- 6) § 27,o.1: nové znění: Povšechný sbor je řízen synodem a synodním zastupitelstvem a je spravován synodní radou v čele se synodním seniorem a synodním kurátorem.
- 7) § 27,o.5: v 1.větě za středníkem: místo "k vyřízení" má být "k vyjádření".
- 8) § 27,o.5c: nové znění: "základní otázky církevního zřízení a to: ..." (následuje výčet). Následující středníky nahradit čárkami.

ŘS:

- 9) Na znění čl.4 - 10 třeba doplnit:
"V platnosti zůstal čl.5, jenž zní takto:
Usnášení církevních orgánů: Platná usnesení a volby se dějí nadpoloviční většinou

odevzdaných platných hlasů, není-li církevním zřízením nebo řádem ustanoveno jinak. Platný hlas je každý hlas, který byl odevzdán osobou oprávněnou k hlasování bez ohledu na obsah hlasovacího lístku, tedy i lístek prázdný. Při rovnosti hlasů návrh padá."

- 10) Čl.30: v předposlední větě třeba nahradit nesprávnou citaci "§ 5 odst.2 vol.řadu" slovy: "Čl.32, odst.2 a 3 JVŘ"
- 11) Čl.30, odst.2: zastupování sboru navenek přísluší představitelům sboru (§ 4 o.6 CZ) /další druhá věta beze změny/
- 12) Čl.48,2: místo "faráře" má být "kazatele"
- 13) Čl.58,o.4: oprav: Složení senior.shromáždění upravuje § 23 ...
- 14) Čl.58,o.6: "do rukou předsedajícího"
- 15) Čl.59,o.1d: oprav citaci v závorce: "(Čl.20)" místo chybně uvedeného (Čl.30)
- 16) Čl.63,o.3: "do rukou předsedajícího"

JVŘ:

- 17) Čl.3, odst.6: slovo "funkcionář" nahradit slovem "člen shromáždění". V závorce škrtnout odvolání na CZ § 7, odst. 6 a 7, takže zůstane jen odvolání na CZ § 9, odst.3 a 5.
- 18) Čl.36, odst.1b: nové znění jen ("ze starších sborů")
- 19) Čl.36 odst.2b: nové znění: "... ze starších seniorátů..."

VIII.

Ř Á D P A S T Ý Ř S K É S L U Ž B Y

(Usnesl XXII. synod r. 1981
podle § 16, odst.3, lit. h CZ)

V Praze 1981

RÁD PASTÝŘSKÉ SLUŽBY

Preamble

Posláním církve a jejích členů je oslavovat Pána slovem i životem. V obecenství sboru se toto poslání projevuje i spolužitím v řádu a kázni podle příkazu Písem. Podle Bratrského (8,4) i Českého vyznání (11,6) náleží řád a kázeň mezi "znamení církve svaté". Řada apoštolských výzev obrací pozornost sborů a církve k zachování zdravého učení i řádu v projevech života (např. 1.Tim. 1,3 2.Tes.3,6). Písma nám zachovala i vzor bratrského napomínání (Matouš 18,15-17).

Věrní Písmům i reformačním otcům hledáme odpovědající způsoby konání bratrské kázně, jež by vyjadřovala odpovědnost za vyznavačskou ryzost i zvěst evangelia o odpuštění a smíření.

Proto je položen důraz na pastýřskou péči ve sboru i v celé církvi. Od všech pracovníků církve, kazatelů i starších, ordinovaných i neordinovaných, očekává církev zvěstné, katechetické i pastorační působení (tj. pastorační péči), jež by vedlo členy i pracovníky církve k vyznavačskému životu.

Vlastní pastýřská služba má svými neformálními postupy sloužit k nápravě toho, co bylo porušeno v životě církve i jejích pracovníků. Očekává se porozumění, laskavé jednání i dobrovolné přijetí nalezeného řešení.

Kázeňské řízení jako pokus o nápravu zásahem autority církve si může vynutit jen takové jednání, jež ve svévolné zatvrzelosti odmítá přistoupit na řešení nabízené pastýřskou službou. Pro naši slabost a hříšnost musí církev i s touto možností počítat. Činí tak však v bázi před Božím soudem a se zármutkem.

I. Pastýřská péče ve sboru a v církvi

Čl.1. Pastýřská péče

1. Církev od všech členů očekává, že budou žít v Kristově Duchu podle rad a přikázání Písem a že budou vzájemně o sebe pastýřsky pečovat ve smyslu CZ § 2, odst.2 a Řádu sborového života odd.III.
2. Od starších církev očekává, že budou žít ve shodě se svědectvím Písem a pečovat o křesťanský život ve sboru (CZ 4,5 20,1; ŘS 34) vlastním osobním příkladem a péčí o členy sboru; že budou v lásce předkládat kazatelům i členům staršovstva, jakožto spolubratřím, přání a stížnosti týkající se jejich církevní práce a způsobu života, a kdyby jejich snaha zůstala bez úspěchu, činit oznámení vyšším církevním orgánům (ŘS 34,11).
3. Od kazatelů církev očekává, že budou pravdu Písma plně zvěstovat a že sbory povedou ke Kristu nejen učením, ale i svědectvím svého příkladného, Bohu věrného křesťanského života (ŘS 41,1); že budou plnit kazatelský revers (ŘS 41,2) a že budou pečovat o duchovní život ve sborech podle ŘS 41,3. Kazatelé mají o sebe vzájemně pastýřsky pečovat a bratrsky si pomáhat k poslušnému životu podle Písma.
4. Pastýřská péče o sbory, starší, kazatele, jiné církevní pracovníky a studující bohosloví je svě-

řena představitelům sborů (CZ § 4.6 a ve zvláštní odpovědnosti seniorům (CZ 26,1 ŘS 62a), seniorátním výborům (CZ 25,4 ŘS 61,2a,k,1), synodnímu seniorovi (CZ 30,5a) a synodní radě (CZ 21,7 29, 3a ŘS 64,9a).

II. Pastýřská služba a kázeň mezi členy sboru

Čl.2. Pastýřská služba a kázeň ve sboru

1. Pastýřská služba a kázeň mezi členy sboru je uložena jmenovitě staršovstvům.
2. Jedině staršovstvům přísluší rozhodovat o ztrátě členství v církvi podle CZ 1,1 a Řádu členství čl.4.

III. Pastýřská služba starším a kazatelům

Čl.3. Pastýřská služba

1. Pastýřská služba je projev zvýšené a neodkladné služby církve starším a kazatelům tehdy, kdy pastýřská péče ve smyslu čl.1,2-4 nepřináší zjevné výsledky.
2. Pastýřskou službu vyžadují zvláštní případy, kdy starší či kazatel poruší závazky svého pověření, svým působením porušuje vyznání a učení církve, jak je vyjádřeno v preambuli k církevnímu zřízení, při své činnosti nedodrжуje předpisy církevního zřízení a řádů a tím ohroжуje vážně sborové a církevní společenství, oslabuje vztah členů k církvi, vyvolává pohoršení ve veřejnosti (např. rozvratem rodiny, projevy ziskuchtivosti, pomluvami). Patří sem rovněž případy, kdy kazatel poruší kazatelský revers.

Čl.4. Pastýřské rady

1. Pastýřská služba je svěřována konventem resp. synodem jako zvláštní poslání pastýřským radám. Pastýřské rady jsou zcela nezávislé na správních orgánech. Jsou odpovědné jen shromáždění, které je zvolilo.

2. V seniorátu volí konvent ze starších a kazatelů seniorátu na dobu 5 let seniorátní pastýřskou radu, sestávající ze 3 členů a nejméně 3 náhradníků. V každé skupině mají být zastoupeni kazatelé i starší. Členem seniorátní pastýřské rady nemůže být člen nebo náhradník seniorátního výboru ani synodní rady. Seniorátní radě je svěřena pastýřská služba kazatelům a starším pracujícím v seniorátu, členům seniorátního výboru a seniorátním kazatelům.

3. Pro působnost v celé církvi volí synod ze starších a kazatelů na dobu 6 let církevní pastýřskou radu, kterou tvoří 3 členové a nejméně 6 náhradníků. V každé skupině mají být zastoupeni kazatelé i starší. Členy této rady nemohou být členové a náhradníci synodní rady a seniorátních výborů ani zaměstnanci kanceláře synodní rady. Církevní pastýřské radě je svěřena pastýřská služba členům synodní rady, ordinovaným učitelům Komenského evangelické bohoslovecké fakulty z řad členů církve, duchovenským tajemníkům synodní rady a dalším celocírkevním kazatelům. Projednává i případy, které jí byly postoupeny seniorátními radami (čl.6,4). Rozhoduje též o odvoláních podaných proti rozhodnutím seniorátních pastýřských rad (čl.9,4).

Čl.5. Pravidla činnosti pastýřských rad

1. Pastýřské rady jednají v duchu evangelia, ve

vědomí zvěsti o možnosti pokání, odpustění, smíření a pokorné nápravy před Bohem, ale též ve vědomí povinnosti dbát o vyznání a život v pravdě, poslušnosti Božích příkazů a v lásce k Bohu a k lidem. Členové pastýřské rady musí dbát důvěrnosti a pastýřské mlčenlivosti o projednávaných skutečnostech.

2. Po zvolení svolá radu k ustavení věkem nejstarší člen. Rada ze sebe zvolí předsedu a místopředsedu a dohodne se na zásadních směrnících pro své případné působení.

3. Rada jedná podle potřeby. Podnět k zahájení jednání může dát kterýkoli starší, kazatel, správní orgán nebo shromáždění písemným podáním u předsedy pastýřské rady. O projednání případu může požádat i sám dotčený starší nebo kazatel.

4. Je-li některý člen pastýřské rady v příbuzenském poměru (14,3 CZ) s tím, kdo je volán ke kázni, nebo z jiného důvodu podjatý, rozhodne rada o povolání náhradníka. Náhradník se povolá i tehdy, nemůže-li se člen z jakéhokoli jiného důvodu jednání zúčastnit. Náhradník je pak členem rady až do skončení projednávání případu.

5. Pastýřská rada dokončí projednávání započatého případu, i když mezitím projde její funkční období.

6. Žádný případ nemůže být současně ani následně projednáván ve více pastýřských radách kromě odvolacího řízení a předání případu církevní pastýřské radě podle čl.6, odst.4 tohoto řádu.

Čl.6. Provedení pastýřské služby

1. Způsob zahájení i průběh pastýřské služby

jsou ponechány zcela pastýřské moudrosti, lásce
odpovědnosti členů rady.

2. Úkolem pastýřské rady je pomoc všem, kdo
jsou případem dotčeni.

3. Obyklým postupem je nejprve osobní rozmluva
pověřeného člena pastýřské rady s tím, kdo je vo-
lán ke kázni. Po jejím případném neúspěchu pak
jednání před celou radou se snahou dosáhnout vzá-
jemně a dobrovolně přijatelného řešení. Dojde-li
k dobrovolnému řešení, ukončí předsedající jedná-
ní a předá písemně výsledek příslušnému seniorovi
resp. synodnímu seniorovi do vlastních rukou.

4. Zjistí-li seniorátní pastýřská rada při jed-
nání, že se kázeňská problematika dotýká otázek,
jež náleží do výhradní pravomoci synodu (CZ 27,
5), tj. dojde-li k vážnému porušení vyznání a u-
čení církve, základních předpisů církevního zří-
zení či kazatelského reversu, ukončí projednává-
ní případu a předá jej neprodleně církevní pas-
týřské radě. Tak se stane i tehdy, přesahuje-li
případ svými souvislostmi nebo dosahem obvod pří-
slušného seniorátu nebo závažností pravomoc seni-
orátní rady.

IV. Kázeň mezi staršími a kazateli

Čl. 7. Řízení a rozhodnutí ve věcech kázně

1. Nevedla-li pastýřská služba ke vzájemně při-
jatelnému a dobrovolně přijatému řešení, musí
pastýřská rada učinit rozhodnutí. Jím musí být
ten, kdo je volán ke kázni, buď zproštěn obvinění
nebo uznán vinným. Pro řízení platí obdobné u-
stanovení čl. 6, 1 tohoto řádu.

2. Je-li uznán vinným, musí rozhodnutí obsahovat:

- a) jasný a určitý výrok o tom, v čem spočívá provinění
- b) výrok o opatření
- c) jeho zdůvodnění
- d) poučení o odvolání.

Čl.8. Opatření ve věcech kázně

1. Opatřením ve věcech kázně jsou jednak výroky morální povahy, jednak omezení práv daných církevním zřízením. Pastýřské rady použijí některého z těchto opatření:

A) Seniorátní i církevní pastýřská rada:

- a) ústní důtka
- b) písemná důtka
- c) písemná důtka s výstrahou
- d) zastavení výkonu funkce na dobu nejvýše 3 let

B) Církevní pastýřská rada též:

- e) zastavení výkonu funkce na dobu nejvýše 6 let
- f) ztráta způsobilosti k volbě (CZ 5,3) na dobu nejvýše 6 let
- g) ztráta hlasovného práva v církvi (CZ 2,4b) na dobu nejvýše 6 let s důsledky § 5, odst.2, 3 a 4 CZ jen u kazatelů
- h) zbavení úřadu kazatele v dosavadním sboru
- i) ztráta volitelnosti za kazatele (CZ 11,2) na dobu nejvýše 6 let

Jen u starších:

- j) ztráta úřadu staršího (CZ 5,4) na dobu nejvýše 6 let.

2. Má-li pastýřská rada za to, že u člena církve jsou dány podmínky pro ztrátu členství v církvi podle čl.4 Řádu členství, oznámí příslušné skutečnosti staršovstvu sboru, jehož je ke kázni volaný členem.

Čl.9. Odvolání

1. Je-li ke kázni volaný při skončení řízení před radou přítomen, vyhlásí předsedající ústně výsledek řízení se stručným odůvodněním a poučením o odvolání.
2. Ve všech případech se vulanému ke kázni doručí o výsledku řízení písemné rozhodnutí s odůvodněním a s poučením o odvolání podepsané předsedajícím.
3. Odvolání lze podat do 30 dnů od doručení písemného rozhodnutí. Pro odvolací řízení platí ustanovení § 17 CZ.
4. Proti kázeňskému rozhodnutí seniorátní pastýřské rady lze se odvolat k církevní pastýřské radě. Rozhodnutí církevní pastýřské rady je pak konečné.
5. Proti rozhodnutí církevní pastýřské rady vydanému v prvním stupni řízení je možné se odvolat k synodu.
6. Bude-li podáno odvolání podle odstavce 5, zvolí nejbližší synod komisi s náhradníky, která podá synodu zprávu a příslušný návrh kázeňského rozhodnutí. Nepodá-li komise pro obtížnost případu zprávu s návrhem při zasedání téhož synodu, je povinna tak učinit při zasedání příštího synodu. O odvolání rozhodne synod v neveřejném zasedání (CZ 6,3). Písemné rozhodnutí podepíše předseda synodu.
7. Členy synodní komise nemohou být členové církevní pastýřské rady, odvolavatelé ani členové synodní rady ani osoby podjaté.

Čl.10. Provedení rozhodnutí

1. Rozhodnutí vstoupí v platnost a stane se vykonatelným dnem, kdy se ke kázni volaný vzdá práva odvolání nebo kdy uplyne poslední den odvolací lhůty, aniž bylo podáno odvolání.
2. Bude-li však podáno odvolání podle čl.9 tohoto řádu, jež podle § 17,o.5 CZ nemá odkladný účinek, stane se rozhodnutí vykonatelným dnem po uplynutí odvolací lhůty, pokud nebude přiznán odkladný účinek podle odst.3.
3. Na žádost odvolatele může příslušná pastýřská rada, jež učinila rozhodnutí, nebo odvolací orgán sám povolit odkladný účinek podle § 17,o.5 CZ. Má-li o odvolání rozhodnout synod a odvolavatel požádá odvolací orgán o přiznání odkladného účinku podanému odvolání v době, kdy synod nezasedá, rozhodne o odkladném účinku nejbližší zasedání synodního zastupitelstva. Do té doby nelze rozhodnutí provést.
4. Bude-li podanému odvolání přiznán odkladný účinek, vstoupí rozhodnutí v platnost a stane se vykonatelným dnem doručení rozhodnutí odvolacího orgánu ke kázni volanému.
5. Nebude-li vyhověno žádosti o přiznání odkladného účinku podanému odvolání, stane se rozhodnutí vykonatelným dnem doručení rozhodnutí o nepřiznání účinku podanému odvolání ke kázni volanému.
6. Rozhodnutí synodu o kázeňské záležitosti je konečné, stane se proto vykonatelným dnem jeho doručení ke kázni volanému.
7. Vykonatelné rozhodnutí zašle předsedající příslušné pastýřské rady, případně předseda synodu, příslušnému správnímu orgánu k provedení.

Právní orgán je povinen učinit neprodleně všechna správní opatření potřebná k provedení vykonatelného rozhodnutí.

Čl.11. Protokol a zpráva o činnosti pastýřské rady

1. O všech jednáních pastýřské rady se pořídí protokol, jenž musí obsahovat jména zúčastněných na jednání, vylíčení průběhu jednání v podstatných bodech, dobrovolně přijaté řešení nebo rozhodnutí.

2. Protokol bude uložen v zapečetěné obálce u příslušného správního orgánu po dobu 7 let. Po této době bude bez otevření protokolárně zničen. V případě odvolání v této době bude protokol předán církevní pastýřské radě, příp. synodní komisi, jež postupují obdobně.

3. Pastýřská rada předkládá příštímu konventu resp. synodu formální zprávu o své činnosti (bez udání obsahu případů, jmen, projednávaných skutečností).

Čl.12. Zmírnění opatření ve věcech kázně

Jestliže po uplynutí poloviny lhůty stanovené v uloženém opatření ve věci kázně se ukáže, že opatření splnilo svůj účel, může pastýřská rada, která o něm rozhodla v první instanci, upustit od zbývajících lhůt v uloženém opatření.

Čl.13. Promlčení provinění ve věci kázně

Provinění se promlčuje po uplynutí 3 let od jeho dokonání.

Čl.14 Zahlazení opatření

1. Rádně uložená ústní důtka, písemná důtka a písemná důtka s výstrahou se zahladí automaticky po uplynutí 1 roku od uložení.

2. Jiná opatření se zahladí automaticky po uplynutí 7 let od jejího uložení.

3. Po zhlazení opatření se na postiženého hledí jako kdyby se žádného provinění nedopustil.

Čl.15. Náklady

Náklady a zařízení potřebné pro práci seniorátní pastýřské rady poskytuje seniorátní výbor, církevní pastýřské rady a komise synodu synodní rada.

Čl.16. Přechodná opatření

Bude-li před platností tohoto řádu v běhu řízení podle řádu předcházejícího, dokončí je komise zvolená podle řádu dříve platného. Nový řád nelze použít na jednání, k nimž došlo před účinností tohoto řádu.

Tento řád byl přijat 22. synodem ČCE a vyhlášen synodní radou v Aktualitách k 1. lednu 1982 a tímto dnem nabyl účinnosti. Tím dnem pozbyl účinnosti dosavadní Řád pastýřské služby, péče a kázně usnesený 17. synodem a upravený 20. synodem.

- - -

I. Texty přijaté 22. synodem

1. Synod přijal text pozdravného telegramu prezidentu republiky dr. G. Husákovi. Bude publikován obvyklým způsobem.
2. Synod přijal text pozdravného telegramu ministru kultury ČSR doc. dr. Milanu Klusákovi CSc. Bude publikován obvyklým způsobem.
3. Synod přijal text dopisů do sborů nazvaný Poselství 22. synodu sborům. Bude rozesláno do sborů obvyklým způsobem.
4. Synod schválil zprávu Synodní rady.

II. Vyznání a dílo církve

1. Ordinance

Synod přijímá elaborát o ordinaci jako shrnutí poznání, jež až dosud bylo naší církví darováno. Činí to v naději, že i v této otázce budeme vedeni k hlubšímu poznání a přesnějšímu vyjádření. Synod doporučuje, aby elaborát sloužil napříště jako východisko úvah o ordinaci. Usnáší se postoupit tento elaborát všem křesťanským církvím u nás s prosbou o rozhovor, jehož cílem by bylo vyjasnění vzájemného uznání ordinované služby.

2. Agenda

Synod přijímá 1. díl Agendy jako pomoc k oslavování Hospodina a vzdělávání Kristova lidu v bohoslužebném společenství sborů a usnáší se, aby agenda byla vytištěna.

3. Večeře Páně s dětmi

Synod má za to, že otázku Večeře Páně s dětmi není možno řešit odděleně od problémů s tím souvisejících, zvláště také od celkově prohloubeného pochopení Večeře Páně samé. Elaborát poradního odboru teologického se postupuje sborům jako informace o této otázce. V této souvislosti však synod upozorňuje na náležitý úkol přivádět děti pod vliv evangelia a Ducha Kristova. Vyzývá sbory, aby se tomuto úkolu věnovaly s novou soustředěností a vynalézavostí.

4. Misie

Synod v pokání za nesplněné úkoly a s prosbami za dary Ducha avatého i nové možnosti ke službě soustředil svou pozornost na misijní poslání církve. Synod pověřuje Synodní radu, aby rozeslala všem kazatelům a staršovstvům církve oba 2 elaboráty s významnými poznatky z diskuse a synod vyzývá sbory a kazatele:

a/k důkladnému studiu předloženého materiálu

b/k rozhovorů o misi sborů ve staršovstvu a ve sboru

c/k prvním krůčkům na cestě misijní služby.

Synod ukládá seniorátním výborům:

a/promyslet v seniorátech oba elaboráty na pastorálních a presbyteriálních konferencích

b/ vést sbory k misijní službě

Synod pověřuje Synodní radu vypsáním anonymní soutěže prací na jakémkoliv misijní téma a nejvhodnějších sedm z nich dát k dispozici celé církvi.

5. Nový překlad Písma

Synod prosí Ekumenickou radu církví, aby obě komise, které pracovaly na překladu Písma Starého i Nového Zákona, pokračovaly v práci stálým studiem textu a shromažďováním připomínek, a tak připravovaly nové vydání ekumenického překladu. Synod vyzývá všechny členy církve, staršovstva a kazatele, aby se intenzivně obírali ekumenickým překladem a své připomínky předkládali překladatelským komisím prostřednictvím Synodní rady.

6. Nový zpěvník

Synod ukládá synodní radě, aby pověřila hymnologický odbor k novému zharmonisování některých písní a žalmů evangelického zpěvníku, jejichž harmonisace nepodpírá zpěv shromáždění. Zvláště je toho zapotřebí u písní, které nebyly v dřívějším zpěvníku, a u nichž nelze proto použít harmonisace dřívější. Nové harmonisace nechtě jsou rozeslány v podobné úpravě jako opravy chyb v chorálníku.

7. Komise pro otázky vědy a víry.

Synod se usnáší, aby byla při synodní radě opět zřízena pracovní skupina pro otázky vědy a víry.

8. Vydavatelské věci:

Synod podporuje úsilí Synodní rady o vyřízení nové vydání Kralických poznámek ke Starému i Novému Zákonu.

Synod se usnáší, aby byla církev seznámena s obsahem knih, které mají sloužit při bohoslužbách a to tak, aby k nim mohla zaujmout stanovisko dříve než je dostane hotové do rukou.

9. Kazatelé t.č. bez státního souhlasu

Synod doporučuje se obrátit na Synodní radu a bratry kazatele, kteří jsou t.č. bez státního souhlasu a prosí je, aby i nadále společně jednali o možnosti návratu do církevní služby.

Synod doporučuje Synodní radě, seniorátům a sborům, aby zvaly bratry a sestry kazatele, kteří t. č. nemají státní souhlas do svých poradních odborů a svěřovaly jim odborné úkoly, které nevyžadují státní souhlas. Synod prosí celou církev, aby se snažila tyto bratry a sestry kazatele v jejich těžkém postavení podepřít a jim pomáhat.

10. Pastorační návštěvy vězňů

Synod pověřuje Synodní radu, aby jednala s příslušnými státními orgány o možnosti pastoračních návštěv kazatelů u těch vězňů, kteří o tuto návštěvu požádají a současně projednala možnost předání bible pro osobní potřebu vězně.

11. Kazatelská místa v oblasti velkých sídlišť

Synod pověřuje seniorátní výbory a Synodní radu, aby nálehavě hledaly možnost jak přesunout dosavadní nevyhovující kazatelské stanice, případně vytvořit nové, stanice v oblasti velkých sídlišť.

III Organisace a správa

1. Celocírkevní kazatelé

Synod schvaluje ve smyslu § 10,4 a § 29,1 CZ ustanovení nových duchovenských tajemníků br. Otirada Nováka a s. Milady Mrlinové za celocírkevní kazatele.

Synod ponechává statut celocírkevních kazatelů bratřím dr. E. Zelemu, Josefu Svatoňovi a B. Sečliskému i po jejich odchodu do trvalého nebo částečného důchodu, tak aby mohli podle potřeby i svých možností nadále vypomáhat kazatelskou službou celé církvi.

2. Změny CZ přijaté synodem poslané do sborů k dalšímu řízení.

a. Zastupování synodního seniora

Synodní senior může zastupováním pověřit také dalšího člena SR z řad kazatelů. - změna CZ § 30, odst. 6.

b. Postavení kazatelů

Diakoni jsou kazatelé, kteří prokázali zkouškou podle RK způsobilost k pomocné službě kazatelské a přijali tento úřad za své výhradní životní povolání. Na návrh staršovstva, doporučený seniorátním výborem, jim může synodní rada udělit ordinaci, případně ordinované pověřit samostanou službou kazatelskou. Změna CZ § 10, odst. 6.

Ordinovaní kazatelé jsou členové církve ke svému úřadu vzdělání, kteří přijali úřad kazatelský, učitelský a pastýřský za své výhradní životní povolání. Ke svému úřadu jsou církví zvlášť povolávání a oddělování. /ordinování/.

3. Změny CZ přijaté synodem po předchozím vyjádření sborů.

a. Výběr kandidátů pro volbu do SV a SR.

Volba farářů do SV se děje jen z kandidátů vybraných volbou sen. zastupitelstva a ze dvou dalších kandidátů na každé duchovenské místo, pro které se vyslovila svým usnesením alespoň třetina staršovstev seniorátu při přípravě volby. Změna CZ § 52,2.

Nezbytná úprava JV ř. čl. 36. odst. 2c

" při volbách farářů ze dvou dalších kandidátů na každé duchovenské místo, pro které se vyslovila svým usnesením alespoň třetina staršovstev při přípravě volby. CZ 25,1.2.

Volba farářů do SR se děje jen z kandidátů vybraných volbou synodního zastupitelstva a ze dvou dalších kandidátů na každé duchovenské místo v synodní radě, pro něž se vyslovila svým usnesením alespoň třetina konventů nebo seniorátních výborů. Seniorátní v bory si vyžádají před návrhem kandidátů vyjádření staršovstev svých sborů.

Nezbytná úprava JV ř. čl. 36. odst. 1c

" při volbách farářů ze dvou kandidátů na každé duchovenské místo v synodní radě, pro něž se vyslovila svým usnesením alespoň třetina konventů nebo seniorátních výborů. / CZ § 27,8/.

b. Hranční částky určující kompetence církevních orgánů.

Z nabýtví a zřízení nemovitěho majetku sboru vůbec a ke zřízení majetku, který má historickou, uměleckou nebo vědeckou cenu a k vydání nebo půjčkám ve finančních hranicích, určených Řádem hospodaření církevních sborů je potřebí schválení nadřízeného orgánu. Při částce přesahující tuto hranici a ke každé sborové stavbě je potřebí schválení SR. Kompetence pro sbory je do 25.000 Kčs, pro senioráty do 50.000 Kčs a nad 50.000 Kčs je třeba schválení SR.

4. Řád pastýřské služby

Synod schvaluje Řád pastýřské služby, vypracovaný SR s drobnými úpravami, navrženými komisí C.

5. Úpravy některých řádů.

a. Poslanci

JVŘ. čl. 35, odst. 2 zní druhá věta takto: Mandát poslance se však ztrácí přechodem do jiného seniorátu.

ŘS čl. 34, odst. 13 "voliti za sebe na dvouleté období, začínající příštím řádným zasedáním a končící před dalším řádným zasedáním konventu poslance do seniorátního shromáždění a to ve sborech do 2.000 duší dva, přes 2.000 tři a stejný počet náhradníků".

b. Předsdnictvo správního orgánu.

Předsedou staršovstva je dle volby buď kazatel nebo kurátor / CZ 30, odst. 5/, seniorátnímu výboru předsedá senior / CZ 26, odst. 2 a SR synodní senior. / CZ 30, odst. 3 /.

c. Ordinování presbyterů

V ŘK 9, odst. 4 vypustit celou druhou větu.

V ŘK 9, odst. 4 třetí větu nahradit takto: "Služby plynoucí z ordinace může vykonávat jen pokud je členem staršovstva.

d. Zastupování, delegace, administrace

CZ 13 nový nadpis zní Zastupování, delegace, administrace. Zařadit nový odstavec: "Je-li sbor neobsazen, nebo působí-li ve sboru kazatel pověřený samostanou službou kazatelskou, nebo nemůže-li kazatel po delší dobu vykonávat svůj úřad, ustanoví senior v dohodě se staršovstvem administrátora z řad kazatelů v činné službě spravujících sbor.

K tomu úprava ŘS 49,1 "kazatel, kterého senior ustanoví administrátorem je povinen tuto funkci přijmout a řádně ji vykonávat. ŘS čl. 48, odst. 2. "Administrátorovi přísluší všechna práva a povinnosti kazatele a náhrada výloh spojených s administrací.

e. Zastupování

Nové znění CZ 13, odst. 3. : "Nemůže-li kazatel pro dovolenou nemoc, nebo jinou příčinu přechodně vykonávat svůj úřad, ustanoví senior v dohodě se staršovstvem na potřebnou dobu dočasnýho zástupce zaneprázdněného kazatele z řad osob k zastupování způsobilých.

ŘS 47, odst. 5 je připojena věta: " V tom případě nastupuje vedle kurátora další člen staršovstva, staršovstevem ~~uzá~~ zvolený.

f. Rádce kazatelů.

ŘS čl. 55, odst. 2 : " Je-li vikář jediným duchovním správcem sboru, ustanoví mu senior některého zkušeného faráře za rádce. Vikář má dbát na rady i kritiku svého rádce. Od ustanovení rádce může udělit dispens SR.

Je-li diakon samostatným s rádcem sboru ustanoví mu senior některého zkušeného faráře za rádce. Diakon má dbát na rady i kritiku svého rádce. Od ustanovení rádce může udělit dispens SR.

g. Slib seniora a členů SV

Nově zvolení členové a náhradníci seniorátního výboru složí při uvedení v úřad slib do rukou synodního seniora nebo k tomu pověřeného člena SR.

h. Slib synodního seniora a členů SR.

Doplnění JVř čl. 23, 10a " není-li možné přijme předseda synodu slib v nejbližším zasedání SR ,k němuž bude přizván!

ŘS čl. 64, odst. 2: " při zvláštním zasedání synodu, konaném podle řádu bohoslužebného, a to nejlépe hned po volbě, je uveden v úřad nově zvolený synodní senior předsedou nebo místopředsedou synodu za případné účasti odstupujícího synodního seniora. Předsedovi synodu přísluší, aby po krátkém projevu svém a jednoho k tomu zvoleného člena synodu /z presbyterů, pokud předsedou synodu je kazatel, nebo z kazatelů, pokud předsedou je presbyter /, přijal jménem synodu od synodního seniora slib a prohlásil jej jménem církve synodním seniorem.

ŘS čl. 64 , odst. 4 : " Nově zvolení členové SR skládají slib do rukou předsedy nebo místopředsedy synodu za účasti synodního seniora a to zpravidla buď při instalaci nově zvoleného synodního seniora nebo při jiné, zasedání synodu, konaném podl řádu bohoslužebného. Není-li to možné, přijíe předseda synodu slib v nejbližším zasedání SR, k němuž bude přizván."

ch. Opravy chyb ve znění CZ a řádů.

Přijít tisk synodu 17c beze změny.

i. Synodní předlohy

JVř. čl. 11 čl. 11 odst 2 začínající slovy" všechny předlohy " se ruší. cf. ŘS čl. 63 odst. 6.

j. Bohoslužby pro děti.

ŘSŽ /řád sborového života / oddíl I čl. 4 je druhá věta doplněna a zní takto: " tyto bohoslužby se konají před bohoslužebným shromážděním celého sboru, nebo po něm, nebo ~~odděleně~~ v oddělené místnosti během bohoslužebné o shromáždění a nenahrazují ostatní formy náboženské výuky."

k. Večeře Paně mimo bohoslužebné shromáždění.

V ŘSŽ oddíl I. čl. 16 slovo sborové nahradit slove, bohoslužebné, takže text zní: " Vevyjímečných případech může být svatá VP vysluhována a mimo bohoslužebné shromáždění.

1. Volba na třetí období.
 3 v JVR. čl. 40, odst. 4 v závěru první věty vypuštěno slovo "pomerně", takže bude znít ".... který obdržel nejvíce hlasů".

IV. Věnova a vzdělání

1. Kazatelelské semináře

Synod pověřuje SR, aby každoročně pořádala pro absolventy KF první tři roky po jejich nastupu do služby církve povinné čtrnáctidenní kazatelelské semináře.

2. Vzdělávání výpomocných kazatelů

Synod vybízí sbory a senioráty a pověřuje SR, aby věnovaly pozornost soustavnému vzdělávání výpomocných kazatelů a diakonů.

3. Instruktaž pro varhaníky.

Synod se usnáší, aby v církvi byli soustavně vzdělávání mladí varhaníci. Zmocňuje synodní radu, aby prostřednictvím svého FO pro hudbu a zpěv zajišťovala ve spolupráci se seniorátními výbory konání instruktaží.

4. Pěvecké sbory a skupiny.

Synod pověřuje SR, aby prostřednictvím svých ~~svých~~ FO byla nápomocná při setkání pěveckých sborů a hudebních skupin.

5. Zvýšení nákladu příručky Na každý den

Synod pověřuje SR, aby usilovala o zvýšení nákladu příručky Na každý den. Zároveň nechť SR zvaží možnost nového roudělení příručky s ohledem na potřeby jednotlivých sborů.

6. Rozšíření dětské rubriky v Českém Bratru.

Synod pověřuje SR, aby usilovala o rozšíření rubriky pro děti v časopise Český Bratr.

7. Pomůcka Jak číst bibli

Synod pověřuje SR, aby vydávala pomůcky jak číst bibli.

8. Př ručka Co věříme.

Synod pověřuje SR, aby vypsala soutěž na sepní příručky, která by stručnou, jasnou a svědecky oslovující formou podala nejzákladnější informace o tom, co věříme a co chceme dnešnímu člověku dosvědčit slovem a životem.

9. Dopisy členům církve.

Synod pověřuje SR, aby vydala čtyři tištěné dopisy pro členy církve, kteří se stali rodiči, pro ty, kteří se připravují na manželství, pro novomanžele, a pro poz stalé.

10. Autori náboženské literatury.

Synod pověřuje SR, aby vyhledávala autory náboženské literatury pro prosté čtenáře a jednala o případné zvýšení vydávaných titulů.

11. Přehledy sborů.

Synod pověřuje SR, aby zajistila uvádění přehledů sborů v Evangelickém kalendáři též podle seniorátů. Doporučujeme zpracovat časové údaje o bohoslužbách v kazatelských stanicích. ^(tabulky)

12. Celocírkevní shromáždění confirmovaných.

Synod pověřuje SR, aby připravovala každoročně celocírkevní shromáždění confirmovaných.

13. Kursy pro mládež bez omezení věku.

Synod pověřuje SR, aby pokračovala v jednání se státní správou o povolení kursů pro confirmované bez omezení věku.

14. Časopis pro mládež.

Synod pověřuje SR, aby jednala se státní správou o obnovení časopisu pro mládež.

15. Kurs pro pracovníky mezi neconfirmovanými.

Synod pověřuje SR přípravou celocírkevního kursu pro pracovníky s neconfirmovanými. SR nechť dbá na to, aby se podobné kursy konaly i v seniorátech.

16. Biblické meditace v rozhlasu.

Synod pověřuje SR, aby projednala v ER církví v ČSR zařazování biblických meditací v rozhlasu.

V. Hospodářské zabezpečení církve

1. Sociální výpomoc zaměstnancům církve

Synod ukládá SR, aby zajišťovala i nadále poskytování sociálních výpomocí zaměstnancům církve z prostředků církevních i z darů sesterských církví v zahraničí. V sociální výpomoci nechť je zejména patováno na kazatele důchodce, na vdovy po kazatelích a na nezaopatřené děti kazatelů. SR nechť předloží návrh pro poskytování sociální výpomoci synodnímu zastupitelstvu na jaře příštího roku.

2. Zvýšení celocírkevní repartice o 20%

A zajištění finančních prostředků na částečnou úhradu nákladů sociální pomoci se zvyšují celocírkevní repartice na rok 1982 o všech sborů lineárně o 20%.

3. Úhrada režie synodu.

Synod se usneší, aby mimopražským členům synodu, včetně přizvaných členů církve s hlasem poradním, byla vyplacena náhrada cestovních výloh podle směrnic i náhrada cestovních výloh. Pražským členům synodu se poskytne jednorázová náhrada ve výši 80 Kčs. Tato vydání i vše ostatní vydání, spojená s přípravou a konáním XXII. synodu se uhradí z repartice 1981.

4. Brigádníci při stavebních pracích

Synod vyzývá sbory, aby více využívaly práce mladých členů církve.

církve- brigádníků při stavebních úpravách církevních budov. Př. 7.4-

5. Poděkování br. V. Chadimovi.

Členové synodu s vděčností myslí na obětavou práci br. V. Chadima na hospodářském úseku a děkují mu za ni. Prosí, aby i nadále byl SR o le potřeby napomocen.

6. Využití církevních budov.

22. synod přijímá zprávu o využití budov naší církve zpracovanou PC stavebním a výtvarným a předloženou synodní radě a usnází se

a/sbory a seniorátní výbory necht sledují využití církevních budov a pro nevyužití necht hledají vhodné využití.

b/SR necht nadále sleduje využívání církevních budov a podává v tomto směru zprávu synodu.

c/ synodní rada necht vede seznamy bytů v církevních budovách, které by bylo možno opravit pro kazatele odcházející do důchodu, případně pro vdovy po kazatelích. Upřesňující návrhy necht jsou předloženy ke schválení synodnímu zastupitelstvu.

d/SR spolu se seniorátními výbory necht vyhledává projektanty, výtvarníky a stavební odborníky, kteří by byli ochotni poradit sborům při stavebních opravách a úpravách.

7. Hospodaření SR.

synod schválil hospodářskou zprávu Synodní rady .

V Gottwaldově dne 1.12.1981

Jan Kelsár
Miroslav Gál
Bohumír Novák

Usnesení XXII synodu (11/11 - 14/11 1981).

=====

Připomínky k seznamu usnesení pořázeném verifikátory synodních zápisů:

Opravy:

1. Usnesení II/4 podle písemného návrhu předloženého br. Dr. Krivohlavým, který je přiložen k zápisu má být text následovně:
"Synod pověřuje synodní radu vypsáním anonymní soutěže prací na jakékoliv misijní téma a nejvhodnější z nich dát k dispozici celé církvi."
2. Usnesení IV/3 podle návrhu předloženého komisí B a přijatého dodatku br. synodního seniora Dr. Hájka je usnesení následující:
"Synod vidí naléhavost soustavného vzdělávání varhaníků, sbormistrů a ostatních zájemců o zpěv a hudbu v církvi. Zmocňuje synodní radu, aby prostřednictvím svého poradního odboru pro hudbu a zpěv zajišťovala ve spolupráci se seniorátními výbory konání instruktáží."
3. Usnesení V/2 podle zápisu bylo usneseno ještě následující dodatek:
"Synodní rada je pověřena, aby provedla nutné úpravy rozpočtů sborů naší církve na rok 1982, které souvisí se zvýšením repartice o 20%."

Usnesení synodu, která v přehledu nebyla uvedena:

- 1) Zasedání 2, str. 7 protokolu.
"Synod doporučuje, aby se staršovstva a sbory seznámili se správou synodní rady a učinili ji podkladem zkoumání své situace i ujasňování vlastního poslání."
- 2) Zasedání 4, strana 4 protokolu
"Synod pověřuje synodní radu aby požádala PO teologický o vypracování elaborátu "Struktury církve jako nástroj misie" s přihlédnutím k elaborátům o církvi z předcházejících synodů." (Tento návrh necht je vzat v úvahu jako případné téma příštího synodu.)
- 3) Zasedání 5, strana 4 protokolu.
"Synod žádá synodní radu, aby shrnula všechna současná ustanovení o výpomocných kazatelích a začlenila je do řádu o kazatelích."
- 4) Zasedání 7, strana 3 protokolu - zpráva komise B
"Synod pověřuje synodní radu, aby jednala se státní správou o pořádání letních prázdninových brigád mladých členů církve na pomoc našemu hospodářství."

